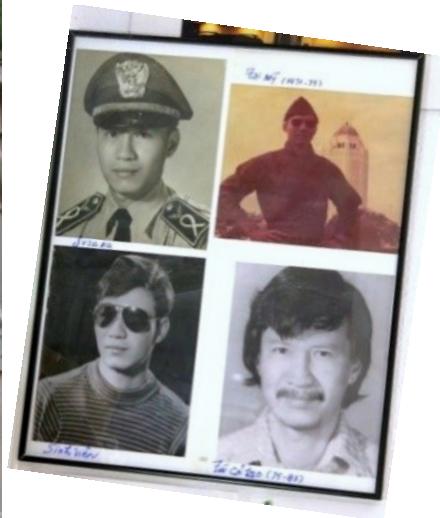
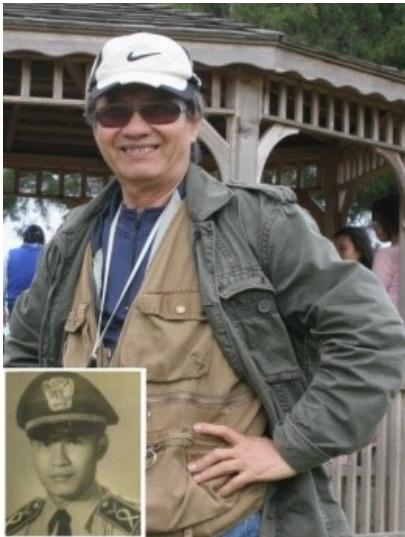

Thơ Tình

XUÂN ĐẤT KHÁCH

Thao thíc đêm dài gió buốt Đông
Cố nhân chia cách lệ đan dòng
Giao thừa tĩnh lặng trong phòng vắng
Xuân đến buôn hụt chẳng đứa hóng

Rảo bước cõi đơn đói ào mộng
Một mình lẻ bóng có như không
Tháng ngày hờ hững tình xa lạ
Thương nhớ lâm chí đáng cõi lòng !

MẠC KHÁCH

Mạc Khách 2018

Mặc Khách

Tác giả : Mặc Khách

Design Trang bìa : Phuong Hoa

Hình ảnh : Nhiếp ảnh Gia Mặc Khách _ Văn Lâu

Trình bày : Thanh Phượng

Lời giới thiệu : Frank Thanh Lam (San Jose)

Mọi chi tiết liên lạc:

Mặc Khách

Phone : (832) 814-6003

Email : mktr707@yahoo.com

luuvong12@yahoo.com

Copyright © 2020 by Mac Khach _ Truong Lau

All rights reserved. Tác giả giữ bản quyền

Printed in the USA

Mặt Khách

Tuyển tập **THƠ TÌNH**

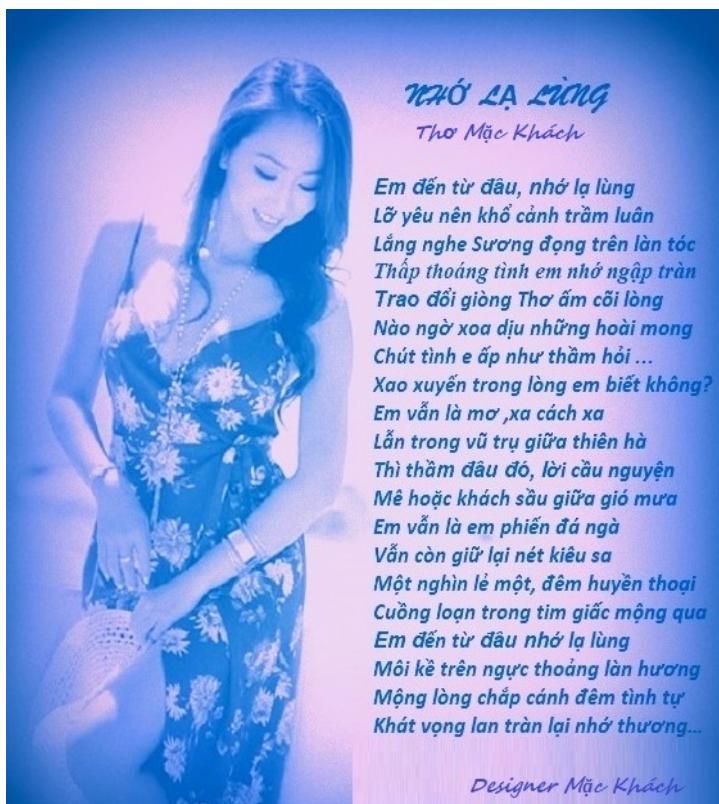
& GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

2020

Khi anh về mùa Thu đang biến đổi
Không gian thì thành phố đã thay tên

MK

Một thuở tang bồng đâu Mặc Khách
Lưu vong lăng tơ kia Thi Nhân

Two Lovers

Mặc Khách

Kính dâng TỔ QUỐC VIỆT NAM

*Kinh dâng hương linh Cha Mẹ
Công ơn sinh thành dưỡng dục
Muôn đời tôn kính _ Ghi ơn*

LỜI CÁM ƠN

*Kính lời cảm ơn đến Quý Vị Hữu, Quý Văn Thi Nhạc Nghệ sĩ
Đã Diễn ngâm, Phổ nhạc và hát những bài Tình Thơ
Đã ghé trang xem Thơ, cùng Xướng Họa-Đường Thi...
Và lưu lại lời khen tặng chân tình, cho tôi lòng tự tin để sáng tác.*

Quý vị đã có nhã ý chuyễn đến nhiều Diễn Đàn Online và các trang Website khắp nơi

*Là niềm vui và vinh hạnh, tôi rất trân trọng và nhớ mãi _
Tiêu biểu các vị :*

*Các Thi Văn Nhạc Nghệ sĩ, cùng các vị Vị hữu, Niên trưởng....
TThu, Tím Ng, MaiDang, Cuc2, Lan Anh, Cao M. Nhan, TranHoa
Mai Hoai Thu, MM, TV,TN ,Vu Bang, Vu Van, Hong Thuy, Vu Hoang,
Dinh c. Duc, Nhat Hong, To Nguyen, Mac Hau, Frank Nguyen, Vu Son,
Hoang Dzung, VTLac Việt , Charlie Ng, Quoc Viet, Tran Hoa, Kim
Bang, Nang Cali, Kim Loan, Nhung Ng, Tran M Hien, Mai Phạm,
Frank Hoang, Tao Nhan MD, Thomas D Tran, Thảo Chương,
KimHuong, Dinh Tuong Charle Nguyen, Kim Ba...*

(Nếu có thiếu sót xin Quý vị thứ lỗi.)

*Lời Quý vị chia sẻ chân tình và khích lệ cho tôi vững niềm tin bước vào
Thơ bên các Thi nhân và đã hiểu được biết bao điều thầm lặng!*

*Cũng như lưu lại nhân gian một mảnh đời thương đau, cùng chiến
tuyên, chung đời Cải tạo, của thế hệ trẻ cuối cùng vào năm 1975 !*

*Kính Chúc Quý vị cùng Gia Đình _ Sức Khỏe _ Hạnh Phúc _ Vạn Sự
Như Ý.*

Trân trọng,

MẶC KHÁCH _ VĂN LÂU

Tác giả _ Tác phẩm:

Tôi tên: TRUONG LÂU Bút hiệu : MẶC KHÁCH (Minh Thu)

Sinh năm 1951 tại Bình Thuận _ Nam Việt Nam

- Tốt nghiệp Tú tài I và Tú tài II Ban B Toán Học _ NhaTrang

- Cựu Sinh viên Trường Đại Học Luật Khoa Cần Thơ _ Nam VN

Vào KQVN_1971 được tuyển sang Mỹ học bay fixedwing aircrafts _

Tại Mỹ, US AirForce, Tôi được Lệnh tuyển sang Không Phi Hành với điều kiện: học vị đính kèm và 1 bài test. Đến Keesler Air Force Base. thu huấn.

Tốt nghiệp _ Comm Major Off at Keesler Air Force (Mỹ)(1971-1973)

Cựu Sĩ Quan Không Quân _ Quân Lực VN Cộng Hòa (1970-1975)

_ Định cư Mỹ(1993)Điện Tỵ nạn HO _ 7 năm Tù, 3 năm quản chế Sinh hoạt với các D. Đàn, online : Phi Dũng (KhôngQuân), Dân Tộc, NS Lê Dinh.ca, Đại Học VKSG, VTLạc Việt ,Tinh NS, ThảoLuận9 ,

LP và Đời Sống, Thơ Văn, Xuất bản cùng các Văn Thi sĩ với Thi Đàn HoaTiên, Văn Thơ Lạc Việt hàng năm....

- Là Nhà Thơ Kiêm Nhiếp Ánh Gia tài tử , Tranh Thơ, Đàn Guitar

- Cựu Tổng Thư Ký VBVNH/vùng Nam HK

- là Thành viên : VĂN BÚT VIỆT NAM HẢI NGOẠI / Quốc tế
INTERNATIONAL P.E.N.

Đã ra mắt 2 Thi tập và 1 CD Tình Thơ ; 50 youtube online

tại Trại Hè VĂN BÚT /HN/ 2016 tại Houston

1 _TÌNH THƠ _ MỘT MÁNH ĐỜI (2010)

2 _HỒN THƠ _ ĐẤT KHÁCH (2015)

1 CD với 20 bài Tình Thơ với 2 Nghệ sĩ Diễn Ngâm

9 bài Thơ phổ nhạc và ca sĩ hát _ và tự làm trên 50 Youtube .

Đang xuất bản _ Tuyển tập THƠ TÌNH & GIỮA ĐỜI HƯ THỰC(2020)

BIO:

Author: TRUONG LÂU / Pen Name: MẶC KHÁCH

- Born 1951 in Bình Thuận, South VN. Father passed away when he was 10 years old. He graduated from high school with B Mathematics Honors Part I and II, at Nha Trang South Việt Nam
- Went on to study Law at the University of Can Thơ, South VN but later was drafted by the South Vietnamese Government. _ VN Air force
- He graduated as Comms Major Off at Keesler Air Force Base MS (1971-1973). He returned to Vietnam in '73 to Can Tho Air Force base.
- A former Air Force Officer of QLVNCH (1970 - 1975)
- Prisoner of war from (1975 - 1982)
- Later released and under surveillance for 3 years
- He immigrated to USA with his family in 1993 as a refugee / HO .
 - _ Member of INTERNATIONAL P.E.N.
 - _ Self-established Poet & Art Photographer, Designer, Guitar.

KÍNH QUÝ VI HỮU VÀ ĐỌC GIÁ BỐN PHƯƠNG

Tôi : Tác giả Thi phẩm thứ III _ Bút hiệu MẶC KHÁCH

Tuyển tập THƠ TÌNH _ & GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

(Có chỉnh sửa)

Xin trân trọng ghi ơn tất cả Quý vị yêu thơ, xem trang Thơ và lưu lại những dòng chia sẻ quý báu, chân tình _ đã đăng trên các D Đàn online

Đó chính là món quà tinh thần cao quý, biểu cảm từ những tâm hồn có chất thơ, nghệ sĩ với nhận thức cao của trí tuệ.Tôi rất trân quý, đa tạ.

Kính Chúc Quý vị và Gia Đình An Khang _ Vạn Sự Nhu Ý

DUYÊN ĐÊN VỚI THƠ - BẤT NGỜ -

Trở thành MỘT ÂN HUỆ và THIẾT THA !

Trong ký ức sâu thẳm tôi còn nhớ lời nói như sau:

**“Hãy tàn sát đô thị THÈBE, nhưng không được động đến người
Thi sĩ _ Kẻ chinh phục vĩ đại nhất của lịch sử con người...”**

---ALEXANDER THE GREAT Đại đế III

“đã phải thừa nhận chỗ đứng trắng trong của người làm Thơ noi cõi thế gian này, thực tế con người Thi sĩ là kẻ chinh phục vĩ đại nhất hơn bất cứ người chinh phục nào. Chinh phục nhân loại bằng trái tim đi vào thế giới tuyệt mỹ của thiên nhiên, tư tưởng và cảm xúc.”

----Long Ân

“Lời tuyệt vọng là lời thơ đẹp nhất

Thơ trác tuyệt là những giọng nước mắt”

---Alfred de Musset (Siru tầm)

Thưa, Tôi yêu thích Thơ từ thời cấp sách nên nhờ Thơ để trai lòng hay lưu lại một mảnh đời với những thăng trầm của chính mình, như kỷ niệm một thời để nhớ. Thơ cũng là tiếng nói thay lời của tâm hồn và nỗi lòng trăn trở được cô đọng nâng niu, suy tư, ngắn gọn, súc tích ý nghĩa sâu xa, cảm xúc bằng chính con tim, khối óc giữa mênh mông trần thế, nỗi buồn lưu vong, viễn xứ...để rồi tuôn tràn theo ngòi bút... Đó cũng chính là sự khác biệt của Thơ, nghệ thuật của tâm hồn _ Thơ có luật của Thơ, có yêu vận, cước vận tạo nên âm hưởng tiết điệu trầm bỗng quyện theo cung bậc của tiếng đàn Thơ thuộc Văn Học Thế Giới.

Có những lúc hồn bèn bồng xao xuyên giao động như mây như mưa, cũng mờ ảo, như sương khói **thực hư**, không phải là hư cấu mà là hương hoa là nghệ thuật, để tô điểm cho mượt mà, thi vị, óng ánh nhưng trên tất cả cũng là xuất phát từ khung cảnh nao lòng đến cung tận, lúc cô đơn, thất vọng, lúc cận kề cái chết oan khuất, vẫn trân trọng cảm xúc chân thành từ sâu thẳm của linh hồn và trái tim vì đó chính là hồn thơ.

Tôi đến với Thơ như một ân sủng của đời trao tặng. Tôi càng yêu thích thơ vì sự tinh tế trong Thơ, nghệ thuật đan vào nhau từ suy tư, ý nghĩa sâu lắng, dịu dàng mộng mị hay khúc chiết diễn tả nguồn thi hứng cảm xúc từ trái tim, hòa nhập theo vần điệu tiết tấu bởi nét trầm bỗng, hay lắng đọng với muôn màu, muôn sắc ý nghĩa tiềm ẩn sâu xa góc khuất của tâm hồn _ vẽ thành lời, tạo nên bức tranh linh động cũng chính là nghệ thuật của tư tưởng.

Thơ có Luật của Thơ với nhiều thể loại:

Ngâm thơ hay Nhạc và Thơ như bóng với hình cũng là phong cách của nghệ thuật. Sự cấu trúc và luật từ thơ làm nên sự nhịp nhàng, uyển chuyển cùng với tiết điệu và ý tình tạo thành lời trữ tình, lắng mạn, buồn man mác, du dương, da diết...ru hồn, để nghe tiếng thì thầm của tĩnh lặng chẳng?

Tôi rất trân trọng và tri ân Quý vị đã xem thơ và lưu lại lời chia sẻ chân tình cũng như khen tặng khuyên khích cho tôi có niềm tin vững tâm bước vào Thơ, trở thành duyên cũng là niềm vui nữa đời còn lại trên đất khách già băng...!

Về thể loại tôi có làm khá đủ các thể loại Thơ như :

Thơ Lục Bát, Song Thát Lục Bát, Cố phong, Thơ Thát ngôn, Thát ngôn Luật, Thơ Đường – và Đường Thi _ Xướng Họa, Thơ ngũ ngôn, Tứ tuyệt Thơ 8 chữ, Thơ Thiền...Tình Thơ Giao Lưu...

Kính mời Quý vị lắng lòng bước vào Tuyển tập: 3

THO TÌNH _ & GIỮA ĐỜI HU THỰC

THO TÌNH chính là tình yêu muôn thuở của nhân thế, loài thú không ngôn từ vẫn có khát khao yêu thương, chúng diễn tả khắp mọi nơi, mọi chỗ...như tổ ám, bày đàn vẫn biết ơn nghĩa, biết sòng phẳng ân, oán với loài người!

Tình yêu làm nao lòng, xúc động kể cả loài thú hung dữ nhất, là con người ai cũng mong muốn kiềm và tìm “tình _ yêu_ thương” khi có _ khi không! để rồi...vẫn cô đơn hoài vọng! Xin đừng vội phán xét vì mỗi người tùy thuộc vào tình huống và nhân duyên.

Tình yêu không có tội, tội là do lòng người, do sự tan hợp biến chuyển vô thường. GIỮA ĐỜI THỰC HU là tổng hợp của tất cả tình đời, lòng nhân thế, khung cảnh, thời thế, nhân sinh quan, trong Thơ có Tình quê, tình Mẹ, tình tha nhân, tình bạn, tình người xa lạ, tình non nước. bao la mênh mông cái biết của tôi cũng chỉ như giọt nước giữa biển cả ...nên kính xin quý vị cao minh châm chước những thiếu sót.

Với tâm tư luôn trăn trở bên đời viễn xứ!

Trân trọng,

MẶC KHÁCH_VL

LỜI GIỚI THIỆU THI PHẨM III

Tuyển tập THƠ TÌNH – GIỮA ĐỜI HƯ THỰC Của Nhà Thơ
Không Quân kiêm Nhiếp Ảnh Gia Trương Lâu _ Mặc Khách.
Kính chào Quý vị đọc giả bốn phương.

Tôi biết Thi sĩ Mặc Khách qua lời giới thiệu của Ban Tổ chức VĂN THƠ LẠC VIỆT. Tác giả, từ Houston đến San Jose để nhận giải thưởng THƠ.

Rất hân hạnh được Thi sĩ biếu Thi tập HỒN THƠ_ĐẤT KHÁCH và 1 CD với 20 bài Thơ trữ tình, lời thơ quyên với giọng ngâm thật tuyệt vời, gia đình và bạn bè tôi rất thích.

Riêng tôi rất vui và trân trọng món quà từ Thi sĩ, biết thêm về tác giả qua những tác phẩm.

Kính thưa Quý đọc giả tôi xin chia sẻ đôi dòng nhân xem qua Online

TUYỂN TẬP :
THƠ TÌNH – GIỮA ĐỜI HƯ THỰC
của Thi sĩ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia MẶC KHÁCH

Sau đó tôi vào vài Diễn đàn do anh giới thiệu đã và đang sinh hoạt từ Năm 2002 cho đến nay 2020 và vẫn con tiếp tục...

Thi sĩ Mặc Khách cũng chia sẻ trên Facebook (@thachlong_Buu) Thơ và những tác phẩm nghệ thuật của chính Thi sĩ và Tranh Thơ. Đem Thơ lòng vào Tranh, là nghệ thuật đầy tính sáng tạo bằng trái tim và góc nhìn làm thăng hoa lời thơ. Đã đem lại cho đời những phút giây thư giãn, qua những bận rộn đời thường.

Thi sĩ Mặc Khách làm thơ đa dạng đủ mọi thể loại như : thơ Lục Bát, Thất ngôn, Ngũ ngôn Thất ngôn Luật, Song thất Lục bát, Thơ Thiên Thơ Đường và Xướng Họa với các bậc cao niên...

Lời thơ thâm thúy sắc bén, lúc thì tình tứ, lúc khí khái, lúc thì thầm kín ... khó hiểu !

Tôi không phải Nhà Văn hay Nhà Thơ mà chỉ là người thích thơ, xem thơ với bao cảnh đời gian truân cùng thế hệ ngay từ năm 1975 – cột mốc thời gian mấy ai quên! Ngày tang thương của cả miền Nam.

Theo tôi, tác giả rất bình dị chan hòa, hồn thơ thì lai láng _ Tôi cảm thấy vui và vinh hạnh được quen biết người Thi sĩ tài hoa làm đủ mọi thể loại thơ mà tôi gặp trên các Diễn Đàn. Thi sĩ Mặc Khách được cô phóng viên đài Quê Mẹ tai San Jose muốn phỏng vấn nhưng vì thời gian không cho phép. Đó cũng là một vinh dự và đáng tiếc.

Đúng như nhiều đọc giả viết lời chia sẻ vội khi xem qua thơ posted lên Diễn Đàn, nhận thấy thơ của Thi sĩ đủ mọi sắc thái, trữ tình, đa

dạng, những dòng thơ chuyên chở qua bao thăng trầm khi thì sâu lắng, buồn da diết, lúc thì khảng khái phân minh, trung thực nói lên nhân cách sống.

Anh thuộc loại học sinh giỏi được tuyển chọn sang Mỹ du học năm 1971, thời đó rất khó và không dễ gì được xuất ngoại sang Mỹ, với tôi là điều đáng ngưỡng mộ.

Năm 1975 Anh vào tù khổ sai_hơn 7 năm_Rồi trở về từ cõi chết (1983)

Những giòng thơ đầy bi thương và nước mắt đi vào lòng người, đúng là có đọc giả trên Diễn Đàn lưu lại lời chia sẻ “ura nước mắt” nghe xót xa, thật buồn...của tác giả.

Anh viết cho Mẹ, cho Quê hương, thân phận, cuộc đời, tình người, lòng nhân thế...Rồi từ đó rừng sâu thăm dã che chắn, khép kín với thế giới bên ngoài, nơi mặt trời không đến, bước chân người chưa tới, nơi rừng sâu nước độc, đầy ám chướng...yêu ma lạnh lùng.

Với Chén cơm độn, khổ nhục đón đau...

Cánh rừng núi âm u, xác tù là những Sĩ quan Quân lực VN Cộng hòa ngày nào, cầm súng giữ gìn bờ cõi, nay như thế sao? áo quần rách nát, thân xác nhẹ tênh với manh áo rách trong 4 manh gỗ cũ đơn sơ ghép lại không nhan khói, lạnh lùng theo cơn gió.

Đây xác tù với manh áo rách

Chiều lạnh lùng hiu quạnh âm u

Với tác giả có chút may mắn người tình đến thăm...

Nhin theo em vòng kẽm gai se thắt

Xót xa lòng nhớ mãi dáng em thơ (THU HIU HẮT)

Nhìn theo em không phải là gió bay tà áo sân trường hay bãi cát thùy dương...mà là vòng kẽm gai và bóng em mờ theo cơn gió, giấc mơ không còn bóng dáng em mà là thèm bát cơm tươi hay toàn rừng núi, bùn lầy hoang dại.

Những lúc quá buồn không than thở trách giận ai mà vào ĐÊM TRÙ TỊCH, rủ cánh chim đơn vào sâu huyệt mộ trêu ghẹo...

Này hỡi cánh chim đơn bé nhỏ

Hãy cùng ta vào sâu trong huyệt mộ

Dựng hồn ma trêu ghẹo đợi Xuân sang

“Khi anh về Mùa Thu đang biến đổi

Không gian thì thầm phó đã thay tên” (NGÀY VE)

Chỉ 2 câu thơ đã nói lên gió mùa đất trời vì sao đổi thay? Đến nỗi cả không gian thì thầm.

“...chỉ thì thầm - Phó đã thay tên” (SAI GÒN)

Người yêu thì xa vắng, còn gì buồn hơn?

Ta về lạc lõng bơ vơ...

Mặc Khách

Để rồi tìm quên...đến nỗi đá cũng phải khóc thành lệ !

*Rượu đãng men nồng hôn tả tai
Kè môi nhấp chén lẳng quên đời
TỈNH SAY ai bảo ừ, thôi kệ
Từng bước âm thầm lệ đá rơi (TỈNH SAY)*

Và đây là lời buồn nghe thật xót xa trong khung cảnh hoang phế ! Khi em từ biệt – ra đi

*BỎ LẠI ANH GIÁC MỘNG BUỒN HOANG PHẾ
Trả lại anh, cùng rừng núi hoang vu
Nơi đau thương trống vắng chốn âm u
Em để lại ân tình, thêm cay đắng (TRĂN TRỎ)*

Tất cả đều vô nghĩa anh chỉ cần vòng tay em

*Trong mắt em lời thì thầm bỡ ngỡ
Vòng tay ôm rên siết cả linh hồn
Mỗi tìm mỗi nhớ quá từng nụ hôn
Trong im lặng ngập tràn hương da thịt (BÀN TAY EM)*

Quên hết, Thi sĩ chỉ lắng nghe:

*Lặng im nghe thì thầm hương da thịt
Muôn vì sao lắp lánh má hây hây
Mây trầm tư đắm say vùng chiêm ngưỡng
Mỗi kè môi chết lịm trong vòng tay (ÁO DIỆU)*

*Thương tóc buông loi màu mắt thận (NHỚ LẠ LÙNG)
Bỗng dung ai làm gió hương bay...?*

Chỉ muôn tìm lại chút hạnh phúc đơn sơ, giờ đây thật xa vời.

*Không có em buồn tênh ý sống
Nửa linh hồn sầu muộn vẩn vướng
Lá rơi khẽ gọi tên trường*

Để nghe hạnh phúc trên đường em đi

Cuộc tình rồi cũng chia tay, người đi kè ờ, xót xa trong lòng

*Những con đường lặng im ngo ngác
Nằm đợi chờ phó cũng đổi thay
Dầu xưa suông phủ mưa bay
Còn đây giọt lê chia tay Ngậm Ngùi! (NGÂM NGÙI)*

*“Vội vàng chi, hoàng hôn chưa tắt nắng
Em về rồi hoang vắng lạnh lùng hơn
Đêm sẽ buồn thao thức với cô đơn
Và hồn anh nhớ nhung tràn khắp ngã” (CHIỀU TÂY ĐÔ)*

*U Minh buồn một chiều Thu phai nắng
Bước chân Em thoán thoát giữa đồng hoang*

Anh nghe như ai giãm nát linh hồn
Em run sợ bóng chiều buông hoang vắng (RÙNG U MINH)

Đêm sâu lắng côn trùng than thở
Xa nhau rồi hơi thở còn vương
Anh về tìm lại em thương
Bóng em không thấy phô ph誥 quanh hiu (EM VỀ ĐÂU)

Ai nói mặc ai! Vùi trong men say đê tìm quên...Và muôn tìm xem “ bí mật” ngàn xưa vẫn còn bí ẩn !

Là bí mật gì giữa thực hư, đêm sâu lắng, có mắt mồi thèn thẹn, lại có Xuân đang dậy. Dẫn đường vào xem...

Thơ viết:

Đêm lắng sâu vào nứa **thực hư**
Kè môi muôn nói chǎng ngôn từ
Mắt môi thèn thẹn Xuân đang dậy
Ta muôn vào xem bí mật xưa... (TÌNH SÂU)

Mang tâm trạng cô đơn buồn đau chán chường

Hay hồn ta mỗi mòn giờ tuyệt vọng
Bóng hình Em sẽ mãi mãi trong tim (TÌNH BUÔN)

Người về sau bao năm xa cách chờ đợi, người về không chút quà đơn giản, rẻ tiền. Mà là mang theo niềm cay đắng gọi chút quà _ ôi cảm thương thay.

Chẳng thấy em nơi đâu, em đã đi rồi! Cái đau thương hụt hẫng. Tôi đọc mà mắt rưng rưng ...cho đời bi thương của tác giả!

Và đó cũng là cảnh đời của những sĩ quan trẻ đang bị giam cầm, cải tạo gì? Đã nói thay cho bao người không có dịp để tỏ bày, là chúng nhân cũng là sự thật ai cũng nhận biết chắc sẽ còn lưu vào sử sách tận nghìn sau! Thơ viết:

Ngo ngác ngày về ta với ta
Đường xưa phố thị đã mờ xa
Anh về mang theo niềm cay đắng
Trao lại em yêu gọi chút quà !

Thật là tủi buồn những dòng thơ trữ tình rất phong phú, lắng man. Và còn còn nhiều nứa ngỡ ngàng với những xót xa, lời tình thì long lanh óng ánh như những hạt sương đêm nép minh chờ đợi ánh bình minh, mượt mà sâu lắng...thương cảm được lòng trong cuộc tình hiềm hoi giữa thời chinh chiến đê rồi nghe thương đau ly biệt!

Những giọng thơ như ánh thép bất khuất đầy hùng khí dẫn tôi đi đến nơi có quê hương, bạn tù, có Cha Mẹ, Xã hội biến động, có đời sống của tha nhân của mêm mông khá nhiều góc cạnh đê suy tư nhận định...Rất tiếc tôi không đủ khả năng đê diễn tả, chỉ góp chút lời đơn sơ

Mặc Khách

Và có lẽ, con đường mà Thi Nhân Mặc Khách tìm về chỉ với chính mình hay là chữ Tâm!

Cám ơn Nhà thơ Mặc Khách với những thi phẩm tuyệt vời để lại cho đời Mong có ngày hội ngộ. Xin trích 4 câu thơ thiên của tác giả thay lời kết:

*Tiếng chuông ngừng giữa hồn tôi
Bao nhiêu phiền muộn nhẹ rơi bên đường
Ngập ngừng từng bước trong suong
Hồn như láng đọng chẳng vướng bụi trần!*

Như một bức tranh sinh động nhiều màu sắc buồn vui muôn hình muôn vẻ xin quý vị hãy đi chậm rãi vào Thơ của Thi nhân Mặc Khách sẽ còn nhiều tình ý tiềm ẩn, tuyệt vời hơn và tôi chỉ hiểu một góc cạnh bé nhỏ!

Còn nhiều bài thơ trữ tình thật hay với cái buồn làm người xem cũng nao lòng vừa cảm thông như đời mình qua khúc quanh của lịch sử chẳng khác là bao theo tâm tư của tác giả.

Xin mời quý đọc giả thưởng lãm thi phẩm giá trị và thi vị.

- Phần II : TÌNH THƠ GIAO LUƯU rất hay và đầy tính trữ tình
- Phần III : THƠ SONG NGỮ
- Phần IV : **GIỮA ĐỜI HU THỰC**

Mỗi bài thơ là tiêu biểu phản ảnh như bức tranh đầy màu sắc, là tâm tư khi ẩn, khi hiện như bức tranh, như chứng nhân lịch sử, GIỮA ĐỜI và còn nhiều bí ẩn không nên lời, chắc tôi chưa hiểu tới.

- Phần V: THƠ ĐƯỜNG _ ĐƯỜNG THI _ XƯỚNG HỌA
Từ trang 230 đến 260

Với khoảng 50 bài Thơ Đường và Thơ Xướng _ Họa

- Phần VI : Thơ PHỒ NHẠC
- Phần VII : Thơ THIỀN

Thi phẩm thứ 3 _ THƠ TÌNH __ GIỮA ĐỜI HU THỰC

Thật công phu, tuyệt vời với bao tâm huyết cô đọng súc tích cảm nhận sâu sắc vượt lên trên mọi tầm thường trong nhân thế...

Xin cám ơn Mặc Khách Thi nhân. Kính chúc Sức Khoe _ An Lạc

Frank Thanh Lam
San Jose Ngày Mùa Đông, 2019

Nhung Nguyen:

31 tháng 12, 2019

ĐÓI ĐỒNG CẢM NGHĨ VỀ THƠ TÌNH CỦA NHÀ THƠ “MẶC KHÁCH”

Đọc thơ Mặc Khách ta như lạc vào thế giới mới, thế giới của thơ và ta bắt gặp một tâm hồn thiết tha yêu quê hương, yêu cuộc sống, yêu thiên nhiên, yêu con người đến khát khao cháy bỏng.

Phải chăng cuộc đời của tác giả xuất thân trong cảnh khốn khó, mồ côi cha khi mới 10 tuổi và phải tự lập năm 15 tuổi. Cũng từ những năm tháng vất vã kéo dài rồi đến những biến cố trong cuộc sống đã đưa ông đến với thơ khi cả tuổi thanh Xuân nhẩn chìm bao ước mơ trong trại cải tạo. Thơ ông đầy chất trữ tình và lãng mạn thâm đẫm vào lòng người đưa ta đi vào thế giới huyền ảo, với nghệ thuật tài tình nhưng sâu lắng về một câu chuyện có thực trong từng nét bút đa dạng mà ông đã tạo nên như huyền thoại. Qua bài “Tự tình trăng” tác giả đã đưa ta vào cảnh thiên nhiên một cách sinh động, vẽ đẹp huyền ảo lung linh của đêm trăng thật diệu kỳ.

*Trăng đẹp lấp giữa núi rừng tĩnh lặng
Nét yêu kiều diêm lệ, đẹp ngỡ ngàng
Ta tắm trăng ôi ngây ngất, miên man
Vùng tình cảm gọi mời đêm huyền diệu*

Có lúc tác giả cảm thấy cô đơn cũng khao khát một tình yêu cháy bỏng, chất lãng mạn toát lên rất rõ trong bài thơ “Đất trời hoan lạc”

*Lời chân tình trao nhau sao bõ ngõ
Ván vương chi ôi gọi nhớ xôn xao
Linh hồn em mãi tận ở nơi nào?
Mơ tưởng đến, bóng hình thêm trăn trở.*

Mỗi lời thơ là một lời tình tự, tác giả luôn nhớ về quá khứ và những kỷ niệm đẹp một thời đã ăn sâu vào tiềm thức ở tuổi học trò tươi đẹp với lời thơ nhẹ nhàng nhưng đầy cảm xúc làm người đọc cảm giác như gợi nhớ về con đường mà tác giả đi qua với bao ước mơ hoài bão.

*Mai em về xin cho nhẫn với
Thăm giúp anh lối cũ phố xưa
Nơi gốc phô đứng trú mưa
Đôi tim rộn rả đón đưa thuở nào. (MAI EM VỀ)*

Và có lúc, trong tuyệt vọng tác giả đã không kèm ché được cảm xúc và đưa lời thơ đến đỉnh điểm vừa thiết tha vừa hờn trách.

Mặc Khách

*Không có em buồn tênh ý sóng
Nửa linh hồn sâu muộn vần vương
Lá rơi khẽ gọi tên trường
Để nghe hạnh phúc trên đường em đi.*

Chất thơ tình của tác giả ngoài tình yêu nồng bồng, người đọc còn thấy rõ sự chân thành tha thiết và sự tưởng tượng phong phú bằng nỗi nhớ da diết để rồi thấy cả bóng nàng hoà lẫn vào thơ một cách nhẹ nhàng say đắm...

*Thơ thấp thoáng bóng nàng ẩn hiện
Dòng thơ buồn sắc bén tim tôi
Thoáng nghe lòng những bồi hồi
Nhịp tim xúc động thôi rồi tình si.*

Thoáng chốc, khi quay về thực tại hồn thơ như chơ vơ lạc lõng khi đê lạc mất bóng nàng trong đêm buồn im vắng... Chỉ còn lại nỗi sâu tuyệt vọng.

*Đêm bồng dung màn hình vắng bóng
Em đâu rồi im vắng mènh mông
Đêm nay sao nhớ lại trông
Phím buồn lạc nhịp cô đơn hồn sâu* (GIÓ ĐÃ LĂNG)

Đến với phố biển Nha Trang bao kỷ niệm lại đưa tác giả vào một thế giới khác, tình yêu của nàng tựa bức tranh thiên nhiên tuyệt đẹp bên con sóng lao xao đêm biển vắng...

*Quê em đó Nha Trang nhớ quá
Góc phố nào ai đợi ai trông?
Tình em còn mãi trong lòng
Hồn anh lạc lõng giữa dòng thời gian.
ngày tháng êm đêm hanh phúc đã qua, giờ đây mọi thứ đã đổi
thay, niềm vui qua mau chỉ còn lại nỗi buồn bên bờ cát trắng.*

Về lại Nha Trang, tác giả lại tiếc nuối những

*Người tình ơi bao giờ gặp lại
Phố thay màu hờ hững mưa bay
Anh về tìm lại hương say
Một thời kỷ niệm phút giây tuyệt vời.* (CÁT TRẮNG)

Giờ đây, nơi xứ người cô đơn quạnh vắng, lời thơ càng sâu lắng và nỗi buồn man mác khi tác giả đã chấp nhận số phận cô đơn nơi đất khách quê người.

Xa quê hương nỗi sầu da diết.
Lời ca buồn lặng lẽ ván vương
Xứ người lầm cảnh đoạn trường
Phó phuòng im vắng con đường lặng thinh

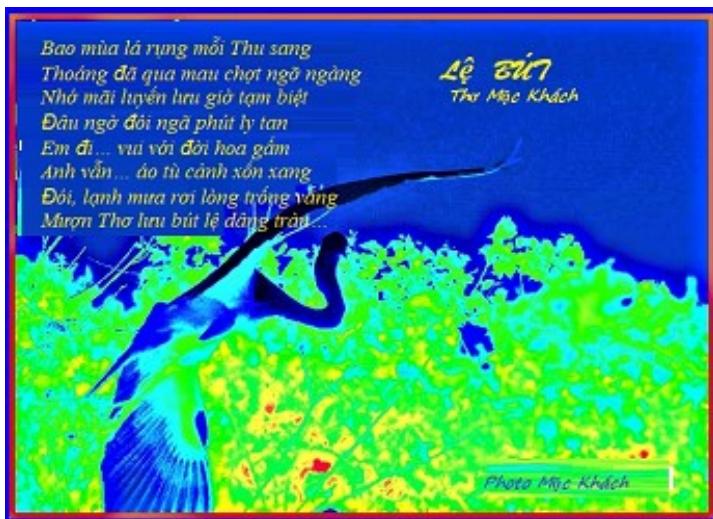
Phút tiếc thương cuộc tình đã mất, nhưng hồn thơ vẫn còn bao trăn trở
nhớ nhung day dứt một thời... và giờ đây trong cảnh cô đơn khắc khoải
ông vẫn chờ đợi và hy vọng bóng người xưa sẽ xuất hiện qua vần thơ
và ký ức trong màn đêm tĩnh lặng.

Em ra về nhớ thương để lại
Đau tình qua còn lại dư âm
Mình anh chiếc bóng âm thầm
Gối chăn trớ lạnh gọi thầm tên em (GOI THẦM)

Cuộc sống dù bao thay đổi, chất thơ của “Mặc Khách” vẫn đi vào lòng
người một cách nhẹ nhàng vừa mạnh mẽ vừa sâu lắng vừa nồng nàn
vừa ẩn hiện... Đây là những tuyệt tác làm cho đọc giả bị mê hoặc vào
hồn thơ một cách lạ kỳ. Đó là thiên tài là sự sáng tạo trong thơ ca đỉnh
cao của thời đại.

Ngày cuối cùng của năm 2019

Nhung Nguyen

Mặc Khách

November24, 2018

Chúc Mừng

*VH Mặc Khách, Tổng Thư Ký VBVNHN/Nam Hoa Kỳ
Ban Chấp Hành thay mặt toàn thể hội viên Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại
chúc mừng VH Mặc Khách, Tổng Thư Ký VBVNHN/Nam Hoa Kỳ, vừa
nhận giải Thơ - Văn Thơ Lạc Việt 2018 vào ngày 17-11-2018 tại San Jose,
California.*

Kính mời quý văn thi hữu và thân hữu xem chương trình trao giải

**TM. Ban Chấp Hành VBVNHN
Vịnh Thanh Dương Thành Lợi**

Hình Mặc Khách

PHẦN I

THƠ TÌNH

TÌNH TỰ

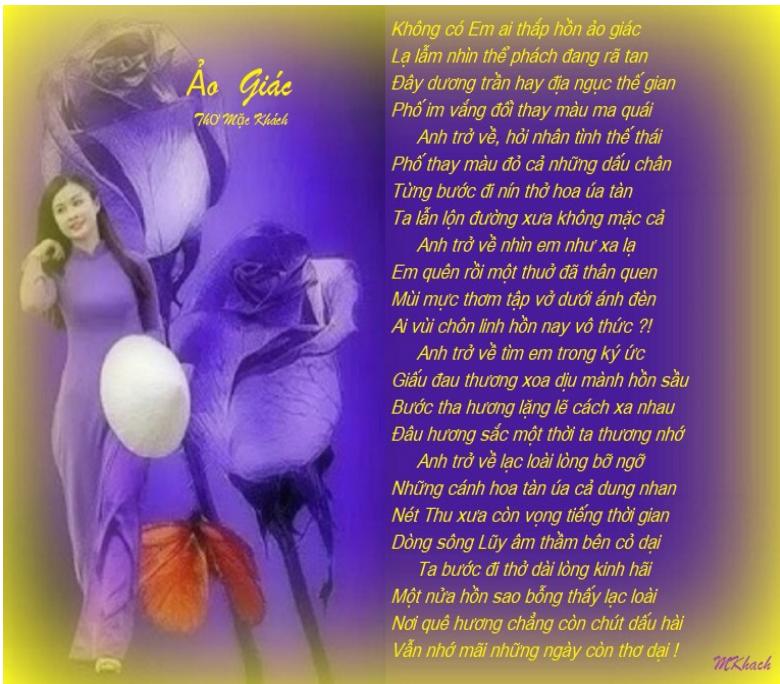
MẶC tràn gian hùng hò xa lạ
KHÁCH đến rồi đi chẳng luyến lưu...

SƠN NỮ TÚ TIỀN

Đại ngàn trầm mặc giữa không gian
Sơn nữ Tu Tiên đẹp tuyệt trần
Mòn tròn làn da trêu ghẹo nước
Nhấp nhô mờ ảo khỏa dung nhan
Thẹn thùng soi bóng màu hoang dại
E ấp chiều rơi sắc ửng vàng
Kiều diễm Giai nhân vòn suối mộng
MẶC cho nỗi nhớ... KHÁCH tao nhán !

Mặc Khách

Không có Em ai thấp hồn ảo giác
Lạ lẩm nhìn thế phách đang rã tan
Đây dương trần hay địa ngục thế gian
Phố im vắng đổi thay màu ma quái

Anh trở về, hỏi nhân tình thế thái
Phố thay màu đồ cả những dấu chân
Từng bước đi nín thở hoa úa tàn
Ta lần lộn đường xưa không mặc cả

Anh trở về nhìn em như xa lạ
Em quên rồi một thuở đã thân quen
Mùi mực thơm tập vở dưới ánh đèn
Ai vùi chôn linh hồn nay vô thức ?!

Anh trở về tìm em trong ký ức
Giáu đau thương xoa dịu mành hồn sầu
Bước tha hương lặng lẽ cách xa nhau
Đâu hương sắc một thời ta thương nhớ

Anh trở về lạc loài lòng bỡ ngỡ
Những cánh hoa tàn úa cả dung nhan
Nét Thu xưa còn vọng tiếng thời gian
Dòng sông Lũy âm thầm bên cõi đại
Ta bước đi thở dài lòng kinh hãi
Một nửa hồn sao bỗng thấy lạc loài
Nơi quê hương chẳng còn chút dấu hài
Vẫn nhớ mãi những ngày còn thơ dại !

MKhaech

SÂU KHÁCH

Lạc tràn gian tuyệt vời đêm huyền ảo
Muôn cánh hoa đan kết sắc vui tươi
Đèn nhẫn nha giăng đầy muôn tinh tú
Tỏa lung linh mê hoặc lời gọi mời

Đây rượu tình cảm làn da dịu ngọt
Cùng lời em như gió thoảng trên vai
Mắt thầm sâu ẩn bao điều huyền bí
Hồn bâng khuâng mê hoặc cảnh bồng lai

Đêm cuồng si mơ hồ theo tiếng nhạc
Lời bay cao thánh thót giữa không gian
Quyện vào nhau bênh bồng đêm rạo rực
Cho tôi yêu dấu tình có muộn màng

Hát nữa đi em trầm buồn sâu lắng
Không gian thì thầm một thuở đắm say
Nhạc buông lời dỗi hờn thân mỹ nữ
Vũ mê hồn mờ ảo áo xiêm bay

Chợt tỉnh giấc bàng hoàng trong vô thức
Rượu ngất ngây say đắm thịt da ngà
Trong khoảnh khắc quên Ta là Sâu Khách
Bởi làn hương đầy quyền rũ kiêu sa

Hồng Đào Mỹ Nữ

Thơ Mặc Khách

Đây Hồng Đào rượu mời say tủy lúy
Ư bồng men tình tự hương ngất ngây
Đứ âm còn sâu lắng đáng kiêu kỳ
Môi nồng nịu lòn da ngà say đắm
Nữ dì em cho đêm dài chénh choáng
Mắt u buồn đổi cháy trái tim khô
Bàn tay em ve vuốt tận đáy mồ
Hồn của ai bỗng dung rung động mạnh
Môi run run ngại ngùng đêm lắng đọng
Ngõ về đâu dẫn lối nét trang dài
Hồn hoang vu tìm đến chốn bồng lai
Sâu hun hút ẩn tàng ôi huyền bí
Ta mê muội đòi vươn cao kỳ vĩ
Rượu Hồng Đào chưa uống đã ngà say
Vũ mê hồn xao xuyến áo xiêm bay
Mắt lưu ly chập chờn đèn mờ ảo
Hương theo gió ngắn ngọt loài dị thảo
Nụ hôn tình tinh khiết từ làn da
Đàn ngú cung mài mề thịt da ngà
Đêm quyền rũ cuồng si ôi tội lỗi !
Thoảng làn hương có ngàn sao đưa lối
Phải em về từ muôn kiếp xa xăm
Để hồn anh trơ trọi bước ân thầm
Anh vẫn đợi, phó đông người hoang lạnh....

Design Mặc Khách

CÁT TRĂNG

Quê em đó Nha Trang nhớ quá
Góc phố nào ai đợi ai trông ?
Tình em còn mãi trong lòng
Hồn anh lạc lõng giữa dòng thời gian

Người tình ơi bao giờ gặp lại
Phố thay màu hờ hững mưa bay
Anh về tìm lại hương say
Một thời kỷ niệm phút giây tuyệt vời

Đêm hò hẹn vòng tay thương nhớ
Chẳng muôn rời bịn rịn bên nhau
Biển đêm sóng nhẹ lao xao
Cùng chung hơi thở ngọt ngào đêm thâu

Anh vẫn tưởng dòng đời êm ái
Đâu ngờ rằng thế hệ thương đau
Niềm vui thoảng chốc qua mau
Nỗi buồn còn lại nhớ nhau muôn chiều

Giờ cách xa mỗi người mỗi ngã
Anh bên đời buồn lầm em ơi
Giữa khuya hiu quạnh nhìn trời
Bao giờ trở lại của thời hoa niên

HƯƠNG CHUA VỚI

Hồn ngơ ngác ôm sầu xa xứ
Em đã đi sao đê nhớ thương?!

Em đi chẳng biết về đâu
Bỗng dung sao nhớ cho sầu vấn vương
Hỏi nàng, Thơ có ướp hương?
Hồn thơ còn đọng làn hương nồng nàn

Mới đây Xuân đã vội sang
Mùa Thu lại đến đêm tàn nào hay
Dù nhau trong giấc mộng say
Giật mình ôm vội bóng mây muộn màng

Đêm về nỗi nhớ miên man
Màn hình hiu quạnh vắng nàng buồn tênh
Tiếng đàn dùi đặt vọng lên
Nửa như khắc khoải, nửa quên ý lòng

Bóng em còn mãi bên song
Ngập ngừng bàn phím tơ lòng dành riêng
Bước đi buốt giá ngả nghiêng
Chút lòng muôn ngỏ, ngại phiền đêm thâu !

Đêm nay ai lắp nỗi đau ?
Vầng trăng ai xé hồn sầu lệ vương
Xa em tiếc mãi làn hương
Vòng tay chưa với, nhớ thương tượng hình !

Lối Thực Hư

Em trai tình buồn...dêm xuyên xao
Quanh đây tình lặng lá hoen màu
Chợt nghe thòn thót lòng cô quạnh
Hồi cõi trần ai vẫn nỗi sâu!

Em vẫn ngọt ngào trong ý thơ
Mây ngàn tóc rối chiều chấn hờ
Bờ môi khao khát đêm tình tứ
Cuồng loạn dâng tràn giữa giấc mơ
Nỗi nhớ quay cuồng quyền rũ hương
Néo về đâu? phải lỗi Thiên đường?
Chợt nghe thương quá mùi hương lạ
Một cõi bồng lai mãi vẫn mong!

Dêm lắng mơ hồ nợn ngát ngọt
Kè môi muốn nói chẳng ngôn từ
Bàn tay thèn thện xuân đang dày
Ta muốn vào xem..Lối Thực Hư?

Mặc Khách

Designer Mặc Khách

SÂU VIỄN XỨ

Xa quê hương nỗi sâu da diết
Lời ca buồn xao xuyến vần vương
Xứ người lăm cảnh đoạn trường
Phố phường im vắng con đường lặng thinh

Nhìn quanh quẩn một mình xa lạ
Cảnh buồn hiu chẵng thấy dấu hài
Bước đi nồng đỗ trên vai
Hoàng hôn nhè nhẹ nhớ ai tím lòng

Không gian nhẹ m ênh mông xa vắng
Em còn nhớ mùa đông năm nào
Hai mươi năm gấp xôn xao
Nhịp tim thốn thúc khát khao đợi chờ

Em ra về nhớ thương đê lại
Dấu tình qua còn lại dư âm
Mình anh chiếc bóng âm thầm
Gối chăn trổ lạnh gọi thầm tên em

Trăn Trở

Thơ Mặc Khách

Anh lo sợ vết thương lòng rát máu
Tim lảng quên theo gió gọi đường xa
Bước lang thang như du mục không nhà
Tình cũng phai có còn chi tha thiết
Đời đổi thay tìm đâu màu mắt biếc
Gió vô tình Tàu đợi vượt trùng dương
Em mang theo Trăn Trở suốt tuyến đường
Chuyện tình lỡ mưa giăng mờ khắp lối
Gió đã lặng nao lòng trong đêm tối
Em có còn lưu luyến giờ chia tay ?
Gió trùng dương mơn trớn tóc bay bay
Em sẽ quên nơi này anh vẫn thế
Bỏ lại anh giấc mộng buồn hoang phế
Trả lại anh nơi rừng núi hoang vu
Nơi đau thương trống vắng chốn âm u
Em để lại ân tình thêm cay đắng
Ân tình chi cho lòng anh chết lặng
Chuyện tình yêu như gió thoảng mây bay
Thôi là hết chỉ còn mỗi đêm nay
Em đi rồi rừng khuya vang tiếng khóc...

Design Mặc Khách

HỐI HẠN

(Trich TÌNH THO_t.g Măc Khách)

Nếu biết trước thân này Tù Cái tạo
Thì bao giờ anh dám nói yêu em
Để hôm nay mãi mãi là chờ mong
Em đau khổ anh nghe lòng quặn thắt

Trong kẽm gai lòng ưu tư trầm mặc
Nghe thời gian xâu xé nát tâm can
Nghe nhớ thương, thương nhớ đến vô vàn
Nhung nhớ quá biết bao giờ gấp gỡ

Thôi hết rồi còn chi đâu mơ ước
Thân phận Tù binh sao có ước mơ
Rừng hoang vu đây gian khổ đợi chờ
Ta chết mất bởi trần gian hiểm ác

Bao quanh ta giấc mơ buồn ẩn hiện
Từng đêm sâu hồn lạc lõng bơ vơ
Biết làm sao lòng cứ mãi đợi chờ
Ta đánh mất những ngày vui tuổi trẻ

Nếu biết trước, hôm nay thì anh sẽ
Giã từ em chào thành phố ghé chân
Anh sẽ đi vẫn nhớ mãi âm thầm
Là em đó bóng hình trong tâm khảm !

VẠT NẮNG CHIỀU

Tiếc thay vạt nắng chiều tàn
Làm sao đủ ấm hối nàng bên song
Thương ai hiu quạnh gió đông
Ý tình mờ ảo cho lòng xuyến xao

Còn đây chút nắng ngọt ngào
Dành hôn da thịt cợt đùa trăng sao
Mân mê nỗi nhớ xôn xao
Say vùng đất lạ biết bao là tình

Giác khuya đơn lẻ một mình
Bao giờ gặp gỡ tình mình cho nhau
Mau đi em kéo nhặt màu
Dìu nhau tìm lại phút đầu ái ân

Trăng sao đồng lõa trăng ngàn
Rơi trên da thịt ngập tràn say mê
Lả rơi má tựa vai kè
Nghe trong sâu thẳm đam mê gọi mời

Mặc cho thân xác rã rời
Cuồng say nghiêng ngả ngạo đời thế gian

ĐÊM VÔ CÙNG

Đêm Thánh Vô Cùng
Tôi bước theo em
Gió mùa se lạnh
Lòng thấy âm êm

Cảm giác từ đâu?
Xuyên thấu tâm hồn
Bỗng dung xao xuyến
Hạnh phúc nào hơn

Vẫn bước theo em
Ghép ghèn nẻo đường
Đêm qua vũng nước
Uớt gót chân thương

Đêm nay lạnh giá
Chúa đang Giáng Trần
Nhìn em cầu nguyện
Tôi cũng thì thầm

Con người ngoại đạo
Tin Chúa ban ơn
Cho con lấy được
Người quỳ bên con
 Thôi rồi Chúa ơi
 Đâu ngờ em nghe
 Nhìn con thương xót
 Trách con đến sau !

Ánh đèn lung linh
Tuyệt vời sắc hương
Mừng em Chúa tạo
Hoàn mỹ khác thường
 Bóng Đêm Vô Cùng
 Từng bước âm thầm
 Cầu Chúa cho gặp
 Dù chỉ một lần!

GIỮA TỬ SINH

Thơ Mặc Khách

Từ buổi chia tay em trở về
Bốn bề vắng lặng nắng lê thê
Ngắn ngợi rùng núi buôn kinh khiếp
Gió hú từng con vọng náo nê
Em đến thăm ánh tà áo bay
Đong đưa ánh mắt rạng môi cười
Em mang nhung nhớ làn hơi ấm
An ủi lòng anh lúc rã rời
Em đến hôm nào hoa nắng rơi
Hồn anh thôn thức nhớ thương hoài
Nhìn nhau im lặng hôn lay động
Sợ chạm tim đau chấn muôn rời
Em đến thăm anh nắng xé chiều
Cỏ cây tàn tạ cảnh điu hiu
Mưa rơi rả rích đồi hoang lạnh
Em hiểu gì không nghĩa của yêu?
Em đến thăm anh lần cuối cùng
Buổi chiều còn mãi lệ đau thương
Em còn đâu nữa niềm hy vọng
Thảng thốt hồn anh giữa núi rùng !
Thôi hết rồi còn ai sẻ chia
Ai người bên cạnh trói trăn lời?
Những khi gió lạnh hồn nương tựa
Là lúc cần em giữa Tử Sinh.
(U Minh 1980)

XIN ĐỪNG HẸN

Kính dâng nạn nhân Chiến Tranh
(Trích Thi Phẩm HỒN THƠ _ t/g MẶC KHÁCH)

Thôi em nhé về đi ! đừng ước hẹn
Hẹn làm gì? ở một kiếp mai sau
Cõi trần gian có gì mà lưu luyến
Bụi mịt mù lòng gian dối trao nhau

Em có nghe vang rền bao xác chết ?
Máu thịt rơi vung vãi khắp nơi nơi
Và nghe chăng tiếng khóc than quằn quại
Sóng làm gì tàn phế giữa tuổi thơ ?

Em có nghe tiếng kêu la trong suốt
Tuổi đôi mươi nhiều mơ ước yêu thương
Không tình yêu chưa một lần ân ái
Hiến dâng đời tất cả cho Quê Hương

Em có nghe tiếng kêu gào thiếu phụ ?
Khóc thương chồng tủi thân phận bơ vơ
Ôm con thơ một vùng trời u tối
Người ơi người khổ nạn đói bao giờ !

Và em có nghe giữa Trời lồng lộng
Gió sững sờ chứng kiến cảnh tang thương
Giữa Quê Hương tràn đầy muôn xác chết
Máu lệ chan hòa tiếng khóc thê lương !!!

Tình Si

760 Mặc Khách

Thấp thoáng bóng em giữa Giáo đường

Lim dim cầu nguyện hết to vương

Anh người ngoại đạo lòng thầm hờ

Một chút tình si Chúa cũng thương !

Hồn quyện vào Thơ ý đắm say

Lời em còn đọng nhớ đong đầy

Chợt nghe chuông vọng lòng xao xuyến

Nhớ mãi Tình Em mỗi phút giây :

Bụi vương đường xa áo nhạt màu

Nhớ nhau sao trách mảnh hồn đau ?

Đêm như lỡ hẹn âm thầm nhớ

Em muốn quên anh, em nỡ sao ?

Sương lạnh chiều hôm nhớ lạ lùng

Mưa rơi trên tóc nhớ mông lung

Giang tay ôm mộng nào hay biết

Tay nhớ bàn tay bước ngập ngừng :

Em vẫn là hương xa cách xa

Làn hương mê hoặc mộng đêm qua

Thương em áo khoác sầu cò quạnh

Nhớ mãi tình em nhớ thiết tha

GIÓ ĐÃ LĂNG

Gió đã lặng mưa còn chen lối
Bước phân vân chiếc bóng bên đường
Thoáng nhìn chợt thấy vân vương
Trong lòng tơ tưởng nhớ thương lạ lùng

Đóa hoa hồng vườn xưa thất lạc
Năm từng năm tưởng đã chia xa
Đâu ngờ còn mãi trong ta
Giật mình tỉnh mộng ngày qua vội vàng

Thơ thấp thoáng bóng nàng ẩn hiện
Dòng thơ buồn sắc bén tim tôi
Thoảng nghe lòng những bồi hồi
Nhịp tim xúc động thôi rồi tình si !

Đêm bỗng dung màn hình tan biến
Em đâu rồi im lặng mênh mông
Đêm nay sao nhớ lại trông
Phím buồn lạc nhịp cô đơn hồn sâu

Rồi từ đó im lìm lặng
Vội vàng chi đẻ lỡ nhịp cầu
Xa nhau bởi cảnh bể dâu
Em đi đẻ lại nỗi sâu cho ai ?

HOA DẠI BLUEBONNETS

Ôi tuyệt quá ! một vùng hoa hoang dại
Mờ hơi sương lay động gió rùng khua
Lắng nghe âm vọng hồn ai xao xuyến
Chợt thấy bàng hoàng vắng bóng dáng xưa....

Hoa hoang dại còn thẹn thùng sương điểm
Giọt ân tình trêu ghẹo ánh ban mai
Này anh hỡi đừng vào sâu...lạc bước
Một làn hương vương vấn đợi chờ ai?

Tiếng chim hót dịu hồn vào quên lãng
Trên triền dốc ngập ngừng tiếng lá khua
Dòng suối nhỏ ẩn mình kêu rả rích
Chảy về đâu? hoa dại chỉ một mùa !

Con gió thoảng nhẹ lay hồn lảng tử
Hoa nghiêng mình loi lá đón mời chào
Khách tao nhân đắm chìm, tay Máy Ánh
Nắng chan hòa lan tỏa nắng lao xao....

TUỔI THƠ

Đường nhà em mưa bay
Má em màu hây hây
Tóc bay đùa trong gió
Bâng khuâng nhìn đắm say

Trời hôm nay âm u
Gió từng cơn vi vu
Lòng ta nghe man mác
Chợt như tiếng ai ru

Đường ta đi thênh thang
Gió chiều nay dịu dàng
Trong tim nghe rộn rã
Từng bước đi mơ màng

Kìa em hái cánh hồng
Nâng niu em ngắm nhìn
Mơ màng lim dim mắt
Len lén nhìn thật xinh

Từ đó lòng xôn xao
Bỗng dung thích hoa Hồng
Thóang nhìn sao thấy nhớ
Nhớ em hay nụ Hồng ?

Muôn tơ Trời mong manh
Mắt em màu trong xanh
Áo em bay trong gió
Thời gian sao trôi nhanh !

TÌNH NHỚ

Tình em sâu lắng bóng chiều vương
Bàng bạc mây trời lạnh nẻo đường
Thơ gửi riêng anh, em có nhớ
Trong lòng còn mãi dáng em thương

Dòng thơ trăn trở đêm mong chờ
Tiếng nhạc buồn vương quyện ý Thơ
Em vẫn là hương, xa cách mãi
Tình em đan dệt giữa đêm mơ

Cửa phòng khép mở gió mưa ngâu
Anh vẫn quanh hiu bên gối sầu
Ngày tháng qua mau lòng luyến tiếc
Một thời phí uổng tuổi thương đau

Thơ em e áp ý buông lời
Từng giọt buồn rơi ướt sưng đời
Nốt nhạc đi hoang bờ suối mộng
Chợt nghe nỗi nhớ, nhớ đầy vời....

Ôi tuyệt quá không gian màu tĩnh lặng
Quên đường xa cát bụi giữa trần gian
Lòng thanh thản trải hồn cùng Nghệ sĩ
Đắm say nhìn, nhẹ bước gió Thu sang
Bóng chiều buông lung linh trong sắc thăm
Nhớ hàng cây nghiêng, lời lá đón chào
Mặt hồ im trầm tư chiều êm ả
Bởi vì đâu nỗi nhớ bỗng xôn xao :
Nước trong vắt, nắng soi mình óng ả
Bóng tàng cây mờ ảo ửng sắc vàng
Bao ánh mắt ngập tràn lòng say đắm
Mãi mê nhìn quên hết cả thời gian
Hỏi sắc đẹp, này em yêu có dám?
Sánh đọ cùng nét lung linh ảo huyền
Đêm say sưa cợt đùa muôn tình tú
Giữa khung trời dịu ngọt đẹp triền miên
Giờ giã từ lòng mãi còn lưu luyến
Ngại ngùng lo cảnh sắc sẽ tàn phai
Gió vô tình hồn em có thấm lạnh?
Ta bâng khuâng nghe vọng tiếng thở dài

Designer Mạc Khách

LÀN HƯƠNG

Dù chỉ làn Hương cũng chết lòng
Hồn Thơ lay động nhớ thương mong
Nghe trong sâu thăm, mơ hồ gọi
Mà ngỡ người về ta đứng trông!

Em vẫn là hương tỏa sắc hồng
Nửa như bóng mát nửa hư không
Nửa như mòn mọc nửa xa cách
Bóng dáng in sâu tận đáy lòng

Hay đợi trăng tàn gió chuyển di
Hóa thân vào mộng mắt cuồng si
Em hòa trong gió ta sương khói
Mê hoặc mùi hương đêm diệu kỳ

Thấp thoáng bóng em khơi nỗi sâu
Lặng nhìn lối cũ gợi niềm đau
Đã mười năm hon lòng thương nhớ
Vẫn dáng ngày xưa ánh mắt trao

Để mặc tình say giấc mộng ngà
Trời đầy mây huyền ảo bao la
Mắt em sâu thăm hồn ta nhớ
Như xoáy vào tim buốt thịt da!

(*Trao T. Thu Hương*)

XUÂN LẠI VỀ

Chợt tỉnh tàn đêm ôm nỗi nhớ
Hướng về quê Mẹ lè trào tuôn
Chiều Xuân ấm áp chiều xưa cũ
Thốn thúc lòng con trống trải buồn

Chuông vọng xứ người đêm vắng lặng
Lòng nghe xao xuyến kiếp tha phuong
Mỗi mòn trông về quê hương Mẹ
Chợt nhớ giao thura ấm khói hương

Máy chục năm dài xa tuổi Mẹ
Quạnh hiu chiếc bóng buồm chiều tà
Nghẹn ngào lòng con từng đêm nhớ
Con chắc Mẹ buồn chẳng nói ra

Cuộc sống dư thừa chán nệm ấm
Mà sao buồn tủi bước bơ vơ
Chiều năm hết hồn cô đơn quá
Hoang lạnh lòng con mắt lệ mờ

Hình
Mặc Khách

Nỗi Sầu Cảm Nín

Thơ Mặc Khách

Tôi đứng đó mà hồn như ngắt lịm
Tiếng cờ bay nghe uất nghẹn trào dâng
Bao hào kiệt những anh hùng tử sĩ
Hiền dâng đời vì Tổ Quốc non sông
Quê tôi đó muôn đời hoen mắt lệ
Khóc gia đình quặn thắt buỗi chia tay
Ai khuynh đảo cùng giồng nòi thù hận ?
Trái bao năm xương máu cảnh phơi bày
Trong im lặng tiếng lòng nghe thôn thicc
Phố điêu tàn lệ đẫm quắn khăn tang
Sài Gòn ơi, sao thành nơi chiến địa ?
Từng xác người em bé khóc ly tan
Có ai hiểu những cảnh đời bất hạnh
Gió hững hờ trong bóng tối cơ hàn
Họ là những NỖI SẦU trong CÂM NÍN
Nơi tận cùng địa ngục của trần gian!
Và biết bao tấm lòng đáng trân quý
Hy sinh đời, tuổi trẻ xếp bút nghiên
Bên cạnh đó kẻ tầm thường vong bần
Sóng xa hoa trên nỗi khổ dân hiền
Rừng hoang vu bao linh hồn vong quốc
Chập chờn đì giữa tuyết lạnh lưu vong
Trong tiềm thức lời ca buồn vang vọng
Việt Nam tôi đâu ? còn mãi trong lòng ...

Đêm Thu Không

Thơ Mặc Khách

Anh đến muộn làm sao sánh bước
Bên bờ môi huyền bí hoang sơ

Đêm se lạnh đợi chờ hương sắc
Chiều sắp tàn lối hẹn giấc mơ

Anh vẫn thức ru em bến mộng
Bàn tay em xoa dịu linh hồn

Vòng tay ôm xôn xao hơi thở
Say đắm nhìn dùi đặt nụ hôn

Anh vẫn đó thì thầm mộng mị
Ngỏ tình si âu yếm hương tình
Vòng thời gian quay cuồng đồng lõa
Hồi hả nhìn suối vàng đẹp xinh

Đêm lặng gió con tàu khát vọng
Muốn ra khơi đua sóng lao xao
Buồn len lỏi ngấm làn hương nhẹ
Ngơ ngác nhỉm tưởng đã có nhau !

Rượu đã ngâm ôm ghì ảo tưởng
Môi kề môi khát vọng tràn đầy
Em đi để lại bao sầu nhớ
Đêm láng mơ hồ hương đắm say

Design MKhach

BÀN TAY EM

Bàn tay em xóa vết đói loang lỗ
Làn môi ấm hòa tan vết lưu đày
Em cho anh trọn giấc ngủ đắm say
Còn tất cả sẽ trở thành vô nghĩa

Chỉ có em tấm lòng là ý nghĩa
Ru vết thương còn mãi với thời gian
Anh muốn quên cho thanh thản tâm hồn
Sao vẫn nhớ vì đời nhiều cay đắng

Ngày trở về cô đơn lòng trống vắng
Chợt gặp em như đã tự kiếp nào
Tình nở vội bao cảm giác xôn xao
Đêm ân ái quay cuồng theo nhịp thở

Trong mắt em lời thì thầm bờ ngõ
Vòng tay ôm rên siết cả linh hồn
Buổi chia tay nhớ quá từng nụ hôn
Trong im lặng ngập tràn hương da thịt

Rồi từ đó bên nhau nghe sóng vỗ
Đêm từng đêm mon tròn lá môi mềm
Cám ơn em những giây phút thản tiên
Anh trân trọng suốt đời trong tiêm thức

Anh trở về tìm em trong tuyệt vọng
Em về đâu cánh cũ gợi thêm sâu
Bước chân buồn lạc lõng giữa đêm thâu
Nhớ thương em những chiều mưa tình tự....

ẢO MỘNG TÌNH BUỒN

(Trích *TÌNH THƠ*-t/g Mặc Khách)

Anh vẫn sợ lời tình là ảo mộng
Hồn bơ vơ chìm đắm trong men say
Linh hồn anh cả một đời trôi nỗi
Tháng năm buồn ray rức đến hôm nay
Anh vẫn nhớ dư âm lời thỏ thẻ
Nhẹ như ru anh cứ ngõ trong mơ
Quên đi anh đưa nhau vùng cỏ lạ
Buồn làm sao thuở ấy đã xa mờ

Anh lặng nhìn dòng thơ em trăn trở
Dìm trong lòng bao nỗi nhớ cuồng say
Đêm thời gian chôn vùi bao mơ ước
Ngõ hương thơm còn đọng ở đâu đây

Bóng trăng nhạt gọi hồn đêm vắng lặng
Giác ngủ chập chờn, run rẩy đêm mơ
Lời giả biệt buồn ơi tim se thắt
Trong lòng anh giá lạnh tự bao giờ !

Vẫn nhớ đến lời tình Em gửi tặng
Ánh trăng buồn khơi lại nỗi nhớ mong
Lời thư em còn đó “Anh yêu dấu”
Để yêu thương sẽ còn mãi trong lòng

RỪNG HOANG VU

(Chiến Tranh _ Ngục tù)

Đêm từng đêm hãi hùng man rợ
Rừng U Minh khuất nẻo mịt mù

 Nghe không tiếng kẽng âm u
Bước mau kéo trẻ sương mù dần tan

Khắp mọi nơi mưa giăng gió gọi
Đói lạnh lòng, run rẩy đắng cay
 Nước mưa nước mắt voi đầy
Không gian sâu thảm tháng ngày thênh thang

Lê bước chân rừng Tràm bát ngát
Đôi chân mòn rách nát vết đâm
 Buồn theo từng bước thăng trầm
U Minh thượng, hạ xác thân mỏi mòn

Nơi đâu non chim kêu vượn hú
Đĩa đeo tù rắn lội muỗi đu
 Một vùng khép kín âm u
Chén khoai lẩn nước mắt tù cầm hơi

Rừng U Minh bạt ngàn hoang lạnh
Ngày qua ngày vật vả tả tơi
 Mưa rơi mái lá chơi voi
Co ro đói lạnh mảnh đời tang thương ...

TÌNH NHÂN

(Trích Thi phẩm TINH THƠ – t/g Mắc Khách)

Em đến thăm anh người tình –mất nước!
Một chiều nào nhớ mãi Vạt áo bay
Em đó ư ? anh ngỡ ngàng xao xuyến
Biết nói gì, nhớ mãi lệ rưng rưng
Dù xa xăm dù ở tận núi rừng
Em vẫn đến, hoang vu gió lồng lộng
Em đến thăm, trong lòng bao xúc động
Em thì thầm nỗi nhớ cách xa nhau
Em đó ư ? dù biên giới Cà Mau
Em vẫn đến cho dù bao cách trở
Anh lặng buồn nhìn Em vui hồn hở
Em tung tăng quần lấy bước anh đi
Quên thời gian bước hối hả giã từ
Anh chua xót cúi đầu trong thinh lặng
Anh vẫn biết tình ta nhiều vị đắng
Nén đau thương nghe tan nát cõi lòng
Dù cách xa dù ngăn cấm cô đơn
Em cam chịu vì tình yêu anh đó !
Anh vẫn biết, đường xa con đò nhỏ
Vượt khổ đau Em vẫn đến tìm anh
Chân vội vàng lòng lo sợ mong manh
Em vẫn đến dù khổ tâm cam chịu
Ôi quả thật tình yêu sao huyền diệu
Ta nghe như vũ điệu khúc Nghê thường
Hương tình yêu sao êm ái vẫn vương
Anh quên mất những ngày buồn vô tận!
Vạt áo bay tuổi học trò tuyệt diệu
Gọi hồn anh những kỷ niệm thuở nào
Trong trái tim một cảm giác nao nao
Xa cách quá làm sao anh mòi mọc
Rồi bước buồn Em kéo lê đơn độc
Trên đường về ảo não bóng hoàng hôn
Nhìn theo em té buốt cả linh hồn
Em yêu dấu một đời anh ghi nhớ !
(Rừng U Minh 1980)

Về Đâu ?

(Chiến Tranh - Ngọc Tù)

Ta về từ cõi _ Tù dày
Tuổi xanh còn vết hao gầy đau thương
Ngõ ngàng im vắng lạ thường
Mưa rơi run rẩy phố phường xác xơ

Ta về chẳng có ai chờ
Bước đi lạc lõng giấc mơ héo sầu
Quần quanh chẳng biết về đâu
Lòng người xa lạ nỗi đau ngút ngàn

Ngập ngừng giữa phố điêu tàn
Màn đêm khép kín vội vàng lẳng quên
Giữa khuya gió lạnh mưa đêm
Nửa mê nửa tỉnh ngõ Em bên đường !

Ta về nhặt nốt đau thương
Cô đơn vây kín giá băng linh hồn
Hồn như còn nợ núi sông
Ngậm ngùi từng bước m ênh mô nỗi buồn

Mặc Khách (1975-1983)

Desian Mặc Khách

NHỚ MÃI TÌNH EM
(Chiến tranh _ Ngục tù)

Đêm yên lặng gục đầu bên khói thuốc
Anh nhớ Em đau buốt cả cõi lòng
Anh nhớ Em bằng tất cả con tim
Em yêu dấu muôn đời anh ghi nhớ

Em đó ư ? anh băng hoang nghẹn thở
Em thăm anh, anh thân phận tù dày
Em thăm anh vẫn ánh mắt đắm say
Em hiền hiền cho dù bao cách trở !

Anh đứng lặng, nghe lòng mình tan vỡ
Khóc Quê hương Tổ Quốc đã thôi rồi !
Anh là Tù binh chia cách đôi nơi
Đời cũng đổi tuổi thơ Em vất vả

Đêm khó ngủ không gói chăn xa lạ
Ăn gì chưa sao không đòi hỏi Em ?
Gió rừng đây hay ma quái reo hò
Đêm vắng lặng bao oan hồn uất

N.L Em! Anh ghi vào tiềm thức
Giữa đồng sinh mưa nắng hãy chứng minh
Anh yêu Em nguyện chỉ có chúng mình
Em yêu dấu muôn đời anh ghi nhớ ...

MẶC KHÁCH
(Rừng U Minh 1978)

Designed by MẶC KHÁCH

TRÔI LANG THANG

(Chiến Tranh _ Ngục tù)

Rừng Tràm còn hoang vu
Lối đi vắng mịt mù
Côn trùng đang ngái ngủ
Mờ sương một đoàn tù !

Bạn bè cùng tù binh
Chịu chung những nhục hình
Mong manh từng hơi thở
Quên cả tên tuổi mình

Chiều mưa giăng khắp nơi
Phủ kín tuổi trẻ trung
Bạn tù chung điều thuốc
Tiếc thương kiếp sống hùng

Mưa trắng cả núi rừng
Mưa buồn khóc rưng rưng
Thương mình đời hoang vắng
Nửa đêm nghe lạnh lùng

Ánh trăng xuyên âm u
Nước phèn ngập tràn đầy
U minh đêm ròn rợn
Tù binh cảnh đọa đầy

Chiều rơi trên lối mòn
Hoang vu trong rừng Tràm
Lá vươn theo dòng nước
Nghe buồn Trôi Lang Thang

GỬI NÀNG THƠ

Nàng Thơ e áp mộng trăng sao
Yếu điệu bên song dáng liễu đào
Thấp thoáng nụ hồng e thận bước
Lung linh mờ áo vẻ thanh tao

Mênh mông xứ lạ tìm tri kỷ
Lạc mất người thương của thuở nào
Một chút tơ lòng sao vội bước
Tâm tư hòai vọng ngại ngùng trao

Thu về sâu lắng bóng chiều vương
Bàng bạc mây trời lạnh nẻo đường
Thư gửi riêng anh, lời mong my
Với bao hoài niệm gợi yêu thương

Những khi khát vọng nhớ làm sao
Nghe nhịp đời vui thuở ngọt ngào
Xích lại gần anh, thêm chút nữa
Bờ môi huyền diệu đêm xôn xao

Thơ em anh đặt giữa hồn đau
Từng giọt sâu vương ướt sưng đời
Nốt nhạc chập chùng chiều lắng đọng
Chợt nghe nỗi nhớ, nhớ nào với....

THAO THÚC

Hoang lạnh mưa rơi bước ngập ngừng
Nhạc buồn vương vấn bóng chiều buông
Sương khuya thầm lạnh hương còn đọng
Vắng tiếng cung trầm gợi nhớ nhung

Tháp thoảng đường xưa phủ dấu mờ
Mây bay hờ hững nắng bơ vơ
Chiều Thu buồn bả lòng thương nhớ
Ân hiện tình em mỗi ý Thơ

Chát ngát hòn đau dáng liễu đào
Hôn lên thao thức giấc chiêm bao
Chợt nghe xao xuyến trong tiềm thức
Nhỏ xuống đời nhau sắc úa màu

Lặng lẽ chìm trong thuở ngọt ngào
Hồng lên đôi má bước xôn xao
Mùi hương huyền ảo đêm e thận
Rạo rực Xuân tình nhớ biết bao !

NGÂM NGÙI

Bước băng khuâng tìm về lối cũ
Phố phường xưa gợi nhớ đứng trông
Xa em buốt lạnh trong lòng
Hồn anh lạc lõng giữa giòng thời gian

Trong âm thầm ước mong gặp lại
Bước em về có gió heo may
Nụ cười hoa lá mê say
Bên em anh cũng lòng ngây ngất nhìn

Bóng dừa nghiêng khoan thai em bước
Tà áo bay hoa lá nênh tho
Phố đêm se lạnh đợi chờ...
Chỉ còn nỗi nhớ thẩn thờ hồn đau

Rồi từ đó xa nhau mãi mãi
Em đâu rồi lặng lẽ đêm thâu
Niềm vui thoảng chốc qua mau
Nỗi sầu còn lại nhớ nhau muôn chiều...

Những con đường lặng im ngơ ngác
Nằm đợi chờ phố cũng đổi thay
Đáu xưa sương phủ mưa bay
Còn đây giọt lệ chia tay Ngâm Ngùi !

Lời Sơn Nhí với Mặc Khách

Em là hoa hoang dã
Ướp gió núi mây ngàn
Thoáng l่าน hương dã thảo
Lưu luyến khách Tao nhân
Em là nụ tình khôi
Mọc trên phiến đá ngà
Kết tụ cùng tình tú
Giữa núi rừng bao la

Em là dòng suối mát
Ưu ái từ thiên nhiên
Hương thơm mùi tinh khiết
Lưu lại giống mèo Tiên
Hỏi Em :
- Có chịu làm vợ anh ?
Em hẹn em mềm mài
Nhìn tôi sâu đáy mắt
Chẳng hỏi đến từ đâu ?
- Dịu dàng em khẽ nói :
Hãy nói yêu em đi !
Rồi về ô với em
Ngày lên nương làm rẫy
Tôi về ngủ với em ...
Ôi lời thật chân tình
Tựa giấc mộng đáng yêu
Lòng tôi nương vần la
Hòn láng láng giữa chiều

Design Mặc Khách

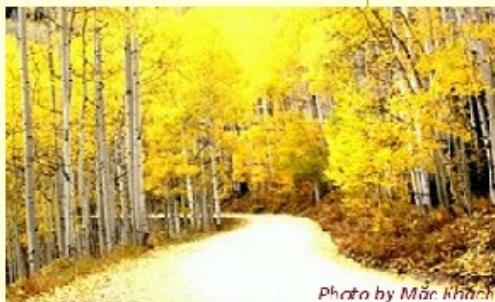

Photo by Mắc Khách

ĐƯỜNG XƯA VẮNG BÓNG

Thơ Mắc Khách

Anh vẫn nhớ chiều Thu bước vội
Về tìm Em sưởi ấm cùng Anh
Một cuộc tình còn vương sót lại
Giữa đời, ý thức hệ phân tranh
*Lòng ngõng ngàng, nghe như xa lạ
Phố im lìm lác đác mưa rơi
Anh ngại ngùng bước chân buồn bã
Gió thì thào len lén khấp noi
Tim ai đây ? Đường Xưa Vắng Bóng
Em đi rồi nắng nhạt vàng phai
Hồn rã rời đời nghe vô vị
Bao ân tình để lại cho ai ?
*Em đi rồi sầu dâng ngập lối
Người hiếu anh rồi cũng rời xa
Xã hội đổi đời, tình dang dở
Anh chẳng còn gì để thiết tha !
Em đi rồi còn ai nhung nhớ
Linh hồn anh trống rỗng, hư không
Tuổi trẻ vùi chôn nơi rùng thẳm
Thời gian còn lại có như không !**

ĐOÁN KHÚC VÔ ĐỀ

Ta về lạc lõng giữa Quê hương
Lối cũ Trường xưa nay chẳng còn
Thành quách hiên ngang ai xóa sạch
Tình người lạ lẫm cả tâm hồn!

Tuyết phủ mưa rơi Xuân lại đến
Cây buồn trơ lá sắc phai tàn
Tình xưa giả biệt còn đâu nữa
Nhìn lại thời gian đã muộn màng !

Buổi tiễn đưa nay thành cổ tích
Nào ngờ còn mãi bước lưu vong
Xuân về đất khách lòng thương nhớ
Cánh cũ đong đưa xót cả lòng

Xuân đến làm chi se sắt lòng
Quê hương thương nhớ dạ hoài trông
Một thời yêu dấu nay hoài niệm
Vi vu gió lạnh lỗi hư không...
(Texas 2020)

NHÌN MÙA THU ĐI

Mai Khach

Em hòn dỗi, trách Đông về vội vã
Từng cành cây trơ trọi níu thời gian
Lá trên cành run rẩy sắc úa vàng
Đêm hờ hững giữa xứ người cô quạnh

Gió buốt lạnh nỗi buồn thêm chất ngất
Bước lảng du lặng lẽ đêm nhớ Người
Siết vào nhau cho dậy cả không gian
Đêm huyền hoặc đắm chìm vào ảo mộng

Cả niềm vui bỗng tan trong tuyệt vọng
Lời yêu thương bàng bạc cõi xa mờ
Cùng tình em say đắm đêm ước mơ
Chỉ còn lại tình buồn vương đáy mắt

Tiếng ai hát cho lòng thêm ray rức
Lời ca buồn vang vọng cả Trời đêm
Quyện vào Thơ thấp thoáng bóng em hiền
Mùi hương lạ tưởng làm hương da thịt....

Về Từ Cõi Chết

Thơ Mặc Khách

Ôi đẹp quá một vùng đồng lô dạng
Lâu lắm rồi nhìn lại mái tóc bay
Vé thanh cao kiều diễm má hây hây
Đôi bồng đảo vuơn cao như mồi mọc

Tay em trắng xoa vết đói ô trọc
Mắt em vui láp lánh nhũng vì sao
Bàn tay dịu vỗ về nỗi thương đau
Là tất cả những gì anh tha thiết

Tùng ngón tay mân mê lời chưa hết
Trong âm thầm len nhẹ nhũng thanh âm
Thoảng trên vai hơi thở tiếng thì thầm
Anh quên mất một mảnh đời khổ hạnh

Vòng tay ôm sưởi ấm lòng hoang lạnh
Tia nắng đón sao đù ấm linh hồn
Bờ môi ngọt ấm áp từng nụ hôn
Là tất cả yêu thương em dâng tặng

Chiều dần tàn hoàng hôn đang tắt nắng
Mỗi tim mỗi dậy cả buổi chiều xưa
Bàn tay thận, chiều nhau mấy cho vừa
Nay im lặng chập chờn bao nỗi nhớ

Design Mặc Khách

MÙA THU & CÓ NHÂN

(Chiến Tranh _ Ngục Tù)

Em đi rồi buồn ơi se thắt
Cả khung trời trắng xóa màu tang
Sắc đẹp vàng son đời vô nghĩa
Lòng anh một nỗi nhớ miên man...

Và từ đó hồn như giao động
Nhớ thương em lạnh buốt linh hồn
Trong mắt em dường như xa vắng
Ta lạc vào nỗi nhớ mênh mông

Mắt dõi trông dáng em mờ ảo
Nhạt dần theo tia nắng hoàng hôn
Lòng cuồng si chập chờn mộng ảo
Nỗi sâu thương tràn ngập linh hồn !

Thôi là hết còn ai thương nhớ
Rặng liễu buồn ủ rủ thảm lương
Những cánh chim co mình trong lá
Gió buồn hiu tho thẻ vẫn vương

Em đi rồi còn ai san sẻ
Mùa Thu nào nhớ lá thu bay....

PHÚT NHIỆM MÀU

(Trich Thi phẩm TINH THƠ t/g MẶC KHÁCH)

Sao em bảo _ Tình Yêu là mộng ảo ?
Em dõi lòng nên nghe buốt trong tim
Từng bước đi sao lặng lẽ im lìm
Em trốn chạy né tim mình thốn thức

Ai dám bảo tim em thôi rung động
Cánh hoa rơi Trời vẫn vũ âm u
Tim rộn ràng nghe chua xót u sầu
Sao chối bỏ buồng tim đang khao khát

Hãy mở vòng tay cho tim rộn rã
Đập thật nhanh như điệp khúc hiến dâng
Cho ưu tư phiền muộn lắng, lắng dần
Chỉ còn lại trái tim yêu say đắm

Rượu hòng ư ? đời ta không diễm phúc
Cũng rượu hòng nhưng hương vị nhạt phai
Chưa nếm môi lòng cảm thấy như say
Say hay tỉnh làm sao em biết được

Uống đi em! cho quên bao mộng ước
Nữa đi em! chìm đắm suốt canh thâu
Hồn hoang lạnh ta tìm thương với nhớ
Sưởi cho nhau ôi giây phút NHIỆM MÀU !

NÀNG THƠ (I)

Em có phải nàng Thơ ?
Đêm đêm bên cung đàn
Quán quýt theo tiếng nhạc
Tình em ôi thênh thang...

Em là nụ hoa Quỳnh
Âm thầm nở về đêm
Hương thơm ngào ngạt tỏa
Ngát ngây phút êm đềm

Em là dòng suối trong
Uốn mình biết về đâu
Thì thầm bên sỏi đá
E ấp vương tơ sầu

Em là mây ngũ sắc
Nhởn nhơ Trời bao la
Hững hờ đồi gian trá
Muôn đồi em kiêu sa

Hay em là Giai nhân
Hương sắc đẹp tuyệt trần
Thé gian hồn thốn thúc
Lưu luyến khách tao nhân

Hay em mãi nàng Thơ
Cho hồn anh thẩn thờ
Tìm vẫn “Y” thương nhớ
Nồng nàn trên trang Thơ

HẰNG NGA

Hằng Nga lơ lửng không gian
Khỏa thân đùa cợt tưởng nàng riêng ta
Lả loi ẩn hiện gần xa
Lẫn trong Thơ nhạc lời ca trữ tình
Giác mơ rộn rã con tim
Tình như tắt lịm hồi sinh lúc nào
Hồn Thơ len nhẹ xôn xao
Cho lòng se thắt, chỉ màu hư không !
Mắt nhau chỉ tiếc tâm lòng
Cho không đúng chỗ nửa hồn thương đau
Thê gian em hỏi chi màu ?
Còn Trăng Thiên cổ sắc màu chẳng thay !
Bao giờ em trở về đây
Cùng anh tìm lại phút giây ban đầu
Nhớ em ôm lấy gói sâu
Từng đêm nhung nhớ nhạt màu thời gian
Vòng tay sao chấn gió ngàn
Ngậm ngùi hương vị dung nhan diệu kỳ
Ánh đèn ẩn hiện làn mi
Nghe trong hơi thở em đi băng hoàng
Vội vàng chi còn hoàng hôn
Bên nhau chưa đủ để hồn khát khao
Mới đây em mộng hôm nào
Vòng tay mê hoặc chìm vào đắm say
Chập chờn nỗi nhớ tháng ngày
Thời gian hờ hững hao gầy nhớ thương
Quạnh hiu từng bước vấn vương
Trăng sâu nghiêng bóng mùi hương dậy tình

TÌNH TẠ TỪ

(Trích HÔN THO – MẶC KHÁCH)

Dìm nhung nhớ xin giã từ em nhé
Anh phải đi, thôi tiếc nhớ cũng đành
Xa em rồi hoang vắng ngập hồn anh
Hình bóng đó như vẫn còn ẩn hiện

Cắn chặt môi nghe tim mình rỗ máu
Từng điệu buồn luôn réo gọi trong tim
Tạ từ em! Lòng chết lặng đứng im
Em nghe chăng hồn chơi voi thương nhớ

Chợt gặp nhau ngày về anh bỡ ngỡ
Vòng tay em là điệp khúc bình yên
Làn môi tựa như suối mát dịu hiền
Là tất cả yêu thương anh mơ ước

Em còn nhớ, một mùa Thu thuở trước
Gió mưa giăng phủ kín con đường tròn
Bước chân đi vội vã theo lối mòn
Vẫn tìm đến giữa khung trời ướt đẫm

Thế nhân hững hờ, tình em nồng ám
Sưởi ám lòng anh, ngày tháng bơ vơ
Cải tạo về, trống vắng sống đơn sơ
Em vẫn đên cho dù đời cay đắng

Anh nhớ mãi ân tình em trao tặng
Như linh đon màu nhiệm vực linh hồn
Đôi bàn tay xoa dịu nỗi cô đơn
Nay im vắng anh nghe lòng trĩu nặng....
(em Ngọc Sương)

MỘT NGÀY NHƯ MOI NGÀY (Chiến tranh _ Ngục tù)

Một ngày như mọi này

Lê thân kiếp tù đày

Sương mù trên cỏ đại

Rừng Tràm còn ngủ say

Núi rừng vẫn hoang vu

Bên nhau cùng bạn tù

Im lìm nghe hơi thở

Lầm lùi trong sương mù

Hết rồi tháng ngày vui

Chủ nhật sáng ngủ vùi

Cuối tuần cùng bát phô

NhaTrang nhớ thương hoài

Tù binh đày khắp nơi

Rừng sâu người đọa người

Thế gian ai còn nhớ

Khổ đau những mảnh đời

Vật nồng xuyên rừng Tràm

Mênh mông nước dâng tràn

U Minh rừng tịch mịch

Oan hồn nỉ non than

Chiều rơi trên lối mòn

Tuổi Xuân phải yùi chôn

Bạn tù chung điếu thuốc

Nghe buồn tràn ngập hồn

Tiệc ngày vui bên em

Hạnh phúc thật êm đềm

Mân mê từng nỗi nhớ

Tìm về chút ấm êm

EM VỀ ĐÂU

Ngày tháng cũ trở thành nỗi nhớ
Quê hương mình buồn lầm em ơi
Từ khi Học Thuyết đổi đời
Tình mình đôi ngã lòng người khác xa

Anh ra đi mong ngày trở lại
Mang nỗi buồn nhớ mãi dang xưa
Xa nhau đã mấy thu qua
Mưa rơi se lạnh gió lùa qua song

Đêm sâu lắng côn trùng than thở
Xa nhau rồi hơi thở còn vương
Anh về tìm lại em thương
Bóng em không thấy phố phường quạnh hiu

Bước ngắn ngơ phô buồn xa lạ
Lạ con đường rảo bước cô đơn
Buồn đêm giấc ngủ chập chờn
Nhớ Em nhớ mãi cõi hồn buồn tênh

Còn đâu nữa êm đềm một thuở
Tà áo bay trắng cả sân trường
Những chiều mê hoặc vấn vương
Chập chờn nỗi nhớ mùi hương dậy tình

EM ĐẾN THĂM ANH

(Chiến Tranh _ Ngọc Tù)

Em đến thăm anh đãng cả lòng
Đường xa hun hút gió mênh mông
Giữa khuya lạnh lẽo con đò bé
Anh hiểu tình em ngược giòng !

Gió hú xuồng đêm ròn rợn da
Trăng nghiêng bóng đồ rùng bao la
Em mang đến anh tình nồng ấm
Là cả ân tình nghĩa thiết tha

Tay nắm bàn tay phút nhiệm màu
Nghe từng nhịp thở tim xôn xao
Mơ hồ âu yếm trong hương áo
Mà ngỡ đôi lòng quyện lấy nhau

Anh gửi hồn theo vật áo nhầu
Em về cô quạnh lệ thương đau
Từng đêm thao thức bao niềm nhớ
Một cõi buồn tênh vạn cổ sầu ...

Thu lại đến rồi em nhớ không ?
Bao mùa lá rụng nhạt môi hồng
Nỗi buồn vô tận trong tiềm thức
Nhìn bóng thời gian gió lạnh lùng !

Trời bỗng ảo huyền trong khói sương
Núi rừng buồn bả cảnh thê lương
Em về mà ngỡ lòng dao cắt
Một mảnh hồn đau giữa núi rừng

GỌI THẦM

Tàn đông tuyêt phủ mưa rơi
Quê người hoa cũng tả tơi sắc màu
Thời gian thầm thoát qua mau
Từng vì sao rụng xôn xao thiên hà

Quẩn quanh chiếc bóng với ta
Linh hồn bỏ ngõ tình xa mất rồi
Gió lay sương thầm bờ vai
Còn đâu cát biển dấu hài tung tăng

Công viên chen giữa ánh Trăng
Kè môi quên hết bụi đường tràn gian
Hôn thơ vùi giữa tuyêt đan
Nửa mê nửa tỉnh miên man tháng ngày

Xa quê mới biết lưu đày
Mất nhau mới biết hao gầy tình thơ
Lâu rồi chẳng thấy giấc mơ
Giật mình ngày tháng, hững hờ thời gian

Môi hồng nồng ấm dung nhan
Nay thành cô tịch Phi tàn tiếc Xuân
Bỗng dung sao nhớ bâng khuâng
Gối chăn chợt lạnh Gọi Thầm tên Em

NGÀY LỄ CHA

(Một thuở bơ vơ)

Hôm nay Ngày lễ Cha
Vui nhộn khắp mọi nhà
Tủi buồn trong thịnh lặng
Đã nhiều năm trôi qua...

Từ khi còn thơ dại
Nước mắt thấm vào hồn
Tiếng Cha không được gọi
Tình Cha nào ai cho

Mỗi năm Ngày lễ Cha
Một mình bước bơ vơ
Giấu buồn trong im lặng
Thương mình tuổi còn thơ

Nhớ lúc còn thơ dại
Bạn học cùng chung trường
Có Cha Mẹ đưa đón
Mình lẻ loi bên đường

Giữa đời thiêu bóng Cha
Lo sợ cảnh bơ vơ
Chén cơm hòa nước mắt
Lưng chén không đủ no
Lang thang con phố vắng
Không có nơi để về
Bóng dung hồn run sợ...
Ôi buồn! bước lê thê

Con không được diễm phúc
Không Cha, dựa nỗi sầu
Nhìn lại thật kinh hãi
Nhiệm màu đến từ đâu ?
Những khi gân khụy ngả
Tạ ơn cõi thần linh
Cùng với Cha xuất hiện
Phù trợ từ vô hình .

NẾU MAI EM VỀ

Mai em về xin cho nhǎn với
Thăm giùm anh lối cũ phố xưa
 Nơi góc phố đứng trú mưa
Đôi tim rộn rã đón đưa thuở nào

Em có nghe xôn xao điệp khúc
Vội vàng chi bỏ lỡ linh hồn
 Trao nhau vội vã nụ hôn
Xa rồi trăn trở em còn nhớ quên?

Không có em buồn tênh ý sóng
Nửa linh hồn sâu muộn ván vương
 Lá rơi khẽ gọi tên trường
Để nghe hạnh phúc trên đường em đi

Vạt nắng chiều luyến lưu bìn rịn
Bước lang thang se thắt mồi mòn
 Hòn anh vẫn mãi cô đơn
Nào ai hiểu được nỗi buồn lưu vong !

ĐÓA HỒNG THƯƠNG !

Sao nỡ giang tay hái đoá Hồng !
Hồn tôi trong đó có biết không ?
Ngày đêm thầm nhớ, tôi yêu lắm
Chẳng biết là ai không chút lòng !

Sao nói buồn vui xin trả lại ?
Là trả cho ai? chẳng trả Hồng
Buồn vui, thương nhớ luôn ấp ú
Trong tôi chỉ có một tấm lòng

Quanh đây trống vắng cảnh buồn hiu
Không có ngày vui chẳng đợi chờ
Một chút yêu thương lòng mong ước
Chỉ có mây trôi...chờ hững hờ

Xin trả lại tôi một nụ Hồng
Hồng tôi, sao bẽ có nhớ không ?
Cho dù tàn úa không nguyên vẹn
Tôi vẫn yêu thương vẫn một lòng...

CHÚT HƯƠNG XUẨA

Ta trở về tìm chút hương xưa
Lật lại từng trang sắc úa màu
Nhìn làm chi xoáy mòn gặm nhấm
Nhớ làm gì muôn vạn nỗi đau !

Trong mắt Em điều chi muốn nói ?
Lời ân tình hay nẻo cô đơn ?
Trong xa xăm nhạt nhòa hun hút
Tự đáy lòng còn chút vấn vương

Ta trách ta về qua phố cũ
Đời đổi thay sỏi đá vô tình
Từng nụ hoa khép mình tàn úa
Bóng hình ai chợt hiện trong tim

Xin khoi giùm ta chút lửa hồng
Để hồn âm lại lúc tàn đêm
Đời phiêu bạt mang theo băng giá
Tìm nơi đâu là chốn êm đềm ?!

LỜI TÌNH BUỒN

(Phổ Nhạc)

Tiếng ai hát, gợi lòng sâu ray rức
Giọng trầm buồn tê điéng xoáy vào tim
Từng âm thanh bay lượn xót xa nhìn
Hòa theo nhạc lời tình buồn dang dở

Nhớ không em, tháng tư buồn nức nở
Xa nhau rồi tất cả là hư không
Lòng ta đây hoài vọng giác mơ nồng
Nhung nhớ mãi, bóng hình bên gối chiếc

Hát nữa đi em ru ta vào mộng
Làn hơi cao buông thả rồi dịu dàng
Quyện vào nhau lơ lững trong không gian
Tim se thắt, lời ca buồn xao xuyến

Từ buổi ấy lòng ta như mê hoặc
Ngại ngùng lo, run sợ ai đến gần
Chắn lời ca che nốt nhạc em ngân
Hồn ngất lịm bên cung đàn thốn thức....

BỊ ĐỌA TRẦN GIAN

Ngày xưa tớ ở Cung Hằng
Cọt đứa Tiên nữ, Hằng Nga nhu mì
 Cũng tại cái món Sushi
Trời dày Tớ xuống làm cu (ly) dưới trần
 Ăn chơi Trời cũng quên luôn
 Để tớ bị đọa lệ buồn ướt mi
.....

Hôm nay chợt nhớ Sushi
 Thì ra Sushi Nhật sao y từ Trời
 Một lần ăn nhớ trọn đời
Tiên nằm bất động gọi mời trên mâm
 Phủ trên hải sản nhân sâm
Lim dim đôi mắt Tiên nằm như mơ
 Tớ ăn tớ ngắm làm thơ
Nhìn hoài không rõ đôi bờ lao xao
 Lỡ ra ruồi bọ bay vào
Chỉ dùng đũa gấp không rờ nghe anh!
 Thực đơn ghi rõ đích danh
Thịt tươi sữa béo thì dành cho Vua
 Lỡ may ruồi bọ vui đùa
Lấy đũa mà gấp đừng đùa bằng tay

Tại Tớ nhìn thấy hây hây
Giang tay bốc đại _Trời dày Trần gian
 Bao năm ân hận thở than
Ham vui một chút Trần gian đọa dày!!!

PHỐ XƯA

Đây lối cũ với bao niềm nhớ
Giảng đường xưa, em đã xa rời
Vắng em phố cũng bồi hồi
Tây đô biến sắc đổi đời sang trang!

Trên đường về xuyên xao thốn thức
Cần Thơ nhớ mãi dáng xinh xinh
Long lanh ánh mắt trữ tình
Trách đôi mắt biếc hồn mình ngắn ngo

Về qua chốn cũ xôn xao lạ
Nhớ từng hơi thở nhịp tim đan
Chiều đêm say đắm với vàng
Cho với khao khát kéo tàn cuộc yêu

Bước cô đơn âm thầm lạc lõng
Em về đâu, thơ thẩn buồn tênh
Ninh Kiều em nhớ hay quên
Công viên còn đó, đèn đêm vỡ vàng
(1983)

BỐN MÙA GIAO CẨM

Sóng kiếp lưu vong bút lệ sâu
Quê Người lạc lõng bóng tà dương
XUÂN đi lại đến lòng tan nát
Lệ đẫm giao thưa dạ nhớ thương

Cơn gió thoảng dâng lên nỗi nhớ
HẠ về nhớ mãi tóc em bay
Long lanh ánh mắt như đứa cợt
Ta mãi mê nhìn em có hay ?

Đôi mắt đẹp ẩn lời hứa hẹn
Vé yêu kiều xao xuyến không gian
Lòng nôn nao đợi mùa *THU* đến
Gió quyện hồn Thơ bên tiếng đàn

Nhắm mắt lại nghe lòng trống vắng
Xa nhau rồi còn lại hư không
Gió *ĐÔNG* về buồn đêm cô quạnh
Nhớ mãi vòng tay sưởi ấm lòng

DẤU XƯA

Đây Xóm bóng Dấu Xưa còn đó ?
Dẫn đến Hòn chồng em có quên?
Én liệng Trời cao se se lạnh
Tuyệt diệu làm sao phút êm đềm

Bên em bước nhẹ nén từng hơi
Sợ làm kinh động phút nhiệm màu
Chiếc lá chao nghiêng đời tuyệt đẹp
Muốn nói mà thôi lá đổi màu !

Lâng lâng xao xuyến làm sao tả
Trong lòng man mác gió heo may
Chợt thấy bóng ai như chen lối
Giật mình chợt hiểu nửa tỉnh say !

Thuở ấy “tình trong” thật tuyệt vời
Gió lay tà áo má ứng hồng
Chìm trong ánh mắt hồn ngây dại
Cứ mãi bâng khuâng rộn rã lòng ...

Một thời...xa xăm trong tiêm thức
Bỗng dung sống lại thuở ban đầu
Bâng khuâng cuồng quýt hồn ngơ ngác
Giật mình kinh hãi, ta nơi đâu ?

ĐỜI LÃNG TƯ'

Lạc giữa tràn gian chǎng vấn vương
Phù sinh hư ảo lẽ vô thường
Lãng du ngǎm cảnh voi phiền muộn
Chợt thấy thánh thời nhẹ cõi lòng

Nghoảnh mặt làm ngơ nhân cách hèn
Cần chi danh lợi cảnh bon chen
Làm người Nghệ sĩ Tâm cao quý
Chẳng biết đổi gian dưới ánh đèn

Ta vẫn là ta sống tự hào
Ru vào giấc ngủ cùng trăng sao
Nửa đời dâu bể, không ta thán
Còn nửa hôn đây chǎng đổi màu

Rượu đăng men nồng bạn hữu ơi
Cùng nhấp chén lăng quên đời
Tỉnh say ai bảo ừ ! thôi kê
Từng bước âm thầm nghe lá rơi...

TÔI VẪN ĐI TÌM...

Bao năm trôi qua
Tôi vẫn đợi chờ
Tình ai thùa tha
Riêng mình bơ vơ

Tôi sinh ra đời
Chịu mồ côi Cha
Năm lên 10 tuổi
Nghe lòng xót xa

Mặn môi giữa đời
Khóc theo người thân
Con còn khờ dại
Tiễn đưa quan tài

Nhớ xưa thức giấc
Nghe kèn thúc quân
Cha vội nai nịt
Đứng trước ba quân

Lên xe quân hành
Xóm làng ngủ yên
Dù đêm mưa bão
Cha vẫn chu toàn

Giữ yên bờ cõi
Chống giặc ngoại xâm
Chu toàn trách nhiệm
Xứng đáng nam nhi

Riêng con thiều vắng
Tình thương Cha tôi
Con đi tìm mãi
Tình Cha suốt đời...

TRĂNG HOANG DÃ

(Trich TÌNH THƠ _ Mặc Khách)

Trăng hoang dã ảo huyền thêm nhung nhớ
Trăng im lìm rừng núi đọng âm u
Cỏ cây nghiêng thì thào đêm tịch mịch
Trời đầy sương lặng lẽ gió vi vu

Anh trãi lòng giữa rừng sâu nước độc
Trời bao la chẳng nơi trú chút tình
Mỗi giọt sương rơi bên đời lặng lẽ
Xót xa nhìn anh chỉ biết lặng thinh !

Nhớ bước chân thăm đường xa diệu vợi
Rừng U Minh em lặn lội hôm nào
 Tay bất lực vội ôm chiều hư ảo
 Ôn của em đếm mãi biết là bao...

Lỡ mai kia em cũng sẽ vượt biên
Bỏ lại anh giữa rừng núi cỏ cây
 Cho dù anh lòng trở thành băng giá
 Tình em vẫn nhớ cuối đời không lay

Em ra về bóng xa mờ pha lệ
 Một chút gì nghèn nghẹn lẩn đắng cay
 Nét thở ngây xao xuyến hồn anh nhớ
 Khoảnh khắc phù du mắt lè đong đầy

Và từ đó hồn anh như tê liệt
 U Minh buồn rừng núi bỗng tái tê
 Bước chân đi bóng ngã lòng hiu quạnh
 Cơn gió lạnh từ đâu lại kéo về...

TRĂNG THU TÀN

(Trích thi tập *TÌNH THƠ* - t/g MK)

Trăng Thu tàn tình ta tan mát
Đã hết rồi liệm chêt ra khơi
Tình yêu ư ? an giác muôn đời
Nghe trong gió lời ai u uất

Hồn ai kia chập chờn quanh quất
Ta bàng hoàng níu lại cơn mê
Trong hơi thở còn vương câu thè
Hồn thơ thẩn tìm về nhung nhớ

Trăng Thu tàn hồn ta tan vỡ
Tháng ngày buồn lặng lẽ ưu tư
Tình yêu ư ? mộng ảo phù du
Đời muôn nẻo nào ai đoan chắc

Duyên không nợ phải chi được gặp
Tìm nơi đâu suối mát yêu thương
Em đã đến hay chỉ làn hương
Bay trong gió hồn ta se thắt !

Hạnh Ngộ

Tho Mặc Khách

Gặp làm chi ? tim rộn ràng xao xuyến
Ta chợt buồn lòng lo sợ chia xa !

Muôn tình tú quay cuồng đêm tháp sáng
Nét trang đài lộng lẫy dáng kiêu sa
Một riềng đầy hoa nôn nao chiêm ngưỡng
Chim bàng hoàng hốt hoảng vút bay xa

Tóc buông loi bờ môi hồng tinh khiết
Má ửng hồng nũng nịu gió hây hây
Mắt thăm sâu có điều chi bí ẩn
Một chút hương thầm sao vội vã bay?

Làn giò nhẹ khẽ vân vê tà áo
Len lén nhìn kiều diễm trọn tấm thân
Đêm huyền dịu tôn vinh ôi nhan sắc
Ngần ngợn nhìn yêu điều bóng Giai nhân

Em đẹp lảm lảm đầu ta Hạnh ngộ
Dáng ngọc ngà hương tỏa khắp nơi nơi
Lâu vàng son danh vọng đều vô nghĩa
Trong lòng ta Em ngự trị muôn đời !

Design Mặc Khách

MÀU THỜI GIAN

Thời gian tàn úa đồi nhau
Hỏi người sao nở tó màu thời gian
Cuộc đời phiền muộn riêng mang
Người trông kẽ đợi đá vàng cũng phai

Lắng nghe giọt đọng sương mai
Một vùng đất lạ mùi hương tuyệt vời
Trăng nghiêng bóng đổ lá rơi
Tóc xanh thoảng chốc tình ơi muộn màng

Ta về xây mộ dở dang
Trăng khuya in bóng thời gian vô tình
Trãi bao dâu bể tử sinh
Chìm trong khói lửa chút tình mong manh

Tuổi thơ vùi giữa chiến tranh
Rừng sâu cũng khóc lệ thành giá băng
Bài thơ nhau nát mưa giăng
Phát phơ trong gió cùng Trăng tâm tình.

Đợi anh vẽ lại bóng hình
Con đường hoài niệm chuyện tình ngày xưa
Hạt mưa vừa đú đong đưa
Đọng trong nỗi nhớ cho vừa lòng em

Bờ môi lướt nhẹ nhớ quên ?
Lén trong hơi thở yêu thêm ngọt ngào
Hương tình rạo rực xôn xao
Môi hôn còn giữa khát khao dâng tràn...

LỜI MỌNG MY

Máy mới, ai cũng ngập ngừng (CANON-5D)
Ngắm ngay bấm trật hình rung quên đèn

Máy thì đủ loại sang hèn
Làm sao ta nhớ đã quen máy nào ?

Nút bấm (press) cái thấp cái cao
Chỗ lồi chỗ lõm làm sao nhó hoài
Có người mới chụp làm oai
“bấm hoài nghìn tấm chẳng rung tấm nào”

Còn tôi bỡ ngỡ xôn xao
Ngắm hoài chẳng đúng làm sao hờ Trời !
Hỏi ai ai cũng à ơi
Thôi thì bấm đại đứng chờ mỏi chân

Đã mang lấy nghiệp vào thân
Ban đêm còn giữ cái chân ba càng (Tripod)
Mỗi tay buôn ngủ mơ màng
Có nàng bên cạnh giữ càng ba chân....

NHỮNG MÙA XUÂN

Đưa tay ngần ngại đón Xuân sang
Nhẩm lại từng Xuân thấy nghẹn ngào
Xuân xa nhà ôi sao buồn quá
Xuân mọi nhà lặng lẽ ước ao

Xuân chinh chiến xa nhà xa Mẹ
Ngòai phi trường súng nổ đạn rơi
Không giao thừa cũng không bánh mứt
Khúc nhạc buồn héo hắt buông lời

Lệnh phải đi trời chưa kịp sáng
Rừng hoang vu làm kiếp lưu đày
Tuổi thanh xuân vùi theo năm tháng
Khúc nhạc buồn lệ đắng chua cay!

Xuân tù ngục u buồn im lặng
Giữa núi rừng đói rét thê lương
Đêm giao thừa hồn oan vật vương
Kiếp đọa đày khốn khổ tang thương

Xuân lưu vong ngập tràn thương nhớ
Quê hương ơi cách trở sâu dâng
Đêm vắng lặng nghe hồn thốn thức
Nơi xứ Người ta chẳng thấy XUÂN !

XUÂN CỦA EM

Xuân đã lớn dần mắt đợi trông
Mùa Xuân rạo rực giấc mơ nồng
Khoan thai em bước thời gian đọng
Môi đợi làn môi má ửng hồng

Nắng phủ bờ vai nắng ngắt ngây
Làn da trong suốt má hây hây
Lả loi ánh mắt nhu đùa cợt
Em đã ước gì có đắm say ?

Là sắc là hương lộng lẫy đêm
Mỹ miều ngàn ngại lại nhìn thêm
Từ khi gặp gỡ em còn nhớ ?
Hay đã quên rồi em muôn quên

Em đến từ đâu gió Đại ngàn
Hay từ muôn kiếp néo Xuân sang
Mắt em sâu thẳm màu nhung nhớ
Như xoáy vào tim đến ngỡ ngàng !

COĨ XA MỜ

Ngày tháng trôi mau ... thuở dại khờ
Giữa đời lạc lõng bước bơ vơ
Mong manh mờ ảo như sương khói
Mê hoặc hồn say bước ngắn ngo

Em đến từ đâu tự lúc nào
Hồn thơ chất ngất nỗi xôn xao
Chợt nghe xao xuyến trong tiêm thức
Là nỗi sâu chen, nhớ biết bao

Em có là riêng, giấc mộng qua
Thịt da run rẩy dưới Trăng ngà
Em về đâu đó từ muôn kiếp
Khát vọng cuồng si buốt thịt da

Em đến bên đời sương thâm vai
Chiều đông ấm áp gợi men say
Vòng tay khao khát làn hương đợi
Môi nhớ bờ môi đêm ngất ngây

Nhớ mãi bên em thuở hẹn hò
Bóng còn lưu mãi dáng ngây thơ
Những chiều êm á, đêm tình tự
Nhớ mãi vòng tay thuở dại khờ ...

XUÂN TÌNH

Xuân tình ai gợi ngắn ngo
Chắp vần thơ lại đợi chờ nâng niu
Nhớ thương thương nhớ từng chiều
Làm sao với bót cô liêu trong lòng

Thu về lòng những bâng khuâng
Hương Thu gợi nhớ bao lần đợi trông
Xa em trông vắng cõi lòng
Hồn anh lạc lõng giữa giòng thời gian

Ta về ngạc nhiên màng
Lối xưa còn đó bóng nàng nơi đâu
Vòng tay ôm lấy nỗi sâu
Nghe hồn hoang lạnh lòng đau rã rời

Đêm mơ mà ngỡ giữa đời
Ước ao tìm lại một thời xôn xao
Cho dù ngày tháng qua mau
Tình em vẫn nhớ, nghìn sau vẫn còn...

ẢO DIỆU

Đêm thinh lặng bờ môi hồng quyến rũ
Gió tình cờ trút bỏ áo xiêm y
Trăng thấp sáng làn da màu Ảo Diệu
Em dấu yêu bờ ngõ tuổi xuân thì

Lắng im nghe thì thầm hương quyến rủ
Muôn vì sao lắp lánh má hây hây
Mây trầm tư đắm say vùng chiêm ngưỡng
Môi kề môi chết lịm trong vòng tay

Đêm sâu lắng bệnh bồng xôn xao lạ
Hồn lang thang nơi bến vắng vô tình
Mặc thời gian cuồng si bao ước vọng
Chợt gặp em mê hoặc nét đẹp xinh

Lời nhu ru lắng đọng đêm huyền thoại
Nụ cười tươi trong suốt tựa pha lê
Vòng tay siết vỡ tan tim băng giá
Mắt thâm sâu che khuất nẻo đi về

Trăng sắp tàn hơi thở còn lưu luyến
Em về đâu sương lạnh lối hú không
Đời đổi thay cần chi, cười ngoạn mạn
Bước lưu vong lòng chẳng muôn thay lòng !

TÌNH EM

Em đến thăm anh đãng cõi lòng
Đường xa hun hút gió mênh mông
Giữa khuya lạnh lẽo con đò bé
Anh hiểu tình em nước ngược giòng !
Gió hú xuồng đêm, ròn rợn da
Trăng nghiêng bóng đổ rùng bao la
Em mang đến anh làn hơi ám
Là chút ân tình nghĩa thiết tha
 Tay nắm bàn tay phút nhiệm màu
 Nghe từng nhịp thở tim xôn xao
 Mơ hồ âu yếm trong hương áo
 Mà ngỡ đôi lòng quyện lấy nhau
 Anh gửi hồn theo vật áo nhầu
 Đường về cô quạnh lệ thương đau
 Từng đêm thao thức bao niềm nhớ
 Lạc giữa hư vô vạn cổ sầu ...
 Thu lại đến rồi em nhớ không ?
 Bao mùa lá rụng mãi chờ trông
 Nỗi buồn vô tận trong tiềm thức
 Nhìn bóng thời gian gió lạnh lùng !

LÁ THU PHAI

Anh mãi mê nhìn theo chiếc lá
Bởi tình em gửi lá Thu phai
Lời thì thầm bỗng dung xao xuyến
Mòn mỏi đêm dài nhung nhớ ai

Từng chiếc vàng rơi lòng muôn hỏi
Này em chiếc lá có linh hồn?
Tháng ngày vàng vỡ hoen dòng lệ
Hãy sưởi cho nhau chút lửa hồng

Chớ giữ hồn anh trong ánh mắt
Xin đừng lay động trái tim đau
Chợt thương chợt nhớ làm sao biết
Em có mở lòng cho xuyến xao ?

Anh muôn hái trái sâu đáy mắt
Siết vào tim sưởi ấm linh hồn
Rồi mai đây...đường đời chia cách
Ngõ vắng đêm buồn em có trông ?

Anh vội vã ôm ghì nỗi nhớ
Sợ thời gian phủ kín trôi mau
Lòng anh đó ôi sâu muôn kiếp
Uống một đời chỉ thương nhớ nhau!

GIỌT ĐỌNG

Sương lạnh u hoài anh nhớ em
Thu sang lặng lẽ phố lên đèn
Thơ sầu một gánh tình nhung nhớ
Em có buồn ai thức trắng đêm ?

Thao thức đèn khuya mộng bến nào
Bỗng dung thương nhớ bởi vì sao
Nụ hồng một đáo đêm se lạnh
Hoài niệm mê cuồng nỗi khát khao

Sao chăng gửi sang trăn trở lòng
Dư âm còn mãi nhớ thương mong
Cần chi nghĩ đến ngày mai nữa
Tưởng được em yêu cũng ấm lòng

Vẫn nhớ thương em khắc khoải chờ
Thuyền xa bến đợi giữa đêm thơ
Mênh mông biển cả âm thầm nhớ
Một giọt hương tình ao ước mơ !

MÃI LÀ TÌNH NHÂN

Đêm nay đêm vô tình

Hồn ta vút bay cao

Tưởng quên rồi chợt nhớ

Người về ôi xôn xao

Xin mãi là tình nhân

Cho đời chút nên thơ

Đêm về thêm nhung nhớ

Nôn nao phút đợi chờ

Xin mãi là tình nhân

Dịu dàng xua đắng cay

Bàn tay em màu nhiệm

Dìu tình lên men say

Còn đâu mùi hương lạ

Em áp trong đắm say

Thẹn thùng đôi mắt biếc

Ngập ngừng trong vòng tay

Đêm nay đêm vô tình

Thời gian vội qua mau

Nửa khuya bỗng thức giấc

Cứ ngỡ mình còn nhau

Hay chỉ là niềm đau

Giữa đời buồn mênh mông

Nhin quanh người xa lạ

Còn ai ta nhớ mong

Buồn theo chiếc lá xoay

Tiếng ai tận đáy mồ

Tiếng cười nghe như khóc

Hồn chìm vào hư vô.....

NỬA VÀNG TRẮNG LẠNH

Mắt buồn theo lá Thu bay
Nhớ thương triu nặng vai gầy nhẹ rung
Nhớ ai xa cách muôn trùng
Bờ môi héo uá rưng rưng giọt buồn
Lắng nghe từng giọt mắt tuôn
Chìm trong cõi mộng tơ lòng còn vương
Anh đi quên cả Quê Hương
Bỏ em ở lại nhớ thương mong chờ
Tháng ngày chiếc bóng bơ vơ
Buồn thương phận số thần thờ cô đơn
Đêm đêm giấc ngủ chập chờn
Gió mưa trở lạnh cõi hồn buồn tênh...
Hồn em lạc giữa mông mênh
Nửa vàng trắng lạnh gợi thêm nỗi sầu
Đêm từng giọt đọng đêm thâu
Người đi biền biệt nhạt màu thời gian...
Soi gương tàn uá dung nhan
Xuyến xao nỗi nhớ, vô vàng lòng em
Trắng lên tỏa nhẹ bên thềm
Chập chờn hư ảo ôi thèm vòng tay

MƯA CHIỀU

(Chiến tranh _ Ngục tù)

Chiều mưa hoa lá bàng khuâng
Không gian buồn bả nhớ lần đợi trông
Tình em vẫn mãi trong lòng
Giòng đời hờ hững theo giòng thời gian

Bao giờ gặp lại bóng nàng
Tìm về lối cũ lá vàng mưa bay
Xót xa bịn rịn vòng tay
Nghe trong hoang lạnh tháng ngày thênh thang

Tháng tư ngày đó dở dang
Chia ly đôi ngả ngập tràn thương đau
Em đi anh ở nhớ nhau
Đêm đêm cùng hẹn nhìn sao gửi lòng

Lá vàng đọng dưới làn sương
Mơ hồ ẩn hiện vần vương giác nồng
Xin em còn mãi tấm lòng
Giữ hoài hơi ấm tình nồng bên nhau

Em đi...chẳng trách vì sao
Yêu em chấp nhận nỗi đau dâng tràn
Những chiều gió lộng thu sang
Âm u rùng lá miên man nỗi sâu !

BÀI THƠ SIM TÍM

(Trích Thi Tập HỒN THƠ M K)

Sim Tím bài Thơ chị hứa trao
Đồi Sim hiu quạnh bóng thu hiền
Từng đêm thương nhớ màu Sim tím
Nhớ quá đi thôi phải bắt đèn...

Chị hứa! bao giờ em có Sim ?
Mãi tìm em lạc giữa hoàng hôn
Những cô thiếu nữ cười trêu ghẹo
Làm tím lòng em xao xuyến hồn !

Đã mấy mùa Sim em đợi trông
Bài Thơ Sim tím nhớ mông lung
Gói trong tà áo màu Sim tím
Tím cả rừng Sim dáng thận thùng !

Tìm đến đồi hoang đợi lá rơi
Bằng khuâng Sim tím lá rơi cười
Lục trang thơ cũ màu tan tác
Chỉ thấy nỗi sầu len khắp nơi...

Chị đã có chồng em vẫn mong
Giữa rừng Sim tím đứng chờ trông
Ngắn ngoi em đợi “bài Sim Tím”
Tím cả đồi hoang Tím cả lòng

ĐÊM MO'

Đêm qua mơ thấy em
Lòng vui sướng biết bao
Cùng em đi dạo phố
Tìm gì ăn, nôn nao...

Nhin hoài em thận thùng
Trong lòng nghe xôn xao
Ánh mắt nhìn âu yếm
Đời dễ thương làm sao

Đêm lạnh lùng giật mình
Đói quá mơ thèm ăn
Dẫn dắt bởi vô thức
Tinh thần cũng ăn năn

Lại một ngày rã rời
Núi rừng còn ngủ say
Mờ sương soi lối nhỏ
Ngọn cỏ phát phơ bay

Một ngày như mọi ngày
Năm tháng hững hờ nhau
Cuộc đời như vô nghĩa
Quanh ta loạn sắc màu

Đêm buồn nghe mưa rơi
Vạn vật bỗng chao mờ
Hình như đời giả tạm
Chẳng khác gì giấc mơ

Rừng sâu nhiều bí ẩn
Hoàng hôn xuống thật mhanh
Hoang vu chiều lảng đọng
Hơi thở nghe mong manh !

CHIỀU TÂY ĐÔ

Thương nhớ ơi hờ tình ơi thương nhớ
Hàng cây buồn trút lá ngắn ngơ sầu
Xót xa nhìn phố vắng nỗi niềm đau
Đường quanh co nhặt nhòa thêm hiu quạnh

Trở lại đường xưa hồn anh chợt lạnh
Lời yêu thương còn đọng buốt thịt da
Phút đam mê đồng lõa ánh trăng ngà
Mùi hương nhẹ ảo huyền đêm sâu lắng

Vội vàng chi hoàng hôn chưa tắt nắng
Em về rồi hoang vắng lạnh lùng hơn
Đêm sẽ buồn thao thức với cô đơn
Và hồn anh nhớ nhung tràn khắp ngã

Quê em đó có nắng vàng óng ả
Chiều Tây đô dịu dìu bóng chiều buông
Bến Ninh Kiều yêu điệu mái chèo nghiêng
Phút lảng mạn đắm say ôi huyền bí

Còn đâu nữa hương thơm làn tóc biếc
Thương con đò tư lự ánh trăng sao
Bởi vì đâu bến hẹn của thuở nào
Sầu ly khách bóng soi buồn ảo não

RUEM

Em buồn anh cũng chẳng vui
Bên ngoài gió lạnh sao vùi nhớ thương?

Ngủ đi em...thôi hãy ngủ say
Ru em ngủ quên tình vẫn vương
Bạc tiền danh vọng lòng nhân thế
Trong ta còn lại nỗi chán chường

Đêm vắng lặng em sâu cô quạnh
Vắng lời buồn tận bãi tha ma
Em có thấy đôi hồn nghiêng ngã
Dìu dắt nhau bím rịn chia xa

Đêm sấp tàn hồn ma ngo ngác
Ta âm thầm chứng kiến ly tan
Em có thấy lẵn trong tiếng nấc
Bước hững hờ nước mắt khóc than

Ngủ đi em...ta ru em ngủ
Trái tim khô cằn cỗi vết đau
Mỗi lời ru là lòng đang siết
Cả lời thơ tuôn chảy úa màu

Rồi mai đây đường đời vạn nẻo
Để lại gì ? tưởng nhớ đến nhau
Một chút “bâng khuâng” là quá đủ
Xin đừng lay động ánh Trăng sao !

XUÂN VỀ

Thấp thoáng Xuân về em thích không
Kìa Xuân mơn mởn má em hồng
Tình Xuân diệu vợi ru trong gió
Bàng bạc không gian chóang ngợp hồn

Cơn gió lay theo suối tóc mây
Mắt em vui lấp lánh mưa bay
Trời mênh mông lòng em chan chứa
Thơm ngát hương nồng hoa bướm say

Rực rỡ muôn hoa đẹp tựa tranh
Chim đùa vui ríu rít trên cành
Từng đàn bướm nhởn nhơ khoe sắc
Sung sướng nhìn trong suốt tuổi xanh

Hãy để hồn say theo bóng mây
Chút tình e ấp má hây hây
Bước đi khuê các nghiêng tà áo
Em đã mơ gì có đắm say...?

NỬA HỒN CÒN LẠI

(Trích *HỒN THƠ* T/G *Mặc Khách*)

Một nửa hồn anh, em mang đi
Nửa hồn còn lại ở nơi này
Nửa như tàn tạ theo năm tháng
Nửa đã rong rêu vết đọa dày

Anh ở nơi này luôn nhớ em
Tháng năm thóang chốc lá Thu rơi
Tình như sương khói đòi hư ảo
Một kiếp đau thương phí một đời !

Em ở nơi nào có còn nhớ ?
Ngâm ngùi khóc mắt buổi tiễn đưa
Rồi từ đó xa nhau biền biệt...
Chỉ thấy em về trong giấc mơ

Một nửa hồn anh, em mang đi
Nửa hồn trống trãi...lệ tuôn trào
Gió lộng cuồng phong đêm kinh khiếp
Hồn như tắt lịm tự thuở nào !

MONG MANH *(Chiến tranh_Ngục tù)*

Tháng tư ngày đó vô tình
Chiến tranh tang tóc tình mình dở dang
Thu về cây lá vỡ vàng
Mưa buồn se lạnh, lệ tràn lòng đau

Mông mênh giữa chốn rừng sâu
Quanh đây chỉ có nỗi sầu nhớ em
Đêm đêm hiu hắt ánh đèn
Có con rắn lội theo triều nước lay

Ban ngày đày đọa đó đây
Đêm về mệt lá chân tay rã rời
Giác mơ chẳng thấy bên đời
Chỉ toàn xác lá giữa Trời hư không

Xa em xót cả cõi lòng
Từng đêm nhung nhớ mênh mang tháng ngày
Mong Manh hơi thở hao gầy
Rừng sâu nước độc thân này phù du...

TRĂNG VIỄN XỨ

Em với anh cùng trăng sâu viễn xứ
Tình quê hương còn lưu lại dư âm
Từng mảnh đời khép kín trong âm thầm
Mặc băng giá ngút ngàn đêm kinh khiếp

Em tự ngàn xưa anh từ muôn kiếp
Ta gặp nhau bỡ ngỡ phút ban đầu
Em đài các anh hối hả nhiệm màu
Vui lên em cho lòng thôi ray rức

Ánh sao rơi bàng hoàng trong vô thức
Lá lìa cành níu lại bóng thời gian
Em vẫn đó xót xa cảnh phũ phàng
Anh đứng lặng nghe thời gian trăn trở

Quên đi em giắc mộng tình tan vỡ
Tiếng kinh cầu mò mẫm lối hư không
Thuyền ai đó thấp thoáng khách phiêu bồng
Đêm hờ hững một vùng hoa cỏ sắc

Em hiểu gì trải qua thời nhan sắc
Giữa quê người em còn nhớ tuổi thơ ?
Có tiếc thương bỗng chốc mắt lệ mờ
Là tất cả hồn quê đang thốn thúc...

MỘT GÓC NHỚ

(cho Em Thi sĩ MThuy....)

Một góc nhớ ! buồn ơi hồn quanh
Nơi để dành – hoang lạnh thế sao?
Anh rất sợ chút tình thưa thài
Sợ thời gian băng chúc thay màu
Một góc nhớ, làm sao chờ đợi?
Lời hồn nào hờ hững buông lời
Ta nhớ em bốn mùa khắc khoải
Em đâu rồi, còn mãi rong chơi
Một góc nhớ! ôi sao buồn bã
Dành cho nhau chỉ có thể sao?
Đời muộn phiền ,sao còn hờn trách
Em hiểu gì ? đứng giữa núi cao
Tình không “ ào ” do lòng người ào
Đời vẫn đẹp tại mình không may
Một góc nhớ, dễ dàng quên lảng
Tháng ngày mờ nhạt em có hay?
Ơn nắng hạ, đêm dài trân trót
Nhớ thương em suối mắt đợi chờ
Chút lâ loi, sóng tình trôi dậy
Nhịp nhàng say điệp khúc trong mơ
MỘT GÓC NHỚ làm sao ôm trọn?
Trái tim anh rực lửa nồng nàn
Đã bao năm mối mòn áp út
Uông một đời lạc giữa trần gian !
MẶC KHÁCH
(trích THI TẬP _ HÒN THƠ ĐẤT KHÁCH)
Design by Mặc Khách

MỘT GÓC NHỚ - (Cảm tác

Bài thơ Một Góc Nhớ-Thi hữu Mặc Khách
Một góc nhớ như vừa chợt lạnh
Một góc quên ăn hiện chập chờn
Mà cuộc đời vòng quanh ta mãi
Nhớ_ Quên rồi nào có gì hơn
 Một chút nhớ làm sao cho đủ
Một chút quên buồn đến rã rời
Anh nhớ em bốn mùa khắc khoải *
Em nhớ anh mỗi mắt ngẹn lõi
 Một chút quên cho đời ấm lại
Dành riêng nhau khoảng trống cuộc đời
Nhưng anh nào có buồn đáp lại
Nên Nhớ_ Quên băng chúc xa xôi
 *Tình không ào do lòng người ào *
Ta biết nhau sao lại hùng hờ
Anh chỉ diễn giấc mơ buồn bã
Em xoáy tròn con lắc thực hư !
 Con nắng hạ buồn đêm trân trót
Nhớ rồi quên ào ành dật dờ
Anh vẫn đầy mà xa xôi lắm
Em vẫn hoài vật vã con mơ
 Một góc nhớ em nào ôm trọn
Một góc quên ve vuốt cuộc đời
Còn trong em chút tình xót lại
Thật nồng nàn dành chỉ anh thôi
Miên Thụy 04Sept2010
.. nhà thơ Mặc Khách

VƯỜN XUA CHUNG LỐI

Thăm lại vườn xưa nhớ đóa hồng
Cỏ cây hoa dại có buồn không ?
Hồng nhung một đóa em còn nhớ
Trả lại cho ai, ai ngóng trông ?

Em nỡ vô tình đến thế sao ?
Quên con đường cũ gió lao xao
Chờ ai ánh mắt cùng chung lối ?
Thấp thoáng bóng em nắng ngọt ngào

Đêm vẫn quạnh hiu bên góc đời
Với Trăng cùng gió ngầm sao rời
Nhớ người thương cũ nay xa cách
Nhớ dáng em xưa nét rạng ngời

Chẳng trả hồng em trả gió Đông
Sao nghe buốt giá ở trong hồn
Ra đi lặng lẽ gieo thương nhớ
Là giết tình anh, em biết không ?

Lại một mùa Đông đến lạnh lùng
Bao mùa lá rụng tháng năm mong
Bao năm cách biệt em còn nhớ ?
Gặp gỡ làm chi, chỉ xót lòng !

Thăm hỏi hôm nào em có mong
Bao giờ thăm lại nơi vườn hồng
Cho anh nhẫn khẽ lời nhung nhớ
Nhớ mãi dáng em tận đáy lòng ...

TIẾC THƯƠNG CUNG NỮ

(Trích *HỒN THƠ* _ Mặc Khách)

Anh ước cùng em về quê cũ
Thăm lại lâu đài thành quách xưa
Đêm thỏ thẻ muôn lời câm nín
Chập chờn lay hoa lá đong đưa

Em nhìn xem sắc màu lộng lẫy
Nơi vàng son vũ điệu đắm say
Nhạc dập dồn buông lời tình tứ
Nét ngọc ngà hương sắc ngất ngây

Đêm lắc lư bước theo vũ điệu
Đẹp mê hồn bóng sắc gai nhân
Đèn ngắn ngơ thịt da mờ ảo
Vương Tướng Hầu, chìm đắm dung nhan

Một thoáng về thăm Quê yêu dấu
Xót thương nàng Cung nữ kiêu sa
Kiếp hồng nhan một đời khép kín
Sông âm thầm khao khát xót xa

Điện Cung Vua u buồn hoang vắng
Khách hững hờ mặc tiếng óan than
Hồn run rẩy mưa rơi tí tách
Đêm lại về Cung Nữ lang thang

CỐ NHÂN

Ước em là bóng mát
Cho anh được dừng chân
Có em làm điểm tựa
Giữa đời được an tâm

Ước em là tiếng hát
Cho anh với nỗi sầu
Ru hồn vào quên lãng
Vòng tay em nhiệm màu

Ước em làn hơi ám
Sưởi linh hồn cô đơn
Vui buồn cùng chia sẻ
Âm lòng bước lưu vong

Hay em là giấc mơ
Cho anh lời ngọt ngào
Tìm về nơi đất lạ
Vui cùng đêm trăng sao

Hay em là nàng Thơ
Anh là nốt nhạc buồn
Cho nhau lời tình muộn
Sưởi âm đôi linh hồn

Hay chỉ là ước mơ
Cho anh gặp một lần
Dù qua bao nhiêu kiếp
Vẫn mãi là Cố Nhân !

TA LỖI EM (đến Em T.Hằng)

Từ cõi chết “Lệnh tạm tha” về quê Mẹ
Không gian buồn ủ rũ bóng chiêu buông
Anh trở về cô đơn lòng tủi nhục
Ta đã thấy gì ? khoang trông mênh mông !

Đèn hắt hiu chập chờn hình bóng Mẹ
Buốt cả lòng chất ngất ôi ! niềm đau
Con bất hiếu lòng trách lòng buồn tủi
Mẹ một mình thuỷ thủ bùa cháo rau

Cô đơn lạc giữa tình người xa lạ
Giữa chốn trần ai muôn vạn nỗi sâu
Chợt gặp Em tựa một dòng suối mát
Như viên linh đan huyền diệu nhiệm màu

Bàn tay Em xóa dần bao vết tích
Vết đọa đầy nơi rừng núi thê lương
Mà từng đêm giật mình cơn ác mộng
Bao thân tù kinh hãi cảnh tang thương

Cám ơn Em những ngày tình tuyệt diệu
Là niềm vui an ủi kiếp nhân sinh
Anh đã mất Em ! trái tim tan nát
Nỗi sâu thương nhớ mãi một bóng hình !

Dòng Thơ này như muôn lời Tạ lỗi
Gửi đến Em trân trọng dâng đôi lời
Anh đáng trách đi không lời từ biệt
Để bây giờ hối tiếc mãi không thôi !

MẶC NIỆM

(Trích Thi Tập TÌNH THƠ _ t/g MẶC KHÁCH)

Trong giấc ngủ, bàng hoàng ta chὸang dậy
Ôi nhớ thương thương nhớ dâng ngập lòng
Anh nhớ Em giá buốt cả mùa đông
Đau xót quá hỡi núi rừng vắng lăng

Chắc sẽ chết giữa rừng sâu nước độc
Xác thân này tàn phế giữa tuổi thơ
Kiếp sống Tù còn chi nữa đợi chờ
Thời gian đó tháng ngày trôi vô vọng

Anh MẶC NIỆM nghe người tình trông ngóng
Từng đêm buồn Em cô lạnh héo hon
Em chờ anh ngày tháng thêm mỏi mòn
Anh đâu hỡi ? vẫn xa xăm biền biệt

Em yêu Anh bằng con tim tinh khiết
Không bạc tiền không danh vọng đắn đo
Em yêu anh bằng nhịp thở trong tim
Bằng tất cả trái tim lòng cao thượng

Em hỡi Em dù thân anh gục xuống
Giữa đồng sình lầy lội gió mưa giăng
Hơi thở còn anh vẫn gọi tên Em
N. yêu dấu một đời anh thương nhớ....

THU VỀ

Chợt thấy Thu về trong mắt biếc
Hương Thu nồng thắm má em hồng
Tình Thu dịu vợi ru trong gió
Bàng bạc không gian chóang ngợp hồn

Làn gió nhẹ mưa rơi thánh thót
Mắt em vui lấp lánh mưa bay
Đường thênh thang hôn em chan chúa
Thơm ngát hương nồng hoa bướm say

Xanh biếc trời cao tràn nắng âm
Chim đùa vui ríu rít trên cành
Nhởn nhơ cánh bướm đang khoe sắc
Sung sướng nhìn trong suốt tuổi xanh.

Em đã mơ gì giấc mộng say
Chiều nay mây nhẹ nắng lao xao
Thoảng mùi hương lạ xuân đang dậy
Ngẩn ngơ nhìn chẳng hiểu vì sao ?

VÒNG TAY GIAI NHÂN

Em đó ư ? Anh ngõ ngàng xúc động
Cả khung Trời biển đổi sắc yêu thương
Trong lòng anh một niềm vui rộn rã
Bóng hình Em luôn ẩn hiện vân vương

Anh xin thức mãi ru Em vào mộng
Ngủ cho say đầy mật ngọt bờ môi
Xin cho Em trọn một đời sung sướng
Khắp trần gian muôn vạn vật nhường ngôi

Anh ao ước bên đời luôn có Em
Để hồn anh chiêm ngưỡng trước dung nhan
Cho đắm say chan hòa hoa muôn sắc
Và tình yêu muôn thuở với thời gian

Em hối Em hãy thì thầm âu yếm
Giọng ngọt ngào xoa dịu những niềm đau
Làn hương tỏa hòa trong hơi thở nhẹ
Ru hồn anh lạc thế giới nhiệm màu

Biết bao năm giá băng đầy muôn lối
Hồn bơ vơ lạc lõng giữa trần gian
Lòng anh đó có bao giờ mơ ước
Dù một lần trong Vòng Tay GIAI NHÂN

THẮP SÁNG TÌNH ANH

(Trích Thi tập HỒN THƠ _ MẶC KHÁCH)

Em THẮP SÁNG tình anh trong tuyệt vọng
Em cho anh hơi thở của hồi sinh
Linh hồn anh rộn rã niềm vui sướng
Như muôn hoa chờ đón ánh Bình minh

Anh lặng yên đắm mình trong cảm xúc
Sợ niềm vui lay động giác chiêm bao
Anh muốn siết muốn ôm muốn ghì chặt
Sợ biến tan như giấc mộng ban đầu

Biết không Em ? anh về từ cõi chết
Từ một nơi hoang vu chẳng chút tình
Nơi địa ngục trần gian còn in dấu
Nơi con người lạ lẫm không trái tim

Mẹ vẫn chờ anh hai dòng nước mắt
Nỗi buồn thương tê điếng cả cõi lòng
Con bát hiếu đã làm Mẹ sầu khổ
Tháng năm tù đầy lo lắng mỏi mòn

Anh trở về quê cũ thân tàn tạ
Bước ngập ngừng trong manh áo toi
Đôi cánh tay gầy hồn anh trông vắng
Rừng núi vùi chôn tuổi trẻ cuộc đời !

TRẠI SÔNG HỒ

Nếu có xa nhau xin còn nhớ
Em hối đừng quên Trại Sông Hồ

Trở lại sông hồ thương nhớ ai
Sông nước buồn tênh gió gợi sầu
Nhớ khi chúng mình vui gặp gỡ
Giờ đã chia xa em về đâu ?

Thuyền trôi hờ hững con nước trôi
Nắng hiu hắt nắng , nắng muộn phiền
Hòn tỏi giục giã bao niềm nhớ
Nhớ mãi trong tim bóng dịu hiền

Thôi nhé từ đây xa xa mãi
Trở lại làm chi khoảng trống không
Tiếc thay tan tác tình Nghệ sĩ
Cảnh cũ đong đưa xót cả lòng !
MẶC KHÁCH

WORX

EM ĐI !

Em đi hờ hững tình thương
Quên luôn điểm hẹn vẫn vương đợi chờ
Anh về hoang lạnh bơ vơ
Ngập ngừng giữa phố thẳn thờ hồn đau

Em đi để lại nỗi sầu
Người tình còn lại trại tù U Minh
Đường xa thân gái một mình
Thăm anh gian khổ đồng sinh xa xăm

Anh về tìm lại dư âm
Nghe trong tiềng thức âm thầm cô đơn
Em đi mang nửa linh hồn
Nửa hồn còn lại giữa đồi quạnh hiu

Bến Ninh Kiều...chút nắng chiều
Gọi bao nỗi nhớ người yêu đâu rồi
Phố vui từng bước lẻ loi
Sương đêm thầm lạnh giữa đồi hư vô

Giã từ thành phố Tây đô
Ngày mai trở lại lưu vong Quê người !

NGÀY VỀ

(Trích TINH THƠ t/g Mặc Khách)

Khi anh về Mùa Thu đang biến đổi
Không gian thì thành phố đã thay tên
Anh bước đi tro tro giữa nhớ quên
Về đâu hở ? bơ vơ con phố lạ

Khi anh về là mắt luôn tắt cả
Chỉ còn Em niềm hy vọng cuối cùng
Anh đã tìm Em khắp nẻo không trung
Im vắng quá! đường một mình lảng đọng !

Từng bước đi nhìn đời như ảo mộng
Tiếng ve sâu quyết lấy bước chân đơn
Đêm thê lương còn đâu tiếng dỗi hờn
Một mảnh hồn đau chìm trong nỗi nhớ

Ôi nhớ quá mùi hương tình bõ ngỡ
Của đam mê say đắm một thuở nào
Cả đôi lòng cùng nhịp thở xôn xao
Nay hoang lạnh tiếng nhạc buồn sâu lắng

Anh đâu hiểu đời có nhiều vị đắng
Vui bên nhau nào hay biết đầy voi
Em đã cho anh ngày tháng tuyệt vời
Yêu chưa đủ nên tình còn khao khát

Trên đường về cả cõi lòng tan nát
Xa Em rồi đời chẳng còn nén thơ
Linh hồn anh đơn độc bước bơ vơ
Cuộc sống tạm có gì mà lưu luyến !

LÃNG DU

Đã trót sinh ra giữa cõi trần
“Đời là bế khố” cảnh trầm luân
Đêm nghe sương đọng trên làn tóc
Phảng phát làn hương tỏa khói trầm

Một nửa hồn đau lạc mắt nhau
Nửa hồn đâu bể đã xanh xao
Những ân tình cũ mờ sương khói
Chợt thấy vàng Thu lá chuyển màu

Tóc đã tàn phai mắt lệ mờ
Những chiêu huyễn hoặc lạc vào mơ
Những vần Thơ lạ len màu mắt
Nhớ mãi mùi hương thuở dại khờ

Du lăng cùng Trăng soi bóng nước
Lên đèn hư thực giữa mù khơi
Hồn Thơ khát vọng mùi hoang dại
Nghe bước thời gian lặng lẽ vời

VŨ ĐIỆU RUMBA

(Trích HỒN THƠ _ t/g Mặc Khách)

Cho tôi xin một vòng tay êm á
Bước bên Người dù chỉ thoáng phút giây
Làn da mịn bờ vai em yêu dấu
Mắt thì thầm hương vị tỏa ngát ngây

Cho tôi xin một vòng tay tình tú
Say bên Người trong ánh mắt xa xăm
Hồn run rẩy trong vòng tay khao khát
Phút cuồng si ta xin đổi trăm năm

Cho tôi xin một chút tình thừa thải
Bước bên người cho trọn vẹn ước mơ
Để hồn tôi chợt mừng vui trở lại
Cho trái tim trở nhịp đập tuổi thơ

Cho tôi xin giữa đời thêm chút nắng
Cho em yêu sưởi ấm những niềm đau
Nụ cười tươi hồng lên đôi má thắm
Điệu nhạc buồn trỗi điệp khúc dâng cao

Và cho xin một vầng mây mờ ảo
Mang hồn tôi phiêu bạt khắp muôn nơi
Bay lang thang trong bầu Trời vô tận
Quên quên đi ! ảo mộng với tình đời

GIÓ THA PHƯƠNG

Em trãi nỗi buồn gửi gió mưa
Quanh tôi tĩnh lặng lá hoen màu
Nghe như thốn thức lòng xao xuyến
Hỏi cõi trần ai, vạn nỗi sâu!

Người ấy đi rồi, vẫn nhớ thương
Tình như đã mất tự khi nào
Chút tình em rồi cũng ly biệt
Bên cạnh cuộc đời với khổ đau

Tôi sống thu mình trốn cuộc vui
Tìm trong hoang lạnh chút duyên thừa
Bao nhiêu hy vọng đều tan biến
Còn lại trong lòng bóng dáng xưa

Cũng một trời Xuân của thuở nào
Gió sao tẻ nhạt gió tha phuong
Quê Hương phố cũ còn đâu nữa
Bóng dáng em xinh giữa phố phuòng

CHIẾC ÁO NÂU SÒNG

Vọng tiếng chuông ngân...gọi nhớ thầm
Ngập ngừng ngõ vắng tìm về thăm
Nhìn con lối cũ lòng hiu quạnh
Một bức tường rêu đứng lặng câm !

Thăm lại Thiền môn xao xuyến lòng
Hoang sơ vắng lặng bóng chiều buông
Bóng Ni màu áo đâu còn nữa
Chỉ thấy vàng rơi giăng kín hồn

Người vẫn là hương giữa bụi tràn
Làn hương tinh khiết tỏa không gian
Lẫn trong sương khói đêm huyền bí
Xao xuyến hồn tôi nhớ ngập tràn

Từ đó cách xa lạc nẻo đường
Lòng tôi lạ lẫm cứ to vương
Mỗi khi phiền muộn như thầm nhớ
Vọng tiếng Nam mô xao xuyến hồn

GỬI GIÓ TRAO EM

Anh sẽ tạc tình em trong tâm tưởng
Lồng vào Thơ bay bỗng giữa không gian
Cho phiêu du cùng gió núi mây ngàn
Đâu hương sắc một thời ta ngơ ngác

Ta thấy em có bao điều muốn nói
Mím môi cười rộn rã trái tim si
Em đi rồi ngồi ngóng lá vàng rơi
Chợt se lạnh thấy đời thêm trống vắng !

Sao nhớ quá tựa làn Hương vương vẫn
Uớc vòng tay đan kín giác chiêm bao
Níu thời gian hỏi bao giờ gặp gỡ
Mắt nhìn nhau tràn ngập nỗi xôn xao

Không có Em tháng năm buồn vô vị
Xao xuyến lòng gió hối gửi lời thương
Bao lời yêu dấu làm sao nói hết
Đừng hỏi vì sao còn mãi vẫn vương...

VÀNH NÓN NGHIÊNG

Vành nón nghiêng em che đời mộng mị
Mắt thóang nhìn sao đέ lại sâu thương ?
Em nhìn xem bóng hình ai khoáy động
Dậy trong anh bao nỗi nhớ vẫn vương

Phải chi không nhớ không thương
Phải chi đừng gặp chǎng vương sâu này
Phải chi cơn gió chǎng lay
Gió đừng đưa lối tháng ngày thênh thang

Từ buổi đó lòng sâu ray rức mãi
Bóng hình em chợt đến trong giấc mơ
Cả những lúc đêm tàn sương lảng đọng
Bỗng thấy trong ta hồn mãi thẩn thờ

Trong mắt em ôi màu sâu thăm thẳm
Như rượu mời ta vẫn ngại bâng khuâng
Hay hồn ta mỏi mòn giờ tuyệt vọng
Bóng hình em mờ nhạt giữa hư không

TÌNH BUỒN

(Chiến Tranh _ Ngục tù)

Anh biết Em về trong đắng cay
Người tình biền biệt kiếp lưu đày
Tây đô chiều nay hát hiu nhór
Đau xót mình em mắt lệ đầy

Đường vắng một mình trong lạnh giá
Xác thân tiêu tụy bước cô đơn
Xin cho một chút niềm hy vọng
Để có ngày về bớt héo hon

Ngơ ngác ngày về ta với ta
Đường xưa phô thị đã mờ xa
Anh về mang theo niềm cay đắng
Đem đến Em yêu gọi chút quà !

Có phải anh về mong ước tan
Em không còn nữa đã sang ngang
Lòng người xa lạ như ngăn cách
Cúi mặt nghẹn ngào mộng ước tan !

DƯ ÂM

Anh về quê cũ mắt rưng rưng
Lất phất mưa rơi bước ngập ngừng
Phố nhỏ buồn tênh đường quạnh vắng
Nắng chiều còn đọng ở sau lưng

Anh về tìm lại ánh Trăng thơ
Hoang vắng đèn khuya gió hững hờ
Năm tháng qua mau dòng nước chảy
Lặng nhìn sông Lũy bước bơ vơ

Anh về tìm lại bóng đôi mình
Lặng lẽ chiều rơi cõi lặng thinh
Chưa trọn vòng tay đêm giục giã
Nhớ em lòng mãi vấn vương tình

Nhin nhau lảng đọng có vầng mây
Nghe nhịp tim đan, đêm đắm say
Thương tóc buông rơi màu mắt thận
Bỗng dung ai làm gió hương bay...?

Tìm em mòn mỏi những chiều tàn
Màu mắt diễm tình mộng vỡ tan
Đèn lạnh mưa rơi lòng buốt giá
Tình thôi, xin gửi gió mây ngàn....

BUỚC BƠ VƠ

Em bước bơ vơ giữa xứ người
Nét Xuân còn đọng dáng xinh tươi
Xót xa thân phận lòng buồn tủi
Đánh đổi tuổi xuân bán nụ cười

Em đứng bên đời gió xác xơ
Chắc em thương lầm thuở còn mơ
Chờ người xa lạ đem thân đổi
Giữa phố đông người bán tuổi thơ!

Em dại Mẹ nghèo thương nhớ thương
Quê em cơ khổ cảnh cùng đường
Em đi...những tưởng tìm may mắn
Nào biết sa chân cảnh đoạn trường !

Đêm vắng tàn đông gió lạnh lùng
Đường khuya ròn rợn bước lang thang
Nhớ vòng tay Mẹ tim đau nhói
Buồn lầm lòng con cảnh bẽ bàng

Sương thấm vai gầy đêm tủi hờn
Mặc đời xô đẩy lệ trào tuôn...
Run run thân xác dâng lời nguyện
Chỉ thấy mưa rơi một cõi buồn !

Góc Nhỏ Thiên Đường

Thơ Mặc Khách

*Cánh cửa nhỏ vì sao Em khép vội ?
Thôi then cài Em nhé chỉ vàng Trăng
Ánh Trăng lạnh muôn đời Trăng câm nín
Em giữ giùm ta ước một lần thăm !*

*Đêm hò hẹn có Trăng vàng đưa lối
Lòng bâng khuâng ước hẹn ngỏ đôi lời
Đời mong manh ngại ngùng ngày chia cách
Có lần nào Em thiện, trách buông lời ?*

*Cánh cửa nhỏ xin em đừng khép vội
Mây trên Trời háo hức hạt sương sa
Hồn thơ thẩn tìm về nơi vụng dại
Có lần nào Em khóc phút chia xa ?*

*Một Góc nhỏ thiên đường sao tội lỗi ?
Ánh Trăng tàn sao vội trách thời gian ?
Ta tìm Em từng nẻo đường vô vọng
Tiếc một đời sao chẳng gặp Giai nhân !*

Design MKhach

TÌNH HƯ ẢO

(2010)

Xin hãy giữ chút tình dù hư ảo
Giữa xứ người cô quạnh gió sang Đông
Đường thấp thoáng chưa bao giờ gặp gỡ
Nhưng trong lòng lạ lẫm cứ đợi trông !

Một chút nhớ cho đời thêm mộng my
Vẽ bóng hình tình tứ giữa không trung
Hồn quyên vào nhau cùng niềm khắc khoải
Nhớ quê hương...trống vắng nỗi buồn chung!

Bước lưu vong hối linh hồn trầm mặc
Đời muộn phiêu biệt bao cảnh trái ngang
Giữa giấc khuya thẩn thờ lòng tự hỏi
Những cuộc tình, tình cũng biết dở dang

Người may mắn vô tình làm sao hiểu
Bao tâm hồn trống vắng với thời gian
Em có hiểu những cuộc đời đơn lạnh ?
Kiếp sống hùng còng lại cảnh phụ phàng !

Một lần nữa hồn Thơ tôi khóc ngất
Giữa xứ người lạc lõng gió mênh mông
Thương thật nhiều những mảnh đời ty nạn
Một nỗi buồn sâu kín bước luu vong ...

ĐÊM NHỚ HUẾ

(Thùa Thiên)

Đêm trăng đêm nhớ về phố Huế
Tìm dư âm an ủi linh hồn
Trăng xa xứ hững hờ ngăn cách
Phố Huế Trăng quê ám cõi lòng

Chiếc nón che nghiêng tà áo tím
Dịu dàng phong cách dáng ngoan hiền
Từng lời ngọt lịm như đường mật
Say đắm hồn thơ hết muộn phiền

Thương quá quê Cha cảnh đoạn trường
Gia đình tang tóc lệ chia xa
Về thăm Họ Trương Định...thân tộc
Xúc động trong lòng khẽ gọi Cha !

Gửi cánh thư về em xứ Huế
Con đường xa lạ như thân quen
Huế xưa cõi kính em còn giữ
Nét đẹp trang đài sao nỡ quên

Lưu luyến đường về bước vần vương
Nhìn quanh quẩn chỉ gió cùng sương
Cầu Trường Tiền có bao nhiêu nhịp
Giữ hộ giùm anh để nhớ thương...

MÙA THU VÀ THI NHÂN

Thu về ám áp làn hương
Muôn hoa đua nở yêu thương mong chờ
Dường như ấp ủ tình thơ
Gió mùa êm ả đêm mơ ngõ ngàng
Lắng nghe nhẹ bước Thu sang
Xôn xao khắp nẻo rộn ràng Thi nhân
Trăng Thu e áp bâng khuâng
Tình Thu âu yếm lâng lâng dịu dàng
Thu đi sao nỡ vội vàng
Tâm tư khép mở dở dang ý tình
Mùa Thu tình tứ đẹp xinh
Buồn chi khép lại cho tình dâng cao
Hòn đang tựa ánh trăng sao
Hương Thu dịu vợi sắc màu dấu yêu
Yêu Thu thương cả những chiều
Em như gió thoảng mĩ miều dáng thơ
Tim đâu hương vị thuở nào
Nhìn nhau cũng đủ xuyên xao tâm hồn
Đêm Thu đọng giữa môi hôn
Trăng như đồng lõa đêm còn nhẫn nha...

ĐÊM GIAO THÙA

Em có sợ Đông về giá buốt
Gió vô tình giày xéo tấm thân
Em về đâu ? xứ người mong mị
Đêm Giao thùa buồn bả bước chân

Gió có lạnh ? Tay em đan kín
Em có buồn sương thâm bờ vai
Hồn bơ vơ giữa đời xa lạ
Mắt thẫn thờ chẳng biết tương lai

Tôi và em ngỡ ngàng đồng cảm
Đứng bên đời ngoảnh nhìn nhau
Tôi muốn hỏi mà thôi...chợt hiểu
Hai mảnh đời đầy ắp nỗi đau

Đêm 30 xứ người buồn lầm
Nhớ Quê hương tan tác cõi lòng
Cũng như em lòng ta trống vắng
Gió lạnh Quê người bước lưu vong

Đêm nay giao thùa em có lạnh
Về đâu ? phó lạ dáng thẩn thờ
Con hẻm nhỏ chìm sâu hun hút
Bên nép nhang khuya mắt lệ mờ..

EM ĐI BỎ LẠI *(Chiến tranh_Ngục tù)*

Rừng xưa còn mãi, từ lúc em đi
Lệ buồn câm nín tình nỡ phân ly
Anh vẫn còn đây đêm ru tình phụ
Nghe lòng buốt giá tình cũng sâu bi

Em đi bỏ lại người tình cô đơn
Còn ai trông ngóng xót xa trong lòng
Lạnh lùng đêm thâu mơ màng trăn trở
Em còn đâu nữa chỉ là hư không !

Rồi mai em đi người yêu dọa dày
Hồn anh ngơ ngác khổ đau từng ngày
Đau buốt trong tim lạnh lùng hoang vắng
Buồn theo vận nước tình cũng đổi thay

Em đi để lại dư âm tình buồn
Thôi, đừng nói nữa cho lòng thêm đau
Chia tay ngỡ ngàng nhìn nhau lần cuối
Còn đâu say đắm nay màu hoang vu

Hỏi rừng ngơ ngác cúi đầu lặng thinh
Lỡ mai anh chết rừng sâu âm thầm
Bao nhiêu yêu thương chôn theo ngày tháng
Xin em còn nhớ người Tình xa xăm
(U MINH 1979)

Photo by Mặc Khách

HOÀI THU

Gió mùa mang Thu sang
Tình Thu ôi dịu dàng
Xôn xao màu hoa lá
Vàng rơi bay lang thang...

Qua rồi những cơn mê
Bàn tay ai vỗ về
Chìm trong màu hoang dại
Quên cả lối đi về

Em về hãy về đi
Đời còn ý nghĩa gì
Nói chi lời mộng my
Tình rồi cũng chia ly!

Thu về nhớ Thu xưa
Bên nhau dưới mưa bay
Hỏi gì sao chẳng nói
Nói gì tựa men say

Rồi ngày cũng qua mau
Đâu rồi phút xuyến xao
Còn ai để thương nhớ
Có ai tựa nỗi sâu?

Từng bước trong sương mờ
Tâm tư gửi vào Thơ
Nhìn quanh đời hoang vắng
Tình phụ tình nào ngờ

Ngày về trong cô đơn
Sương đêm thăm lạnh hồn
Ngước nhìn muôn tinh tú
Thoảng nghe gió ru buồn !

XUÂN NÀY NHỚ XUÂN XƯA

Một thuở Xuân về hoa ngát hương
Phố vui nhộn nhịp áo khoe đường
Nét xuân tươi thắm ướm đầy mộng
Rạng rỡ môi hồng thương nhớ thương

Gió nhẹ ngoài hiên Xuân mới sang
Nhà ai ấm quá có mai vàng
Ngắn ngoi ngồi ngắm chiều tư lự
Hương lạ từ đâu gió dịu dàng

Thùa áy quê tôi Xuân âm lòng
Hòang hôn êm ả bóng chiều buông
Thuyền ai thong thả xuôi dòng nước
Nhớ bóng em xinh chưa biết buồn

Năm tháng qua mau bước lạnh lùng
Quê người im lặng nhớ mông lung
Có làn gió nhẹ như thăm hỏi
Cho đến bao giờ hết nhớ nhung

Tôi đứng im lìm nhớ cõi hương
Trông về quê Mẹ lòng buồn thương
Giao thừa tẻ nhạt trong phòng vắng
Tuyết lạnh mưa rơi khắp nẻo đường !

Lại một mùa Xuân chẳng đợi chờ
Giữa đời trống vắng bước bơ vơ
Từng Xuân thấu hiểu đời hư ảo
Chỉ mỗi tình em cũng bụi mờ!

TƯƠNG TƯ' CHIỀU

(Trích HỒN THO)

Lòng suối trong veo giữa Đại ngàn
Nhấp nhô rộn rã đón Giai nhân
Khỏa thân e ấp bên giòng nước
Rừng núi tươi xanh đẹp ngỡ ngàng

Suối mát như tranh sương ảo mờ
Dung nhan tuyệt tác nét hoang sơ
Mặc cho làn nước đùa mòn trớn
Khách lạ buồn vương tiếc ngắn ngơ !

Tóc xõa bờ vai hương thoảng bay
Không gian trầm lắng gió hây hây
Tiếng cười trong vắt pha lê vỡ
Nét đẹp tinh khôi mắt đắm say

Vạt nắng còn vương bịn rịn rời
Hôn lên từng giọt nhớ nào voi
Bụi tràn tẩy sạch thân trong suốt
Soi bóng lung linh đẹp tuyệt vời

Núi bỗng trầm tư có muôn màng ?
Chân trần vội vã nắng dần tan
Gió hong mái tóc chiều tư lự
Em bỏ hồn tôi giữa Đại Ngàn....

TRÊN ĐỒI _ SAPA

(Trich HỒN THO_T/g Mặc Khách)

Nơi em sinh giữa đất màu Nùong Hỏ
Hòa quyện núi rừng lan tỏa sắc hương
Cả thân em toát ra màu vương vấn
Khách nhàn du tư lụ bồng nhớ thương

Ta ao ước hóa thân làm Xùi cỏn
Ôm trọn đường cong tuyệt tác đắm say
Hai hàng cúc bạc men theo mak pépm
Một dãi phiêu bồng trên mái tóc bay...

Dây Sà tích đong đưa theo nhịp bước
Thắt lưng hờ nũng nịu thả buông rơi
Trở về Kinh nhớ em người Tây bắc
Pha trộn hoa rừng suối mộng buông lời

Trời quanh năm se lạnh nắng nhớ nhung
Như tranh thủy mặc nhuộm ánh hoàng hôn
Nắng lung linh cợt đứa làn da thẹn
Bước băng khuâng ta lạc mắt linh hồn

Mắt thăm sâu lưu ly màu lưu luyến
Nét hoang sơ huyền ảo đẹp tuyệt trần
Muôn đáo hoa bàng hoàng chiêm ngưỡng
Sững sốt nhìn ôi nhan sắc Giai nhân !

AÓ TRẮNG HỌC TRÒ

Áo em màu trắng nhớ

Nét đẹp vẻ thanh tao

Tóc đùa theo làn gió

Lặng nhìn lòng xôn xao

Biển xanh màu mắt biếc

Nhấp nhô sóng gọi mồi

Từng bước đi thon thả

Nha Trang nhớ thương hoài

Làn môi màu dyên dáng

Ngắn ngoi cánh chim chao

Lần đầu biết rung động

Nhớ hoài ánh mắt trao

Đưa em giờ tan học

Đường vui giữa chiều tàn

Lắng nghe tim rộn rã

Đêm về nhớ miên man...

Bỗng dung nhớ lạ lùng

Người xưa giờ nơi đâu

Mắt em làm nhung nhớ

Tiếc thương duyên tình đầu

Đêm nay hồn thốn thức

Nhớ hoài áo trắng xưa

Chuyện tình thời chinh chiến

Thương nhớ mấy cho vừa !

Em mãi niềm an ủi

Bên đời bước lưu vong

Nhớ em tôi thầm gọi

Tựa làn hơi ấm lòng

CHUYỆN TÌNH BUỒN

Ta đứng lặng giữa mây sầu lảng đắng
Mãi mê nhìn, hồn lạc giữa hư không
Chiều bên nhau Tháng Tư buồn ảo nã
Xa em rồi tan nát cả cõi lòng

Hồn anh đó ngỡ ngàng đêm ngơ ngác
Chiến tranh về tang tóc lệ đắng cay
Nhìn em thơ mắt u buồn đẫm lệ
Xót xa lòng mây xám ngập ngừng bay...

Rồi từ đó giữa rừng sâu nước độc
Thế hệ buồn, mắt nước cảnh tang thương
Rừng U Minh khuất nẻo mờ sương phủ
Hoang vắng âm u nỗi đoạn trường !

Buổi chia tay nhìn nhau buồn vời vợi
Đêm khát khao cháy bỏng từng tế bào
Nhớ biết bao quay cuồng đêm hối hả
Nay xa rồi, còn mãi những niềm đau

Anh chỉ còn em người tình – xa vắng
Một chiều nào ly biệt giữa hoàng hôn
Nếu mai kia sẽ không còn gặp lại
Giữ giúp anh huyền thoại chuyện Tình Buồn !

TÌNH THƯ MÀU TÍM

(Trích *TÌNH THƠ* t/g *Mặc Khách*)

Tình thư Em viết màu mực Tím
Buồn thật nhiều lỗi tại nơi anh
Anh lo sợ tình mình ảo ảnh
Nên trong lòng e ngại mong manh

Dòng mực Tím sâu dâng hờn dỗi
Màu yêu thương nhớ mãi không thôi
Cho anh xin thôi không buồn nữa
Mắt Em sâu héo úa bờ môi

Tình thư Em viết màu mực tím
Màu u buồn lan cả không gian
Trong im lặng hồn nghe thốn thức
Cánh tình thư run rẩy lời than

Màu mực Tím làm cay đỗi mắt
Nhớ thương Em nức nở linh hồn
Tháng bảy mưa ngâu sâu ảo não
Sông Ngân hà đợi bóng hoàng hôn

Hãy im lặng...đừng lên tiếng nói
Hãy cứ Yêu... rạo rực tình nồng
Yêu trọn vẹn xin đừng kinh động
Tím cả Tình thư Tím cả lòng !

HẠT BỤI

Xin đừng bảo Tình là hạt bụi
Bởi tim em lạnh giá Đông sang
Đời chẳng may sao em nỡ trách !
Tình buồn tẻ nhạt bóng thời gian

Có bao giờ lòng em xao xuyến
Chợt buồn chợt nhớ bóng hình ai
Đêm tháp thóang nghe lòng thồn thức
Lẫn trong Thơ như tiếng thở dài

Đó là lúc hồn em lay động
Là tình yêu thuần khiết vô hình
Hãy nâng niu hồn lên sắc thăm
Cho lòng rạng rõ mãi ân tình

Thế gian bao chuyện tình tha thiết
Bỏ ngai vàng lẩn cả giang san
Có những nàng vàng son vô nghĩa
Chọn tấm lòng tình vượt thời gian

Tinh Yêu ơi ngàn năm Vĩnh cữu
Đến với nhau mật ngọt tràn trề
Cho đắm say trào dâng chất ngất
Để hồn nở mãi Đóa đam mê...

Nha trang dấu yêu

Anh trở về cô đơn lòng tan nát
Thôi là hết thành phố biển nên thơ
Nắng tươi vàng mộng mơ nay đã tắt
Biển trầm tư chìm đắm trong sương mù
Không có em chiều đêm giăng biển nhớ
Lặng im nghe vùng hoang dại chập chờn
Đêm tịch mịch tay ôm sâu chéch bóng
Em em ơi lạnh buốt cả linh hồn
Còn đâu nữa vòng tay em hồi hả
Dấu ái ân mê hoặc cả thiên đường
Suối miên man từng giọt tình ngây ngất
Sao nỡ quên huyền bí một mùi hương!?
Chiều sâu lắng bâng khuâng trong màu mắt
Ân tình chỉ cho thốn thức ngậm ngùi
Đêm thênh thang vô cùng muôn tinh tú
Em đi rồi nhung nhớ mãi khôn nguôi
Xin đừng hỏi dòng thơ sao buồn quá
Bởi hồn thơ thiêu vǎng bóng tri âm
Còn đâu nữa hương tình đêm dü vǎng
Em dấu yêu, chỉ còn bước âm thầm
Anh trở về đường phố buồn im vǎng
Lớp người xưa lưu lạc cõi xa mờ
Bóng thời gian lạnh lùng như xa lạ
Rặng liễu buồn tro rơi đิง đơ vơ !
Mặc Khách Design Mặc Khách

DẤU TÌNH SẦU

(Trích HỒN THO_ Mặc Khách)

Tây đô hối tràn về chi nỗi nhớ
Đêm bâng khuâng quên cả bóng thời gian
Hương tình yêu tưởng mãi ở bên nàng
Vòng tay siết ngặt ràng là tất cả ...

Ta ngơ ngác nhìn đời không mặc cả
Bởi lòng ta lai láng khát khao tình
Như biển bao la quyến rũ đẹp xinh
Và tình em dám đọ cùng biển rộng

Hồn anh đó thẩn thờ trong cõi mộng
Vẫn dáng xưa gợi nhớ giấc mơ nồng
Như sóng dồn giục giã nhớ thương mong
Em ẩn hiện Dấu Tình Sầu xao xuyến

Mắt hé mở toàn đắm say quyến luyến
Truyền vào tim từng đợt sóng ân tình
Phút đam mê lấn lộn ta với mình
Đêm loi lá cho tình thêm rạo rực
Giã từ Tây đô! lòng thôi thốn thúc
Đêm bệnh bồng ký ức bỗng hồi sinh
Bao đau thương gặm nhám ở quanh mình
Hồn chét lịm quay cuồng nghe quạnh vắng

Anh chỉ trãi chút lòng trang giấy trắng
Chẳng muôn em mòn mỏi đợi chờ trông
Giữa giấc khuya thao thức xót xa lòng
Em đã hiểu tình chân thành là thế

CHIỀU 30

Lại một mùa Xuân chiều lạnh lùng
Gió mưa xô đẩy bước lưu vong
Chiều 30 lòng buồn se thắt
Nhớ mãi quê hương, tiếng gọi lòng!

Lại một mùa Xuân bước hững hờ
Nhớ về đất Mẹ cõi xa mờ
Đêm giao thừa khói hương nghi ngút
Tiếng pháo mừng Xuân rộn tuổi thơ

Hơi thở hồn nhiên của những ngày
Nhìn đời nhỏ bé trong bàn tay
Ngây thơ vắng trán đêm huyền diệu
Rộn rã mừng Xuân áo với giầy ...

Sâu lắng đèn đêm sương phủ mờ
Nhìn quanh chỉ thấy bóng bơ vơ
Con đường nhầu nát lim đim ngủ
Thương quá tuổi thơ thuở dại khờ...

Xuân lại về trên mái tóc phai
Vườn hoang nhà vắng buốt đôi vai
Hai mươi năm thoảng như hư ảo
Soi bóng nhìn gương tiếng thở dài !

DÁNG XUẨA

Em trãi nỗi buồn trong ý thơ
Quanh tôi tĩnh lặng lá hoen màu
Nghe như thốn thức lòng xao xuyến
Hỏi cõi trần ai vạn nỗi sâu

Người áy đi rồi vẫn nhớ thương
Tình như đã chết tự lúc nào
Chút tình em rồi cũng hoang phế
Bên cạnh cuộc đời ôm khổ đau

Tôi sống thu mình trốn cuộc vui
Tìm trong hoang lạnh chút duyên thừa
Bao nhiêu hy vọng đều tan biến
Còn lại trong lòng bóng dáng xưa

Cũng một trời Xuân của thuở nào
Gió sao tẻ nhạt gió tha phương
Quê Hương phố cũ bao niềm nhớ
Bóng dáng em xinh giữa phố phờ phờ.

ĐẠI NGÀN SUỐI TIỀN

Đây suối Tiên ảo huyền đêm mộng my
Tự ngàn năm Tiên nữ khỏa dung nhan
Núi trầm tư lặng buồn ôm nỗi nhớ
Vũ mề hồn còn đọng với thời gian

Rừng hoang vu ròn rộn chiều u tịch
Làn suối trong ôm ấp bóng gai nhân
Nét tinh khôi Sơn nữ hồn thanh khiết
Trên đường về rũ sạch bụi hồng trần
Những tấm thân trắng ngần tinh khiết
Tử tử buông trong dòng suối dịu dàng
Nhẹ nhàng xoay mơn trớn đứa làn nước
Tiếng cười vui vang vọng giữa Đại ngàn
Khách lảng du ngắm nhìn lòng say đắm
Chợt ngỡ ngàng Sơn nữ mở áo xiêm
Ôi sắc đẹp tuyệt vời thân kiều diễm
Rừng chuyển mình đánh thức Núi uy nghiêm
Cả khung Trời và hồn Thơ đầy động
Mây trầm tư tình giấc ngủ bàng hoàng
Gió lồng lộng cùng Sơn Thần chiêm ngưỡng
Đắm đẵo nhìn tuyệt tác giữa không gian
Chiều nghiêng bóng tượng tư từng chiếc lá
Bước chân trần Sơn nữ trở về buồn
MẮC thời gian mở dần sương hư ảo
KHÁCH bâng khuâng thương nhớ suối Đại Ngàn

Foto Designer Mặc Khách

NHẠN SẮC

Em đẹp lấm nhung lòng ta nguội lạnh
Trong trái tim không còn nhịp yêu thương
Bước hững hờ ta lảng tránh tơ vương
Gió chiều nay sao ngập ngừng quên lối

Làn hương thoảng nét kiêu sa đài các
Mắt thì thầm em gọi sắc đắm say
Từ làn da trong vắt đến ngất ngây
Vùng tình cảm gọi mời ôi tội lỗi !

Trong mắt em thắm sâu màu đắm đuối
Một thoáng nhìn run rẩy trái tim đau
Còn nơi nào kỳ diệu tựa chiêm bao ?
Giữa bao la tình em muôn vạn lỗi

Nhắm mắt lại nghe đời viễn xứ
Tầm bình minh thôi chôn kín ước mơ
Mây trên cao lồng lộng gió đợi chờ
Lung linh nắng muôn sắc màu rực rỡ

Em thấy đó thiên nhiên thật hùng vĩ
Chút sương mù vây kín bóng hình em
Núi chập chùng biển bao la dịu êm
Đắm say nhìn muôn loài hoa thơm ngát ...

BÓNG CỜ VÀNG
(Thơ Mặc Khách)

Anh vắt trong tim những giọt buồn
Viết nên tình sử gửi về Em
Nếu mai xa cách đời đôi ngã
Em hối đừng quên một chút lòng !

Đây xác tù với manh áo rách
Chiều lạnh lùng hiu quạnh âm u
Đời nghiệt ngã trôi theo vận nước
Giữ lòng trung sống mãi nghìn thu

Anh gửi Em người tình còn lại
Nỗi khổ đau góp nhặt từng ngày
Anh chỉ còn Em là điểm tựa
Những buồn vui khoảnh khắc hôm nay

Anh đứng lặng trào dâng nước mắt
Hòang hôn buồn tím cả không gian
Tiếc nhớ tuổi xanh hồn thơ thẩn
Chiều U Minh nhớ bóng Cờ Vàng !

(Rừng Tràm 1978)

MKhach

MỘT ĐỜI KHÔNG ĐƯỢC GỌI !

Tiếng Cha gọi đầu đời
10 tuổi _ mồ côi Cha
Từ đó không được gọi
Chỉ còn trong dư âm !

Tim Cha ở nơi đâu ?
Sương rơi khắp lối mờ
Có Cha là điểm tựa
Cho đời bớt bơ vơ

Tui buồn theo bước chân
Tình Cha không ai cho

***Một đời không được gọi
Bất hạnh đến thế sao ?***

Buồn vui chỉ một mình
Nhịn đói nhiều hơn no
Mong manh hai chiếc áo
Đêm lạnh nambi co ro

Giao thừa buồn lê thê
Nước mắt mặn bờ môi
Nhớ lời Cha, không khóc
Mưa buồn ngập hồn tôi

Người phu về cuối cùng
Đêm càng thêm bơ vơ
Vòng tay ôm tim lạnh
Từng bước, bước thẩn thờ

Ngước nhìn lên không trung
Muôn vì sao bao la
Ước mình có đôi cánh
Tung vào khung trời xa...

Thương mình đời bất hạnh
Không được gọi tiếng Cha
Bỗng dung tuôn nước mắt
Âm thầm khẽ gọi Cha!

Đèn đêm màu hoang lạnh
Đường khuya bước lẻ loi
Nhìn quanh chỉ thấy “bóng”
Bóng ơi, đừng bỏ tôi !

THƯƠNG SÀIGÒN (Trích TÌNH THƠ t/g Mặc Khách)

SÀIGÒN hỡi ! vì sao Em biến sắc ?
Môi run run căm lặng hãi hùng
Trong không gian mùi gì ghê rợn
Ngước mắt nhìn chọt thấy máu rơi

Từng hạt mưa bay...bay khắp phố
Rặng liễu buồn ủ rũ đong đưa
Bóng chiều rơi vội vàng lặng lẽ
Gió thở dài nhớ bóng người xưa

Bé thơ ơi, bơ vơ phố lạ
Người ơi người đói khát tang thương
Tiếng kêu la bàng hoàng hoảng sợ
Phố điêu tàn hòa lẫn máu xương

Từng ngôi nhà niêm phong khép kín
Mây chập chùng bay vội ra khơi
Chung quanh tôi hoang tàn đổ nát
Bao linh hồn vất vưởng muôn nơi

Quê tôi đó cảnh đời tan tác
Thành phố hiền tràn ngập đau thương
Hồn chùng xuống lòng tôi quặn thắt
Phố không người quần lý khấn tang !
(Tháng tư buồn 1975)

MAI EM ĐI (Chiến tranh _ Ngục tù)

Mai Em đi hồn anh chết lịm
Mưa trong rừng buồn lăm em ơi!

Ánh trăng hiu quạnh trên cao
Phố phuờng xa vắng lệ màu nhớ thương
Hỏi ai nhớ cảnh đoạn trường
Chia tay đôi ngã đất trời xốn xang

Em đi tím cả không gian
Bỏ anh ở lại hồn tan rã rời
Hòa bình xa cách đôi nơi
Hồn anh se thắt dòng đời lăng quên

Nửa đêm thức giấc gọi tên
Em còn đâu nữa nhớ quên lạnh lùng
Em là điểm tựa nhớ nhung
Em đi để lại núi rừng ngân ngo

Còn đâu hy vọng đợi chờ
Hững hờ sương phủ bơ vơ linh hồn
Đêm về ôm lấy tim đơn
Rừng thiêng nước độc tủi buồn hồn anh

VÀO THU

Trời vào Thu mưa bay
Má Em màu hây hây
Tóc vuơn theo làn gió
Ta nghe lòng đắm say

Thu về vui nơi nơi
Tình ơi sao chơi voi
Lời Em nghe thánh thót
Hồn lảng...tiếng Thu rơi

Từng bước đi mơ màng
Hương Thu thơm nồng nàn
Yêu Em từ muôn thuở
Đất Trời còn lang thang

Này Em ai đang trông
Dìu Thu đi vào lòng
Yêu Em từ muôn kiếp
Sỏi đá chưa thành sông

Lá Thu vàng mong manh
Mắt Thu màu trong xanh
Chợt nghe lòng xao xuyến
Thời gian sao trôi nhanh

NỖI NHỚ KHÔNG TÊN

Xin trả tôi khung trời kỷ niệm
Dưới nắng vàng lành lạnh Thu sang
Nơi gấp gối yêu thương chan chứa
Thôi hết rồi nỗi nhớ miên man ...

Từng bước loanh quanh nắng sắp tàn
Cỏ cây lối cũ con đường xưa
Gói trong màu áo tình đâu đó
Chợt thấy trong lòng xót xa đưa

Cánh cũ đong đưa đượm sắc buồn
Cây sầu rũ bóng nhớ Môn sinh
Vũ điệu Thiên Quyền em còn đó ?
Hay đã đi rồi ? gió lặng thinh

Anh đứng thèm xưa đợi bóng em
Ánh mắt nụ cười như thân quen
Hai mảnh đời riêng xôn xao lạ
Giờ chỉ còn _ NỖI NHỚ KHÔNG TÊN !

SE TÌNH

(Trich HỒN THƠ t/g Mặc Khách)

New Orlean chìm trong biển nước
Gió lộng trời bão tố tang thương
Đồng hương ơi thêm làn ty nạn
Người với người chìm đắm thê lương

Người còn lại hãi hùng thảng thốt
Nét đau thương quặn thắt thắt thần
Nước lũ SE TÌNH cùng bão tố
Cuốn phăng đi sót lại thân tàn

Sao lại bảo Em người may mắn ?
Kẻ vô tâm máu lạnh nói chi !
Hãy nhìn em đôi giòng nước mắt
Bước bơ vơ trong cảnh phân ly

Quán Du Monde một chiều dừng bước
Em chạy bàn, Sinh viên VN
New Orlean cùng người ty nạn
Phố điêu tàn chứng kiến ly tan !

Trời Houston vẫn còn vần vũ
Mưa mịt mù nước lũ tràn lan
Em về đâu? tôi buồn vô tận
Nguyễn cầu Em vượt thoát nguy nan !
(Bão Katrina 9/1/05)

THĂM TÙ BINH

(Chiến tranh_Ngục tù)

Em đó ư ? anh bàng hoàng xao xuyến
Biết nói gì thôi nhớ mãi nha em !
Nơi xa xăm dù ở tận cuối miền
Em vẫn đến giữa gió rùng lồng lộng

Em đến thăm anh ngỡ ngàng xúc động
Lời thì thầm nỗi nhớ cách xa nhau
Dù xa xăm ? tận biên giới Cà Mau
Em vẫn đến cho dù bao cách trở

Anh lặng buồn nhìn Em vui hồn hở
Em tung tăng quần lấy bước anh đi
Quên thời gian kiềm chế giờ già từ
Anh chua xót cúi đầu trong thịnh lặng

Anh vẫn biết đường xa, xa thăm thăm
Nén đau thương nghe tan nát cõi lòng
Chiếc xuồng đêm ròn rợn nước mênh mông
Em đến xem ! “Khoan hồng_lòng nhân đạo”

Trên đường về ngơ ngác lời ngụy tạo
Bóng xa dần khuất nẻo rùng U Minh
Vòng kẽm gai vây kín “Ngày hòa bình !”
Tiếc thương những mảnh đời Thế hệ trẻ !
(Trao Em_U Minh 1978)

BẾN NINH KIỀU

Trở lại Ninh Kiều thương nhớ ai
Người xưa lạc bước ở phương nào
Nhìn lục bình trôi lòng tê tái
Vẫn dấu tình nồng ôi niềm đau

Bao năm phiêu bạt nay trở lại
Bến cũ đò xưa vẫn đợi chờ
Đâu người yêu dấu nay vắng bóng
Nước trở nên buồn nước nhấp nhô ...

Nhìn bóng Trăng soi buồn ảo não
Cô đơn chiếc bóng lẻ loi sâu
Thời gian thoảng chốc, đời hư ảo
Gió thoảng mây bay梦 ban đầu.

Cánh cũ buồn hiu luống ngậm ngùi
Hàng cây rũ bóng nhớ em thương
Thuyền đi xuôi ngược đâu bóng cũ ?
Nắng đợi bên đường nắng vân vương

Anh đứng bên đài đợi cõi nhân
Vẫn luôn nhớ mãi đáng em yêu
Đây con đường cũ mình chung lối
Nay chỉ còn anh với gió chiều

BÓNG AI XA LA

Khoan đi nhé cho anh lưu niệm
Một tấm hình ghi bóng giai nhân
Dù thời gian phai màu biến sắc
Trong lòng ấp ủ mãi dung nhan

Này em hỡi ! nhìn sâu ống kính
Tâm tình anh gửi gắm trong Sim (card)
Một bức ảnh chứa đầy nhung nhớ
Một bóng hình đọng mãi trong tim

Hãy thật giàn, giàn thêm chút nữa
Cho hương thơm dậy khắp cỏ cây
Cho thời gian âm thầm lắng đọng
Và tình yêu tròn giác đắm say

Thế là hết! hình không trọn vẹn
Mắt xa xăm em gửi về đâu ?
Trong ống kính bóng ai xa lạ
Anh chọt buồn _ Em hẹn kiếp sau !?

Hiền Nhân

Lệnh truyền cùng khắp trần gian
Thiệp mời MK Thiên Đường vui chơi

Kiệu Tiên lộng lẫy khoe đời
Công Trời phút chốc sáng ngồi cao sang
Trống Thiên Đinh Vang không gian
Muôn ngàn Tiên nữ chào hàng không xiêm

Giả vờ_tớ liếc_uy nghiêm
Mời vào Cung điện ngồi bên Ngọc Hòang
Hương thơm thôi thúc não lòng
Thẹn thùng Tiên mờ yếm hồn thoát y...

Sáo Đàm trỗi khúc mê ly
Rượu Đào Mận ngọt Tiên đì uốn trườn
Âm thanh thánh thót như sương
Lời ca tiếng nhạc chẳng vương bụi trần

Dọc theo triền dốc ẩn tàng
Suối Tiên róc rách gọi mời lảng lơ
Cô xanh mơ mòn như tơ
Con Chim nó hót nhỏ to bên nàng...

Ngắn ngợi réo rắc tình tang
Tớ say vũ điệu chẳng mang Đức Vua
Nơi đây chẳng có hồn thua
Chỉ toàn Tiên Nữ cợt đùa là loi

Tâm tư trầm lắng đây vời
Hồn nghe thanh thân rượu Trời lâng lâng
Cám ơn Trời đã già ân
Biết tớ là bậc Hiền Nhân nên mời
MẶC KHÁCH (tường trình)

Photo&design Mặc Khách

MUÔN ÁNH SAO

Em buồn anh chẳng vui đâu
Bên ngoài mưa gió giăng sầu khắp nơi

Ngủ đi Em thôi hãy ngủ say
Ru Em ngủ quên đời đau thương
Bạc tiền danh vọng lòng nhân thế
Trong ta còn lại nỗi chán chường !

Ngủ đi Em ta ru Em ngủ
Trái tim khô cằn cỗi vết đau
Quên đi Em đời nhiều gian dối
Hãy ngược nhìn muôn vạn ánh sao

Chút tình xin gửi vì sao lạc
Cô đơn bên gối tựa nỗi sầu
Lật lại giòng Thơ hồn thốn thức
Vườn xưa hoang lạnh sắc úa màu

Rồi mai đây đường đời vạn nẻo
Để lại gì ? tưởng nhớ đến nhau
Một chút bâng khuâng là hạnh phúc
Gửi hồn theo gió Ánh Trăng Sao !

BÀI TÌNH THƠ DẠNG ĐƠN Thơ Mặc Khách

Giải lụa trắng phiêu bồng hương da thịt
Chạm vào hồn ngây ngất nỗi đam mê
Bước lang du quên mất lối đi về
Thời gian đọng ngỡ lòng nay đã tắt

Có chút gì xa xăm trong màu mắt
Là niềm vui hay mắt lệ đắng cay
Là hạnh phúc hay xót xa với đầy
Lời của đêm có cần chi giao ước

Có một thời, (NAM VN) mắt nước
Giặc Bắc tràn khói lửa khắp Quê hương
Em ra đi theo tiếng gọi trùng dương
Bởi vận nước chịu chung niềm cay đắng

Rồi những đêm trong rừng sâu hoang vắng
Tưởng đời mình vùi lấp bởi đòn thù
Bao nhiêu năm đọa dày chốn âm u
Tất cả đó đã vùi trong vô thức

Qua bao đổi thay giữa đời hư thực
Chỉ còn Quê hương lưu mãi trong lòng
Sài Gòn ơi, thôi dành kiếp lưu vong
Đêm sắp tàn lòng vẫn còn trăn trở

Anh gửi em bài Tình Thơ Dơn
Nhớ từng con phố, nhớ Sài Gòn xưa
Với những ân tình lúc đón khi đưa..
Bao nhiêu yêu thương nay thành cố tích !

Design Mặc Khách

Xin Đừng Gọi
Thơ Mặc Khách

Đừng gọi Anh là người yêu bất tận
Là người tình tuyệt diệu đindh si mê
Cho tui buồn , niềm đau xót kéo lê
Mà hãy gọi là _ Tù nhân xa lạ !

Em thấy đó xác thân anh tàn tạ
Áo sinh lầy quần rách nát che thân
Bước chân đi xeo vẹo giữa tử thần
Mưa buốt lạnh từng cơn hú hắt nắng
Hãy xa anh như ném nhầm vị đắng
Hãy xa anh để lảng tránh u buồn
Hãy xa anh cho nhẹ bớt linh hồn
Đau khổ đó để mình anh cam chịu
Thôi hết rồi một tình yêu tuyệt diệu
Hết cả rồi những náo nức khát khao
Ước vọng thường sao chuốc lầm thương đau
Đau khổ quá hồn rã rời ngơ ngác
Ta lặng yên mặc cho lòng tan nát
Dù yêu Em với tất cả chân tình
Anh yêu Em nhưng chợt nhớ phận mình
Tù nhân đó ! Ôi buồn cho thân phận !

Design MK

NGHỆ SĨ

Là Nghệ sĩ buông rơi tất cả
Không tình yêu danh vọng bạc tiền
Sống âm thầm vùi chôn khát vọng
Buông lợi danh rũ bỏ muộn phiền

Là Nghệ sĩ bụi đường vương áo
Bước phong trần lăng tránh mỹ nhân
Nhìn làm chi thảm sâu mắt biếc
Lay động hồn xao xuyến bâng khuâng

Nàng là sắc dịu dàng kiều diễm
Nàng là hương nhan sắc tuyệt vời
Nàng là hoa đêm hẹn thùng nở
Là giai nhân mê hoặc muôn đời !

Là Nghệ sĩ hồn tôi bỏ ngõ
Say mê Trời rừng núi mênh mông
Nắng lung linh hương hoa quyến rũ
Một chút bâng khuâng xao xuyến lòng

Tôi lánh xa đời bước lăng du
Chợt nghe hoang lạnh bóng chiều tàn
Thảng thốt ôm ghì bao nỗi nhớ
Nhìn mùa Thu đi...sắc úa vàng !

THEN THÙNG

Thế là hét âm thầm chôn kín
Anh săn ảnh riêng mình lang thang
Đàn kêu tịch tịch tình tang
Anh mê Nhiếp Anh dở dang tình nồng

Bao kỷ niệm anh đem *phơi sáng*
Bỏ mặc em tan nát cõi lòng
Buồn hiu như lá giữa dòng
Cuốn trôi trôi mãi anh không đoái hoài

Anh đâu biết vì ai thương nhớ
Đàn lỗi nhịp giữa hai chúng mình
Đâu đây tiếng nhạc xập xình
Nhịp cao nhịp thấp tình mình ngắn ngo

Đêm từng đêm đợi chờ phòng vắng
Chụp ngày không đủ lại chụp đêm
Giận anh em chẳng tắt đèn
Đợi anh về chụp bát đèn suốt đêm

Tay tắt đèn tay kia bấm mở
Mờ mờ áo trắng đen ba màu
Bước lui bước tới dạt dào
Chụp nghiêng chụp ngửa nâng cao tay nghè

Chụp làm sao nõn nà khép mở
Khách viếng đầy vây kín ngắn ngo
Chụp từng đường nét U O
Lung linh mờ áo đêm mơ...Then Thùng !

NÓI HAY ĐÙNG

Nói ra xấu thiếp hổ chàng
 Chồng em chỉ biết chơi đòn làm Thơ
 Suốt ngày hồn cứ ngắn ngo
 Nửa mơ nửa tỉnh ơ hờ tình em
 Chồng người ai thấy cũng khen
 Dáng cao học giả,vai mang máy hình
 Cùng nàng dáng điệu xinh xinh
 Nhỏ to Nghệ thuật xem hình gió bay
 Nhìn xem nhiều kiểu đổi thay
 Chụp lui chụp tới áo bay ngỡ ngàng
 Sáng nay sương đọng giăng ngang
 Cỏ hoa chen lối nắng vàng tỏa sang
 Chụp chim rồi lại chụp nàng
 Chụp trên chụp dưới hai hàng cỏ non
 Chụp môi em mộng điểm son
 Chụp đòi chụp núi lại còn đường xuyên
 Chụp ngừa rồi lại chụp nghiêng
 Chụp ngoài chụp đứng làm duyên với đời
 Chân dung đứng chụp là loi
 Mắt buồn xa vắng cả Trời nhớ nhung
 Chụp sao tim đập ngập ngừng
 Bâng khuâng trong mắt đợi từng nụ hôn
 Chụp nhanh ánh mắt thu hồn
 Đôi môi mấp máy “anh còn nợ em”
 Nói ra em sợ chồng buồn
 Đêm nằm trăn trở lệ tuôn tủi sầu
 Bên ngoài tuyết lạnh mưa ngâu
 Lỡ chân em bước chìm sâu một đời
 Kiếp sau xin chó làm người
 Làm Chim Hồng Hạc giữa trời mà bay.

HUẤAO

Em chợt đi chợt đến
Buồn em, chó hึง hờ
Tình ơi như gió thoảng
Còn vương trên trang thơ

Em đi sao đê lại
Niềm thương nhớ nào voi
Ngòai Trời đang bão tố
Trong lòng tiéng mưa rơi

Buồn vương theo làn gió
Lang thang giữa đêm thâu
Nhớ về năm tháng cũ
Em bây giờ nơi đâu ?

Thời gan âm thầm qua
Một ngày như mọi ngày
Dường như dài vô tận
Giữ rùng sâu đọa dày

Thấp thoáng trên con đê
Bước chân em ra về
Xót xa chiều hoang vắng
Nghe buồn dài lê thê

Đêm nay lòng xao xuyến
Giấc ngủ ngõ đợi chờ
Tiếng ai như em gọi
Bừng tỉnh chỉ giấc mơ !

SĂN ANH

(Nghệ Thuật-2001)

Đêm huyền hoặc giữa núi rừng hoang vắng
Gió lạnh lùng nghe giá buốt từng cơn
Rượu từng ly sưởi ấm những tâm hồn
Đêm lửa trại ta quên sâu viễn xứ

Gió về khuya khơi buồn thân lữ thú
Từng tấm lòng xích lại gần bên nhau
Tạm quên đi cuộc sống muôn sắc màu
Chỉ còn đây tình người nơi đất khách

Tiếng ai hát ? dường như còn ẩn giấu
Trên cung đàn lòng tiếng gió vi vu
Một nỗi buồn thương sâu thẳm âm u
Theo ánh lửa chập chờn nơi hoang dại

Tôi ao ước thời gian ngưng đọng lại
Thả hồn mình bay vút mãi lên cao
Uống thật say, quên hết “hận” ngày nào
Cát tiếng hát giữa rừng sâu hoang dã

Đến với nhau hối tình người xa lạ
Cùng chia nỗi buồn những kẻ lưu vong
Bạn nghe chăng? tiếng nói ở trong lòng
Nhớ nhớ quá ôi hòn thiêng sông núi

Tôi nhớ mãi đêm nay bên bờ suối
Lửa bập bùng sưởi ấm tình bên nhau
Hãy quên đi nỗi nhớ lẩn niềm đau
Hòn thanh thoát phiêu bồng cùng quên lãng.

NGƯỜI TÌNH NHỎ

Xin là người tình nhỏ
Cho đời chút nên thơ
Lỡ mai mình xa cách
Ru tình giấc mộng mơ

Em có nghe Thu về
Từng chiếc lá vàng bay
Quen nhau từ muôn kiếp
Dạt dào tình ngất ngây

Xin là người tình nhỏ
Xoa dịu nỗi thương đau
Dìu nhau vào cõi mộng
Bên đời luôn có nhau

Cô đơn giữa chiều buồn
Hồn ta ôi xanh xao
Tưởng quên rồi lại nhớ
Đầu tình của thuở nào

Nhớ hoài mùi hương lạ
Uớp trong tuổi thơ ngây
Thẹn thùng hồng đôi má
Vụng về trong vòng tay

Xa nhau lòng tiếc nhớ
Những chiều tàn bơ vơ
Còn ai ta nhung nhớ
Đêm đêm có ai chờ ?

Sương rơi trên tóc buồn
Bóng em nhẹ vào Thơ
Không gian trời im vắng
Từng bước thầm ngắn ngo...

HOANG LANH

(U Minh – 1980)

Buồn theo chiếc lá từ lúc người đi
Rừng đang thay lá chẳng thấy tin về
Mùa Thu yêu thương hay mùa thu chêt
Hàng cây lặng buồn rùng lá tái tê

Tình đã chia xa tình như đã chêt
Rồi trong cơn mê còn ai đợi chờ
Tình đến rồi đi tình không trở lại
Dù mưa hay nắng thấy mình bơ vơ

Tiếng gió xa đưa lời ai giã từ
Tình ngỡ dài lâu đâu ngờ mong manh
Hồn như chêt lặng nhìn nhau lần cuối
Vệt nắng chiều tàn ngơ ngác xoay quanh

Em đã đi rồi anh vẫn nơi đây
Gió mùa trở lạnh, lạnh suốt đêm dài
Núi rừng hoang vu từng cơn gió lạ
Lưu luyến trân gian chắc chẳng còn ai

Nắng tắt vội giữa núi rừng buồn lấm
Đông cũng tàn gió lạnh buốt xương da
Cảnh thê lương sao nỡ đành bỏ lại
Để hồn anh Hoang Lạnh giữa chiều tà !

CHỐI TỪ THIÊN ĐƯỜNG

(Trích từ HỒN THO_-ĐÁT KHÁCH t/g MKhach)

Anh sẽ chối từ Thiên đường lạnh nhạt
Đến tìm Em dù địa ngục âm u
Nơi lạnh lẽo tình ta còn nồng ám
Và muôn đời nghe mãi tiếng Em ru

Anh sẽ giã từ Thiên đường phù phiếm
Chốn xa hoa nơi Tiên nữ vô tình
Chẳng có Em người Tình ta yêu dấu
Trong lòng anh Em vẫn mãi đẹp xinh

Anh sẽ xa Thiên đường nhiều mộng mị
Tìm kiếm Em dù địa ngục chín tầng
Anh sẽ mang bao ân tình còn lại
Sưởi ám Em yêu một kiếp nợ tràn !

Anh sẽ đến tìm Em nơi hỏa ngục
Ở bên nhau chia sẻ mọi khổ đau
Không có Em Thiên đường như vô vị
Địa ngục A Tỳ ta vẫn có nhau.

BÓNG NGƯỜI XUẨN

Em đứng đó lặng thinh thay lời nói
Biết nói gì? ai nín lại thời gian
Không gian xám bàu trời như biến sắc
Sóng trong lòng ôi sóng mãi mênh man

Ta đứng đó đăm chìm trong nỗi nhớ
Mây trên cao hờ hững đến vô tình
Trong trái tim rợn lên niềm xao xuyến
Gió mùa sang lạnh buốt cả con tim

Ta bước đi giữa Trời từng giọt nắng
Trên đường làng sống lại ký ức xưa
Có phải nơi đây gặp nhau lần cuối
Lần cuối cùng rồi mãi mãi chia xa

Ta giận ta sao lòng còn bão tố
Tháng ngày buồn đã tắt lịm ra khơi
Ai khơi động làm hồn ta run rẩy?
Buồn thật nhiều từng chiếc lá đang rơi....

TRÙNG DƯƠNG

Em về thôi hãy về đi
Trùng dương đang đợi u hoài làm chi
Em đi hụt hẫng lẻ loi
Còn ai để nhớ đâu lời dâu yêu
Từ đây hiu quạnh gió chiều
Tình em dỗi nát tiêu điêu hồn anh
Em về thôi hãy về nhanh
Ra đi cho sớm an lành, tiễn đưa
Tháng 10 bão tố gió mưa
Trùng dương dậy sóng gió mùa đến mau
Nói sao cho hết nỗi sầu
Em còn đâu nữa như màu khăn tang
Cho dù tình có dở dang
Tình em vẫn nhớ riêng mang trong lòng
Sầu thu len nhẹ hoàng hôn
Cây buồn khô lá gió còn kéo lê
Chim đơn lẻ bóng tim về
Người buồn lòng cũng tái tê linh hồn

QUÊN LỐI VỀ

Mai sau nếu có lấy chồng
Ai kia cũng được, đừng ông chụp hình
Tôi ngày cứ đứng lom khom
Ngắm nhìn lui, tới con trống vợ chờ
Chim bay dõi mắt hàng giờ
Vợ đây chẳng ngó, bơ vơ một mình

Trong phòng cư ngắm “em” xinh
Lại mua “em” mới, CANON chào hàng
Ngày đêm rờ mó, ngắm nhìn
Lại đưa tay vuốt, sướng rêm cả người
Nhìn trên, thì bảo chụp chim
Nhìn dưới, chụp cỏ hoa xinh nhà người...
Chụp xa, đồi núi ...buồn vương
Chụp gân, tỳ mỹ đường cong gợi tình
Chụp sao triễn lâm tranh hình
Khách đi thường lâm ngõ mình trong mơ
Chụp từng đường nét ảo mờ
Lả loi sương điểm, ngắn ngo dấu tình
Chụp trong khoảnh khắc xuất thần
Hồn như còn đọng, trong làn hơi sương
Chụp sao hết nỗi vần vương
Giai nhân bối rối chiều Quên...lối về!

THÀ NHƯ...

(Chiến tranh _ Ngục tù)

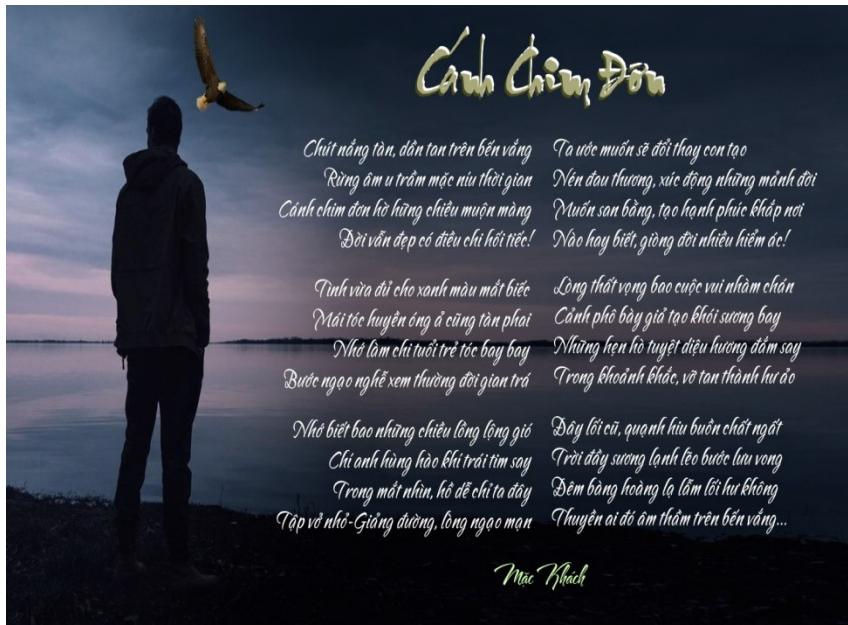
Thᾶng thôт trong mơ lời em giả từ
Tình ngõ cõn nhau nào ngờ vội quên
Xin chúc mừng em mai này hạnh phúc
Hồn như ngơ ngác nỗi nhớ không tên

Rừng cây chết lặng từ lúc em đi
Người ôm thương nhớ tình xa nghìn trùng
Tình vẫn cõn trong ta hay đã chết
Hoang vắng đèn đêm hồn anh lạnh lùng

Rồi nhũng đêm thâu nhớ về dĩ vắng
Em đến hôm nào hơi ấm xôn xao
Chiều xưa âu yêm giờ đây hoang lạnh
Còn mãi trong ta hoài niệm mơ hồ

Anh biết về đâu khi không còn em
Đường khuya hờ hững âm thầm lẻ loi
Còn đâu triu mến vòng tay nồng ấm
Vắng em anh sợ, cô đơn rã rời

Thà Như áng mây bay khắp vô tình
Thà Như tinh tú tìm đến Vô cùng
Lắng trong sâu thẳm nghe lòng tan vỡ
Làm sao em biết trống vắng hãi hùng !

Tác giả: Mae Khách
 Họ tên: Nguyễn Thị Kim Oanh
 Ngày sinh: 24/09/1997
 Ngày đăng bài: 20/09/2019
 Địa chỉ: Số nhà 12, Đường số 1, Phường 1, TP. Biên Hòa, Đồng Nai
 Mô tả: Bài thơ này là một bài thơ ngắn, có thể được coi là một bài thơ tình. Bài thơ sử dụng ngôn ngữ giản dị và trữ tình, nhằm выраж ý nghĩa sâu sắc về tình yêu và cảm xúc của tác giả.
 Nội dung bài thơ: Bài thơ bắt đầu với hình ảnh của một con chim đang bay lơ lửng trên bến vắng, sau đó chuyển sang cảm xúc của người đọc, là sự tiếc nuối về quá khứ và nỗi đau thương của những mảnh đời. Bài thơ tiếp tục miêu tả khung cảnh hoàng hôn, ánh sáng lấp lánh trên biển, và kết thúc với hình ảnh của một con chim đang bay lơ lửng trên bến vắng, mang theo cả một khát vọng và nỗi niềm.

Mae Khách - June 2019

THIỀN QUYỀN

Giờ biểu diễn bóng dáng Người uyển chuyển
Như bóng chim chao lượn hững hờ bay
Tôi đứng đó mà hồn như xa vắng
Ngỡ thời gian còn đọng ở đâu đây

Mắt xa xăm chân khụy tay múa quyền
Dịu dàng xoay luân vũ khúc yêu kiều
Tiều muội ơi có phải là Tiên Nữ
Bị Trời đày xuống thế bởi vì Yêu ?

Trên Thiên Đỉnh Ngọc Hoàng đã có phán
Chuyện Tình yêu cứ mặc dưới cõi trần
Sao Muội để gió lùa làm lay động
Say men tình phải đọa cảnh gian truân

Tôi trần tục đã bao lần muôn lánh
Cõi U Minh còn nặng nợ phong trần
Dìm trái tim cho thân tâm tĩnh lặng
Cố lắng lòng sao vẫn mãi bâng khuâng ?!

Anh Trang Khuya

Đêm sâu lắng giật mình tinh mộng
Lời chia tay cay đắng nghẹn lời
Còn đâu điểm tựa bên đời
Người đã bỏ lại biển khơi ngỡ ngàng

Tình phụ tình giang tay đón lấy
Con đê sâu ngơ ngác im lìm
Bỗng dưng se thắt con tim
Không gian im vắng niềm tin đâu còn

Rùng âm u vượn sâu gió hú
Nhớ rồi quên ngày tháng thênh thang
Đâu rồi trùi mến yêu thương
Cô đơn vây kín vấn vương bóng hình

Còn đâu nữa nhớ nhung mơ tưởng
Nhớ thương chi rồi cũng ly tan
Núi rùng phủ kín màu tang
Tiếng mưa sâu thẳm không gian lạnh lùng

Trang soi bóng não nùng con nuroc
Rùng U Minh tràn ngập mênh mông
Nhớ nhau se thắt trong lòng
Buồng tim chết lặng giá băng linh hồn
(1980)

NHỚ QUÊN

Muốn quên sao vẫn nhớ
Chuyên tình buồn tháng tư
Em đến thăm lần cuối
Mang theo lời già từ
 “Ngày mai em sẽ đi...”
 Còn lời nào buồn hơn
 Sao không là ngày mới
 Cho anh thêm một ngày

Một ngày còn có em
Cho dù ngày thương đau
Rồi mai và mãi mãi...
Chắc gì còn gặp nhau
 Ngày mai em sẽ đi
 Lời nào ngọt dịu hơn
 Mắt em không còn ám
 Xót xa tận đáy hồn

Nghẹn ngào trong hơi thở
Chiều trôi giữa lạnh lùng
Đau lòng thôi ly biệt
Trong lòng vẫn nhớ nhung
 U Minh chợt nhạt nhòa
 Đau buồn trên con đê
 Không gian như chùng xuống
 Buồn theo bước em về...

Em về, thôi về đi
Không còn ai đợi chờ
Vắng em đời vô vị
Về đâu ? Hồn bơ vơ...

TÌNH SÀU

Tuyết lạnh buồn đêm buốt nỗi lòng
Nhìn quanh hiu quạnh nhớ Quê xa
Thời gian thoảng đã như xa lạ
Một phút ưu tư mắt lệ nhòa

Em đã đi rồi! vẫn nhớ thương
Còn đâu thơ mộng thuở ban đầu
Gió lay tà áo xuân đang dậy
Cứ tưởng tình yêu đẹp sắc màu

Cũng một trời Xuân của thuở nào
Gió sao tẻ nhạt gió tha phương
Quê hương phố cũ bao niềm nhớ
Bóng dáng em xinh giữa phố phuờng

Tôi sống thu mình tránh cuộc vui
Bao nhiêu tâm tư gửi vào thơ
Tìm trong nhân thế người tri kỷ
Chỉ thấy mưa rơi gió hững hờ!

TÌNH TRONG HƠI THỞ

(Chiến tranh_Ngục tù)

Trăng U Minh, xanh xao ảm đạm
Rừng hoang vu huyền bí yêu ma
Em thăm anh tình trong hơi thở
Hoảng hốt nhìn ròn rợn thịt da

Em hiểu lòng anh là quá đủ
Tuổi đôi mươi khí phách hùng anh
Vào Không Quân chọn đi du học
Từ Mỹ về, sao buộc tội danh?

Mới lớn lên nghe mùi thuốc súng
Chiến tranh tàn khốc máu hòa xương
Dân nghèo vẫn mãi ngàn năm khổ
Một cỗ hai tròng chết thảm thương !

Anh gửi tình men theo vạt áo
Lòng đau thương dõi bóng xa dần...
Hãy quên anh như chưa lần gặp
Em cứ đi...đừng phí tuổi Xuân !

Hãy mặc anh cô đơn tuyệt vọng
Sóng qua ngày hoi thở mong manh
Tình đôi ta vùi trong huyết lạnh
Sưng sốt hồn ma run rẩy cành

Trời bỗng ảo huyền trong khói sương
Núi rừng buồn bã cảnh thê lương
Em về mà ngỡ lòng dao cắt
Một mảnh hồn đau giữa núi rừng !

LÀN ĐẦU HẠNH NGỘ

Yêu biết mấy nụ hoa chớm nở
Vẻ thơ ngây trong suốt nên thơ
Linh hồn em trắng trong tinh khiết
Anh thần thò cù ngõ giấc mơ

Ánh mắt dâu yêu còn đọng mãi
Nét trang đài đầm thắm xinh tươi
Tóc buông trong gió chiều tư lự
Em hút hồn anh đến nghẹn lời

Em chẳng phải Hoa khôi, Á hậu
Cũng không là kiều diễm Giai nhân
Mộng bình thường thơ ngây trong trắng
Mắt trữ tình đầy ắp nét xuân

Lòng xúc động xôn xao nhớ mãi
Đóa hoa tình tuyệt diệu còn vương
Qua bao năm lòng luôn trăn trở
Cảm giác đầu đời mãi nhớ thương

Đêm đã khuya sâu dâng khắp lối
Xót xa lòng nỗi nhớ nào voi
Em về đâu ? Hồn anh theo với
Mong chúc em hạnh phúc trọn đời...

NHA TRANG NƠI NHỚ

Ta về tìm lại bóng người xưa
Dưới rặng thùy dương gió lạnh nhiều
Lặng ngắm chiều rơi trên biển vắng
Mà nghe hơi thở tiếng người yêu

Nhập nhô làn sóng vờn trên cát
Ngồi tựa vai nhau ngắm tuổi thơ
Tình đã ra đi không trở lại
Anh về hoang vắng bước bơ vơ

Chiều sắp hết nắng còn luyến lưu
Lối xưa cũ gợi dấu nhớ nhung
Đường vào Phi trường nay còn đó?
Nơi em đợi nhớ thương lạ lùng

Bước Tango đầu đời bõ ngõ
Dù em đi nghiêng ngã vụng về
Mãi mê nhìn quên luôn trống nhịp
Còn nhịp nào xao xuyến mân mê

Những chàng trai hào hùng kiêu hanh
Quân trường xưa em còn nhớ quên
Không Quân đó cuối tuần bát phố
Biển đêm nhớ mãi phút êm đềm...

PHẦN II

TÌNH THƠ GIAO LUU _ CẢM TÁC

Hinh net

THANH BẰNG

TÌNH HU' KHÔNG

Mưa buồn theo Thu sang
 Tay nâng niu cung đàn
 Lời trầm buồn du dương
 Trong lòng nghe tơ vương

Từ khi em ra đi
 Tình buồn thôi chia ly
 Thương đời mình lênh đênh
 Như con thuyền bồng bèn...

Nghe tin em sang ngang
 Đời mình trôi lang thang
 Tình còn vương trong lòng
 Se buồn trời sang Đông !

Đôi khi lòng bâng khuâng
 Dòng đời như phù vân
 Tình yêu rồi như không
 Nào ai còn chờ trông

Từ khi em ra đi
 Trùng dương đêm thâm thi
 Tình buồn lan không gian
 U sầu dành riêng mang

Thôi rồi ôm thương đau
 Từ ngày ta xa nhau
 Từ khi em xa tôi
 Đời như buông trôi

Còn gì mà chờ mong
 Tìm chi ? Tình Hu Không !
MẶC KHÁCH

CUNG SẦU TÌNH THƠ 1

Gió đưa gió đầy tình sầu
Nhớ em chẳng biết để đâu nỗi buồn!

Sao lại trách ? Tình Thơ thương nhớ
Bóng hình ai gọi nhớ gợi thương
Ta nhớ em vường xưa chung lối
Con đường nào hoi thở còn vương !

Sao lại trách? Tình Thơ hờ hững
Gió mưa giăng bão tố phũ phàng
Sao vội vã cung đàn lạc phiêm
Ý buông trôi lạc lối ngỡ ngàng

Sao lại trách? Tình Thơ quên lảng
Say mây Trời mờ nhạt ước mơ
Cuộc nhân sinh nhạt nhòa phù phiếm
Ta còn gì ? Chỉ chút TÌNH THƠ !

Sao lại trách Tình thơ thinh lặng
Sóng ản mình thôi thương nhớ chi
Giòng nước trôi thả hồn gửi gắm
Nhớ thương Em ta chẳng còn gì !

Sao lại trách Tình Thơ chôn kín
Ngai nắng vàng dẫn đến tơ vuong
Em lặng lẽ lòng ta xao xuyến
Trách thời gian phong kín nèo
đường!

Xin đừng trách Tình Thơ dang dở
Cung đàn kia ai trộn ý thơ ?
Hòn nức nở hòa trong cung bậc
Tim nghẹn ngào sỏi đá ngân ngo !!!
MẶC KHÁCH

CUNG SẦU TÌNH THƠ 2

Sao lại trách ? hồn tôi bỏ ngõ
Níu thời gian diều cợt Giai nhân
Này vàng son uy quyền danh vọng
Cùng với ta ngự trị cõi trần !

Sao lại trách sắc đời mong mị ?
Vươn cánh tay em về đắm say
Đôi môi kia đợi chờ trau chuốt
Ngõ yêu thương mời gọi đâu đây

Sao lại trách hồn tôi ray rức ?
Nhớ thương ai thơ thẩn...sao Trời
Tiếc cho em tình đời gian dối
Ngõ đi về hoang vắng mưa rơi....

Sao lại trách cung sầu phím lạc ?
Vì cuộc đời chẳng phải thương đau
Em nghe chẳng trán ai thông khổ
Phố đông người sao mãi tìm nhau

Sao lại bảo giòng Thơ bất chợt ?
Ý trong tim đan dệt hồn Thơ
Tình thơ ơi...xin đừng vội bảo :
“Có sá gì một chút Tình Thơ !!!”
MẶC KHÁCH

BIKINI

Bikini lại mặc vào
Đọc ngang hai mảnh nghẹn ngào nhó
thương
Mảnh nào hờ hững tơ vương
Mảnh nào khép kín nēo đường ngát
ngây
Anh ơi xích lại gần đây
Nhờ anh cởi hộ sợi dây ngắn tình
Mảnh nào anh hối rung rinh
Mảnh nào e ấp dập đinh suối mơ
Mảnh nào triền dốc ngắn ngo
Mảnh nào xanh cỏ mờ mờ đường tron
Mảnh nào gieo nỗi lơn ton
Mảnh nào cỏ mọc mom mon lói vè
Mảnh nào anh hối tái té
Mảnh nào úm trọn cơn mê lở làng
Mảnh nào lắp lói Thiêng Đàng
Mảnh nào áp ú đèo ngang lưng lờ
Khen thay anh khéo ồm ờ
Miệng cười nhón nhoẹn giả vờ làm
quen
Đồi cao chập chững mon men
Chura đi đăt trot, chura thèm đă ..xí hụt
Hahaha.....

MÂY LANG THANG

Mảnh nào anh đợi anh chờ.....
Mảnh nào anh hối đê mê
Mảnh nào xa cách não nè tâm can
Mảnh nào đồi cả giang san
Mảnh nào chỉ có một gang mà sầu
Tình yêu là thứ muôn màu
Mảnh nào anh lụa đê lâu em chờ
Khen thay tầm khéo nhả tơ
Mong manh hai mảnh lưng lờ trêu ai

MÂY LANG THANG
(Vũng tàu 99)

BIKINI

CẨM TÁC bài Thơ BIKINI
của NS MÂY LANG THANG

Khen ai khéo vẽ nên thơ
Mảnh trên mảnh dưới nhồn nhο gọi
tình
Mảnh nào xao xuyến con tim
Tần ngàn mê mẩn đứng nhìn ngắn
ngο
Mảnh nào nhún nhảy ồm ờ
Mảnh nào em hối ...đợi chờ nôn nao
Hắt hiu sóng vỗ rì rào
Lảng lơ hai nụ Hồng đào trêu ai !
Còn đây một mảnh Liêu trai
Đợi lâu úa sắc nụ Hồng héo hon
Động tiên thánh thót nỉ non
Cỏ xanh mon mỏn đường tron phủ
đày
Hỏi em, vào ngả nào đây ?
Cùng anh dạo gó đắm say muôn màu
Lối vào tron trott thăm sâu
Giọt tình réo rất mưa ngâu ngập tràn
Hỏi anh: “chọn mảnh nào đây ?”
Mảnh nào em đợi em chờ ?
Mảnh nào trắn trở phủ mờ hơi sương
Mảnh nào mờ ảo vấn vương
Mảnh nào trói buộc đoạn trường đắng
cay
Mảnh nào cháp cánh tung bay
Mảnh nào ngây ngất đắm say hở
nàng?
Hỏi em nghe khúc “Tình lang ”?
Nứa say nứa tinh Thiêng đàng ngát
ngây
Hỏi anh: “chọn mảnh nào đây ?”
Em cho hai mảnh cùng say một lần!

Biển xanh sóng vỗ rì rào
Tha hương đồng cảnh, nỡ nào trêu
nhau?

MẶC KHÁCH

MỘT GÓC NHỚ

(*Tình thơ*
gửi gió mây bay...)

Một góc nhớ !buồn ơi hiu quạnh
Nơi đê dành hoang lanh thế sao ?
Anh rất sợ chút tình thùa thải
Sợ thời gian bỗng chốc thay màu

Một góc nhỏ làm sao cho đủ ?
Lời hôm nào hờ hững buông lời
Ta nhớ em bốn mùa khắc khoải
Em đâu rồi còn mãi rong chơi

Một góc nhớ ôi sao buồn bã
Dành cho nhau chỉ có thể sao?
Đời muộn phiền em còn hờn trách
Em tìm gì? đứng giữa núi cao

Tình không “ảo” do lòng người ảo
Đời vẫn đẹp tại mình không may
Một góc nhỏ dễ dàng quên lãng
Tháng ngày mờ nhạt em có hay ?

Cơn nắng hạ đêm dài trăn trở
Nhớ thương em suối mát đợi chờ
Chút buông lời, sóng tình trỗi dậy
Nhịp nhàng say điệp khúc trong mơ

MỘT GÓC NHỚ làm sao ôm trọn?
Trái tim ta rực lửa nồng nàn
Đã bao năm mối mòn ấp ú
Uống một đời lạc giữa trần gian !
MẶC KHÁCH

MỘT GÓC NHỚ*

MỘT GÓC QUÊN

(*Cảm tác khi đọc thơ Một Góc Nhớ*
_Mặc Khách)

Một góc nhớ như vừa chợt lạnh
Một góc quên ẩn hiện chập chờn
Mà cuộc đời vòn quanh ta mãi
Nhớ _Quên rồi nào có gì hơn

Một chút nhớ làm sao cho đủ
Một chút quên buồn đến rã rời
Anh nhớ em bốn mùa khắc khoải
Em nhớ anh môi mắt nghẹn lời

Một chút quên cho đời ấm lại
Dành riêng nhau khoảng trống cuộc
đời
Nhưng anh nào có buồn đáp lại
Nên Nhớ _Quên bỗng chốc xa xôi

Tình không ảo do lòng người ảo
Ta biết nhau sao lại hững hờ
Anh chỉ đến giấc mơ buồn bã
Em xoáy tròn cơn lốc thực hư !

Cơn nắng hạ buồn đêm trăn trở
Nhớ rồi quên ảo ảnh dật dờ
Anh vẫn đáy mà xa xôi lắm
Em vẫn hoài vật vã cơn mơ

Một góc nhớ em nào ôm trọn
Một góc quên ve vuốt cuộc đời
Còn trong em chút tình xót lại
Thật nồng nàn dành chi anh thôi
MIỀN THỦY
04Sept2010
** thơ MẶC KHÁCH*

NỤ HỒNG

Hoa kia em để dành ai ?
Gió vòn héo úa đêm dài đầm sương
Nắng hồng hôn nhẹ vần vương
Chim muông lay động đêm trường rúc ray
 Nụ hoa ướt đầm hương say
Cho anh em nhé ngày mai anh đèn
Ru em từng giấc ngủ yên
Ru em tròn mộng tình duyên cuối trời
 Hòn ai lạc bước chơi vời
Sao không chung lối se đời lưu vong
Hỏi ai ai hỏi trong lòng
Cho nhau say đắm tình nồng trong tim
 Thôi mơ đừng mãi đợi tìm
Lắng nghe ngày tháng im lìm đuối nhau
Hương hoa biến sắc phai màu
Mau mau Em nhé nhạt màu thời gian !
MẶC KHÁCH

Cảm tác
NỤ HỒNG Của Mặc Khách

Bâng khuâng gọn chút tơ lòng
Bâng khuâng không biết nụ hồng trao ai ?
Vâng nghe trong tiếng thở dài
Ngày mai nào biết đổi thay cuộc đời
 Hòn này lạc bước chơi vời
Mong sao tròn mộng cuối đời tình duyên
Bến kia vẫn mãi đợi thuyền
Nháp nhô sóng vỗ triền miên vào bờ
 Vẫn nghe tình đẹp tựa thơ
Mà sao thuyền vẫn thờ o xuôi giòng
Bến nào mà chẳng chờ mong
Thuyền tình cắp bến thuyền tình nồng say
 Thời gian thăm thoát qua ngày
Tóc không còn mượt nhạt phai môi hồng
Ngòai kia gió thổi qua sông
Thóang qua một chút cõi lòng bâng khuâng.
BINH MINH

TỰ TÌNH TRĂNG

(Gửi người tình _ Một thời đê nhớ)

Rừng hoang vu ánh Trăng xuyên kẻ lá (1975)

Trăng thật gần mà ở tận nơi xa

Trăng dấu yêu hòa quyện với hồn ta !

Noi xa xăm giữa khung trời lanh léo

Đêm sâu lắng Trăng ảo huyền quyến rũ

Trăng ru hồn xao xuyến cả cõi lòng

Với tay mòi, Trăng e áp ràng_ không

Trăng thèn thẹn trãi mình bên song cửa

Hãy xích thật gần, gần thêm chút nữa

Dùi ta lên...lên...lên mãi nghe Trăng

Nữa đi Trăng ! cho điệp khúc trào dâng

Ta quỳ xuống ...khẽ nâng Trăng nhẹ nhẹ

Hãy ùa vào ta hối Trăng yêu dấu

Trăng khoả thân tuyệt đẹp từng nét cong

Ta đắm say như uống lấy rượu nồng

Trăng e thẹn khẽ liếc nhìn bến lén

Trăng đẹp lắm như núi rừng tĩnh lặng

Ta đắm say Trăng cuồng quýt say mềm

Ta tắm Trăng ôi ngây ngất dịu êm

Vùng tình cảm dâng cao, cao tuyển đỉnh

Trăng uốn lượn...ta khẽ ghì, vờ vĩnh...

Ôi đẹp nǎo nùng hương vị ngắt ngây

Ta vội vàng...Trăng hưởng ứng đắm say

Trăng cuồng quýt...cùng quay cuồng dùi đặt....

Trăng hối Trăng hãy thi thàm siết chặt

Đừng ngại ngùng đừng e áp nghe Trăng

Cho đắm say cho cao ngất giá tăng

Cho thịt da rã rời tan...tan lõang

Hãy trãi ánh vàng...cho ta uống cạn

Ánh Trăng yêu say đắm cả khung trời

Hãy cùng ta vui thú đỉnh tuyệt vời

Mau kéo hết thời gian không đứng đợi

Múa đi Trăng...cho voi đi cường độ

Nữa đi Trăng...dùi nhịp độ cuồng say

Trăng có nghe ?!

Ta yêu Trăng, quên mất cả tháng ngày

Trăng im lặng...ô kìa Trăng ngây ngất...

MẶC KHÁCH

ĐẤT TRỜI HOAN LẠC

(Gửi người tình _ Một thời để nhớ_ 2010)

Muôn Tiên nữ quay cuồng đêm mờ ảo
Vũ mê hồn theo tiếng nhạc dậy vang
Mau lên đi em kéo phai muộn màng
Đêm ngọt ca, mừng Đất Trời hoan lạc...

Ai dám bảo tim em thôi khao khát
Từng té bào thao thức suốt đêm thâu
Vùng cõi đơn trăn trở đêm đợi chờ
Hòn ngát lịm chim theo nhung nhớ...

Lời chân tình trao nhau sao bỡ ngỡ
Vương vấn tình em gọi nhớ xôn xao
Trong âm thầm chiêm ngưỡng với ước ao
Mơ tưởng đến buồn đêm thêm trăn trở

Anh muốn thấy trọn thân em hăm hở
Vòng tay ôm ve vuốt níu thời gian
Siết vào nhau cho băng giá vỡ tan
Đêm lãng mạn có Gió Trăng đồng lõa

Nụ Hồng em trao hương tình lan tỏa
Đắm say nhìn còn đọng giọt sương voi
Dùi tay nhau...mon trớn lá lời mời
Anh muốn lấp, hôn vào vùng đất lạ...

Rướn cao lên em, cho thêm khăn khít
Nhịp nhàng nâng cho khát vọng tràn về
Quấn chặt vào nhau chất ngất con mè...
Hãy trườn lên mình anh, thêm chút nữa

Tựa vào nhau nâng bờ vai nhún nhảy
Trên đôi chân như triền sóng đầy, xô...
Đẹp mê hồn em ngừa, ngừa nháy nhô
Niềm thống khổai rợn lên cao tột đỉnh
Là tất cả cho nhau anh áp ủ
Dùi em vào sâu lắng vể yêu kiều
Mỗi vuốt ve rên rỉ tiếng em yêu
Vùng hoan lạc tuyệt vời đêm diễm phúc !

MẶC KHÁCH

PHẦN III

THƠ SONG NGỮ

Photo Măc Khách

TÔI TÌM TÌNH CHA

Mỗi năm TET lại về
Niềm vui rộn khắp nơi
Tủi buồn con ngồi khóc
Thiếu vắng bóng Cha tôi
Tiếng Cha ai vừa gọi
Trong lòng nghe xót xa
Tình Cha không ai sẻ
Tình Cha không ai cho !

Mồ côi Cha năm 10 t
14 t xa Mẹ xa nhà
Chuyển xe mệt nhòa lệ
Đi đến thành phố xa
Ngày mai nơi phố lạ
Đêm ngủ lòng âu lo
Mai tìm việc kiếm sống
Đi học, mặc đói no

Chén cơm nơi xứ người
Không dễ để kiếm tìm
Đêm 30 buồn kinh khiếp
Thương mình tóc còn xanh
Thành phố im vắng đợi
Giao thừa nửa đêm trông
Bỗng nghe tiếng pháo nổ
Tựa ai xé nát lòng

Lệ tràn nơi khóc mắt
Cô đơn giữa cuộc đời
Cha dạy không được khóc
Vắng a, con nhớ lời
Sao bây giờ lại khóc ?
Không khóc tại lệ tràn
Tình cha không ai sẻ
Tình Cha chẳng ai san !

MẶC KHÁCH

SEEKING FOR FATHER'S LOVE

Every year the New Year returns,
Joy is everywhere,
But with sadness, I sit and cry
For the absence of my father

I hear a father's voice calling
My heart feels despair,
A Father's love is not shared
A Father's love is not given

Fatherless at 10 years old
14 without a mother, without a home,
Teary eyes in the car,
Headed to a strange city

Tomorrow is in a foreign place,
At night I sleep with anxiety,
Tomorrow is to make a living,
Go to school regardless of hunger

A bowl of rice in a strange land
Is not easy to find,
Sorrow on the night of the 30th
Alone with no loved ones,

The city, silent and waiting,
Midnight of the New Year waits
Suddenly, the sound of firecrackers
Like destruction to my heart.

Tears overflowing from my eyes
Loneliness in life,
Father taught "do not cry",
Yes, I remember the words,

"Then why are you crying ?"
Tears just flow, I am not crying.
A Father's love is not shared
A Father's love is not given !

TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

TRĂNG THU CHẾT

Trăng Thu chết , tình ta vẫn đợi
Chút ân tình còn lại con mè
Nếu thời gian mơ bóng em về
Đêm nhung nhớ tinh buồn dang dở
Xin cho chôn mộng đời hư ảo
Khóc một lần cho nhẹ con tim
Em có nghe sương khói ân tình
Tim quên lảng Trời Thu im vắng
Nhìn đi em Trăng tàn sắp lặn
Hồn tha phuơng băng bạc cỏ cây
Khúc nhạc buồn dùi đặt ngắt ngày
Đêm dạ vũ oan hồn ma quái
Trăng Thu chết , lòng ta lạnh giá
Bước âm thầm theo khói sương bay
Hồn gọi hồn bịn rịn chia tay
Đêm sắp tàn...hồn ma tan tác....
MẶCKHÁCH

DEATH AUTUMN MOON

The Fall Moon dies, I'm still waiting for my love
The love story is still a dream,
Hold back time, to dream for your return
Nostalgic night of the sad, broken love
Please bury this illusory life,
I'll cry once to forget it all.
Have you heard the fog of love ?
Seeking for forgetfulness under quite Autumn sky
Look, the moon is about to disappear,
My soul wonders through the trees and grass,
Sad music bewildered ecstatic
A night danced with ghosts.
Autumn Moon dies, my heart is so cold,
I silently follow the flying mist,
Souls call souls for farewells,
Night is almost gone, and the ghosts will disappear.
TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

Designed by Mặc Khách

ĐƯỜNG XƯA VẮNG BÓNG

(Chiến tranh _ Ngục tù)
(Trích Thi tập TÌNH THƠ t/g Mắc
Khách)

Anh vẫn nhớ chiều Thu bước vội
Về tìm Em sưởi ấm cùng Anh
Một cuộc tình còn vương sót lại
Giữa đời, ý thức hệ phân tranh

Lòng ngõ ngàng, dường như xa la
Phó im lìm lác đác mưa rơi
Anh ngại ngùng bước chân buồn bã
Gió thì thào len lén khắp nơi

Tìm ai đây ? Đường Xưa Vắng Bóng
Em đi rồi nắng nhạt vàng phai
Hồn rã rời đời nghe vô vị
Bao ân tình để lại cho ai ?

Em đi rồi sâu dâng ngập lối
Người hiểu anh rồi cũng rời xa
Xã hội đổi đời, tình dang dở
Anh chẳng còn gì để thiết tha !

Em đi rồi còn ai nhung nhớ
Linh hồn anh trống rỗng, hư không
Tuổi trẻ vùi chôn nơi rừng thẳm
Thời gian còn lại có như không!
MẶC KHÁCH

EMPTY OLD ROAD

I still remember rushing on a fall afternoon,
To find you to warm up with,
A lingering love affair
In this life of competing ideology.

Surprised, it seems so strange
The town is dreary with scattered rain
Hesitating, I step forward sadly,
The wind whispers as it sneaks around.

Who to find? On this empty old road
You left, the sun now faint and fading,
My soul disintegrates, life is insipid.
How much love is left for whom ?

You left, sorrow overflows the road
People who understood me still leave,
Society changes, the love unfinished
I have nothing left to look forward to!

You left, who else is there to miss,
My soul is empty and hollow,
The youth are buried in the deep forest,
There is still time, yet it means nothing !
TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

CÁNH CHIM ĐƠN

Chút nắng tàn dần tan trên bến vắng
Rừng âm u trầm mặc niú thời gian
Cánh chim đơn hờ hững chiêu muộn màng
Đời vẫn đẹp có điều chi hối tiếc!

Tình vừa đủ cho xanh màu mắt biếc
Mái tóc huyền óng ả cũng tàn phai
Nhớ làm chi tuổi trẻ tóc bay bay
Bước ngạo nghẽ xem thường đời gian trá

Nhớ biết bao những chiều lòng lộng gió
Chí anh hùng hào khí trái tim say
Trong mắt nhìn hồ dẽ chỉ ta đây
Tập vở nhỏ-Giảng đường lòng ngạo mạn

Ta ước muôn sẽ đổi thay con tạo
Nén đau thương, xúc động những mảnh đời
Muốn san bằng tạo hạnh phúc khắp nơi
Nào hay biết giòng đời nhiều hiểm ác !

Lòng thất vọng bao cuộc vui nhảm chán
Cánh phô bày giả tạo khói sương bay
Những hẹn hò tuyệt diệu hương đám say
Trong khoảnh khắc vỡ tan thành hư ảo

Ta cười thầm lũ chim kia khờ khạo
Chi làm phiền ton hót chuyện trần gian
Chúng líu lo ca tung bọn phụ phàng
Cuồng vọng mê lầm sao không tỉnh thức!

Đây lối cũ quạnh hiu buồn chất ngất
Trời đầy sương lạnh lẽo bước lưu vong
Đêm băng hoàng lá lấm lối hư không
Thuyền ai đó âm thầm trên bến vắng ...

MẶC KHÁCH

THE SOLITARY BIRD

A little bit of sunshine left on the empty harbor,
The cloudy forest grasps onto Time,
A solitary bird, apathetic of the late afternoon,
Life is still beautiful! There is nothing to regret !

Enough love to make eyes blue,
Her hair, lustrous, yet will fade,
Why remember the past, of when hairs were unruly?
Disregard the tricks of life, step with confidence.

Remember the windy afternoons,
Courage of a hero, heart filled with love,
In his eyes, it is just him,
Arrogant with only a small notebook in the lecture hall.

I want to change what you created,
Repress the emotional pieces of life
I want to wipe it clean then create happiness everywhere,
How do I know that life is so complex and cruel ?

Dissappointed how fun things are now a bore,
These views are not forever like fog passing by,
Dating, so wonderful and passionate,
Yet in an instant can disappear into an illusion.

I laugh silently at the silly birds,
They only bother to chatter about the mundane world.
They chirp to praise the betrayers,
Delusions, why are they not aware?

This old path, lonely and sorrowful,
Cold mist fills the air, I step into exile
Into a void on this unfamiliar night,
Someone's boat floats down the deserted river.

TRANSLATED BY MẮC KHÁCH

UỚC

Ta ước làm chiếc bóng
Mãi mãi ở bên Em
Hóa thân làm gió thoảng
Mơn trớn làn da mềm

Ước Em là nụ Hồng
Cho anh mãi áp yêu
Bằng vòng tay âu yếm
Giữa xứ người buồn hiu

Ước Em là hoa lá
Nhốt hoài trong bức tranh
Làm sao Em tan biến
Mãi mãi ở bên anh

Ước Em là sóng biển
Võ về nỗi thương đau
Ta cuộn mình trong sóng
Trốn cuộc đời bể dâu

Hay ta là đôi Tháp
Vươn lên vút tận Trời
Trên cao nhìn ngạo nghẽ
Nhân thế thật buồn cười....

Hay em là nàng Thơ
Đùa cợt nằm sóng sòài
Loay hoay tìm vận điệu
Làm đôi ta mệt nhói

Hay Em là làn mây
Bay lượn giữa bầu Trời
Ta biến thành gió lạ
Mặc giòng đời đầy voi...

MẶC KHÁCH

WISH

I wish to be a shadow
Beside you forever,
Transform into a gentle breeze
To touch your soft skin.

I wish you were a rosebud
For me to love forever,
Cuddled in my arms
In this sad country.

I wish you were flowers
Frozen in a picture,
How could you vanish then ?
You will be with me forever.

I wish you were the ocean waves
Crashing away the pain,
I'll curl in with the waves
To escape a life of suffering.

Or we can be twin towers,
Soaring up to the heavens,
Up high, looking down arrogantly,
Human life is so funny.

Or if you are a poet
Playing on the shore,
Fiddling with the rhymes
To make us tired.

Or maybe you are the clouds
Flying in the sky,
And I turn into the wind
Carefree of this life.

TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

THU HIU HẮT

U Minh buồn một chiều Thu phai nắng
Bước chân Em thoăn thoắt giữa đồng hoang
Anh nghe như ai giẫm nát linh hồn
Em run sợ bóng chiều buông hoang vắng

Nhanh lên Em, hoàng hôn đang tắt nắng
Rừng chuyển mình, gió lộng cánh dù hiu
Em về mau kéo lõi chuyến đò chiều
Anh lo ngại đường xa đầy bất trắc

Nhin theo Em...vòng kẽm gai, se thắt
Xót xa lòng nhớ mãi dáng Em thơ
Em trở về cô lạnh nét bơ phờ
Anh đứng lặng...cõi lòng nghe tan nát

Trăng Thu lạnh, nhạt nhòa đêm ngơ ngác
Muôn hồn ma túi trời khóc âm thầm
Lá vàng rơi phủ kín kiếp tù nhân
Em đã hiểu ! Thu về sao HIU HẮT?!

Rừng U Minh 1980 MẶC KHÁCH

BLEAK AUTUMN

The sad autumn sun sets in U Minh,
Your footsteps, rapid through the wilderness
Feels like someone is trampling my soul,
You tremble, fearing the afternoon light deserting you

Hurry up my love, daylight is disappearing
The forest transforms, the wind howls, a lonely sight
Faster my dear, careful not to miss the afternoon boat
I worry the long journey is filled with obstacles

Watching you leave...barbed wire, pain
My love, I will remember you forever
You return home, alone and disheveled,
I stand still...my heart shattered.

Cold Autumn moon fades, pale in the bewildered night
Many ghosts sobbing silently in pain
Fallen yellow leaves covers the prisoners,
Now my love, you understand the bleak Autumn

(U Minh 1980 Forest) Translated by Măc Khách

BIỆT LY

Từ buổi chia tay thôi hết rồi
Bốn bè vắng lặng nắng chia đôi
Ngẩn ngơ rùng núi buồn kinh khiếp
Gió hú từng cơn vọng núi đôi

Lần cuối nhìn nhau mắt lê rung
Chiều thu tàn tạ gió sang đông
Mưa rơi buồn bã đêm se lạnh
Lê ngược vào tim nghe đáng lòng

Em đến thăm anh lần cuối cùng
Trở về biển đợi vượt trùng dương
Mai em đi còn gì mà nói !
Lần cuối nhìn nhau lệ đoạn trường

Chiều đã dần tàn nắng chuyền di
Nhìn nhau lần cuối lệ hoen mi
Năm năm cam khổ, lòng em đó
Cũng đủ lầm rồi thôi biệt ly !

Lặng lẽ quanh đây nhớ với sâu
Như chia cùng sẻ cảnh ly tan
Không gian bất chợt như im vắng
Một mảnh hồn đau đến ngỡ ngàng!

Khắc khoải từng đêm kiếp sống thừa
Rơi vào giấc ngủ với đau thương
Em còn đâu nữa cùng san sẻ
Thảng thốt hồn anh giữa núi rùng...

SEPARATION

Since the breakup, life is over,
Desolate all around, the sunshine splits in two,
Mountainous forests, so bewildering yet sad,
Howling winds echo through the mountains and hills.

Looking at each other for the last time, eyes teary,
Autumn dusk withers away, Winter comes
Rain falls somberly, the night is chilly,
Swallowed tears bitter the heart.

My dear, you visit me this final time,
Then return for your voyage oversea,
Tomorrow you leave, there's nothing left to say !
This last final look filled with tears of emotion.

Afternoon gradually fades away as the sun sets,
Final glances together, tears accumulate,
Five years of hardship, your heart hurts,
Enough already, let us separate !

Quiet and still, just memories and sorrow,
A shared scene of separation,
Suddenly the world is silent and empty,
A surprising pain to the soul.

Depressed every night of this dismal life,
Falling to sleep with grief,
Where are you now to share?
Startled, my soul now alone among the wilderness.
TRANSLATED BY MẠC KHÁCH

VƯỜN HỒNG

Đang ru giấc ngủ tha hương
Vườn Thơ ai dệt làm vương vấn lòng
Tìm trong hoang vắng mênh mông
Giòng Thơ sâu mông hỏi nàng là ai ?
Mưa rơi tuyết phủ đêm dài
Vườn Hồng em để chờ ai...mỏi mòn
Muốn quên lòng mãi băn khoăn
Chân đi tay kéo thời gian dõi hờn
Giật mình nèo vắng cô đơn
Thời gian phủ kín thuở còn rong chơi
Tháng tư vận nước đổi đời
Gió mưa tan tác giòng đời đổi thay
Xuân về lòng cũng héo hon
Gió ơi mang lai nụ hôn thuở nào
Lắng nghe nhịp đập xôn xao
Vùi trong ký niệm ta đào huyệt chôn !
MẶC KHÁCH

ROSE GARDEN

I'm having a sleep flicker
Flower garden who planted as lingering heart
I search into the vast wilderness,
Sadness in each verse, who are you?

Rain falls and snow covers, the night is long
The Rose garden, restless, waits for whom?
The soul frets, wanting to forget
Hands pull back as feet goes...Time sulks.

Awakened, deserted and alone,
Time obscured the playful childhood,
In April, our Country changed,
Windy storms separated lives.

Spring arrives, the soul still wilts
Oh Wind, bring the budding kiss of the past!
Listen to the tumultuous beats,
Buried in memory, now I dig to the grave.

Translated by MẶC KHÁCH

DẤT TRỜI LÀNG THÀNH

Trời vào Thu mưa bay...
Mà Em màu hår hår
Tóc vuông theo lùn gió...
Tôi nghe lòng đầm sey
Thu về vui nô nức
Tình ơi, sao chờ voi...
Lời Em nghe thánh thót
Hèm láng... tiếng Thu rơi...
Từng bước đi mờ màng
Hương Thu ...thơm nồng nàn
Tên Em từ nhoan thướ
Đất Trời còn long thang ...
Này Em, ai đang trông
Đến Thu đã vào lòng
Tên Em từ nhoan kiếp
Sỏi đá chưa thành sông
Lá Thu vàng mong manh
Mắt Thu màu trong xanh
Chợt nghe lòng xao xuyến
Thời gian sao trôi nhanh...
MÁCKHACH

EARTH WONDERS

*Autumn comes, rain falls...
Your cheeks are rosy
Your hair flies with the wind
I feel passion...*
*Autumn comes, joy is everywhere,
My love, where are you?
Your words are a melody
My soul, quiet... Autumn falls*
*Each footstep, dreaming...
For autumn scent, crisp and aromatic
I loved you since forever
Since before Earth wonders...*
*My beloved, someone waits for you.
Autumn went into your heart
I loved you from eternity
Before pebbles have not yet became divers*
*Golden Autumn leaves are fragile
Autumn eyes are clear blue
Suddenly, my heart tingles
Time passes so quickly...*
TRANSLATED BY MÁCKHACH

Máckhach

CƠI LĂNG

Không gian tĩnh lặng
Đêm vắng mênh mông
Muôn vì tinh tú
Lặng nghe tiếng lòng

Trí tôi bé nhỏ
Sao dám Trời cao ?
Màng đêm huyền bí
Vô số vì sao

Lòng người sâu thẳm
Chẳng thấy tận cùng
Làm sao hiểu được
Để biết thủy chung

Đường tràn vát vả
Lối nhỏ bâng khuâng
Tìm đâu chung lối ?
Dù nhau vô cùng

Đêm qua khoanh khắc
Nét đẹp tinh khôi
Bên bờ suối mộng
Phải em chờ tôi ?

Đường xa mưa gió
Có ai còn chờ
Biết em có nhớ
Người tình bơ vơ ?

Hỏi muôn tinh tú
Đâu chốn vô cùng ?
Tìm hoài không thấy
Vô thủy vô chung.

MẶC KHÁCH

SILENT SPACE

This silent space,
The immensely vast night
Filled with many stars,
Listen to my heart

My mind is so small,
How to compare with the Heavens?
Mysterious night
Countless stars

One's heart is so deep
Unable to find its end,
How do I know
The heart won't change?

Journey of life is hard
Small paths, I hesitate
Where is the same path?
To walk together to the end.

The night passes quickly,
A girl of pure beauty
On the banks of a dreamy waterfall
Are you waiting for me?

Distant road full of rain and wind
Is there someone else waiting?
Do you remember me?
Your lonely lover

Ask the million stars,
Where is infinity?
Searching forever but can't find it
Infinite nothingness.

Translated by MẶC KHÁCH

VÔ THƯỜNG

Tinh sương thức dậy
Nhìn Trời bao la
Muộn phiền buông bỏ
Không còn cái ta
Lung linh ánh sáng
Không gian trong lành
Bụi đời lắng đọng
Thời gian trôi nhanh
Bình minh tươi thắm
Tia nắng lung linh
Chuông ngân vọng lại
Tỉnh thức tâm sinh
Tâm sinh tâm diệt
Buồn vui cõng qua
Có gì tồn tại
Đổi thay 4 mùa
Cuộc đời thấp thoáng
Thời gian phủ mờ
Không không sắc sắc
Khác nào chiêm bao
Ơn từ tạo hóa
Huyền bí Đất Trời
Ơn từ không khí
Nắng mưa tình đời
Ơn người xa lạ
Cho ta tình thương
Nâng từng hơi thở
Chạm đến Vô thường !
MẶC KHÁCH

MPERMANENCE

The fog lifted away at first light,
Look at the immense sky,
Let go of the little things
Our conscience no more.
Morning light shines
Through the vast space,
Quiet life,
Time flies by quickly.
Serene sunrise,
Sunshine sparkles,
Bells ring again,
The mind awakens.
Awakened then disappears,
Happy yet sad,
Nothing exists
Changing of the 4 seasons
Life is fleeting,
Time washes away the past,
Here but gone
Just like a dream.
Thankful for the creator
Mysterious Heaven and Earth
Grateful for the air
The sunny, rainy days
Thanks to the stranger
To give me love
Grateful for each breath
To touch the Impermanence !

VÔ THƯỜNG

TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

ĐÊM TRÙ TỊCH

Hòn lang thang chìm vào trong cõi mộng
Cười ngả nghiêng ché diễu cảnh tục tràn
Hòn tinh say có cần chi trau chuốt
Giữa bao cảnh đời hư, thực khó phân
 Nắng sắp tàn kéo lê trên cỏ úa
 Trời âm u chim lé bóng tim về
 Về nơi đâu ? Nay cánh chim bé nhỏ
 Ghé vào đây diễu cợt lời hẹn thè...

Hay cùng ta vào sâu trong huyệt mộ
Dụng hồn ma trêu ghẹo đợi Xuân sang
Trong cơn mê chập chùng bao bóng dáng
Gọi tên người trong nỗi nhớ miên man...

Đêm Trù Tịch mờ dần theo sương khói
Phảng phất oan hồn hờ hững Xuân sang
Kèn đưa ai nỉ non buồn ảo não
Tiếng kinh cầu xao xuyến mảnh khăn tang...

MẶC KHÁCH

EVE OF THE NEW YEAR

The wandering soul sinks into the dream realm,
Mocking laughter at the mundane life,
This drunken spirit need not to elaborate
In this life, truth is hard to separate from lies.

The fading sun dragged on the grass
Cloudy skies, the lone bird seeks the nest
Hey littlebird, where to?
Drop by here, let's joke and play...

Or join me deep inside these graves,
Tease the ghosts and wait for Spring to come,
In this dreamy state, filled of many silhouettes
Missing you, I call out your name.

Eve of the New Year fades into smoke
Unrest souls flow by, indifferent of Spring's arrival
Trumpets of death carry in heartache,
Prayers sadden the mourning headbands.

Translated by Mặc Khách

PHẦN IV

GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

TÌNH QUÊ VÀ MẸ

THẾ HỆ THƯƠNG ĐAU

(sau cùng_1975)

Một lứa bên đời cùng nỗi đau
Một thời xuân trẻ thoảng qua mau
Gặp nhau tìm lại dư âm cũ
Nhớ mãi tang thương của thuở nào
 Vận nước đành cam, cảnh ngục tù
 Quê hương tang tóc ?” Thiên đường mù”!
 Anh hùng tuấn kiệt sao là tội ?
 Tuổi trẻ vô tư chịu oán thù
Ngơ ngác xứ người đất tạm dung
Những chiều lạc lõng nhớ mông lung
Trăng khuya bàng bạc lòng hoang lạnh
Thốn thức tàn đêm sóng quặn lòng !
 Đất khách nhớ về nơi cố hương
 Quê người nhớ mãi những chiều thương
 Cần Thơ, Nha Trang từng con phố
 Phan Thiết, Sài Gòn đêm vân vương
Học thuyết ? học đòi ! học dối gian
Gây bao thống khổ cảnh làm than
Đạn bom tàn khốc trên quê Mẹ
Tuổi trẻ thường dân máu ngập tràn
 Thương cảnh trầm luân dân tộc tôi
 Hàng hàng lớp lớp tuổi đôi mươi
 Hy sinh oan uổng đời trai trẻ
 Một kiếp thương đau phí một đời
Mây vẫn bay hoài cuối nẻo xa
Chiều rơi trên áo tóc sương pha
Hoàng hôn thương quá hồn Vong Quốc
Chuông vọng từ xa chạnh nhớ nhà !
(year 2015)

NÉN HƯƠNG CHO NGƯỜI NẮM XUỐNG

Tháng tư khô nạn đau thương
Miền Nam tơi tả “Thiên Đường mù” sương
Gió mưa run rẩy lạ thường
Cánh chim hốt hoảng phô ph phường chìm sâu

Lá xanh bỗng chốc héo sâu
Vàng theo tiếng nắc...gót giày xéo lên
Mừng vui ai hát thâu đêm
Trở cờ đón gió những tên đón hèn

Thương anh chiến sĩ trung kiên
Máu loang tô thảm khắp miền Quê Hương
Xác thân câm nín bên đường
Lòng dân thương xót, đâu phường múa may ???

Nhin quanh trốn chạy xa bay...
Xác anh nằm đó phơi thây cản đường
Trong lòng xin đốt nén hương
Cầu mong siêu thoát Thiên đường thành thơi

HUYỀN SỬ MỘT BÀI CA

Đêm se lạnh bước buồn nơi đất khách
Chợt bàng hoàng nghe tiếng hát bi thương
Lời thương đau tột bày lòng yêu nước
Quên thân mình níu giữ lấy Quê Hương !

Em là ai? mà lòng đầy trắc ẩn
Xóay vào tim chết điếng nèo hồn riêng
Tiếng kêu than tuôn tràn nghìn tia máu
Thương những cảnh đời đói khổ triền miên

Em là ai ? làm tim người thốn thức
Lời ca buồn vang vọng khắp muôn nơi
Những trái tim từng im lìm, hờ hững
Chợt bùng lên tia lửa cao ngất Trời

Em là ai? lời ca buồn ảo não
Phơi bày chi những cảnh khổ đau lòng
Người quyền thế kẻ giàu sang lẩn tránh
Đạn bom máu dân nghèo chảy thành sông

Em là ai? làm bao người tỉnh thức
Nhìn non sông xâm lấn lệ trào dâng
Đường biên giới biến thành đường nhu nhược
Biển mất dần ai giết chết ngư dân ?

Những cuộc đời đã tận cùng bí lối
Cả gia đình bốn người ngã chết ngay
Tôi gì ư ? sao lại tìm lối thoát
Kết liễu đời cho khỏi cảnh đắng cay

Cao cả thay những anh hùng tuổi trẻ
Yêu Quê Hương thương dân tộc lầm than
Việt Khang ơi, triệu triệu người ngưỡng mộ
HUYỀN SỬ CA sống mãi với thời gian...

CHIỀU LANH

Sống kiếp lưu vong ta thảm húa
Âm thảm quay mặt bã hư danh
Không phản không đâm lưng chiến sĩ
Trở cờ nhập bọn giả đạo nhân

Chí làm trai sinh làm thế kỷ
Thân hiến quê hương máu lệ rơi
Côn đồ thế giới chơi Chủ Thuyết
Tưới máu chúng mình suốt cuộc chơi

Cúi đầu nịnh bợ quân hèn nhát
Bôi mặt trở cờ chǎng có ta
Chán thay những phường vô liêm sĩ
Ngược mặt nhìn Trời lê xót xa

Chiều lạ quê xa phủ tháng ngày
Tuyết rơi trên mái tóc pha sương
Bước đi thơ thẩn ngoài sương gió
Thui thủi mình ta lạnh nẻo đường

ĐƯỜNG TRẦN HIU QUANH

Đêm vẫn vô tình gió thoảng qua
Mưa rơi hiu hắt mắt lệ nhòa
Nhớ Mẹ một mình đêm cô quạnh
Đàn con tan tác lệ cách xa

Từ xa xăm tưởng nhớ Mẹ Cha
Nghe xót xa hối tiếc trong lòng
Con bất hiếu không ngày phụng dưỡng
Chí tang bồng trả nợ núi sông

Vắng vắng lời ai, tiếng gọi Cha
Bỗng dung xao xuyến lệ dâng trào
Lâu lắm tiếng Cha không được gọi
Muốn biết tại sao, hỏi vì sao ??

Chiều thật buồn mưa rơi đất khách
Một đời nhìn lại thấy bơ vơ
Tìm đâu chỉ có tình Cha Mẹ
Cao quý trong con, chẳng phai mờ !

Con không còn Cha _ Nay giỗ Mẹ
Giữa dòng đời can chén bơ vơ
Hồn con đây Đường Trần Hiu Quanh
Lạc giữa thương đau gió hững hờ...
(2007)

GIAO THỪA

Xuân tha hương sắc buồn ảo nã
Gió lạnh lùng xô bước lưu vong
Đêm 30 lòng nghe se thắt
Quê Hương ơi ! Tiếng gọi trong lòng

Lại một mùa Xuân chẳng đợi chờ
Nhớ về Quê Mẹ cõi xa mờ
Đêm Giao thừa khói hương nghi ngút
Tiếng pháo mừng Xuân, rộn tuổi thơ

Ta đứng đây sâu cao chất ngất
Phố im lìm hoa lá ngắn ngo
Bước lang thang tình người xa lạ
Xuân hững hờ buốt giá bơ vơ.

Đêm bỗng u hoài mờ sương phủ
Tượng sâu nghiêng bóng nhớ người thương
Em bây giờ đâu còn nhớ nữa
Giao thừa nhớ mãi đêm vắng...

BÓNG DÁNG TUYỆT VỜI

Em xuất hiện khi Trời Quê tang tóc
Giữa phố buồn chấp nhận cảnh cùm gông
Thân nữ nhi dám đọ với núi sông
Là Em đó Tổ Quốc ơi! chứng giám

Kìa Em bước, dáng uy nghi quả cảm
Nét thanh cao ôi nhan sắc tuyệt vời
Lòng yêu nước vang vọng khắp muôn nơi
Em xứng đáng cho bao người ngưỡng mộ
Mắt xanh biếc ánh sắc màu ngạo nghẽ
Áo trắng trong gói trọn tấm thân ngà
Sóng oai hùng không thẹn với non sông
Có phải Em là hiện thân Trung Triệu
Ba bị chết bởi lũ người tàn bạo
Tôi chỉ vì bênh vực kẻ hiếp dân
Thù nhà Em chôn kín lại trong tâm
Cùng tuổi trẻ xuồng đường đi tranh đấu
Kìa Nam nhi sao chịu làm nô lệ ?
Sóng vô tư hướng thụ chẳng tình thương
Hãy nhìn xem tuổi trẻ đang lên đường
Hiến máu xương quyết làm nên lịch sử
Cao cả thay bao anh hùng đơn độc
Đang chịu tù đày địa ngục trần gian
Năm cô đơn, đợi thân xác héo tàn
Chết im lặng nào có ai hay biết !
Đêm sâu lắng nhìn không gian hiu quạnh
Tháng ngày trôi năm tháng cũng tàn phai
Nhớ Quê hương giàu trong tiếng thở dài
Hồn xúc động nghe lòng dân oán thán

THU GỬI MẸ TỪ U-MINH

Hết chinh chiến con về bên Mẹ
Dựng lại căn nhà tường vách xiêu
Đã bao năm mỏi mòn Mẹ đợi
Duy mình con Mẹ trọn tin yêu
...75...

Rồi từ đó rừng sâu khép kín
Chén cơm Tù khổ nhục đớn đau
Con đói quá nên quên tất cả
Bao lần mưa bão Mẹ có sao ?

Rừng U Minh muỗi mòng vây khốn
Trầm ngút ngàn che khuất tuổi xanh
Con nước lên...địa bơi rắn lội...
Thân rã rời hơi thở mong manh

Con lạy Mẹ xin Mẹ đừng đến
Đừng vì con lặn lội tìm thăm
Con lo láng xót xa nhìn Mẹ
Cầu cheo leo nước độc xa xăm

Nếu con chết...xin Mẹ đừng đến
Mặc xác con vùi dập chẳng màng
Con không muốn nắng, mưa thân Mẹ
Cho hồn con nhẹ bước thênh thang...

Hãy mặc con giữa Trời lồng gió
Mặc mưa rơi bão tố tiêu điều
Con gió lạnh... xóa mờ tâm thức
Lòng con còn lại _ Bóng Mẹ yêu !
(U.Minh 1980)

LÒNG NGƯỜNG MỘ

(Ls Lê thi Công Nhân)

Thấy ảnh thấy tên chẳng thấy Người
Mà lòng cảm phục chí hiên ngang
Tên em mãi gắng liền sông núi
Vầng vắc nghìn thu rạng sáng ngời
Hồi cô gái đơn sơ thanh tú
Mà lòng dám đọ với núi sông
Mưa bão cuồng phong không nao núng
Gió lộng Trời, vững tựa Thái sơn
Thân nữ nhi chí như sắt thép
Dám đọ cùng súng đạn cùm gông
Em xứng đáng tôn vinh ngưỡng mộ
Hơn lũ hèn, quỳ gối bợ mông
Tôi gửi đến em chút nắng hòng
Để em sưởi ấm nơi cùm gông
Hồn có lạnh xin đừng giao động
Muôn vạn người ngưỡng mộ đợi trông !
Tôi bây giờ làm thân lữ thú
Sóng im lìm buồn tủi Lưu vong
Ôn Em như Hoa Đăng dẫn lối
Tuổi trẻ, vươn mình với non sông
Dù không ai một mình tranh đấu
Không đầu hàng, nói chi thỏa hiệp
Lời nhu sắt thép chí hiên ngang
Vang không gian hào khí ngất Trời !

QUÊ HƯƠNG VÀ NỖI ĐAU

Thăng Long ơi hỡi Thăng Long
Ngàn năm kỷ niệm đèn lồng kết hoa
Tiêu hao triệu triệu dollars
Mặc cho dân khổ Sơn Hà nguy nan

Thăng Long ơi hỡi Thăng Long
Mỹ nhân uốn éo, lung ong rộn ràng
Rượu ngon yến tiệc cao sang
Gót son nhún nhảy giang san thôi rồi !

Thăng Long ơi hỡi Thăng Long
Hay mừng Quốc khánh, tỏ bày lòng trung
Phố vui rực rỡ đón mừng
Nhục cho Hải ngoại cùng chung nỗi buồn

Ngòai khơi cướp bóc lệ tuôn
Người dân khổ nạn ai buồn đêm thâu
Biển đông lồng lộn vì đâu
Hỏi người trách nhiệm nỗi sầu quê hương !

Biển ta úc hiếp thảm thương
Bao lần cướp giết thê lương gia đình
Mặc dân khổn khổ điêu linh
Giàu sang quyền lực vô tình mặc ai !

Phố Tàu lan rộng khắp nơi
Muôn dân thống khổ tơi bần cùng
Phận buồn ty nạn lưu vong
Em ơi hãy cứu non sông đang chờ !

TA TỪ MẸ

Đêm vẫn vô tình cơn gió lạnh
Gió mang rét buốt buổi tàn đông
Men theo khe cửa lùa vào Mẹ
Làm buốt tim con xót xa lòng

Đêm vắng mơ hồ về thăm Mẹ
Đôi tay khô hốc cánh tay gầy
Bước đi nghiêng ngã thân tàn tạ
Con sợ Mẹ buồn chẳng dám lay

Con bất hiếu không ngày phụng dưỡng
Bao năm xa Mẹ tuổi còn thơ
Hồn nỗi trôi bên bờ sinh tử
Đời trai chinh chiến chẳng được nhở

Căn nhà nhỏ từ đây trông vắng
Con mãi rừng sâu khuất tuổi xanh
Đã bao năm mỏi mòn lao khổ
Sông qua ngày hơi thở mong manh

Đêm dần tàn gió mùa rét muốt
Giác mơ buồn nhớ Mẹ lệ tuôn
Thăm Mẹ lần cuối con từ tạ
Nếu không còn gấp, Mẹ đừng buồn !
(Đêm trong tù 1981)

ĐÓA SEN TRẮNG

Công Nhân Lê thị tuyêt vời
Nghìn năm bia sứ rạng ngời tên Em

Cao cả thay Anh thư đất Việt
Gương nhữ nhi dũng cảm tràn đầy
Mắt trong xanh ánh niêm bất khuất
Nét dịu hiền sắt thép chăng lay

Em Công Nhân dáng người nhân hậu
Chí hiên ngang hào khí ngất Trời
“Không đâu hàng nói chi thỏa hiệp”
Lời hùng hồn vang vọng khắp nơi

Em từ bỏ tương lai sáng lạng (Luật sư)
Dấn thân vào địa ngục trần gian
Yêu dân nghèo quyết tâm tranh đấu
Nhân quyền dân chủ cho Việt Nam

Em chối từ giàu sang nước Mỹ
Có gì vui hào nháoang lưu vong ?
Em quay mặt miếng mồi nhung lụa
Trở vào nơi u tối cùm gông
“Dù không ai, một mình tranh đấu”
Tổ Quốc suy tàn cảnh làm than
Lời nhẹ nhàng mà như sắt thép
Tựa lời thề lấy máu xả thân
Im lặng chờ khùng bố bất nhân
Em tự hỏi mình chưa bằng Chúa
Ý chí Em tựa như sắt thép
Gương cho “người” còn nợ Quốc dân !

Quả cảm thay ai người dám sánh
Kẻ trả cờ ham bã hư danh
Đứa hèn hạ xum xoe bợ đỡ
Mặc bia đời ô nhục sứ xanh
Trời Houston chuyển mình lộng gió
Mưa dạt dào buồn nhớ Quê Hương
Tôi hình dung đọa đày khốn khổ
Xúc động lòng thân gái thê lương !!!
(7/7/2008)

DẤN THÂN

Xuân lại về ôi Quê Hương yêu dấu
Gửi chút lòng nhỏ bé tình hoài hương
Xuân lại Xuân, vẫn bao đời cùng khô
Thương dân nghèo bất hạnh sống thê lương

Xin cho tôi nghiêng mình lòng than phục
Gương Anh hùng nhi nữ đang Dấn thân
Chấp nhận hy sinh bước vào tù ngục
Hỡi hồn Sông Núi chứng giám tri ân !

Em nữ nhi dáng nhu mì hiền thực
Mà sao chí lớn tựa núi Thái Sơn
Mưa bão cuồng phong chẳng hề nao núng
Sóng oai hùng không thiện với núi sông

Thế hệ Em trắng trong, không vấy bẩn
Tâm quang minh phân định luận trí, ngu !
Những kẻ tội đồ “nội da xáo thịt”
Khắc ghi vào sử liệu mãi nghìn thu

Thế hệ trẻ lòng vô tư bất khuất
Không cúi đầu, ô nhục trang sứ xanh
Sóng hiên ngang chẳng cúi lòn nịnh bợ
Quyết giữ lòng tiệp nội đáng hùng anh

Tôi bây giờ vẫn làm thân lữ thú
Sóng thu mình lạc lõng bước lưu vong
Cám ơn em ngọn Hoa đăng dẫn lối
Cùng bao người hào khí giữ non sông

Đêm nay...Giao Thùa hồn em có lạnh
Hãy nhìn Trời nghe tiếng vọng không trung
Biết bao người cùng dâng lòng ngưỡng mộ
Sưởi ấm tim em...những lúc lạnh lùng .

LY RUỘU_35 NĂM

Này một ly, bạn cùng ta uống cạn
Tung hết nỗi sâu giữa trận cuồng say
Mượn hơi men hãy thả hồn du lăm
Quên cảnh đời toàn dư vị đắng cay

Này một ly cho bạn quên sầu nhớ
Uống cho say quên thống khổ cuộc đời
Mới sinh ra đã nghe mùi thuốc súng
Xếp bút nghiên lòng bõ ngõ đầy voi

Này một ly cho ta đòi tình ái
Quê Hương điêu tàn tình cũng dở dang
Về đi Em...cùng gia đình vượt thoát
Nơi đọa đầy làm sao có thời gian

Nào cung ly, trộn bao niêm cay đắng
Hòa chung nhau cùng muôn vạn nỗi sầu
Ngày tàn lụi Quê Hương càng xa vắng
Giữa xứ người mây ai cảm nỗi đau?

Thôi ta lại chia tay cùng các bạn
Bao nhiêu năm chìm đắm cõi ta bà
Bóng thời gian xóay mòn thân tàn tạ
Gặp nhau rồi, ta lại phải chia xa !

MÀU CỜ THÂN YÊU

Em nhắm mắt thả hồn về quê Mẹ
Dùm trái tim từng cảm xúc yêu thương
Cờ trong tay Em nghe hồn non nước
Lá cờ vàng sọc đỏ của Quê Hương
Ôi kính yêu lá cờ nơi đất Mẹ
Thắm máu xương nhiều thế hệ vùi thây
Gói xác thân bao anh hùng tử sĩ
Để có Em hiện hữu ở nơi đây
Em có nghe Tiếng Cờ bay trong gió ?
Là linh hồn của triệu triệu hy sinh
Là máu xương là đau thương chất ngất
Bao cuộc đời nỗi thống khổ điêu linh
Em có biết Ai sống đời cùng khổ ?
Là dân nghèo luôn đói lạnh thê lương
Tiếng trẻ thơ kêu gào trong lửa đạn
Và tiếng người nhảy nhụa bao vết thương
Cánh oan khiên làm sao em biết được
Giữa Miền Nam khói lửa giăng mịt mù
Mới sinh ra đã nghe mùi thuốc súng
Những cuộc đời buồn khổ sống âm u
Em có thấy ? bao cảnh đời cơ cực
Đêm giật mình ngày lao khổ gian nan
Chết âm thầm nơi rừng thiêng nước độc
Những anh hùng tuấn kiệt của Miền Nam
Em có nghe bao tâm lòng trăn trở
Mơ ngày về, cùng dựng lại Quê Hương
Ngày lại ngày xót xa đời lũ thú
Thân xác hao gầy cúi mặt nhớ thương !

CHỢ NGƯỜI

Còn đó E-Bay ai có hay ?
Bán mua nô lệ giữa ban ngày
Ai làm thương tổn hồn vong quốc ?
Tiếng khóc Quê hương đau đớn thay

Ai bán thân em khắp xứ người ?
Ai làm ô nhục khắp năm châu ?
Ai đem gái Việt đi rao bán ?
Chợ vợ Đài Loan bọn hoạt đầu !

Ai có nghe bao tiếng khóc than
Về nơi xứ lạ chẳng tình thương
Người chồng tệ bạc khùng đui thọt...
Giày xéo thân em nỗi đoạn trường !

Quắn quại ngày đêm tiếng khóc than
Làm sao thoát khỏi khổ đau này
Lạy, van xin chút tình nhân lợai
Mặc kệ thân em kiếp đọa đày !

GIÓ ĐÔNG SANG

Tôi đứng lặng nhìn hoàng hôn đến
Gió lao xao hờ hững trên cành
Dỗi mắt xa xăm mờ sương phủ
Ân nấp bên đời nhớ tuổi xanh

Cùng nương đất khách ai pha rượu ?
Sao chiết vào nước mắt đau thương ?
Cho tôi ly rượu đời lữ thú
Thôi thúc trong lòng ôi ! Quê Hương

Anh có buồn khi gió Đông sang ?
Chưa cay gom đủ một đời trai
Hào khí tan tành theo mây khói
Tổ Quốc trong lòng trĩu nặng vai

Rồi một ngày...xác thân tan rã
Trả về nơi cát bụi bẽ bàng
Cõi trần gian vô thường tạm bợ
Tiếng tơ đồng rồi cũng dở dang

Tôi gửi anh chút lòng chia sẻ
Của một thời tuổi trẻ oai phong
Đã bao lần xông pha trận chiến
Cuối đời buồn tủi sống Lưu vong

VINH DANH KHÔNG QUÂN

Không gian hối ! kiêu hùng, hàn nỗi nhớ
Của một thời lồng lộn giữa không trung
Chí làm trai in đậm nét hào hùng
Không nao núng anh đi vào lửa đạn

Xếp bút nghiên, giang đôi tay đón nhận
Nợ ân tình nợ đất nước diêu linh
Từng lệnh bay anh chấp nhận hy sinh
Lòng quả cảm khiến bao người thán phục

Dưới đôi cánh quân thù nghe khiếp đảm
Phòng không Sô Viết tua tủa vút cao
Giương cánh bay gào thét cùng lao vào
Giặc phương Bắc bao phen hồn run sợ !

Giữa thành phố, chiếc áo bay kiêu hãnh
Từng bước đi khiêm nhượng dáng oai phong
Chí hiên ngang lửa đạn chẳng sòn lòng
Muôn ánh mắt ngược nhìn lòng ngưỡng mộ

Cánh giàu sang danh vọng đời tình ái
Anh lảng quên tung cánh giữa Trời Sao
Xác thân anh làm đuốc ở trên cao
Gương Anh Dũng muôn đời Tỏ Quốc nhớ

MÙA XUÂN VÀ MẸ

Thức giấc giữa khuya ôm nỗi nhớ
Trông về quê Mẹ lè sầu tuôn
Chiều Xuân ấm áp chiều thơ dại
Tiếc nhớ lòng con chất ngất buồn !

Chuông vọng giao thừa đêm quanh vắng
Chợt nghe xao xuyến buổi đông tàn
Những chiều lặng lẽ hồn se thắt
Đất lạ quê xa, cảnh phụ phàng !

Hạt muối thăng trầm, ơn của Mẹ
Thay Cha vất vả đêm ngày lo
Thăm con “Tù binh” đau lòng lắm
Con biết Mẹ buồn chẳng nói ra !

Mấy chục năm dài xa tuổi Mẹ
Cuộc đời đâu bể chẳng còn Cha
Nay no đủ không còn Cha Mẹ
Ôn Mẹ chưa đền lệ xót xa

Ty nạn xứ Người chấn nệm ám
Mà sao buồn tủi bước bo vơ
Chiều 30 lòng cô đơn quá
Hoang lạnh trong con mắt lè mờ

Con chẳng thiết chí ngày tháng nữa
Một đời té nhạt còn gì vương ?
Mặc ai tô điểm đời hư ảo
Thương mảnh hồn đơn, lạnh bước đường !

THÁNG TƯ NHỚ MẸ

Tháng tư rót xuống miền Nam
Phố phường nhuộm đỏ ngập tràn thương đau
Tai bèo nón cối dép râu
Trong tôi thầm hỏi phải đâu Lạc Hồng ?

Chiến xa hỏa tiễn phòng không
Xe tăng đại pháo tan hoang cửa nhà
Khắp nơi hốt hoảng thét la
“Nối vòng tay lớn” Tiếng ca vang Trời !

Tháng tư_ ngơ ngác chơi với
Gia đình ly tán đất Trời sầu bi...
Tháng tư, lệnh buộc con đi
Ngóng trông Mẹ đợi rừng sâu Mẹ tìm

Mẹ ơi xin Mẹ đừng tìm
Lòng con đau buốt như nghìn mũi dao
Mẹ già bước thấp bước cao
Tim con tan nát như dao ai băm

U Minh nước độc xa xăm
Mẹ thăm con ngại tối tăm thú rừng
Nửa khuya mắt lệ rưng rưng
Mẹ ơi con nhớ chiếc lưng dài dầu

V N chịu mãi bể đâu ?
Miền Nam tang tóc đẫm màu thê lương !!!

THUỐXUẨA

“Ai mua Trăng tôi bán Trăng cho
Trăng nằm im trên cành liễu đợi chờ... ”--HMT

Thuở xưa Hàn Mặc mang Trăng bán
Ai cũng yêu thương cũng ngậm ngùi
Hôm nay người đời đua nhau bán
Kiếm chút ô danh mặc tiếng cười

Giang san Tổ Quốc đem dâng bán
Cha Mẹ vợ con thiện với đời
Một chút lương tri làm sao có
Nói chi yêu nước với thương nòi

Tiểu nhân nịnh bợ phi nhân cách
Tuổi trẻ hiên ngang thật đáng khen
Một mai sứ sách đừng quên chép
Lưu lại “bia” danh những kẻ hèn

Xum xoe tảng bốc người mới đến
Võ lõi ngô nghê mặt tèn tò !
Chính trị đoán mò tài bốc phét
Nhìn quanh chẳng thấy bậc Anh hào !

Việt gian lòn cúi _quân hèn nhát
Bôi mặt trở cờ chẳng có Ta
Chán thay những phường vô liêm sĩ
Ngược mặt nhìn Trời thấy xót xa.

Hình thành Đất Tổ bao xương máu
Nỡ đẻ lương dân khổ từng ngày
Toàn dân nhất quyết giành quyền sống
Đừng đẻ Quê hương chịu đọa dày!

BUỚC CHÂN TÙ

(Chiến Tranh _ Ngục Tù)

Trời tối mịt bước chân “tù” nghiêng ngã
Trở về nơi lán trại mái tả tơi
Chén cám lưng hòa chung giòng nước mắt
Đêm lại về gió lạnh thân rã rời
Em đi rồi lòng anh thêm băng giá
Mượn dòng Thơ kết nốt lệ thương đau
Em đi rồi đòi lạnh lùng kinh khiếp
Ta nhìn ta người thú khác chi nhau
Quần áo ướt nằm lăn ra mệt lá
Lại 4 giờ “kẻng” gọi chén “bobo” chia
Hãy mau lên đường xa đang chờ đợi
Lối mịt mù còn đọng giọt sương khuya
Leo đòi lội qua bao con suối lạnh
Đường tối tăm xiêu vẹo bước chân buồn
Gốc Tràm mục sao giấu mình dưới nước ?
Nhói đau chân rách nát dòng máu tuôn
Nhìn dòng nước đục dưới chân cầu khỉ
Cuồn cuộn trào dâng lũ lụt đêm qua
Thương phận tù bước âm thầm làm lủi
Cầu mong manh trọt ngã bước chân sa....
Cách một người thân cây cầu mục gãy
Hai thân tù rơi xuống nước cuốn trôi...
Cố ngoai lên bàn tay với vô vọng
Ánh mắt buồn ảo não tím khung trời !
Lại một ngày, ngày mai nào ý nghĩa
Không thời gian nên quên cả tuổi tên
Đêm mơ thấy dật dờ trong đói khổ
Cầu mong sao một giấc ngủ triền miên...
(Rừng Tràm U Minh -1980)

MỒ CHÔN TUẤN KIỆT

(Chiến tranh _ Ngục tù)

Áo rách thay hòm chôn xác bạn
Nghìn năm còn mãi lệ xót xa
Lòng dân run sợ hồn ta thán
Gió hú oan hồn tiễn thây ma

Hồn dật dờ nương theo làn gió
Chập chờn bay về cõi hư vô
Rùng âm u căt lời ma quái
Giữa đêm khuya xào xác đáy mồ

Rùng sâu vùi chôn bao tuấn kiệt
Nơi đọa đày Cải Tạo cùm gông
Họ, những Anh hùng Thé hệ trẻ
Xếp bút nghiên trên dưới đôi mươi

Vì Giang sơn Tổ Quốc Miền Nam
Xông pha trận chiến giữ lòng trung
Giờ vùi thây rùng sâu nước độc
Cho người đào tẩu sống yên vui

Những hình ảnh bi hùng còn mãi
Từng thây người cản bước xâm lăng
Người giàu sang quyền cao chức trọng
Cùng nhau trốn chạy mặc tàn quân

Tôi ước mong trái tim ngưng đập
Cho hồn nhẹ bước muôn nơi
Bay theo mây hòa cùng với gió
Quên, quên đi thống khổ kiếp người !
(U.Minh 1981)

TÙ BINH

Nhớ lại cảnh Tù thật xốn xang
Bao năm dày đọa kháp rùng sâu
Tấm thân tiêu tụy lê từng bước
Giãm nát U Minh chốn mịt mù

Rùng sâu lòng lộng gió vi vu
Nương gió hồn oan đến bạn tù
Vài manh áo rách quàn thây bạn
Nước mắt tuôn tràn chốn âm u

Hồi tưởng lại lòng vẫn xót xa
Những tấm thân tàn tạ bóng ma
Đêm đêm rùng mình cơn ác mộng
Giật mình chὸang dậy có phải ta ?

Phường vô sĩ vẫn có bọn thù
Những kẻ tội đồ lại cao sang
Buồn cho tuổi trẻ đời bi thảm
Chết giữa rùng sâu chẳng tiếng than !

XUÂN THA HƯƠNG

Thoảng nghe gió lạnh se tim
Quê người lưu lạc lặng nhìn Xuân sang
Từng đêm níu lấy thời gian
Tháng năm sầu tủi muôn vàn ngóng trông

Bao giờ hết kiếp lưu vong
Trở về quê mẹ trong lòng Quê hương
Mặc ai quên cảnh tang thương
Ta về tìm lại phố phường thân yêu !

Bên ngoài Xuân đến cô liêu
Xứ Người tẻ nhạt nhớ nhiều Xuân xưa
Nhớ ai tiễn bước chân đưa
Bây giờ còn lại tiếng mưa tím lòng !

Phố khuya từng bước cô đơn
Người đi đê lại linh hồn giá băng
Gió mưa nào có hay chăng
Làm sao tìm lại ánh trăng trữ tình !

BIA ĐỜI

Cám ơn xiềng xích ngục tù
Vào tù mới biết, bạn thù ra sao
Áo tù lộ mặt anh hào
Đốn hèn hiện rõ kẻ nào trọng khinh

Bấy lâu những tưởng Anh hùng
Đổi đời hèn hạ khom lưng cúi lòn
Rừng sâu thăm thẳm núi non
Sáng đầy tối đọa hao mòn tấm thân

Lại thêm thằng ác bất nhân
Antena đâu tố khổ thân bạn Tù
Hỏi ai sinh giống “bú dù”
Tham sống sợ chết thân tù hại nhau

Anh em cùng tuyển ngày nào
Cúi đầu tôi mọi nghìn sau *BIA ĐỜI* !
Bây giờ mỗi cảnh mỗi nơi
Gieo chi nỗi khổ để người khinh khi !

CHÍ LÀM TRAI

Đôi mắt biếc môi hồng mong đở
Đẹp sao bằng biển lặng hoàng hôn
Này em trông rừng hoa muôn sắc
Gió lộng Trời cao rực nắng hồng

Biển bao la tình em bé nhỏ
Sánh sao bằng hùng vĩ núi non
Kìa giòng suối uốn mình trong vắt
Tiếng reo vui vĩnh cữu sắt son

Buổi tiễn đưa mắt sâu hoen lệ
Nét u buồn nhuộm thắm bờ môi
Làm sao sánh mây sâu lắng đẵng
Không gian buồn xám xịt ngừng trôi !

Để anh đi cũng đừng chờ đợi
Uống một đời son trẻ tuổi Xuân
Em có biết Quê Hương nguy khốn
Đang cần người hào kiệt xả thân

Hãy quên anh, như chưa lần gặp
Để anh đi cho trọn chí tang bông
Đem máu xương phòng nguy Tô Quốc
Ngước nhìn Trời không hẹn núi sông !

SINH LÀM THẾ KỶ

(tỷ nạn 1993)

Mười năm qua rồi sao mau quá
Thiên đường nước Mỹ cũng đầy voi
Dù con dại bôn ba xuôi ngược
Con sáp trưởng thành hồn tả tơi

Bạn bè lưu lạc nay xa cách
Đứa chét trong Tù, đứa khắp nơi
Đâu còn ngày cũ lòng phơi phới
Phố xá bên nhau tiếng nói cười

Sống kiếp lưu vong ta thầm hứa
Âm thầm quay mặt bã hư danh
Không phản không đâm lưng chiến sĩ
Trở cờ nhập bọn giả đạo nhân

CHÍ LÀM TRAI SINH LÀM THẾ KỶ
Thân hiến Quê hương máu lệ rơi
CÔN ĐÒ THẾ GIỚI _ CHƠI CHỦ THUYẾT
Tưới máu chúng mình suốt cuộc chơi
(2004)

CỘI NGUỒN

Em lớn lên Hoaky xứ Mỹ
Sống vui tươi chẳng chút u phiền
Có bao giờ nghĩ đến niềm riêng ?
Mầm sống ấy từ người Ty nạn

Khi đã lớn xin đừng ngạo mạn
Đừng quên Em cội rễ từ đâu
Muốn quên Em vẫn mãi da màu
Thân phận đó làm sao biến đổi !

Đừng bảo tôi Em rành Mỹ ngữ
Đã ăn toàn đồ Mỹ cao sang
Em nghe không trần thê gian nan
Em sẽ hiểu màu Da vốn có !

Em có biết Quê hương khôn khó
Nhưng lòng người chan chứa ân tình
Biết bao người nằm xuống hy sinh
Em mới có ngày nay triển vọng

Hãy đứng lên thanh niên viết sử
Mang niềm tin chuyển đến Quê hương
Xiết tay nhau vùi lấp hung tàn
Cuộc sống mới Quê hương đón đợi

NHỚ BẠN HIỀN

Bạn ở trong tù tôi cũng tù
Bao năm khổ nạn mất tin nhau
Hôm nay thư thả tôi tìm bạn
Bạn chết trong tù một nỗi đau !

Bút tôi hèn mọn làm sao tả
Ghi hết bi thương cảnh đoạn trường
Nhịn đói nằm im chờ đợi chết
Im lìm bất động chí hiên ngang

Bè bạn nịnh Đảng gọi chóng đôi
Bạn bè xấu mồm gọi H câm...
Với tôi bạn là người trân quý
Mặc kẻ xu nịnh bọn lục lâm

Bạn chết trong tù mong thoát kiếp
Lưu vong tôi sống có gì vui
Quê Hương xa vắng lòng sâu nhớ
Bạn cũ năm xưa...bỗng ngậm ngùi

Đứng giữa Trời cao lòng tưởng nhớ
Tiếc thương dâng kính nguyện lời cầu
BVH hối linh hồn bạn
Về với Thinh Không Đáng Nhiệm Mầu

NGÀN THU VĨNH BIỆT

*Kính dâng linh hồn Mẹ
Pháp danh CHÂU NGỌC*

Từ biệt tử sinh lòng thanh thản

Mẹ về cõi Phật ánh hào quang

Mẹ ơi Mẹ _ **NGÀN THU VĨNH BIỆT**

Lòng con hoang vắng một màu tang !

Đường xa vạn dặm về thăm Mẹ

Niềm vui chưa trọn chịu áo Tang

Hồi có đau thương lòng nức nở

Ôn Mẹ chưa đền tim xốn xang !

Con chết lặng quỳ bên thân xác

Xót xa lòng quấn lấy khăn Tang

Mẹ ơi Mẹ từ đây vắng bóng

Nhớ Mẹ nhiều...mỗi gió Thu sang

Sáng nay tiễn biệt Trời im vắng

Sông nước buồn tênh lá úa sầu

Bước lui...trึu nặng hồn con nhớ

Bóng Mẹ xa dần...tim nhói đau !

Chiều phủ hoàng hôn quỳ bên mộ

Bịn rịn mây bay cảnh sắc buồn

Tim con tan nát như ai giãm

Cố néo lòng mà lệ vẫn tuôn...

Bao lời Mẹ dạy con ghi nhớ

Cát bụi phù vân Sắc Sắc Không

Chắp tay cúi đầu con khấn nguyện

Mẹ về Cực lạc cõi Hư Không

Ngày mai xứ Người con trở lại

Mộ Mẹ bên sông lệ chảy dài

Bước Lưu vong con mang Tang Mẹ

Mà lòng khóc ngất...tiếng bi ai !

NỖI ĐAU XIN TRẢ LẠI NGƯỜI !

(Kính dâng Mẹ Pháp danh Châu ngọc)

Cầm Tờ phép về Quê thăm Mẹ
Lòng nôn nao xen lẫn nỗi buồn
Mẹ ơi Mẹ bao năm xa vắng
Lòng néo lòng mà lệ vẫn tuôn....

Chuyến xe cuối mang con về Mẹ
Bước cô đơn chiều phủ hoàng hôn
Mắt rưng rưng con ôm vai Mẹ
Mái nhà xiêu tróng vắng cô đơn !

Năm cơm vắt đặt trong quang gánh
Mẹ mang theo đỡ đói đôi chân
Sao có kẻ nhẫn tâm chụp mũ
“Bà bán gì ? tiệp té Cộng quân ?”

Nghe kể lại tim con đau buốt
Mẹ tôi nghèo sao nỡ làm đau ?
Phố nhỏ tôi về xóm làng biết
Anh đâu ? tôi muốn hỏi “vì sao ?”

Chắc anh biết bộ đồ Quân chủng ?
Sóng không hèn hanh diện đầu quân
Xếp bút nghiên đi theo tiếng gọi
Máu xương này xin hiến Quê Hương

Nếu chọt gấp....bài Thơ tôi viết
Đây nước mắt Kính Mẹ _ Trả người
Dẫu muộn màng cũng xin trả lại
Lời nói nào buốt đén hôm nay!!!

NGƯỜI THƯƠNG BINH

Trở về thăm Quê Hương
Gặp người thương phế binh
Âm thầm bên hè phố
Dò dẫm bước một mình

Người lính già năm xưa
Thoáng đã 45 năm (từ 1975)
Lê thân tàn kiém sống
Một thời đã hy sinh !

Buồn rơi trên quê hương
Xa lạ bên giòng đời
Tủi buồn cho thân phận
Tuổi trẻ vì quê hương

Mưa rơi trên thân gầy
Áo thám lạnh bụi đường
Mắt vương thời chinh chiến
Thân mang nhiều vết thương

Ánh mắt buồn xa vắng
Của một thời lẫy lừng
Xông pha trong lửa đạn
Kiếp sống những anh hùng

Trong lòng tôi cung kính
Hy sinh cho quê hương
Ôm nỗi buồn thé hệ
Hững hờ khách tha phương

Phố đêm đang thấp sáng
Đèn vui tỏa muôn màu
Người thương binh lặng lẽ
Lê cuộc đời thương đau...

NẮNG MƯA XỨ NGƯỜI

*Mây lang thang hãy chờ giùm thương nhớ
Cho ta về một thoáng với Quê Hương*

Tôi đứng đó trầm tư tự hỏi
Nắng quê tôi khác nắng Hoa Kỳ ?
Mưa có buồn như lúc phân ly
Gió có dịu như lời tình tự

Nắng xứ người làm ai thay đổi
Mưa không buồn kiêu cách kiêu sa
Gió lạnh lùng chẳng chút xót xa
Và cuộc sống quay cuồng vội vã

Từng bước buồn ngỡ ngàng xa lạ
Nắng chói chang hùng hực thay lòng
Gió hãi hùng xô bước lưu vong
Mưa ào ạt vô tình vô nghĩa

Còn đâu nữa những chiều nắng ấm
Bên bạn bè cát trắng em xinh
Sóng lao xao làn nước trữ tình
Còn đâu nữa xứ người hoang vắng !

THẾ HỆ TRẺ SAU CÙNG - 1975 (Song thất lục bát)

Thế hệ trẻ buồn theo vận nước
Bị trả thù Cải tạo cùm gông
Miệng khua nhân đạo khoan hồng
Mỵ dân bánh vẽ đừng mong cùng nòi

Chí Nam nhi tiếc thương phận số
Hiến dâng đời chinh chiến khắp nơi
Dân nghèo đói rách tả tơi
Buộc làm lính trận, xương phơi khắp miền

Bắc Trung Nam triền miên thống khổ
Máu dân hiền khói lửa tang thương
Đất Mẹ nhụt móm máu thê lương
“Nồi da xáo thịt” Quê hương điêu tàn

Đáng tiếc thay lòng tràn nhiệt huyết
Sinh nhảm thời, gian trá lên ngôi
Chìm trong ác mộng đổi đời
Quê Hương run rẩy muôn người khổ đau

Tự khoe khoang đỉnh cao trí tuệ
Giỏi phô bày còn thiếu lương tâm
Biển xanh đất Mèo mát dần
Lưu vong tôi khóc âm thầm ai hay ?

Máu ngư phủ lan tràn giữa biển
Quân Bắc cờ mưu toan cướp giành
Hòn oan sóng dậy máu tanh
Cúi đầu ô nhục Sử xanh _ Bia đời

SỬ TÌNH CA NÚC NỞ !

Lòng xúc động trào dâng theo giòng nhạc
Lời ca buồn nức nở xé không gian
Việt Khang! em là hiện thân tuổi trẻ
Tiếng kêu than...sắt đá cũng vỡ tan !

Anh, người Việt sao quên mắt cội nguồn ?
Quê Đất Nước nuôi anh tự bao đời
Hãy nhìn xem bọn cường hào ác bá
Bóp nghẹt “dân oan” đói rét tả tội
Giặc ngoại xâm lộng hành trên đất Mẹ
Còn anh ? sao xử ác trái lương tâm
Anh làm ngơ những mảnh đời loang lổ
Tàu lạ nào cướp của giết ngư dân
Trang sử Việt xú danh màu ô nhục
Yêu Quê hương tuổi trẻ cùng xuồng đường
Trong kiên giam từng nhịp tim thoi thóp ?
Đêm Giao Thừa khóc Mẹ nhớ người thương...
Anh nhìn xem thân nữ nhi yêu đuối
Dâng cho đời run rẩy dưới đòn đau
Lệ dâng tràn tim lòng tôi se thắt
Thương dân nghèo sao anh nỡ làm đau ?
Nghe em hát hồn tôi thêm xao xuyến
Yêu Quê hương dân tộc xót xa lòng
Nốt nhạc buồn làm cay thêm đôi mắt
Sao đành lòng nhìn nô lệ diệt vong !
Thương dân tộc cất lên lời tha thiết
Lòng tiếng đàn em hát khúc bi thương
Lời bay cao quyến theo hồn sông núi
Thức giấc lòng dân cứu lấy Quê Hương!
Nghe em hát từng tế bào rung động
Sử tình ca nhức nhối buốt con tim
Quê Hương oi đàn con Mẹ tan tác
VN đâu? Tôi mỏi mắt đi tìm...

TRỞ CỜ

Bôi mặt trở cờ chẳng có ta
Hồi phường sâu bọ thẹn thân già
Sá chi một chút bã danh lợi
Mà phải lòn tròn nhục tộc gia
Đất nước ngã nghiêng dân khốn khổ
Sao đành cúi mặt giả mưa sa
Cùng loài khác giống lũ hèn mọn
Uốn bút cầu vinh, hô Mẹ Cha !

MÃC KHÁCH

AI NHỚ NGÀN NĂM BỌN TRỞ CỜ

Tháng tư chưa đến làm sao biết
Lòng dạ tình đời dễ đổi thay
Mỗi ai còn đọng lời ngụy biện
Thôi để lời buồn theo gió bay .

Tháng Tư náo nức lòng ai đó
Đã biết bao điều ngỡ giấc mơ
Thiết tha chợt thấy như xa lạ
Ai gọi là vui ? bọn trẻ cờ !

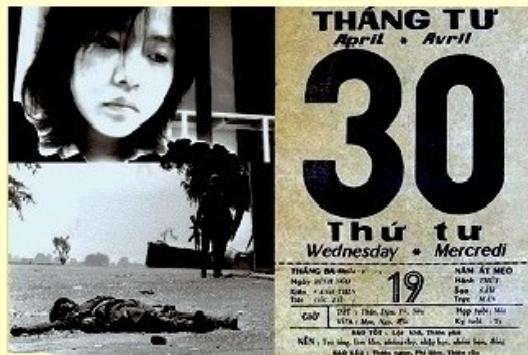
Tháng tư sao nỡ tình phai nhạt
Khép lại lòng tôi một nỗi buồn
Hôm nay lộ rõ từng nhân cách
Khùm num, xum xoe cảnh cúi lòn

Tháng tư phân định lòng hư, thực
Mắt đã đong đầy kẻ dối gian
Đêm nghe trăn trở hồn vong quốc
Sao bảo cùng tôi chung Cờ Vàng !?

Tháng tư sum họp, người chia cách
Tôi khóc ai vui cũng lẽ thường
Tháng tư tôi chẳng hờn ai cả
Giác mộng chưa tròn thẹn núi sông

Mai kia cũng chết cùng giun dế
Chỉ tiếc giùm cho bọn trẻ cờ
Cúi đầu nịnh bợ vô liêm sĩ
Muôn đời lưu lại tiếng nhớp nho !

MÃC KHÁCH

KHÓC QUÊ HƯƠNG

THƠ MẶC KHÁCH

Tháng 4 khắp nước hãi hùng
Miền Nam nhuộm đỏ nghìn trùng đau thương
Từng đoàn đói rách thê lương
Dưới làn mưa pháo máu xương đọa đầy
Xót thương dân tộc hao gầy
Quanh năm chinh chiến tù dày gian nan
Trăm năm dưới gót bạo tàn
Nghìn năm đô hộ dã man bọn Tàu
30 năm xương trắng máu đào
Máu người dân Việt tuôn trào khắp nơi
Độc lập Hạnh Phúc ai ơi
Hòa Bình mà ngỡ như lời chiêm bao!
Bây giờ đã rõ giặc nào
Lòng dân chợt hiểu nỗi đau uất lòng
Tiếc thay giòng giống Lạc Hồng
Để cho lai giòng thành giòng Nam Man
Cùng nhau vơ vét dã man
Mặc ai cùng khổ nát tan gia đình
Giặc Tàu úc hiếp làm thịnh
Giang Sơn sắp mất thân mình lưu vong

GIAO THÙA NHỚ MẸ

Chợt tỉnh tàn đêm ôm nỗi nhớ
Hướng về quê Mẹ lè trào tuôn
Chiều Xuân ám áp ngày xưa cũ
Thốn thức lòng con trống trãi buồn

Chuông vọng xứ người đêm vắng lặng
Lòng nghe xao xuyến kiếp tha phuong
Mỗi mòn trông về quê hương Mẹ
Nhớ mãi giao thừa ám khói hương...

Bao nhiêu năm dài xa cách Mẹ
Quạnh hiu chiếc bóng buỗi chiều tà
Nghen ngào lòng con, từng đêm nhớ
Con chắc Mẹ buồn chẳng nói ra

Cuộc sống dư thừa chán nệm ám
Mà sao buồn tủi bước bơ vơ
Chiều năm hết, hồn cô đơn quá
Hoang lạnh lòng con mắt lê mờ!

SỐNG

Sóng là ngược nhìn đòi không tủi thẹn
Sóng âm thầm tôi luyện Trí Nhân Tâm
Sóng vươn lên giữa côn trùng, cỏ dại
Sóng không hèn, luôn cúi loài hạ nhân

Sóng phải biết trắc nghiệm từng nhân cách
Sóng khép mình nghiêm khắc với cái Ta
Đừng tự tôn, tự khoe thành lố bịch
Thiên hạ cười khinh bỉ không nói ra !

Sóng tình cảm nhưng cũng cần lý trí
Sóng là nghe, im lặng trong tư duy
Sóng là động nhưng vẻ ngoài bất động
Sóng làm sao xứng đáng chí nam nhi

Sóng là thức, thế gian còn đang ngủ
Sóng an vui hướng thiện với tấm lòng
Không dối gian, tưởng làm là trí tuệ
Trí chim sẻ, sao dám đọ Đại bàng!

Sóng phải biết, loại người không tự trọng
Tránh xa nơi ô trọc chốn tranh giành
Hãy hiên ngang đâu cần phải xu hướng
Ngôn ngữ cười, sao mãi tìm hư danh !

PHẦN V

ĐƯỜNG THI THƠ MẶC KHÁCH

KHAI BÚT

Khai bút đầu Xuân nét hóa rồng
Tha hương vinh dự giống Tiên Long
Bao năm phấn đấu người Di tản
Lưu lại tài danh máu Lạc hồng
Xứ lạ buồn đêm luôn khắc khoải
Quê người thao thức mãi hoài trông
Mai vê bơi lội dòng sông cũ
Buông hết thương đau nhẹ cõi lòng !
MẶC KHÁCH

My daughter

Photo MẶC KHÁCH

CÁT BỤI

Kinh cầu chuông vong khói hương bay
Tỉnh giấc mê làm thôi đắm say
Bé khố kiếp người bao nghiệp chướng
Cõi trần tục lụy lầm chua cay
Từ bi hỷ xả lòng thanh thản
Cửa Phật tâm như hết trả vay
Rồi cũng ngộ ra đời giả tạm
Trở về cát bụi trắng đôi tay !
MK

BỤI ĐƯỜNG

Sương thấm trầm luân nắng xέ tà
Giữ lòng khí tiết nhớ ông cha
Quê hương thống khổ dân oan khóc
Đất khách đau thương cảnh xót xa
Trần trở canh tàn đêm giá lạnh
Buồn soi chiếc bóng tháng ngày qua
Bước đi thơ thẩn vùi nhung nhớ
Thui thui bên đường, có phải ta ?
MK

ĐỜI PHI CÔNG

Tang bòng một thuở kiếp Phi công
Ngang dọc nam chí vãy vùng
Lồng lộn không trung đầy quả cảm
Xông vào lửa đạn chẳng sòn lòng
Sa cơ vận nước trong tay giặc
Xem nhẹ thân này chết tựa lông*
Trán giữ Sơn hà – Sao buộc tội?
Anh hùng hào kiệt phải lưu vong !
MK

**(xem cái chết nhẹ tựa sợi lông)*

QUÂN TRƯỜNG XUẨA (KQ)

Dư âm vọng lại chốn Quân Trường
 Khí phách một thời còn vần vương
 Nhớ phút Mặc niệm hồn tử sĩ
 Lời thè Vị quốc sống noi gương
 Muru toan Bá chủ đầy tham vọng
 Thống trị toàn cầu ý khó lường
 Thế giới hận thù dân chét thảm
 Một thời tranh đoạt cảnh thê lương
MẶC KHÁCH (Co-Vi-19) 2021

SÀI GÒN HẤP HỐI

Sài gòn vội vã chít khăn tang
 Cuộc chiến vô nhân lửa bạo tàn
 Vạn nấm mồ hoang sầu cách biệt
 Muôn hồn oan khuất tiếng kêu than
 Người đi xa vắng noi rùng thảm
 Kẻ ở lòng đau cảnh dở dang
 Đát Mẹ vùi chôn bao tuán kiệt
 Chiều buông nức nở khóc ly tan
MK (1975)

HẠNH NGỘ

(Trại Hè Văn Bút Hải Ngoại _ Houston 2016)

Mừng bạn tha hương gặp gỡ nhau
 Cùng chung Quê Mẹ nỗi niềm đau
 Trà đàm Văn Bút vui nho nhã
 Hội ngộ Tao nhân thú vị cao
 Tâm mở duyên lành ơn đức gửi
 Ý mong phúc thọ nghĩa tình trao
 Thuyền chao lay nhẹ hồn thư thả
 Bịn rịn chia tay gió nghẹn ngào
MK

DÁNG THU

Thu về lay nhẹ cánh phong Lan
 Hoa nở hương bay sắc điểm vàng
 Sương ánh tơ hồng chờ Lãng từ
 Gió reo rộn rã đón Giai nhân
 Tình Thơ xúc cảm âm thầm nhớ
 Xao xuyến trong lòng mãi chẳng tan
 Em có nghe cung sầu thồn thức
 Vui bên nhau kẽo chóng phai tàn !

MK

THU SANG

Thu sang lá rụng hững hờ bay
 Lất phát mưa rơi phủ tháng ngày
 Khắc khoải sầu vương bao nỗi nhớ
 Ngậm ngùi hoang lạnh bóng hao gầy
 Miêng mòi tư lợi người chen lấn
 Chút bã hư danh kẻ ngất ngây
 Phiêu lảng cuối Trời quên thế tục
 Hồn Thơ man mác gió đùa lay

MK

PHIÊU BỒNG

Rũ áo phong sương nhẹ gánh sầu
 Dừng chân xú lạ gió sang Thu
 Máy bay hờ hững trời im vắng
 Man mác thuyền trôi khói mịt mù
 Chiều xuống hoàng hôn trong tĩnh lặng
 Đêm về thao thức kiếp phù du
 Tháng năm còn lại tìm quên lãng
 Cảnh sắc bình yên chẳng hận thù!

MK

HUẾ THƯƠNG

Mới nghe tiếng nói tựa tờ vương
 Yếu điệu làm sao giọng lạ thường
 Vĩ dạ buồng cau màu ửng đỏ
 Nội Thành sen đóa thoảng làn hương
 Bến Vân Lâu vẫn còn Vua đợi ?
 Thương Bạc lầu Em có đứng trông ?
 Tóc phủ bờ vai đời viễn xứ
 Chớ bâng khuâng Huế mãi trong lòng!
MK

NHỚ HUẾ

(*Phụng họa*)

Trữ tình e áp có Trăng Sao
 Cỗ kính uy nghi thận yếm đào
 Kẽ Vạn đò đưa ai thấp thoáng
 Trường Tiền lữ khách bước nôn nao
 Sông Hương trầm mặc mưa âm ý
 Núi Ngự cô đơn gió nghẹn ngào
 Những mảnh hồn đan trong khép kín
 Ngàn năm thương tiếc biết là bao!
MẶC KHACH

THU VỀ

Thu về lặng lẽ đón heo may
 Chút nắng còn vương má đỏ hây
 Từng chiếc buồn rơi làn gió thoáng
 Tảtoi hoa rụng bóng chiều lay
 Bâng khuâng lối cũ đường hiu quanh
 Thấp thoáng đèn vàng mưa nhẹ bay
 Ngày ngất hương tình đêm quyến rũ
 Nhìn thôi, không uống cũng nghe say!
MK

TÀN ĐÔNG

Hoa rụng vàng rơi tự lúc nào
 Năm nghe trăn trở giác chiêm bao
 Lan Hồng đua nở lòng mong đợi
 Sương Gió đêm về lại nhớ nhau
 Tróng vắng cô đơn sầu lữ thú
 Âm thầm hiu quạnh nỗi niềm đau
 Lặng nghe Xuân đến buồn chi lạ
 Chợt thấy tàn Đông lá đổi màu !

MK

HỒ GUƠM

Tĩnh lặng Hồ Guơm nước lững lờ
 Buồn dâng kỷ niệm gửi vào Thơ
 Lá rơi từng chiếc lòng xao xuyến
 Hoa rụng vương đầy dạ ngắn ngơ
 Khắc khoải sầu đưa tim buốt giá
 Lạnh lùng gói mộng tình bơ vơ
 Người đi ôm bóng vùi thương nhớ
 Kẻ ở hòn đau bước thẩn thờ...

MK

THỜI GIAN

Thấp thoáng trong gương tóc điểm sương
 Phù sinh hư ảo lẽ vô thường
 Mưa rơi rả rích sầu xa xứ
 Gió lạnh buồn hiu nhó cổ hương
 Cứ tưởng sẽ về ôm đất Mẹ
 Nào ngờ còn mãi kiếp lưu vong
 Rồi mai cách trở đời hoang vắng
 Xuân đến mà chi tan nát lòng !

MK

CỐI TRẦN

Rượu Đào yến tiệc mặc cho Trời
Tớ xuống thế gian thử cuộc chơi
Tết đèn thú vui không kể xiết
Bầu cua xập xám chẳng cần mòi
Mùng Xuân ly rượu với phiền muộn
Nồng ấm môi hồng bước lá loi...
Mỹ nữ tu Tiên lòng khép kín
Cối trần quyến rũ khắp muôn nơi...
MK

TRỒNG VĂNG

Tóc đã pha sương nắng xế tà
Giữ lòng khí tiết chẳng phôi pha
Quê hương thống khổ dân oan khóc
Đất khách đau lòng lệ xót xa
Trần trở canh tàn cơn giá lạnh
Buồn đêm chiếc bóng tháng ngày qua
Bước đi thơ thẩn vùi thương nhớ
Thui thủi bên đường có phải ta ?
MK

TƯƠNG TU' CHIỀU

Thương ai cực khổ lạnh trên sông
Gió lộng thuyền chao rẽ ngược dòng
Đợi dáng cô đơn chiều quanh vắng
Chờ người lè bóng biển mênh mông
Nháp nhô làn nước lòng xao xuyến
Sóng vỗ mạn tàu dạ đợi trông
Đêm xuống âm thầm trong tĩnh lặng
Thời gian hờ hững tiếc môi hồng !
MK

TÌNH NHỚ

Chiếc lá hững hờ lặng lẽ bay
Chợt nghe hoang lạnh lệ voi đầy
Đông về vội vã sương còn đọng
Xuân đến âm thầm gió chẳng lay
Tình nhớ đêm tàn tim buốt giá
Buồn thương chiếc bóng đáng hao gầy
Nửa khuya tĩnh giác lòng xao xuyến
Cứ ngỡ những chiều hương đắm say...
MK

HOÀI HƯƠNG

Hoàng hôn buốt lạnh gió tàn Đông
Thương quá Quê hương xót cả lòng
Đất khách buồn hiu đường vắng lặng
Xứ người lạc lõng phô mêm mông
Ra đi những tưởng ngày quay lại
Nào biết mỗi mòn đêm ngóng trông
Khắc khoải hao gầy sâu viễn xứ
Hướng về Đất Mẹ mắt lung tròng...
MK

NÀNG THƠ

Nàng Thơ đứa cọt mộng trăng sao
Yếu điệu bên song bóng liễu đào
Tháp thoảng nụ hồng e thẹn bước
Long lanh mắt biếc dáng thanh tao
Thênh thang bến vắng sương mờ ảo
Lạc giữa đường khuya đêm xuyến xao
Một chút tình riêng lòng muôn ngỏ
Tâm tư hoài vọng ngại ngùng trao
MK

XAO XUYÊN

Chiếc lá cuối cùng lưu luyến rơi
Chợt nghe xao xuyến nỗi đày voi
Còn đâu mơn mởn chồi xanh biếc
Thoáng đã tàn phai nụ tả tai
Dẫu biết thân này là cát bụi
Dù sao xin cũng cảm ơn đời
Ân tình nhớ mãi người xưa cũ
Khoảng lặng buồn, tan tác khắp nơi...
MK

ĐẤT KHÁCH

Đất khách quê người gặp gỡ nhau
Cùng chung ty nạn nỗi niềm đau
Bút đề thi phú nền Văn học
Sử sách lưu truyền thế hệ sau
Một chút hư danh lòng đó kỵ
Sao bằng liêm sĩ sống thanh cao
Lãng du săn ảnh hồn man mác
Kìa nắng hoàng hôn bóng nguyệt chao...
MK

LỆ BÚT

Bao mùa lá rụng mỗi Thu sang
Thoáng đã qua mau chợt ngỡ ngàng
Nhớ mãi luyến lưu buồn già biệt
Đâu ngờ đôi ngã khóc ly tan
Em đi...vui với đời hoa gấm
Anh vẫn...áo tù cảnh xốn xang
Đói, lạnh mưa rơi lòng trống vắng
Mượn Thơ lưu bút lệ dâng tràn...
MK

THÚ TAO NHÃ

Mừng bạn tha phuong gặp gỡ nhau
Cùng chung sở thích trước như sau
Vui chơi Nhiếp Ánh đời tao nhã
Nghệ thuật Tranh Thơ thú vị cao
Một chút tình si nào có biết
Rồi quên hư ảo chuyện hôm nao
Thuyền trôi nước biếc hồn thư thả
Ngohan lại thời gian đã úa màu !

MK

TÌNH NGHỆ SĨ

Đất khách ơn đời gặp gỡ đây
Hân hoan chào đón một vòng tay
Bên nhau ngắm cảnh lòng lưu luyến
Lạc chốn Bồng lai hương ngát ngây
Cùng đợi thời gian phơi ánh sáng
Nhìn từ góc độ đắm mê say
Vui chơi săn ảnh tình bằng hữu
Nghệ thuật thăng hoa lộng gió mây...
MK

KHÓC TRỜI NAM

Lặng nhìn Quê Mẹ dấu tàn phai
Nhớ mãi Miền Nam lệ chảy dài
Vạn nấm mồ hoang đời cải tạo
Trăm nghìn tàn phế mất tương lai
Chỗ kia bom đạn vùi chôn xác
Nơi nọ điêu tàn thương tiếc ai
“Xáo thịt nòi da”_ sao lại thế ?
Chiến tranh “phi lý”_ đúng hay sai ???
MK

THƠ XƯƠNG_HỌA

TÌNH CHIẾN HỮU

Tóc đã sương pha, Kính bạn già
Chút tình ty nạn chó phôi pha
Văn chương thi phú luôn gìn giữ
Nghệ thuật Tranh Thơ vẫn thiết tha
Quân sử ghi ơn hồn tuấn kiệt
Cờ vàng thấm máu khúc quân ca
Sứ xanh còn đó đời nô lệ
Thức tỉnh lòng dân giữ nước nhà
Mặc Khách (2018)

From: [Mkhach <mkr707@yahoo.com>](mailto:Mkhach<mkr707@yahoo.com>)
Date: Fri, Mar 29, 2019 at 3:35 PM
Subject: ***KHÓC TRỜI NAM***
To: Mac Khach <mkr707@yahoo.com>,
[Chuyển tiếp >>>](#) <huynhkimthu09@gmail.com>,
[Dien Dan THO VAN](#) <thovan@yahooogroups.com>
Cc: [Yahoo Groups](#) <diendandantoc@yahooogroups.com>,
[ThaoLuan 9 DienDan](#) <thaoluan9@yahooogroups.com>,
, luuvong12@yahoo.com <luuvong12@yahoo.com>

KINH QUÝ VI

Xin chia sẻ – Xin Mời hoa

Mặc Khách

BIA SỨ

Vầng vắc nghìn thu kẻ tội đồ
Mang về đất Mẹ thuyết Tô hô
Bao người yêu nước đời bi thảm
Những kẻ Việt gian sống nhởn nhơ
Vận nước điêu linh dân khổ nạn
Anh hùng hào kiệt chết không mồ
Tiếc thay sinh lõi thiên niên kỷ
Chí lớn thời đành gửi gấm Thơ

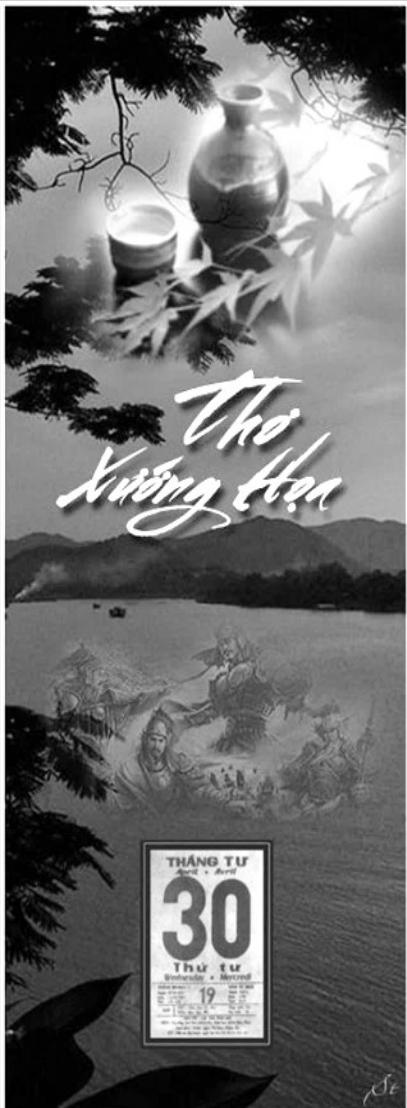
MẶC KHÁCH

Bài họa:

BIA SỨ

Cẩm tú giang sơn bức họa đồ
Mà phường mã tấu với răng hô
Đành làm rách nát dân điêu đứng
Nỡ để tan tành đảng nhuốc nhơ
Lắm kẻ ôm hờn trong địa ngục
Bao người nuốt hận dưới hoang mồ
Mong xoay địa trực trời không tựa
Mượn rượu tiêu sầu xướng họa Thơ

Đinh Tường

MỘT KIẾP CHINH NHÂN (*Bài họa*)

Quê người ty nạn khổ thân già,
Mái tóc giờ đây đã muối pha.
Khổ lụy quê hương luôn mãi nghĩ,
Hận thù đất mẹ chẳng hề tha.
Quân hành vẫn nhớ hùng câu hát,
Chính khí còn nghe rộn tiếng ca !
Một kiếp chinh nhân tình chiến hữu...
Lòng son tưởng niệm mãi quê nhà !
Nhật Hồng Nguyễn Thanh Vân

TÌNH ĐỒNG ĐỘI (*Bài họa*)

Ôi tình chiến hữu mãi không già !!!!
Nhớ thuở nâng ly rượu máu pha.
Đồng đội, thề nguyên - nên gắn bó;
Kẻ thù, nhất quyết - chó dung tha.
Cam tâm cuồn vó, quân Nam tui;
Khoái chí vung cờ, giặc Bắc ca.
Nước mắt, nhà tan, thân "cải tạo";
Lưu vong đất khách nhớ quê nhà.
Thảo Chương Trần Quốc Việt

BÀI XUỐNG :

ĐÓN THU

Lặng lẽ Quê Người đón lá phong
Thoáng nghe hương tỏa đáo Lan Hồng
Ngọt ngào sương ngậm còn e áp
Rực rỡ đêm về vẫn đợi trông
Mặc Khách bâng khuâng tơ tưởng nhớ
Tao Nhân xao xuyến dạ chờ mong
Thu sang thôi hãy vui giây lát
Đừng để buồn vương se sắt lòng ?!
Mặc Khách

THU MƠ (Bài họa)

Lặng đứng bên rừng Thu lá phong,
 Ngất say giữa sắc đỏ chen hồng.
Lung linh dài nắng khom mình ngó,
 Lộng lẫy cây ngàn ngừa mặt trông.
 Mây lướt rộn ràng khơi nỗi nhớ,
 Gió lùa ríu rít gợi niềm mong.
 Thu mang nét đẹp cho tràn thế,
 Xui khiến thi nhân nao nức lòng...

Thu T.10-2012

THU VỀ (Bài họa)

Thu về Trung Mỹ đón nam phong
Ngây ngất hương thơm tỏa dâu Hồng
Mặc khách đê mê lòng ngóng đợi
Giai nhân bên lén dạ chờ trông
Trộm nhìn âu yếm hồn chất ngất
Thầm liếc lá rơi tình nhớ mong
Tưởng nhớ thu sang ngày tháng cũ
Người đi kẻ ở vẫn vương lòng ?!
Kim Hương (Costa Rica 29-10-2012)

THU (Bài họa)

Mịt mù đất lạ ngọn thu phong
Mặc khách yêu ai, nặng bóng hồng ?
Non nuóc tang thương dành gởi lại
Sơn hà vuông vắn mãi chờ trông
Đoạn đường phiêu bạt mây ngàn nhớ
Muôn dặm trùng khơi dạ xiết mong
Con tạo dệt chi, thêu lấm cuộc
Thi nhân vò vĩnh nát tâm lòng ...
Kiều Công Ly

THU VẮNG (Bài họa)

Đất khách mưa rơi ngợp lá phong.
Sắc bay vàng -tím- đỏ -cam- hồng...
Nhà rung bảo giật ,người sơ tán
Đêm vẫn mưa giầm, mắt ngóng trông.
Lảng đảng thơ xưa, còn xướng họa.
Âm thầm bạn cũ vẫn chờ mong.
Quê nhà thu đến buôn vui nhỉ.
Thầm hỏi thi nhân có bận lòng.

Lam Điền NT

(Viết trong ngày báo Sandy miền Đông Bắc Hoa Kỳ.
Và báo số 8 Sơn Tinh tại VN 30/10/2012)

THU ĐỢI (Bài họa)

Lá vàng rơi rắc quyện Thu phong
Quanh khóm vườm lan chớm nụ hồng
Nhớ tối bóng Ai mà mỏi ngóng
Thương về đất Mẹ những mòn trông
Niềm tin canh cánh bằng nung nấu
Tình ái mơ màng chút đợi mong
Hắn biết đón chờ đầy ước vong
An vui sâu lắng đọng trong lòng
Tó Nguyễn, San Jose 30/10/2012

HOÀI THU (*Bài họa*)

Một mình nhặt lá dưới vi phong
Trong mưa cành lan ửng chút hồng
Cú ngõ bên lá vàng trông ngóng
Người trai Lính Chiến thỏa ước mong
Lời nguyện hôm nào còn hun đúc
Thôi thúc người em nhỏ đợi trong
Được một ước mơ trong thương vọng
Vóng tay người lính mãi bên lòng...

Hoàng Lan

THU THẦM KÍN (*Bài họa*)

Lá vàng rực rõ gió reo phong
Từng chiếc thu sang tựa cánh hồng
Mòn mỏi chờ ai trên bến lạ
Con đò tháp thoảng vẫn chờ trông
Người đi biền biệt phương trời đó
 Có biết nơi này dạ nhớ mong
 Ngày đó chia tay tiếc nuối quá
Thôi dành chôn kính ở trong lòng

Hoa Thông NM, 31-10-2012

SẤU THU (*Bài họa*)

Quê người se sắt trận thu phong,
Rơi lá vàng luôn rụng lá hồng.
Tróng trải cuộc đời đau đớn hận,
Ngùi thương đất mẹ mòn trông.
Ngọn cờ dân chủ người đang đợi,
Câu hát nhân quyền dân mãi trông.
Đất khách thân già cõm cõi mộng...
Không buồn sao được thiết tha lòng !

Liêu Xuyên

HƯƠNG THU (Bài họa)

Hạ chưa đi hết đã thu phong
Phương nhớ xa xôi cánh hạc hồng
Bay bồng đêm sương sao xuyến gọi
La đà ngày muộn thiết tha trông
Hương cau thấp thoáng niềm hy vọng
Ly rượu với đầy nỗi ước mong
Mùa sê vàng thêm bao chiếc lá
Tao nhân hoà mực thả tơ lòng...

Hawthorne 18 - 02-2019 CAO MỸ NHÂN

Nhin Muà Thu Đẹp

<http://www.youtube.com/watch?v=2MT1iz6VpvA&hd=1>

Mặc Niệm Một Cuộc Tình <https://youtu.be/uOecQVagftA>

BÀI XƯỞNG

LÒ LUYÊN THÉP

Huân nhục danh vang khắp bốn vùng
Đây lò luyện thép tạo Anh hùng
Quân trường địa ngục nơi rèn chí
Dũng cảm kiên cường giữ núi sông
Tuổi trẻ hiên ngang tài đởm lược
Hiến thân Bảo Quốc trấn Không trung
Cõi mây đùa gió lòng kiêu hanh
Xem nhẹ tan thây tựa chiếc lông !

Mặc Khách

CÁNH TAY ! (Bài họa)

Đẹp gai học giỏi mộng vẩy vùng:
Tổ quốc không gian cả đấng hùng.

Lướt gió như chim gìn đất tổ.

Tung mây tựa nhạn giữ non sông.

Cờ Vàng (*) bảo vệ đem toàn tri.

Chính nghĩa chu toàn đã tận trung.

Dốc hết tâm can "tri" số mạng. j/k

Cánh tay "chính trị" góm đầy lông !

TIM PS tặng Thai Quang Đặng Lê Chiêu Mặc Khách

Mặc Khách

BAI XUỐNG

***NỐI LÒNG* (Đường Thi)**

Xuân về gợi nhớ những cành mai
 Vắng lặng đìu hiu chẳng dấu hài
 Đất khách cô đơn, thân lữ thứ
 Quê người gió lạnh buốt đói vai
 Giao thừa chuông điểm, sầu chia cách
 Khắc khoải tàn canh tiếng thở dài
 Mỗi mắt ngóng trông ngày trở lại
 Nỗi buồn “non nước” sẻ cùng ai !

Mặc Khách

***XUÂN SANG !* (Bài họa)**

Mỗi độ Xuân sang ngó Cúc, Mai
 Thi đua sắc thắm bóng hình hài
 Ly hương lẽ bóng buồn oằn cổ
 Viễn xứ mình ên khổ nặng vai
 Đất mẹ điêu tàn : ngồi thở vắn
 Quê cha cằn cỗi : đứng than dài
 Lòng đau mất nước : tân niên tới
 Chúa, Phật xa vời tỏ với ai ?!

Tím

***LO CHI NGÀY MAI!* (Bài Họa)**

Đừng thèm nghĩ ngợi đến ngày mai
 Thế sự giờ như chuyện tấu hài
 Lão nọ hầm hù đau cần cổ
 Bà kia ám úc mõi bờ vai
 Than trời cuộc sống dần thun ngắn
 Trách đất đau thương cứ kéo dài
 "Vậy chó bao giờ Trời mới thả?"
 Xin thưa: "Hết biết hỏi thăm ai!"!!!
Ó Biển 227 LC

BÀI XƯỚNG

NHỚ HUẾ

Trữ tình e áp có Trăng Sao
 Cỗ kính uy nghi thận yếm đào
 Kẽ Vạn đò đưa ai thấp thoáng
 Trường Tiền lữ khách, bước nôn nao
 Sông Hương trầm mặc mưa âm ỷ
 Núi Ngự cô đơn, gió nghẹn ngào
 Nhũng mảnh hồn đan trong khép kín
 Ngàn năm thương tiếc biết là bao!
Mặc Khách

THƯƠNG ĐẤT THẦN KINH (Bài Họa)

Sông Hương núi Ngự đẹp làm sao,
 Mai trúc thơm hương lẵn cội đào.
 Phố chợ êm đềm vui lầm lầm,
 Thuyền trăng lờ lững nhớ nao nao !
 Hoàng Thành ghi dấu luôn trầm mặc,
 Gái Huế cười duyên quá ngọt ngào !
 Thương đất Thần kinh thù phỉ cộng...
 Mậu thân tàn sát biết dường bao !
Nhật Hồng Nguyễn Thanh Vân

NOI CỖ TÍCH (Bài Họa)

Huế như tinh tú nở muôn sao
 Trên biển mù khơi toả ánh đào
 Mặc khách bâng khuâng pha mực vẽ
 Tao nhân lâng đâng ngậm buồn nao
 Năm mươi Tết cũ đèn ti vết
 Bốn chục Xuân nay đỏ đâu ngào
 Núi Ngự sông Hương nơi cổ tích
 Mơ hồ kỷ niệm khói sương bao...
Hawthorne 16 - 4 - 2019 CAO MỸ NHÂN

Mặc Khách

NHỚ HUẾ* (Bài Họa)

Nhớ đây nhung mà biết nói sao ?
Nhớ ngày từ biệt rõ hoa đào
Nhớ lời em nói chừ thêm nuối...
Nhớ ý bậu trao nay nóng nao...
Nhớ được trở về thăm phố cũ
Nhớ thời mới gặp tăng me ngào
Nhớ nay còn đó nguyên xao xuyến
Nhớ cảnh chia ly đau xiết bao !

Khoảng tháng /01/1975 rời Hué, mưa nhẹ.

Thái Huy, 15/4/2019

BÀI XUỐNG

ĐÙNG QUÊN

Gió vẫn vi vu giữa núi đồi
Tâm người phân tán khắp muôn nơi
Nghĩ về cố quận sầu cảm nín
Nỗi khổ dân nghèo lệ đắng môi
Múa hát trờ cờ không biết nhục
Học cao vô sĩ chịu làm tôi !
Tha hương lạc lồng hồn vong quốc
Nhớ Nước đau lòng Mẹ Việt ơi !

Mặc Khách

HỒI QUÊ ƠI ! (Bài họa)

Cảnh quan nước Việt núi sông đồi
Diễm lệ vô cùng khắp mọi nơi
Hám lợi tham danh thương chót lưỡi
Ra luồn vào cúi quý đầu môi
Mũ cao áo thụng vinh hờ chủ
Quì gối khom lưng nhục phận tôi
Lưu lạc bấy chày bao lệ thảm
Tham vàng bỏ ngãy hối quê ơi!
Doãn Thường, 1-5-2019

ĐỪNG QUÊN (Bài họa)

Quê hương biển đảo núi sông đồi
Sản vật tài nguyên khắp mọi nơi
Giặc chiếm quân hèn tro cắp mắt
Thù xâm lũ khốn ngậm đôi môi
Khom mình bái gối đành thân tớ
Rút cổ co đầu chịu phận tôi
Đảng ác ướn hèn theo ngoại tộc
Vùng lên cứu nước quốc dân oi !
Đinh Tường

NGÓNG VỀ CỐ QUỐC (Bài họa)

Rừng phong lá rụng ngập lưng đồi;
Xào xác gió chiều thổi khắp nơi.
Lê kiếp tha hương ...sầu nẫu ruột !!!
Ném đời viễn xứ...đắng tê môi !!!
Xứ người nhộn nhịp...vui thân họ.
Đất khách âm thầm...tủi phận tôi !!!
Bốn bốn năm qua còn luyến tiếc;
Ngóng về cố quốc Việt Nam oi !!!
Thảo Chương Trần Quốc Việt 01-05-2019

ĐỪNG QUÊN (Bài họa)

Mây chiều bay thấp lửng ven đồi
Quốc Hận ngày này nhớ một nơi
 Quê Mẹ rung rung sầu ngắn lệ
 Miền Nam hậm hực hận bờ môi
Giặc Tàu cướp Nước mìn làm chủ
 Lũ Chết bắt dân phận tớ tôi
Quốc Hận vẫn là ngày Quốc Hận
Việt Nam thức tỉnh đồng bào oi !
Tô Nguyên

BÀI XUỐNG

KHÓC SAIGON

Hốt hoảng chìm trong lửa bạo tàn
Sài Gòn run rẩy chít khăn tang
Người đi cách biệt, sầu câm nín
Kẻ ở chia tay tiếng khóc than
Rừng thẳm chiều buông, đời cải tạo
Mồ hoang vạn nấm lè dâng tràn
Bắc Nam cùng giống, sao thù hận?
Trách nhiệm về ai hỏi thế gian ?
Mặc Khách (1975)

THÁNG TƯ NĂM ẤY (Bài Họa)

Tháng Tư năm ấy bởi tham tàn
Hòn Ngọc Viễn Đông đau đớn tang
Kẻ bước hồn thương còn bịn rịn
Người ngồi tim thảm vẫn sầu than
Thân nhân dương thế bất tin tới
Cải tạo cõi âm khiến lệ tràn
Cộng sản chủ trương gieo độc ác
Giặc Hò quý đỗ chốn dân gian
Doãn Thường, 22-4-2019

KHÓC SÀI GÒN (Bài Họa)

Cứ nghĩ rằng sau cuộc chiến tàn
Nỗi đau cả nước được phi tang
Sài Gòn hướng tới xây hưng thịnh
Hà Nội vươn lên xóa oán than
Từng bước thực thi dân chủ khắp
Mỗi nơi bày tỏ ám no tràn.
Chẳng ngờ rặt thấy trò man rợ,
Chú phinh mà thôi, toàn dối gian !
Thái Huy

HẬN TIẾC THÀNH ĐÔ (Bài Họa)

ĐỌC XUỐI:

Đô thành tiếc hận khóc canh tàn,
Việt tộc cùng chia lệ tóc tang.
Mồ mả tổ tiên đành xới bỏ,
Vợ chồng con trẻ khóc buồn than !
Nô vong* tủi nhục thân dầu dãi,
Khổ luy thương đau máu chảy tràn !
Bờ cõi nước non sâu rẽ bán...
Hồ quân rõ ác tặc tà gian !

ĐỌC NGƯỢC:

Gian tà tặc ác rõ quân hồ,
Bán rẽ sâu non nước cõi bờ.
Tràn chảy máu đau thương luy khổ,
Dãi dầu thân nhục tủi vong nô.
Than buồn khóc trẻ con chồng vợ,
Bỏ xới đành tiên tổ mả mồ !
Tang tóc lệ chia cùng tộc Việt...
Tàn canh khóc hận tiếc thành đô !

Lieu Xuyên

KHÓC VIỆT NAM!!

(Bài Họa Khóc Saigon)

Bốn mươi năm bạo chúa hung tàn
Đất nước than ôi nhuộm tóc tang!!!
Nhân sĩ công cụm kèm xiết thảm
Dân oan khiếu nại mặc kêu than
Cao nguyên bán tháo: Tàu đầy rẫy
Biển đảo dâng trao: Chết ngập tràn
Tê hại sài lang gây nghiệp chuồng
Vùng lèn diệt Cộng cùu dân gian ...

Mặc Hậu (April 30, 2015)

Bài họa 2 (mượn vần)

Mặc Khách

MỌNG TUỐNG (*phụng họa*)

Đợi mãi hòng nhan chẳng gặp ai
Giác mơ níu lại vẽ hình hài
Nằm ôm mộng tưởng xoa...hơi thở
Ghé sát môi hôn vuốt...tóc dài
Có phải em chờ nơi cuối phố
Hay là đứng đợi với vòng tay
Mộng thôi cũng thỏa lòng mong ước
Ai nỡ mà mò chuyện đúng sai?!

Mặc Khách

KHÓC BẠN HẠNH CHẾT TÙ (*Bài Họa*)

thức trắng đêm chong bóng nguyệt tàn
sao nguôi được Hạnh chết thuong tang
anh lia mắt trợn tròng đau đớn
hồn khuất họng khô nắc thở than
tre cót cuộn thi hài hổ mặt
huyệt chôn bùn nhão đất chua tràn
“tụi bay ! dừng cuốc vác về trại”...
lặng nhớ xưa tù với dối gian.

Tố Nguyên (02 May 2015)

CUỘC CHIẾN TÀN (*Bài Họa*)

Giặc đến thành đô cuộc chiến tàn
Trời Nam ảm đạm một màu tang
Lìa cha lạc mẹ lời ta thán
Nát cửa tan nhà tiếng oán than
Phụ tử chia ly dòng thảm đượm
Phu thê cách biệt giọt sầu tràn
Quân dân cán chính đời cay đắng
Bởi lũ cai tù quá ác gian
Đinh Tường

BÀI XUỐNG

KHÁCH THO'

Giới thiệu thi đàn bạn mến thơ
 Danh vang Mặc Khách cũng ơ hờ
 Không Quân nghiệp lính vừa tan tác
 Cải tạo thân tù tiếp xác xơ
 Tỵ nạn...quê cha luôn vọng tưởng
 An cư ... đất mẹ vẫn hoài mơ
 Nghè chơi Nhiếp ảnh nhiều vui thú
 “Một Mảnh Đời” trôi thật chẳng ngờ

Vu Son

NGƯỜI THO' (Bài Họa)

Mặc Khách thi nhân ghé bến thơ
 Văn chương sáng tác chẳng ơ hờ
 Không quân gãy cánh tù rồng rã
 Rừng núi tàn đêm cảnh xác xơ
 Cải tạo cơ hàn từ đạo ấy
 An cư ổn định hết hoài mơ
 Quê hương các trở vàng trăng khuyết
 Một khói tinh ta thật khó ngờ

Kim Hương

KHÁCH THO' (Bài Họa)

Hội ngộ Vườn Tiên yêu điệu Thơ
 Vàng son mỹ nữ cũng ơ hờ
 Hòa bình nhảy múa ai ca hát
 Cải tạo cùm gông ta xác xơ
 Đất khách...quê người nuôi ý tưởng
 Tha hương ...ty nạn giữ hoài mơ
 Ngao du ngắm cảnh cùng mây nước
 Lạc chốn Hoa Tiên thật chẳng ngờ.

Mặc Khách

BÀI XƯỚNG

CHÀO THI HUYNH MẶC KHÁCH

Mừng đón Mặc huynh vui đến đây
Cùng nhau ta góp một bàn tay
Văn thơ rộn nở hương thêm sắc
Thi phú hài hòa đậm nét say
Để có nụ cười trong cuộc sống
Và quên cõm áo buỗi thời nay
Hoa Tiên từng bước ngày luôn mới
Bèn thắm tình người, ta đắp xây...
Hàng Dũng

CHÀO THI HUYNH MẶC KHÁCH

(Bài Họa)

Chúc mừng Mặc Khách đến nơi đây
May mắn thi đòn thêm một tay
Thơ phú mượt mà tình bạn mới
Văn chương bay bướm ú tem say
Chung vui Đất Đỏ hồn ngây ngất
Họa xướng Hoa Tiên điệu khúc hay
Huynh đệ chung vui trời hải ngoại
Cùng nhau sáng tác thả men say
Kim Hương

CHÀO THI HUYNH MẶC KHÁCH

(Bài Họa)

Đất khách Ơn đời gặp gỡ đây
Bên nhau tiếp nối một bàn tay
Văn Thơ quyền rũ tô thêm sắc
Thi phú du dương nét đắm say
Một chút tình xanh nơi xứ lạ
Rồi quên hư ảo chuyện hôm nay
Hoa Tiên đẹp mãi ta vun xới
Bạn hữu cùng vui quyết dựng xây...
Mặc Khách

BÀI XUỐNG

BỤI ĐƯỜNG

Sương thâm trầm luân nắng xé tà
 Giữ lòng khí tiết nhớ ông cha
 Quê hương thống khổ dân oan khóc
 Đất khách đau buồn cảnh xót xa
 Trần trở tàn canh đêm giá lạnh
 Buồn soi chiếc bóng tháng ngày qua
 Bước đi tho thẩn vùi thương tiếc
 Thui thui bên đường, có phải ta?
Mặc Khách

LỆ SẦU VƯƠNG (Bài Họa)

ĐỌC XUÔI:

Sương chiều gió lạnh buốt dương tà,
 Khổ luy tình đau nhớ mẹ cha,
 Thương cảm núi sông buồn xú lạ,
 Tui rầu non nước khóc quê xa !
 Hương tàn khói uất mồ hoang phé,
 Đất mất người hòn năm lại qua !
 Trường hận oán dân đời sống thảm...
 Vương sầu lệ máu rỉ lòng ta !

ĐỌC NGƯỢC:

Ta lòng rỉ máu lệ sầu vương,
 Thảm sống đời dân oán hận trường !
 Qua lại năm hòn người mất đất,
 Phé hoang mồ uất khói tàn hương.
 Xa quê khóc nước non rầu tui,
 Lạ xú buồn sông núi cảm thương !
 Cha mẹ nhớ đau tình luy khổ...
 Tà dương buốt lạnh gió chiều sương !

Liêu Xuyên

HOÀI HƯƠNG (*Bài Họa*)

Mây trôi lẳng lặng buỗi chiều tà
Đất khách bồi hồi nhớ mẹ cha
Ngõ vắng hoa tàn rơi lá tả
Hiên buồn gió thảm hú xa xa
Cầu mong quốc thái nhanh nhanh đến
Ước nguyện dân nàn chóng chóng qua
Cố quận trông về mi úa lệ
Ai người thấu được nỗi lòng ta
Đinh Tường

XUÂN VỀ NHỚ HUẾ (*Phụng Họa*)

TẾT	đến Quê Người nhớ bóng xưa
XA	bao nỗi nhớ từng cơn mưa
QUÊ	em Thừa Phủ đêm trầm mặc
NHÀ	ở Ngự Bình gió nhẹ đưa ?
THƯƠNG	dáng che nghiêng vành nón lá
NHỚ	làn tóc xỏa bên rèm thưa
HUẾ	còn cổ kính trong khuôn phép
YÊU	mãi “răng mô” nọi chặng vừa

Mặc Khách

BÀI XUỐNG

ANH HÙNG – VẬN NUỚC

Nghìn Thu khí tiết chẳng thay lòng
Thương nhớ quê hương vẫn ngóng trông
Giặc Bắc hung tàn xâm lấn đất
Việt gian đồng lõa thấy như không
Phản dân hại nước phường vô lại
Công rắn cắn gà nhục tể tông
Tổ Quốc lâm nguy cùng đứng dậy
Dụng cờ Cách Mạng ắt thành công !
Mặc Khách

ĐẤT NUỚC ĐÚNG LÊN (*Bài Họa*)

Xa cách quê hương khắc khoải lòng
Nước nhà thoát cộng, mỏi mòn trông
Thương con dân Việt luôn đau khổ
Hận lũ cộng nô cứ bốn không
Mãi quốc cầu vinh gom bạc khói
Tôn thờ Lê mac bỏ dòng tông
Giặc Tàu xâm lấn len bờ cõi
Hãy đứng vùng lên khởi tiến công!
Nguyễn Cang

TỔ QUỐC TRÊN HẾT (*Bài Họa*)

Sông núi hồn thiêng chứng tắc lòng
Từ nam chí bắc đứng ngồi trông
Thương dân mến nước muôn đời có
Bán biển buôn rừng vạn đại không
Dẫu dạ từ bi dòng Tịnh độ
Dù tâm hỉ xả phái Thiền tông
Nhưng vì địch họa thè cương quyết
Cởi áo nâu sòng lập chiến công
Đinh Tường

BÀI XƯỚNG

XUÂN ĐẤT KHÁCH

Thao thức đêm dài gió buốt Đông
Cố nhân chia cách lệ đan dòng
Giao thừa tĩnh lặng trong phòng vắng
Xuân đến buồn hiu chẳng đáo hồng
Rảo bước cô đơn đòi ảo mộng
Một mình lẻ bóng có như không
Tháng ngày hờ hững tinh xa lạ
Thương nhớ làm chi đáng cõi lòng !

Mặc Khách

DẤN THÂN ! (Bài Họa)

Năm hết tết đến tiết trời Đông:
Mở túi thơ ra “thả” mấy giòng.
Viễn xứ lâu ngày phai má thắm.
Ly hương dài tháng nhạt môi hồng
Niềm đau đất mẹ Tàu giành: có.
Nỗi khốn quê Cha Chết lấy: không.
Trí thức đâu gòi xin nỗi “dậy”.
Dấn thân đuổi Tập “hả hê” lòng !

Tím

Tuesday, January 12, 2016

Nét đặc trưng Xướng Họa 2 bài Thơ Đường :
XUÂN ĐÁT KHÁCH (Bài Xướng) _ Mặc Khách
DÂN THÂN (Bài Họa) _ Tím

Duc Vu Tran writes to ChinhNghia@Yahoo Groups :

Vui Xuân: Trân Trọng Kính Chuyển Xuân Đất Khách :
Những án thơ văn của “Quý Thi Nhơn: là Những Vị Lữ Khách
Độc Hành Trong Những Ngày Xuân Trong Lịch Sử Đường
Đại”... Là Những Hiệp Sĩ Áo Xanh... Trên Đầu Trời Kim Cổ Càn
Khôn Của vũ Trụ

Kính Thưa Nữ Thi Sĩ Tím Nguyễn, Thi sĩ Bá Đỗ,
Thi sĩ-Mặc Khách, Thi sĩ Nhất Hùng và Quý Vị...!

Lão hủ phóng bút ngày xuân vong tình thơ qua thi ca của quý vị...

1_ Muỗi đâu :

Lão hủ VIV không biết làm thơ và không có khả năng viết văn, nhưng khi đọc thơ của quý vị gửi cho mà nghe hồn thi ca mồi gợi “và được mẫn mò” trong vườn thơ của quý vị... thì tâm tình cũng đạt dào theo: Hồn Thơ của Đại Thi Bá Tam Nguyên Yên Đỗ Nguyễn Khuyên mà vịnh :

“ Lúc hứng : Đánh thêm ba chén rượu...!

Khi buồn : Ngâm vịnh những vần thơ... ”

(*Thơ của Thi hào Nguyễn Khuyên*)

Giá trị đích thực của “Tho” của thi nhơn chính là những:

“Suy tư sinh thực, như là một nhân sinh quan” của cuộc đời được thi nhơn: “cô đọng theo” đúng điệu “Thi ca của đại thi hào, một triết gia vĩ đại người Cổ đại Hy Lạp: S.P. Plutarch, gói trọng tâm tình theo hồn rượu mà chia sẻ cho thế nhơn mà vui sống.

Quả đúng như vậy :

“Uống rượu ‘vừa phải’ bỏ tim gan phổi phèo: đại bỏ khí lực... ngâm vịnh thơ nhạc... xả stress... gìn giữ tâm cang bình thản, trí lực sung mãn... bá bình tháo lui... trường thọ khang an..”

Đọc thơ của quý vị mà nghe niềm vui của lòng chơn thật trào dâng:

Mặc Khách

“ Nguồn đau cứ rót cho nhau...
Lời say sưa mới là câu chyện tình...”

*(Thơ Trần Huyền Trân tâm tình cùng
Thi Hào Tân Đà Nguyễn Khắc Hiếu)*

Vào cõi Đường Thi – Thi sĩ Mặc Khách :

Rão bước cô đơn... : Đời ảo mộng...!...??
Một mình lẽ bóng... : “có như không”...
“cô đơn...và ảo mộng”... đối xứng qua các trục tung hoành “trên
biểu đồ toán học ...” nên lẽ bóng: có như không ...
Giá trị của hồn thơ là thi sĩ đã “gõ cửa vào hư không” một cách
nghiêm túc.

Quả thật vậy: “Đời người... như là những vở kịch” mà hài kịch
đơn giản là cách khôi hài của một lối sống nghiêm túc

“Comedy is simply a funny way of being serious.”

- Trích từ lời thiênh Peter Ustinov

Nữ Sĩ Tím Nguyễn thánh hóa thơ ca qua tình tự yêu nước, như
một sinh thức luận theo “Càn Khôn Vũ T-Kim Cố Thơ Văn” Vạn
lời nguyễn lịch sử ...

Dẫu biết rằng Thơ Đường qua các thời đại nhà Đường Trung
Hoa “ nét sinh thực của cuộc sống và nền thi ca chỉ toàn là than mây
khóc gió...nên vẫn vắng bóng...những tinh anh” của Duy Thực
Luận.

Quả thực vậy, Quý vị xét các bài thơ Đường theo ngũ ngôn, thất
ngôn, thất ngôn bát cú... tú tuyệt trường thiền...của Trung Hoa phần
lớn tả cảnh, tả vật... thé nhọn cũng không tìm được nét óng ả, chải
chuốt...như các danh tác...Chinh Phụ ngâm hay Đoạn Trường Tân
Thanh...Vậy xét :

_ Sơ Đường (618-713) với Biền Ngẫu thơ ca của thi sĩ Vương
Bột...Hàn Dũ...Liễu tông Nguyên

_ Thịnh Đường (713-823)...Với Lý Bạch...Vương Duy ...Bạch
cử Dị...

_ Mạt Đường (823-907) Với Đỗ Mục...Lý thương Ân

_ Không có bài Thơ nào của các vị thi sĩ này có phong cách và nét
sinh thực của Duy Nghiêm Luận như thơ của Nữ Sĩ Tím Nguyen

“Niềm đau đát mẹ : Tàu giành : Có...!!

Nỗi khốn quê Cha : Chết lấy : Không...!!”

Hai câu luận của bài thơ Họa – của Nữ sĩ Tím Nguyễn gói trọn lòng
son sắc với quê Cha đất Mẹ.

Trân trọng,

Vuong Thiên Vũ

(Người Lính Già Gác Công Thành Cộng Hòa)

HÌNH TÁC GIẢ KIÊM NHIẾP ẢNH GIA

Mặc Khách (2018)

PHẦN VI THƠ PHỐ NHẠC

Dấu Tình

Thơ : Mặc Khách
Nhạc : Mai Hoài Thu

Boston ↓. 66 (Mênh mông, quanh vắng) *j*

Tây Đô hời trán về chỉ nỗi nhớ. Dêm băng
khuâng quên cù bóng thời gian. Hương tình yêu tưởng mai ở bên
nang. Vòng tay xiết ngõ rằng là tất cả. Ta ngõ
ngạc nhìn dời không mặc cá. Bởi lòng ta lai láng khát khao
tình. Như biển bao la quyến rũ bồng hình. Vì tình em mênh mông như biển
rộng? Hồn anh đờ, thẩn thờ trong cõi mong. Văn dâng
xưa gọi nho giấc mơ nồng. Như sóng dồn, giục giục nho thường mong. Em ơi

The musical score consists of six staves of music in G major, 2/4 time. The lyrics are written below each staff, corresponding to the melody. The lyrics are:

hiện dấu tình sầu xao xuyến. Mắt hé mở nhìn đắm say quyến
 huyền. Truyền vào tim từng dợt sóng ân tiếc. Phút dam mê say đắm ta với
 minh. Dêm loi là cho tình thêm rạo rực... Già từ Tây
 Đô, lòng thoi thồn thút. Dêm bàng bàng ký ức bồng hồi
 sinh. Biết bao đau thương gặm nhấm quanh minh. Hòn chẽ
 lịm cuồng quay nghe quạnh vắng. Anh trang trai chút lóng trang giấy
 trắng. Chẳng muốn em mòn mỏi đợi chờ trông. Giữa giấc khuya thao thức xót xa
 lòng. Em đã hiểu tình anh là như thế?

Nửa Hôn Còn Lại

Thư: Mặc Khách
Nhạc: Mai Phạm

Slow-rock

= 65

Một nửa hôn anh em mang đi nửa hôn còn

lại ở nơi này nữa như tàn lá theo năm

tháng nữa đã rong rêu vết dọc dày

Anh ở nơi này luôn nhớ em tháng năm thoảng chốc lá thu

rơi tình như sương khói dõi hờ áo

The musical score consists of five staves of music. The first staff starts with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It features a guitar part with chords Em, Am, and E. The lyrics "Một nửa hôn anh em mang đi nửa hôn còn" are written below the notes. The second staff continues with the same key signature and a guitar part with chords Em, Am7, and Am. The lyrics "lại ở nơi này nữa như tàn lá theo năm" are written below. The third staff begins with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It features a guitar part with chords Em, B, and B7. The lyrics "tháng nữa đã rong rêu vết dọc dày" are written below. The fourth staff continues with the same key signature and a guitar part with chords Em, Am, F#m, and B7. The lyrics "Anh ở nơi này luôn nhớ em tháng năm thoảng chốc lá thu" are written below. The fifth staff begins with a bass clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It features a guitar part with chords E9, Em9, C, and Em. The lyrics "rơi tình như sương khói dõi hờ áo" are written below.

© © Kiev, Ukraine - Noel Sunday 24 - 12 - 2017 - Phammusic@gmail.com

Một kiếp đau thương phi một đời
Em ôi nỗi nào em còn nhớ hu hu hu hu
Ngậm ngùi khỏe mắt buổi tiễn đưa σ σ σ
Rời từ đó xa nhau biến biệt hm hm hm hm
Chỉ thấy em vê trong giấc mơ
Một nửa hồn anh em mang đi nửa hồn trống
trái máu tuôn trào gió lồng cuồng phong đêm kinh khiếp
Hồn như tắt liệt từ thở nào

Lời Tình Buồn

Thơ: Mặc Khách
Nhạc: Mai Đăng

The musical score consists of ten staves of music in G major, common time. The lyrics are written below each staff in Vietnamese. The score is divided into two sections by a vertical bar line. The first section ends with measure 13, indicated by the text "md-9-13" at the bottom right.

Lyrics (Section 1):

Tiếng ai hát gợi lòng sầu ray rực Giọng trầm
buồn xoay diềng xóay vào tim Từng âm thanh bay lượn xót xa
nhìn Hòa theo nhạc lời tình buồn dang dở
Nhớ không em tháng Tư buồn nức nở Xa nhau
rồi tất cả là hư không Lòng ta đầy hoài vọng giác mèo
nóng Nhung nhớ mãi bóng hình bên gói chiec
Hát nữa đi em ru ta vào mộng Làn hơi
cao buông thả rồi dù dàng Quyện vào nhau lơ lửng trong không
gian Tim se thắt lời ca buồn xao xuyến
Từ thuở ấy lòng ta như mê hoặc Ngai ngùng
lo run sợ ai đến gần Chán lời ca che nốt nhạc em
ngân Hồn thốn thúc ngắt lim bên cung đàn

md-9-13

NGÀY VỀ

Thơ Mộc Khách
Nhạc Tao Nhân

Rumba $\text{♩} = 76$

Khi anh về mùa thu đang biến đổi không gian thi thầm phố đã thay tên anh bước
 đi trờ trội giữa nhớ quên về đâu hờ? bơ vơ con phố là Khi anh về là mãi luôn tắt
 cả chỉ còn em niềm hy vọng cuối cùng anh đã tìm em khắp nèo không trung im lặng
 quá đường một mình lảng đông Từng bước di nhìn dời như ảo mộng tiếng ve
 sâu quyền lấy bước chân đơn đệm thế luồng cảm đau tiếng dusk hồn một mảnh hồn
 đau chìm trong nỗi nhớ ôi nhớ quá mùi hương tình bù ngõ của đám
 mê say đắm một thuỷ náo cả đời lòng cũng nhịp thở xôn xao nay hoang
 lạnh tiếng nhạc buồn thương đau anh đau hiếu dời có nhiều vị dâng vui bến
 nhau nào ai biết đây với em đã cho anh ngày tháng tuyệt vời yêu chưa đủ nên tình còn khao
 khát trên đường về cả cõi lòng tan nát xa em rồi đổi chẳng còn nên thơ linh hồn
 anh đơn độc bước bơ vơ cuộc sống tạm oán gì mà luyến lưu

© Copyright by Mộc Khách & Tao Nhân

Mặc Khách

Thơ: Mặc Khách. Nhạc: Cẩm Hà, Giồng nhạc 4 mùa Hạ
Cẩm Hà đã phổ thơ của thi sĩ Mặc Khách. Kính xin quý thân
hữu thưởng thức theo các link sau:

"Bến Ninh Kiều, Cần Thơ"

(TBD)Thân ái,

THƠ DIỄN NGÂM 2015 2018 NEW X

1. DUONG XUA VANG BONG

<https://youtu.be/r410-pPJJuGY>

2. PHUT NHIEM MAU

<https://youtu.be/viRA4XXZLcY>

3. NGAN THU VINH BIET _ HONG VAN

<https://youtu.be/SvpBDMGZL7Q>

4. NGUOI TINH

<https://youtu.be/mj4wzWwtjrg>

5. VU LAN NHO ME

https://youtu.be/fwIu9ykdZ_Q

6. CANH CHIM DON _ HOANG ĐỨC TÂM

<https://youtu.be/hOMjpVuZmzk>

7. MUA THU& CO NHAN

<https://youtu.be/td6-71o48Ag>

8. LÁ THU PHAI

<https://youtu.be/Vn07rHdZgp0>

9. LA THU FAI_HONG VAN

<https://youtu.be/hxrJx1ZpFOg>

10. NGAY VE_HONG VAN

<https://youtu.be/V3bV7oHC84U>

11. DAI NGAN SUOI TIEN

<https://youtu.be/WOmzW9pEYiY>

12. D N HOANG ĐỨC TÂM

https://youtu.be/u20b_Fm66mA

13. TÌNH EM _ NGUYEN TRUONG (THO PHÔ NHAC)
<https://youtu.be/KUczFWF30js>
14. NGÀY VỀ TAO NHÂN_ TRUNG HIEU
<https://youtu.be/Zl9hvPpZDOk>
15. MẶC NIỆM _ MAI HOÀI THU - ĐÔNG NGUYỄN
<https://youtu.be/uOecQVagftA>
16. CHIỀU TÂY ĐÔ - Lý Thu Thảo - Mai Hoài Thu
<https://youtu.be/jx2H9R7PbCE>
17. DẤU TÌNH _ Mai Hoài Thu _ Đông Nguyễn
<https://youtu.be/9gyR39-37II>
18. LOI TINH BUON _ TÂM THU' _ MAI DANG
<https://youtu.be/Mj61JW9o5yQ>
19. NỬA HỒN NỬA HỒN CÒN LẠI NS MAI PHAM
<https://youtu.be/KT2pmOdhkrc>

TÌNH EM

Thơ: Mộc Khanh
Nhạc: Nguyễn Văn Đức

Tango

Em đến thăm anh đồng với lòng Đường xa bao bao giờ nay
nồng Gió khuya buốt lịm con đè hè Anh hiểu biết em mệt ngắt
đồng Gió hè vang dãy rêu rực rỡ Trăng nghiêng bóng dãy rừng hòn
lè Vui mừng đón chờ ôm bà chát ôm là chết ôm tình nghĩa nết
thu Tay nắm tay Tay phai mèo Tay nắm mèo Nghé nồng cháy

CHIỀU TÂY ĐÔ

Thơ : Mặc Khách
Nhạc : Mai Hoài Thu

Bolero ↓ 62 (Ngắn ngoi, huyền nhiệm)

Thương nhớ σ hoř, tình oř thương nhở
oi! Hàng cây buồn trút lá ngắn ngoi sầu. Đường quanh
eo nhặt nhhoa thêm hiu quanh. Xót xa nhìn phố vắng nỗi niềm
đau. Trở lại đường xưa hồn anh chợt lạnh. Lời yêu
thương còn động buốt thịt da. Mùi hương thẹn áo huyền đêm sầu
lắng. Phút dum mê đong lõa ánh trăng ngủ. Vội vàng

chí hoang hôn dang tắt nắng. Em về rồi hoang vắng lạnh lung
 hon. Dêm sê buồn thao thức với cô đơn. Vâ hồn anh nhớ nhung tràn khấp
 ngâ. Quê em đó có nắng vàng óng á. Chiều Tây
 Đó lay động nỗi niềm riêng. Bên Ninh Kiều yếu điệu mái chèo
 nghiêng. Phút lang mạn đắm say ôi huyền bí. Còn đâu nỗi hương thơm lán tóc
 biếc. Thương con dò tư lỵ ánh trăng sao. Sâu ly khách bóng soi buồn áo
 nôn. Bởi vì đâu bến hẹn của thuở nào.

MẶC KHÁCH

MẶC NIỆM MỘT CUỘC TÌNH

Nhịp vừa ↗ 64 (Bảng hoảng, tha thiết)

Thơ : Mặc Khách
Nhạc : Mai Hoài Thu

The musical score consists of ten staves of music in common time (indicated by 'c'). The key signature is one sharp (F#). The vocal line is in soprano range. The lyrics are written in Vietnamese, with some words underlined or in bold to indicate stress or rhythm. The music features various note values including eighth and sixteenth notes, with rests and dynamic markings like 'lòng' (softly) and 'vô vọng' (hopeless). The lyrics describe a melancholic scene of a lover's absence and longing.

Trong giấc ngủ, bàng hoàng ta chao đảo dậy. Ôi nhớ thương, thương nhớ dâng ngập lòng.
Anh nhớ em, giá buốt cả mùa đông. Dau xót quá, hối nai rùng vang lặng.
Chắc anh chết trong rừng sâu nước độc. Xác thân này tàn phế giữa tuổi thơ.
Kiếp sống này, còn chỉ nửa đợi chờ. Thời gian đó, tháng ngày trôi vô vọng.
Anh mặc niệm nghe người tình trong ngóng. Từng đêm buồn, em cô đơn héo hon.
Em chờ anh, ngày tháng thêm mỏi mòn. Anh đâu hỡi? Vẫn xa xăm biền biệt.
Em yêu anh bằng con tim tinh khiết. Không bạc tiền, không danh vọng dán do.
Em yêu anh bằng nhịp thở con tim. Bằng tất cả trái tim, lòng cao thượng.
Em hỡi Em! Dù thân anh gục xuống. Giữa đồng sinh, lầy lội gió mưa giăng.
Em yêu dấu! Một đời anh thương nhớ. Khi hối thở còn, anh vẫn gọi tên Em

PHẦN VII – Pháp danh TUỆ SỸ

THIỀN THO'

MacKhač

*Mai vè vô thủy vô chung
Ngộ ra mới biết mình không là mình
Tuệ sỹ MK*

LỜI KINH ĐÊM

Trầm hương thơm ngát hồn thanh thản
Cử Phật từ bi trọn kiếp này
Rồi cũng ngộ ra đời giả tạm
Hồn theo gió lộng gửi ngàn mây ...

...Tiếng chuông ngừng giữa hồn tôi
Bao nhiêu phiền muộn nhẹ rơi bên đường
Ngập ngừng từng bước trong sương
Hồn như lảng đọng chẳng vương bụi trần ! Tuệ Sỹ

THỊNH KHÔNG

Chuông vọng kinh cầu hương khói bay
Gọi hồn tỉnh thức đắm mê say
Trần gian tục lụy bao phiền muộn
Bé khóc kiếp người lầm đắng cay
Cửa Phật từ bi luôn rộng mở
Tâm như hỷ xả hết thương vay
Một mai giã từ lòng thanh thản
Về với thịnh không quyên gió mây
MẶC KHÁCH

NGỒI THIỀN

Ngồi Thiền tâm tĩnh lặng
Đưa hơi thở vào Thiền
Hít vào tâm lặng đọng
Thở ra buông muộn phiền

Nhắm mắt xua ảo tưởng
Tâm hồn luôn trong không
Buông bỏ hết quá khứ
Thảnh thơi nhẹ cõi lòng

Ngồi Thiền không vọng tưởng
Mở lòng luôn vị tha
Giữ tâm đừng sân hận
Tạ từ chốn si mê

Ngồi Thiền tâm thanh tịnh
Chớ nghe chuyện thị phi
Giữ lời không vọng động
Nghiêm khắc chẳng ước gì

Theo dõi từng hơi thở
Thiền quán cõi vô thường
Giữ tâm luôn chánh niệm
Trong lòng không vấn vương

Ngồi Thiền không tạp niệm
Hướng về Đức Từ Bi
Tim về nơi bến giác
Dặn lòng thôi sân si

Tu

MKhach

Rũ áo phong sương bừng tinh mộng
Tìm về cõi tịnh tâm long trọng
Lắng nghe Tิr Diệu hồi chuông vọng
Một sáng Tâm Như sắc sắc không
Nghệp chướng từng ngày luôn đeo đẳng
Cuộc đời khổ hụy vẫn vương tình
Chắp tay nguyện cầu mong thoát khỏi
Trần gian chìm đắm cõi U minh
Nam mô aíu khổ dirt đường tor
Rũ áo phong sương tìm néo về
Cira Phật từ bi luôn rộng mờ
Tim về cõi Tịnh thoát cơn mê !

Mặc Khách

CHÚNG SINH

Vọng tiếng chuông ngân ngày Phật Đản
Hào quang tỏa sáng Đức Từ Bi
Bình Minh vạn vật vui tươi lại
Rạng rỡ niềm tin bên nụ cười

Thắp sáng đèn hoa giăng khắp lối
Phật về dẫn dắt con đường tu
Tu mau kéo lỡ duyên tao ngộ
Áo tưởng cuồng say mãi mịt mù

Tham ái khuróc từ lòng dục vọng
Vàng son sắc đẹp tựa như không
Tu thiền quán chiếu tâm không động
Buông xả cho đi trống trải lòng

Ôn Đức Từ Bi cứu chúng sinh
Mê làm chìm đắm chốn U Minh
Bao năm mê muội lòng phiền não
Đau khổ triền miên bởi chính mình.

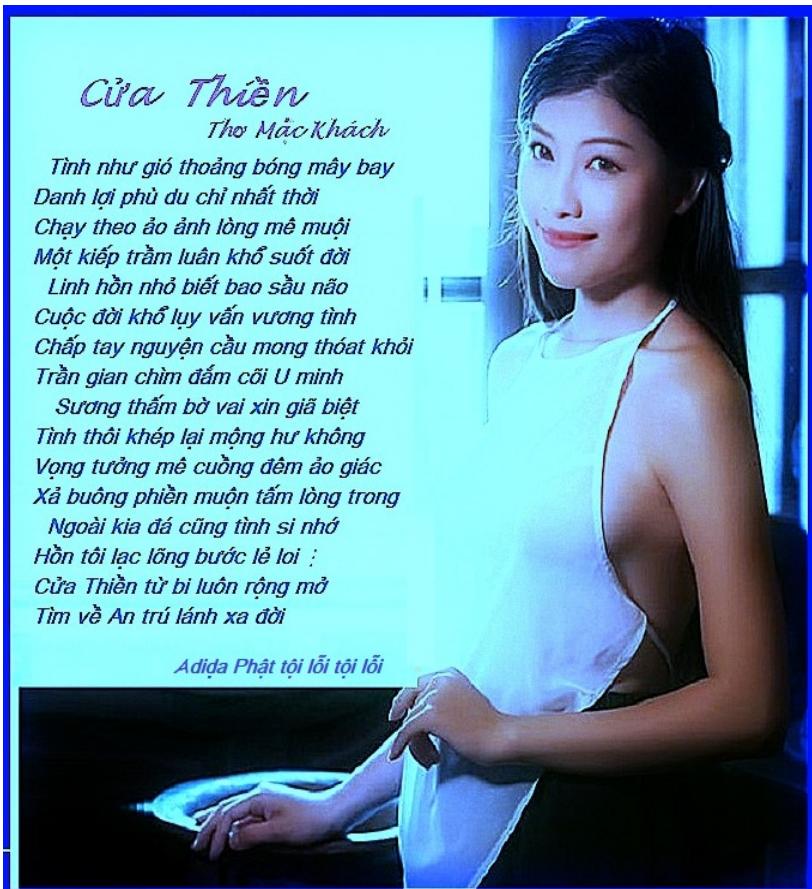
Dâng kính Thé Tôn lời nguyện cầu
Phật về khai sáng khắp năm châu
Con đường giải thoát tâm An lạc
Nhân loại an vui Ánh Đạo Vàng !

Cửa Thiên

Thơ Mặc Khách

Tình như gió thoảng bóng mây bay
Danh lợi phù du chỉ nhất thời
Chạy theo ảo ảnh lòng mê muội
Một kiếp trầm luân khổ suốt đời
Linh hồn nhỏ biết bao sầu não
Cuộc đời khổ lụy vấn vương tình
Chấp tay nguyện cầu mong thoát khỏi
Trần gian chìm đắm cõi U minh
Sương thắm bờ vai xin giã biệt
Tình thôi khép lại mộng hư không
Vọng tưởng mê cuồng đêm ảo giác
Xã buông phiền muộn tấm lòng trong
Ngoài kia đá cũng tình si nhớ
Hồn tôi lạc lõng bước lẻ loi ;
Cửa Thiên từ bi luôn rộng mở
Tim về An trú lánh xa đời

Adida Phật tội lỗi tội lỗi

KHÚC SÂU

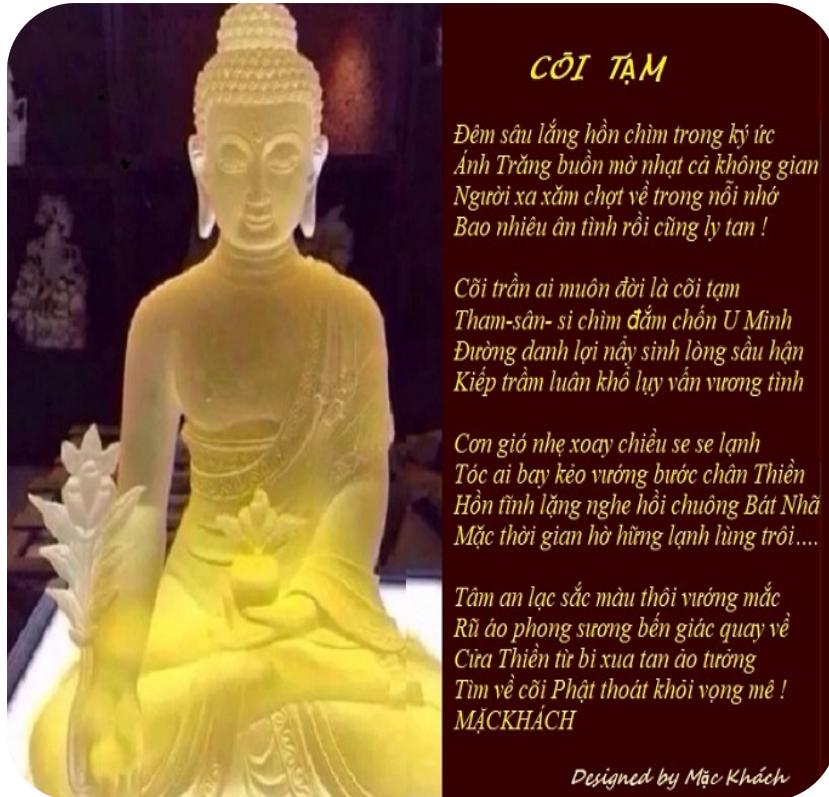
Quê người lạc lõng chơi vơi
Không gian im vắng bên đời tịch liêu
 Hoàng hôn ngã bóng điu hiu
Mây bay hờ hững bóng chiều vội rơi

Lợi danh nhường lại cho đời
Tình thôi khép lại về nơi phiêu bồng
 Mong manh một cõi vô thường
Trần gian tạm bợ bụi đường trần ai

Kiếp người truân nặng đôi vai
Chìm trong bể khổ hình hài thê lương
 Lặng nghe tiếng bước trong sương
Giật mình hoa rụng làn hương phai tàn

Khúc sâu dùu dặt không gian
Bao nhiêu hoài niệm vỡ vàng đêm thâu
 Người đi nhạt hết sắc màu
Không gian buồn bã lệ sâu niềm đau

Tôi về gom lại xôn xao
Bóng em khoảnh khắc rơi vào hư không...

CỐI TẠM

Đêm sâu lăng hồn chìm trong ký ức
Ánh Trăng buồn mờ nhạt cả không gian
Người xa xăm chợt về trong nỗi nhớ
Bao nhiêu ân tình rồi cũng ly tan !

Cối trân ai muôn đời là cối tạm
Tham-sân- si chìm đắm chốn U Minh
Đường danh lợi này sinh lòng sầu hận
Kiếp trầm luân khổ lụy vẫn vương tình

Con gió nhẹ xoay chiều se se lạnh
Tóc ai bay kéo vướng bước chân Thiên
Hồn tĩnh lặng nghe hồi chuông Bát Nhã
Mặc thời gian hờ hững lạnh lung trôi....

Tâm an lạc sắc màu thôi vướng mắc
Rũ áo phong sương bền giác quay về
Cứa Thiên từ bi xua tan ảo tưởng
Tim về cõi Phật thoát khỏi vọng mè !
MẶCKHÁCH

Designed by Mặc Khách

NHIỆM MÀU

Nhắm mắt lại nghe giòng đời luân chuyển
Trí vô tư trầm lặng mặt thu hồ
Tâm bất động giữa sắc màu quyến rũ
Cõi u huyền âm vọng tiếng nam mô

Nội tâm khép sẽ không còn tạp niệm
Sống thản nhiên trống rỗng chẳng cầu mong
Tim chi xa tâm nơi lòng trở lại
Hãy lắng nghe tiếng nói của thinh không

Muốn an lạc khi cõi lòng buông bỏ
Những u sầu phiền muộn cảnh trái ngang
Rũ bỏ hết thôi không còn vướng mắc
Là vươn tới mầu nhiệm bụi trần tan

Tâm thanh tịnh sáng soi bằng tuệ giác
Huệ tinh thông quán chiêu tránh u sầu
Và hoài niệm vùi chôn theo năm tháng
Đời mong manh chính là lẽ nhiệm mầu!

Rồi sẽ quên ,như chưa bao giờ gặp gỡ
Chẳng biết bằng khuêng bóng ngả chiêu tàn
Sắc đẹp vàng son tâm không còn động
Nửa như ảo giác nửa theo gió ngàn....

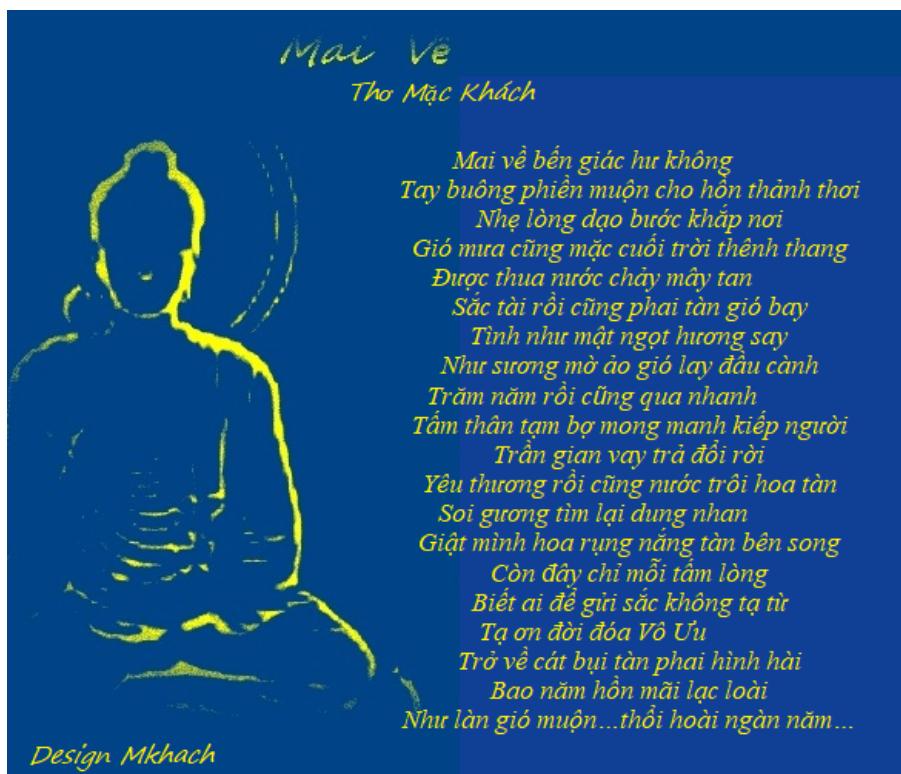
LÊ HUYỀN VI

Tâm tĩnh lặng ngộ bao điều kỳ diệu
Lòng lảng lòng từ tạ nో đam mê
Buông ảo vọng nhẹ hồn thôi vướng mắc
Đường muôn ngã kia một lối đi về

Tâm thanh tịnh khi tràn đầy chính niệm
Đời vô thường nám chặt cũng đổi thay
Kiếp phù sinh có chi mà vĩnh cữu
Đời hư ảo, một thoáng gió bay...

Ung dung tự tại càn chi chen lấn
Chẳng cầu danh tham ái mặc cho đời
Về đâu hở đây khung trời xa lạ
Bạn tâm làm gì phó mặc càn khôn

Đời mong manh chấp nhất chi chuyện nhỏ
Sóng ngu ngơ tiềm ẩn cho thanh cao
Không sinh không diệt không còn ràng buộc
Đó chính là huyền vi lẽ nhiệm mầu !

BẾN GIÁC

Lắc lư một chiếc thuyền nan
Nhẹ đưa theo gió lang thang giữa đời
Tìm chi hư thực vẽ vời
Cái Ta nào có giữa đời hư không

Chuông ngân tĩnh thức tơ lòng
Đam mê vọng tưởng trong vòng khổ đau
Trần gian phiền muộn nỗi sâu
Xả buông ảo vọng nhiệm màu xua tan

Ngát hương hoa nở rồi tàn
Mơ hồ ai gãy khúc đàn xót xa
Lục cản nhắc nhớ ta bà
Khép lòng chay tịnh giác tha nో vè

Huệ tâm soi sáng làm mê
Đường trần quyến rủ não nề chơi voi
Lợi danh nhường lại cho đời
Xua đi nỗi nhớ về nơi phiêu bồng

Giòng đời mờ ảo sắc không
Tìm về BẾN GIÁC cõi lòng vô ưu !

PHÚT TĨNH LẶNG (Thơ Thiền)

Phút tĩnh lặng chợt nghe lòng êm ả
Tìm an vui lờ một kiếp nhân sinh
Chấp nhất chí, lơi nhả mạn vô tình
Rũ bỏ hết cho lòng thêm cao cả

Huệ tâm sáng soi trò đời ô trọc
Thầm lặng cười cho nhẹ bớt tham sân
Trí sáng suốt nhìn ra đầu già, chân
Tuệ tinh thông, chuyên thị phi quán chiếu

Kìa nhìn xem chân trời xa dịu vời
Trí nhò nhói sao dám độ núi cao
Những đêm buồn tư lự với Trăng Sao
Cả vũ trụ đắm say màu huynh hoặc
Một lời thật đáng nghiêng minh tôn kính
Là tự đây lòng chẳng thẹn lương tâm
Kéo mai kia hối hận những lỗi lầm

Xuân đến, sao bảo rằng Xuân chưa đến!

Hãy tĩnh thức nhìn đời như suối chảy
Vẽ làm gì yêu điều đáng Liêu Trai
Chiều thật buồn chiều Xuân nơi đất khách
Có bao giờ tiếc nhớ một cành Mai ?!

MẶC KHÁCH

TỈNH THỨC

Hãy tĩnh thức theo giòng đời tuôn chảy
Thinh lặng nhìn phảng lặng mặt thu hồ
Lời kinh đêm giục giã tâm sám hối
Giữa trần ai âm vọng cõi hư vô

Nội tâm an, lắng lòng xin từ tạ
Huệ tinh thông quán chiêu chốn u minh
Lòng từ bi xua tan bao sân hận
Trong tiềm thức tất cả là sinh linh...

Tìm an lạc khi lòng không tạp niệm
Những u sâu phiền muộn nên xả buông
Rũ bỏ hết cho tâm thôi vướng mắc
Là vươn tới chánh niệm của linh hồn

Trong suy nghĩ nên luôn cần trí tuệ
Huệ tinh thông soi sáng những u sâu
Và hoài niệm dần tan theo năm tháng
Đời mong manh chính là ý nhiệm mầu

Sao lầm tưởng cho Ta là vũ trụ
Nên hụt mình vô ngã chấn che lòng
Thân là hợp nhất giai không ngũ uẩn
Có đáng gì khi sánh với Thinh không !

THIỀN QUÁN

Xin tạ từ, cho hồn tôi lắng đọng
Giữ làn hơi thanh lọc để thân trong
Buông xả hết chỉ còn lại sắc không
Lòng không tham chẳng có chi quyền rũ

Đừng tưởng thân ta là của chính ta
Bởi vô minh quán chiêu đã mê làm
Ta là kết hợp giữa thân với tâm
Thân do từ vật chất quy tụ lại

Tâm khởi sinh từ hỷ nộ ô ái
Là những buồn vui giận ghét yêu thương
Mong manh gió thoảng biến đổi vô thường
Đã thông hiểu chắc không còn vương mắc

Chấp nhất chi, thị phi, phi thị ngã
Thương chi thân do ngã, ngã là không
Đã là không sắc tức thị không không
Không tức thị sắc Chính là THIỀN QUÁN !

CƠI VÔ THƯỜNG

Mong manh một cõi vô thường
Thân như chiếc bóng bụi đường ván vương
Ngập ngừng ai bước trong sương
Không gian tịch mịch con đường quạnh hiu

Còn đâu thơ đại những chiều
Chìm trong nỗi nhớ...cánh diều tuổi thơ
Ngập ngừng ai bước trong Thơ
Giật mình hoa rụng giác mơ phai tàn

Tường Vi sương đọng rồi tan
Xả buông phiền muộn thời gian vô tình
Chẳng qua một kiếp phù sinh
Khoe khoang chi lăm hợm mình làm cao !

Cuộc đời như giấc chiêm bao
Lợi danh rồi cũng tan vào hư không
Tìm chi sắc sắc, không không
Giữ tâm tĩnh lặng cho lòng bình an

Trãi bao dâu bể thăng trầm
Tâm thân tàn tạ nợ trần át xong
Từ đây cát bước thong dong
Tiêu dao ngày tháng chặng mong ước gì

Nhẹ lòng buông bỏ sân si
Tránh xa những chuyện thị phi tầm thường
Thả hồn hòa quyện trầm hương
Tâm Như tháp sáng nẻo đường Vô minh

Chuông ngân tĩnh thức vọng mè
Trầm hương phảng phất, tim về lâng thịnh
Thì thầm giác ngộ bên mình
Huệ tâm soi sáng u minh cõi trần
Khép lòng dục vọng tham sân
Mê say ảo tưởng, lục căn đọa đầy
Giòng đời vay trả trả vay
Khó lòng thoát khỏi, kiếp này trả sau
Giữ tâm tĩnh lặng thanh cao
Tục trần quyến rũ vướng vào khó ra
Vọng tâm bay vể thiết tha
Chi là già trùm thoáng qua, thay màu
Thời gian tâm cũng hư hao
Mãi tìm梦 ào xanh xao tâm hồn
Trái tim bé nhỏ cô đơn
Làm sao ôm trọn nỗi buồn xót xa
Tiếng chuông ngừng giữa hồn tôi
Bao nhiêu phiền muộn nhẹ rời bến đường
Ngập ngừng từng bước trong sương
Hồn như lồng động cõi lòng vô ưu.

MẶC KHÁCH

VỌNG TÂM
(THƠ TÂM ỄN)

PHOTO & DESIGN BY MẶC KHÁCH

SOI BÓNG TỊNH TÂM

Ta về Soi Bóng Tịnh Tâm
Vô ưu một đóa thì thảm lục cǎn
Tâm không lặng ngắm trở trǎn
Tham sân mê muội đường tràn gian lao

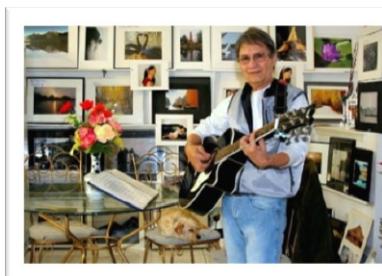
Đắm say danh vọng sang giàu
Phù du mông tưởng chỉ màu hư không
Sá chi một kiếp nợ tràn
Tìm quên phù phiếm thăng trầm khổ đau

Ta về ngồi đếm hao hao
Chìm trong bể khổ thương đau kiếp người
Lợi danh nhường lại cho đời
Đường về cõi tịnh buông rơi nhẹ lòng

Hành trang còn lại sắc không
Bỏ luôn tạp niệm thân không, nhẹ nhàng.
Nhìn lên vũ trụ thênh thang
Ta là hạt bụi lõi mang kiếp người

Mai về vô thủy vô chung
Ngộ ra mới biết mình không là mình !

TRANG DÀNH RIÊNG CHO TÁC GIẢ
MK_ Tuệ Sỹ

PHỤ BẢN

Trích từ MỘT MẨNH ĐỜI VÀ HỒN THƠ ĐẤT KHÁCH

LỜI TÁC GIẢ

Kính thưa Quý vị và Đọc giả bốn phương.

Xin chia sẻ cùng Quý vị Thi phẩm thứ II

HỒN THƠ _ ĐẤT KHÁCH

Tôi tên Trương Văn Lâu bút hiệu MẶC KHÁCH, quê tại Bình Thuận/Nam VN

Xin lắng lòng và thong thả theo những giọng Thơ, chuyên chở một mảnh đời bé nhỏ chìm trong mênh mông, đầy gian truân, với buồn vui, có cả xót xa giữa trần ai muộn phiến...

Từng bước phiêu bạt tha phương với những phút giây tuyệt vời, hạnh phúc đơn sơ hay nhỏ lệ thương đau, cho dù vui sướng hay khổ đau vẫn là những xúc cảm chân thành, chính là điều huyền bí của mỗi thân phận làm người. Có những lúc tưởngchừng hồn mình chấp cánh bay cao, đầy ắp tình yêu với niềm vui xôn xao, nhớ nhung chất ngất hay hụt hẫng, buồn đau, tê tái lòng...

Tình yêu vẫn mãi là những bông hoa thơm ngát tuyệt vời như những linh đơn huyền dịu, là dòng suối mát xoa dịu bao thương đau, cô đơn hiu quạnh _cho dù đời cay đắng hay bạc tráng như vôi!

Tình yêu đến, đi như gió thoảng mây bay vẫn là chất liệu cần thiết tô điểm cho đời, là linh đơn huyền dịu làm voi bớt khổ đau trần thế và mượn Thơ trang trãi như một tri âm.

Với cái buồn ròn rọn giữa rừng núi chập chùng, những cảnh thương tâm bóng ngã cây nghiêng mà chúng tôi trải qua, đã nằm im trong tiềm thức trở thành những giọng Thơ tuôn tràn qua ngòi bút những giao động trong tâm hồn.

Chúng tôi là thế hệ sau cùng của năm 1975, chẳng có tuổi thơ, (tùy theo hoàng cảnh từng gia đình!) chịu nhiều thương đau vì chiến tranh triền miên, dở dang việc học, với những cảm xúc bằng trái tim yêu Quê Hương và Dân tộc Việt, nhớ mãi trong lòng...Chỉ xót xa cho thân phận làm người, nhưng không bao giờ phiền trách.

Tôi quan niệm, đời vẫn đẹp, tại mình không may _Thế thôi !

MỘT CHÚT VỀ TÌNH THƠ

Thơ là tiếng lòng vọng lại từ sâu thẳm trong trái tim, một nghệ thuật dùng ngôn từ có giá trị đích thực chuyên chở những thăng trầm, và dùng Thơ đan lại thành bức tranh lung linh tuyệt mỹ lưu lại nơi trần thế:

“Tạ từ Em! Lòng chét lặng đứng im
Em nghe chăng hồn chơi voi thương nhớ” (*Tình Ta Từ*)
“Lòng anh đó ôi sâu muôn kiếp
...Uống một đời chỉ nhớ mãi nhau” (*Nhớ Lạ Lùng*)

Thơ là những tuyệt tác bằng trí tuệ, bằng trái tim, khói óc, sự cảm nhận sâu lắng trong tâm hồn rồi trang trãi bằng lời Thơ những cảm xúc xao xuyến, bâng khuâng, xôn xao... uyển chuyển theo từng bước thời gian.

“Ta về gom lai xôn xao
Bóng em khoảnh khắc roi vào hư không ...” (*Khúc Sâu*)

Thơ thuộc Văn học, có trình độ cao, có niêm luật rất khắc khe nhất là Thơ Đường Luật (7 chữ tám câu), rồi đến Thát ngôn Luật Thát ngôn, Ngũ ngôn, Song thất Lục Bát, Cỗ Phong, thơ 8 chữ....

Ngoài ra Thơ cũng là một nghệ thuật có cả triết lý làm phong phú cho đời sống và tạo nên những cảm hứng kỳ diệu, xao xuyến đạt dào với những cảm giác trữ tình lâng man, súc tích, rung động, lung linh khó tả là những chứng tích, dấu vết đi vào huyền sử, lưu mãi với thời gian... có lúc lời thơ bay vút lên cao vời vợi đầy huyền hoặc... khi thì thâm trầm lúc thì khúc chiết sâu lắng... Có lúc, ta quên thân xác đây tạp niệm, ru hồn vào Thơ, ở đó chỉ có mộng mơ huyền ảo, có gió mưa nồng nịu, mây trời êm á, với những khoảnh khắc tuyệt vời để quên thực tế phủ phàng, niềm đau rã rượi...

Là một Nghệ thuật trong Văn Học, cô đọng rồi tung rải lên không trùng cùng với những nốt nhạc trầm bỗng, huyền hoặc, bàng bạc trên cung đàn, vút cao trong không gian, tựa như những chiếc lá xôn xao bay theo từng cơn gió vô tình ...

“Em đi nhạt hết sắc màu
Không gian buồn bả lệ sâu niềm đau...”
“...Hỡi người yêu dấu nay vắng bóng
Nước trở nên buồn nước nhấp nhô...”
Hay:..MẮC thời gian mờ dần sương hư ảo
KHÁCH bâng khuâng thương nhớ suối Đại Ngàn ...”

Mặc Khách

MỘT CHÚT VỀ THIỀN THƠ

Kính mời Quý vị cùng tôi nhẹ bước vào cõi Thơ Thiền. Nơi thịnh lặng, im lặng, hư không, thênh thang, bông bènh... Tâm hồn thanh thoát, nhẹ nhàng, bình thản, an nhiên...

Thơ: Bến Giác, Vô Thường, Mai vè, Tình thức...
Xin lắng lòng và hãy bước nhẹ vào Thơ bằng trái tim.

Khi sáng tác những bài Thơ Thiền, lòng tôi lắng xuống, những tạp niệm và muộn phiền như gió thoảng mây bay... tìm lại bình yên và lòng nhẹ nhàng, thanh thản hơn. Không còn cái Tôi, nhưng phải cần biết làm lắng đọng nhất là biết giữ nó, đừng để nó tan biến, đừng để những tạp niệm quyến rũ, đó mới chính là lẽ huyền vi của nhiệm màu.

Với THƠ THIỀN, mang một triết lý thâm sâu vời vợi, gần gũi với tâm linh và ngộ ra bao điều huyền diệu, bí ẩn, thâm trầm...

“....Lợi danh nhuòng lại cho đời

Xua đi nỗi nhớ về nơi phiêu bồng”

“Giòng đời mờ ảo sắc không

Tìm về Bến Giác cõi lòng vô ưu...”

Trân trọng,

Mặc Khách – Truong Lau (Comm Major Off)

LỜI TÁC GIẢ

MỘT CHÚT TẢN MẠN VỀ ĐỜI TÔI

Kính thưa Quý vị và bạn hữu bốn phương

Viết cho thân nhân, tộc họ, họ hàng và các con cháu về sau....

Tên và bút hiệu là Trương văn Lâu _Mặc Khách (Minh Thu) sinh quán Bình Thuận Nam VN. Tôi sinh ra đời không được may mắn. Mồ côi Cha năm 10 tuổi.

Nhìn thấy, Mẹ tôi vất vã với đàn con thơ dại. Năm 15 tuổi, tôi âm thầm ra Nha Trang, nơi tôi trưởng thành với hai bàn tay trắng, sống đời tự lập, lẻ loi.

Những ngày cuối năm lòng buồn vời vợi, trống vắng, thèm khung cảnh âm áp của tha nhân, Trời Nha Trang se lạnh, tủi buồn nhớ gia đình vô cùng, những ngày cuối năm, gặm bánh mì hờ hững nhìn Xuân đến...buồn! Ngày Xuân ám áp đến với bao gia đình, còn tôi, lang thang, bên hè phố vào những ngày cuối năm. Những đêm từng bước một mình trên phố vắng mới thầm thía cái buồn đơn lạnh khi nhớ lại lúc trẻ thơ bên Cha Mẹ ám lòng, tôi cũng không hiểu làm sao tôi vượt qua, chắc chắn là đói và lạnh nhiều với âu lo cái ăn, nơi ở, học phí...khi chưa đủ tuổi, còn ngơ khờ dại...

Tôi sống tự lập tại Nha Trang, việc tôi là làm thuê, làm mướn...như sơn nhà, phụ hồ, dạy kèm, dạy tư gia lúc thì làm Giám thị trường Trung học nhưng tiền thì chẳng bao nhiêu chỉ tạm đủ cơm qua ngày! Hè, thì làm sở Mỹ, Kiểm hàng trên Tàu Mỹ cập bến, hay saler trong PX của Company-Military Mỹ.

Một niềm hân diện là tôi sống tự lập, khắc khổ, sống nghiêm khắc với bản thân và đã thành công, khi tôi thi đỗ 2 văn bằng Tú tài I và Tú tài 2 Ban B Toán Học, trúng tuyển rất hiếm, chỉ 5% hoặc 7% kể từ năm 1971 trở về trước _ và rất ít học sinh theo ban B Toán Lý Hóa vì rất khó, lớp học không tới 20 nam sinh, buồn, vì không có tà áo nữ sinh chăng?

Tôi sống tự lập, thành công mà tôi nào hay biết! Nhất là Tú Tài 2 Ban B Toán rất hiếm, và ai cũng đều công nhận _ rất khó thi đỗ, tôi thích mê vực kẻ bị áp bức nên theo học Trường Đại Học Luật Khoa—Cần Thơ.

Là tấm gương cho những em mồ côi và nghèo khó, noi theo. Và tôi thầm hứa sẽ về quê khi nào thành công, không khoe

Mặc Khách

khoang, sống âm thầm, từ tốn, lẽ độ, hôm nay, vì đã phỏng vấn trên TV nên lần đầu tiên tôi mới nói lên điều này nói thật thì chẳng sao, chỉ sợ bốc phét, khoác lác thì bị đòi cười chê, khinh bỉ

Lệnh tổng động viên, đang dở khi đang học trường Đại học Luật Càn Thơ, tôi vào quân chủng Không Quân , nếu không tôi sẽ vào Trường Võ Bị Đà Lạt

Đang học bay fixed-wing aircraft tại Mỹ Với văn bằng Tú tài 2 Ban B Toán Học, và là sinh viên Trường Luật tôi mang theo, chính quyền Mỹ đã tuyển tôi sang Vô Tuyến Không Phi Hành với điều kiện học vị và bài Test _ Đến Keesler Air Force. Thụ huấn.

Tôi, từ Mỹ về năm 1973 đợi điều tra lý lịch và chờ lệnh về Đơn vị Tháng 4/1975, đi tù Cải tạo hơn 7 năm và quản chế 3 năm .

Những tháng năm làm tù khổ sai, tôi sẵn sàng chờ đợi chết, dù tuổi đời chỉ 22 quá trẻ nhung cần chi. Lúc quá buồn, cô đơn và thất vọng, chờ đợi chết, tôi đến với Thơ, mượn Thơ làm điểm tựa đứng lên, lòng nhớ Mẹ vô cùng, còn tất cả mờ nhạt hư không.

Đến năm 1983 tôi được tạm tha, trở về với 3 năm quản chế tại quê nhà với hai bàn tay trắng phải mưu sinh kiếm sống, nên xếp Thơ lại!

Tôi trở lại Mỹ sau 24 năm (kể từ khi tôi sang Mỹ tu nghiệp, hơn 2 năm từ 1971).

Năm 1993 Gia đình tôi, vợ và 2 đứa bé chưa đầy 5 và 2 tuổi _ đến Mỹ theo diện tỵ nạn HO.-vẫn 2 bàn tay trắng - ngụy quân mà !

Và sau 15 năm, năm 2010, nhìn đoạn đường vừa đi qua, với đời tỵ nạn cũng chẳng có gì vui, tôi trở lại với Thơ như một tri âm.

Đó là “một thời đã qua...” Tuổi trẻ dường như không có, buồn nhiều hơn vui _ nhiều âu lo từng ngày, cái thèm ăn của tuổi mới lớn sống tha phương thật là hiu hắt ...lòng!

Đời lưu vong, buồn nhớ quê hương, tôi trở lại với Thơ, xem Thơ như là một tri âm để gửi gắm buồn vui Và điều tôi cũng không ngờ Thơ tôi được nhiều đọc giả yêu thích và khen ngợi rất chân tình giúp tôi tự tin sáng tác Ngoài Thơ Tình, Thơ Một Mảnh Đời và sáng tác nhiều thể loại có cả Thơ Đường và Thiền Thơ, Thát ngôn, Thát ngôn Luật, Lục bát, Song thát Lục Bát, Cổ phong...

VIẾT CHO CÁC BẰNG HỮU

Hơn 40 năm, rất vui gặp lại vài người bạn học cũ của TRƯỜNG TRUNG HỌC ĐĂNG KHOA NHA TRANG, cái thuở học trò với thùy dương cát trắng _ với bãi cát trãi dài êm á, biển cả mênh mông.

Cả một niềm vui đầy ắp tuổi thơ, làm học trò ngạo mạn với tóc bay bay...Lòng gợi nhớ, niềm vui rộn rã miên man như sóng vỗ rì rào...Cùng với nỗi buồn cô đơn của ngày nào khi bơ vơ đến Nha Trang xa lạ...rưng rưng nỗi buồn!

Khi gió mưa ầm ỹ, se lạnh đang tràn về Houston gợi bao nhung nhớ NhaTrang một thời, Nha trang của những tháng năm (17 tuổi), tóc bay theo gió lộng biển khơi cùng bạn bè đùa vui với sóng biển, hàng dương ôi Nha Trang hiền lành với biển xanh sóng vỗ miên man rì rào...

Với bước chân thơ ngây, âm thầm của tuổi mới lớn. Ôi thương quá với tâm hồn vô tư, trắng trong, vương chút bụi trần dù tuổi thơ buồn nhiều hơn vui, với âu lo vì com áo, học phí tượng trưng...

Cái se lạnh, êm á của thành phố Nha Trang, thèm cái lạnh mà nghe thân quen, cái xa lạ mà vẫn vương thương nhớ, cái buồn mà chẳng biết vì sao? Ôi những giọt nắng trong sân Trường Trung học Đăng Khoa sao mà ngọt ngào thương nhớ lạ lùng, mộng mị, đáng yêu...Thầy Toán_Giáo sư Bùi Ngoạn Lạc_Giáo sư Trần Bình Nam Thân Kính,

Mặc Khách _ Truong Lau (Comm Major Off)

XIN GỬI ĐỀN QUÝ VỊ ĐÔI GIÒNG CHIA SẺ :

Khi còn là thư sinh tôi có xem thơ và thỉnh thoảng làm thơ, cảm tình với thơ vì sự ngắn gọn, cô đọng, súc tích mang nhiều ý nghĩa...vì mưu sinh và sự sống tôi để thơ vào một góc nhớ...

Tôi đến với Thơ trong thời gian Tù Cải Tạo_Tù binh khổ sai là mốc thời gian từ Tháng 4 năm 1975.

Sau vài năm lao khổ, linh hồn và thể xác chán chường, rã rời theo ngày tháng, người tình rồi cũng ra đi, tôi mượn Thơ làm niềm an ủi cũng là điểm tựa sống còn. Trong đau thương tưởng chừng khuy ngã ...tôi đến với Thơ, với hơi thở mong manh để san sẻ gửi gắm bao đau thương triu nặng lòng của tuổi 22 còn ngơ ngác giữa đời đầy hung hiểm...

Thơ là chỗ dựa là cứu cánh cho tôi giữa dòng đời nghiệt ngã và khổ đau.

Mặc Khách

Sau hơn 7 năm tôi may mắn được tạm tha về với 3 năm quản chế kèm lời ton hót của bọn chó săn trên giấy ra trại! Với vài chục bài Tình Thơ, ghi lại cuộc tình chia tay, khi về ghi lại.

Với 3 năm trong quân trường, và 2 năm đi Mỹ tu nghiệp, bị làm tù binh khổ sai 7 năm, cấp bậc nhỏ, bản án như vậy là quá nặng, bị biệt giam 2 lần, vì tình nghi....

GIẤY TẠM THA

Ngày trở về (sau 7 năm tù cải tạo) ngơ ngác xa lạ...Sau hơn 10 năm tôi cùng với vợ và 2 con nhỏ (2 t và 5 tuổi) được đi Mỹ, diện Tỵ nan HO (1994). Dù năm 1980 tôi đã có giấy “LOI” từ Mỹ gửi về, đề nghị cho tôi định cư tại Mỹ theo đơn tôi gửi.

ĐỐI ĐÒNG VIẾT CHO THẾ HỆ THƯƠNG ĐAU

(Bạn cùng thời trên dưới 20 tuổi vào năm 1975)

Sau chiến tranh dai dẳng quê hương điêu tàn muôn dân làm than, khổ đau triền miên...

Như bao đất nước trên thế giới điển hình như Hoa kỳ _ cũng nội chiến Bắc Nam.

Sau Hòa Bình NAM BẮC cùng nhau xoa dịu và quên đi thảm khốc vì chiến tranh.

Trái lại VN cũng Hòa Bình nhưng khác với mọi dân tộc trên thế giới _ Đó chính là bài học cay đắng cho quê hương, là câu “HỎI” dành cho các vị nhân danh Chủ quyền đất nước và dân tộc VN.

Sự khác biệt lạ lùng đó đã hình thành một lằn ranh vô hình chung ngăn cách...tình tự dân tộc!

Năm 1970, khi cuộc chiến ngày càng khốc liệt, tôi đang học tại Trường Đại học Luật Khoa _ Cần Thơ, lênh tổng động viên. Tôi vào Quân chủng Không Quân _ tôi thích làm người hùng không gian, chết theo gió núi mây ngàn...“đi không ai tìm xác roi...” Thời gian 5 năm lính, trong thời gian đó có 2 năm du học tại Mỹ do KQ VN tuyển chọn, tôi phải chịu 7 năm khổ sai tù binh thì quá đắt!

Tuy nhiên, bên tôi còn biết bao sĩ quan trẻ bị đày ải trong các trại cải tạo, kẻ còn người mất, mang thương tật suốt đời, chết tức tưởi trong rừng sâu nước độc suốt hơn 6 - 7 năm dài trong tù Cải tạo, vì bệnh, đói, bị trù dập...

Họ là những sĩ quan trẻ mới ra trường, sĩ quan tiền phượng rời rụng như lá chiêu thu? Hỏi ai là trách nhiệm? Thay vì câu trả lời thì chỉ là sự im lặng...đáng sợ!

Những linh hồn oan khuất chưa một lần biết yêu thương...oan hồn vẫn còn loanh quanh nơi rừng thiêng nước độc...Họ là những anh hùng cầm súng bảo vệ Quê hương, tự do, ám no cho mọi người. Cho đến bây giờ, ngay giờ phút này, khi nhớ lại chuỗi ngày thương đau, nước mắt tôi tuôn tràn – dù đã 44 năm hôm nay là (2019). Thời gian qua mau giờ đây như chuyện cổ tích buồn!

Không còn ai biết hay nhớ những cái chết đớn đau tủi nhục của những vị sĩ quan trẻ, những anh hùng không tên tuổi chết âm thầm, trong quên lãng của tình đời !

Cái chết tức khắc giữa chiến trường khác cái chết ngất ngư, muốn chết mà không được, hồn nhìn xác thân như những bóng ma dật dờ bởi sự hành hạ, trả thù, khủng bố tinh thần...chết từ từ mới cảm nhận nỗi đau tột cùng nơi trần thế! Riêng tôi đang mong chờ lệnh xếp hàng để xử bắn (như cán bộ VC từng tuyên bố) - có gì đáng sợ? Chỉ là giải thoát, còn hơn bị hành hạ, đói lạnh, cảnh thương tâm...

MẶC KHÁCH

NHÌN LẠI ĐỜI MÌNH

(10t mồ côi Cha- không còn ngày Tết)

Năm tôi 14t, sống đời tự lập

Bơ vơ trên chính Quê hương mình

...1975-Nước mắt, 7 năm làm Tù binh .3 năm quản chế

10 năm ở nhà Tù lớn XHCN

...Gần 30 năm không biết Tết

Chẳng có ngày vui của tuổi thơ

_Nửa đời sau, Ty nạn _Lưu vong (1993)

Vui là vui tạm, sống đời phiêu bạc

Nhin xem thế sự lòng ngao ngán

Lạc bước tràn gian, uổng một đời !

Mai kia chẳng muốn kiếp người

Làm con chim Đại, giữa Trời ênh thang

MẶC KHÁCH _Minh Thu)

Date:16 tháng 12 lúc 11:37

From: NHUNG NGUYEN

Lời chia sẻ cùng nhà thơ Mặc Khách

Mấy hôm nay, những ngày đầu của mùa đông tuyết vẫn rơi kèm theo tiếng tí tách của giọt mưa làm tôi chợt nhớ về “trại hè văn bút hải ngoại” tại Houston vào năm 2016. Và cũng chính nơi đây hội tụ những nhà văn, nhà thơ, Nhiếp Ánh Gia. Đưa tôi vào một thế giới huyền hoặc kỳ bí, thế giới của những vần thơ mà tôi bắt gặp đó là “Hồn thơ Mặc Khách”.

Mỗi dòng thơ là một dòng cảm xúc, tác giả đã gói gầm bao nỗi trăn trở về số phận mình, tiếc cho đời trai một thời khí phách, nỗi uất đền nghẹn lời trong cảnh tù túng khao khát tự do, tôi bỗng nhớ về nhà thơ Thé Lữ trong bài

“Ta sống mãi trong tình thương nỗi nhớ,

Thuở tung hoành hống hách những ngày xưa.” (*Nhớ Rừng*)

Nhung ở đây, tác giả đã dùng lời thơ nói lên chính thân phận mình, hồn thơ của tác giả đã đưa chúng ta ngược dòng vào năm 1972. Ở nơi đó, thuộc Quận tinh Bình Thuận có một chàng trai trẻ với một tương lai tươi sáng.

Và rồi lệnh tổng động viên bước ngoặt lịch sử của đời người, vào Quân chủng Không Quân để trở thành “anh hùng không gian” và được qua Mỹ huấn luyện ở trường bay... Tháng 4/1975 ngọn lửa nhiệt huyết vụt tắt khi anh bước vào trại cải tạo giữa rừng U Minh ở tuổi 22. Trương Văn Lâu (tức nhà thơ “Mặc Khách”) bay năm trong trại cải tạo, bao nỗi buồn uất cõi đơn và thất vọng anh đã tìm đến thơ để tự sưởi ấm lòng mình.

“Đã trót sinh ra giữa cõi trần

Đời là bể khổ cảnh trầm luân.”

Trong bài thơ “Tỉnh Say” tác giả đã cố gượng trong nghẹn ngào buồn tủi nén căm xúc của mình trong những ngày ở trại cải tạo giữa mùa thu hiu hắt, và mơ về chốn bình yên, nơi đó có người thân đang mong ngóng ngày trở về dù buổi chiều thu dần phai nắng.

“Trăng thu lạnh, nhạt nhoà đêm ngơ ngác

Muôn hồn ma túi tủi khóc âm thầm

Lá vàng rơi phủ kín kiếp tù nhân

Em đã hiểu ! Thu về sao hiu hắt.” (*Thu Hiu Hắt*)

Niềm khát khao nhó về một thuở hào hùng, tác giả chỉ trách
mây trời làm mờ nhạt ước mơ và lảng lòng trong “Cung Sầu Tình
Tho” và có lúc tác giả như muốn ẩn mình vào thơ để quên lãng nỗi
sầu trong vô vọng.

“Sao lại trách tình thơ thinh lảng
Sóng ẩn mình thôi thương nhớ chi
Dòng nước trôi thả hồn gợi gầm
Nhớ thương em ta chẳng còn gì..? ”

Những tâm sự của tác giả qua từng câu chữ trong lời thơ làm
cho ta xao xuyến chạnh lòng, ai đã từng đọc những dòng thơ mới
thấy toát lên chất khí phách khi nghĩ về non sông tổ quốc, về tình
mẫu tử, tính lanh mạn trữ tình khi nghĩ về tình yêu đôi lứa...

Tho “Mặc Khách” làm cho người đọc phải say sưa qua từng
câu chữ ẩn chứa bao tâm sự.

Tiếc thay, một nhân tài nhưng nhiều nỗi bất hạnh bi thương, trải
qua bao sóng gió của cơn lốc bụi tràn, trong hơi thở yếu ớt giữa
đêm trù tịch, ta nghe tiếng thồn thức qua bài thơ “Tình Trong Hơi
Tho” “Trăng cải tạo xanh xao, ảm đạm

Rừng hoang vu huyền bí yêu ma.
Em thăm anh tình trong hơi thở
Sững sốt nhìn ròn rợn thịt da.”

Bảy năm nơi rừng thiêng nước độc, trải qua bao nghiệt ngã
đắng cay, tiếc nuối tuổi học trò, tiếc cho tình yêu vừa chớm giờ
sao giam hảm chốn này...

“Em hiểu lòng anh là quá đủ
Tuổi đôi mươi khí phách hùng anh
Vào không quân chọn đi du học
Từ Mỹ về sao buộc tội danh ?”

Và bài thơ gửi mẹ từ U Minh, tác giả đã khẩn cầu mẹ đừng đến
thăm, lo sợ mẹ già phải chứng kiến cảnh com tù với bao khổ nhục
đớn đau.

“Rừng U Minh muỗi mòng vây khốn
Trầm ngút ngàn che khuất tuổi xanh
Con nước lên ..địa bơi rắn lội.
Thân rá rời hơi thở mong manh...”

Dù trong đau khổ tuyệt vọng, nhưng chất trữ tình vẫn len lỏi
vào cho hồn thơ ấm lại và nồng thắm hơn...

Mặc Khách

“Sao em bảo tình yêu là mộng ảo?
Em dõi lòng nên nghe buốt trong tim
Từng bước đi sao lặng lẽ im lìm
Em trốn chạy nên tim mình thốn thức”

Trong cơn say nhà thơ đã biểu lộ cảm xúc thật của mình như hồn trách. “Rượu hồng ư? đời ta không diễm phúc
Cũng rượu hồng nhung hương vị nhạt phai
Chưa nếm môi lòng cảm thấy như say
Say hay tỉnh làm sao em biết được. (Phút Nhiệm Mầu)

Ngày trở về, tác giả đã đưa hồn thơ vào một không gian mới, hy vọng và ước mơ về cuộc sống như tìm lại chính mình, trong bài thơ “Tìn tạ từ” đã làm cho lời thơ sống động và chất lạng mạn toát lên làm người đọc cảm nhận tác giả đã trở về giữa cái chết được hồi sinh.

“Thê nhân hưng hò, tình em nồng ấm
Sưởi ấm lòng anh ngày tháng bơ vơ
‘Cải tạo’ về trống vắng sống đơn sơ
Em vẫn đến, cho dù đời cay đắng...”

Một mùa xuân nữa lại đến nơi xứ người, nhà thơ lại tiếc nuối cho tuổi xuân chóng qua, bao ước mơ còn dang dở...

“Đưa tay ngắn ngại đón xuân sang
Nhảm lại từng xuân thấy nghẹn ngào
Xuân xa nhà ôi sao buồn quá
Xuân mọi nhà ta lặng lẽ ước ao.”

Thưa quý độc giả,

Giờ đây, nhà thơ Mặc Khách đã sáng tác thơ bằng ngòi bút lão luyện và sáng tạo, trong đó có rất nhiều bài thơ đã phổ Nhạc... Đó là sự tài hoa đỉnh đặc trong thơ ca như huyền thoại về một thi sĩ tài danh, có người đã ví nhà thơ Mặc Khách như cánh chim đơn vượt qua bao sóng gió cuộc đời mang đến một niềm hy vọng ở bến bờ phía trước...những bài thơ nhẹ nhàng và sâu lắng cho ta bao vị đắng cay ngọt bùi giữa dòng đời dâu bể.

Cám ơn tác giả đã mang đến cho cuộc sống nhiều làn gió mát với nhiều cung bậc khác nhau giữa những đau khổ tận cùng, tác giả đã lấy thơ làm điểm tựa vượt lên số phận chính mình. Là những cảm hứng bất tận như suối nguồn đi vào lòng người không bao giờ cạn.

Giáng Sinh 2019
Nhung Nguyen USA

Xin trân trọng giới thiệu đến Quý vị và đọc giả bốn phương
 Thi Phẩm II: HỒN THO _ ĐẤT KHÁCH
 Của Nhà Thơ kiêm Nhiếp Ảnh Gia
MẶC KHÁCH _ TRƯƠNG V LÂU

Với hồn thơ lai láng, Nhà Thơ Mặc Khách đã đưa tôi vào cõi Thơ với những vần Thơ trữ tình lảng mạn và ngút ngàn thương nhớ Cuộc tình bỗng dung xa cách nghìn trùng, với bao xót xa nhung nhớ, ẩn hiện trong từng giọng thơ, nét bút, làm xao xuyến lòng nhân thế.

Thật vậy, sau khi xem qua Bản thảo của Thi tập HỒN THO _ ĐẤT KHÁCH và Thi Tập TÌNH THO (xuất bản năm 1910) của Nhà Thơ Mặc Khách. Những lời Thơ mang trọn tâm tư, tình cảm với những buồn vui, ly biệt...làm tôi rất xúc động.

Tôi có làm ít thơ gọi là văn nghệ choi, xem rất nhiều Thơ từ trước và hôm nay, lòng tôi không khỏi ngạc nhiên khi xem những bài thơ rất có hồn, quả đúng là HỒN THO _ ĐẤT KHÁCH những vần thơ làm cho người ta xúc động, buồn da diết nhưng không bị lụy, những khổ đau đến cùng tận nhưng vẫn vẫn thản nhiên, dường như Nhà Thơ muốn thử thách sự chịu đựng của bản thân hay muốn rèn luyện mình trong khổ đau. Anh mang hồn mình vào thơ (dù Đời cay đắng...) nhưng vẫn cứ yêu thương, không than trách, anh chỉ buồn và cho rằng mình không may mắn! Thật là một tâm hồn bao la và cao thương! Thơ của Thi sĩ Mặc Khách không màu mè, tô vẽ, khuôn sáo, vô nghĩa, trống rỗng mà anh để cho cảm xúc tuôn tràn qua ngòi bút, với những dư âm xót xa như còn lingers trong lòng và cũng là minh chứng cho bao cuộc tình bi thương tan vỡ khi thời cuộc đổi thay...với tình yêu tưởn đầy ân nghĩa nhưng rồi cũng tan biến theo thời gian, hay lòng nhân thế?!

Xin mời quý độc giả cùng đi vào những giọng thơ mượt mà, trữ tình nao núng, xao xuyến, lẫn thương đau...nhung nhớ...

Bài thơ NGÀY VỀ...nghe thật xót xa, thốn thúc lòng...

“....Khi anh về mùa thu biến đổi

Không gian thì thành phố đã thay tên

Anh bước đi tro tro giữa nhớ quên...”

Hay “Tìm ai đây? Đường xưa vắng bóng

Em đi rồi nắng nhạt vàng phai...” (*Đường Xưa*)

Thơ anh không chài chuốt, vô nghĩa, mà toát ra từ những rung động chân thành trong trái tim. Ý tình nhẹ nhàng, bền bỉ mà

Mặc Khách

sâu sắc như có nhạc trong thơ tạo nên tình tứ lãng mạn, những xúc động từ nơi sâu thẳm của tâm hồn, phản ánh những cảnh đời khi vui, lúc buồn, và những nỗi đau giấu kín trong lòng:

“Vòng tay khao khát đêm thơ mộng

Rồi bỗng ai làm hương gió bay ...”

Hay “Anh vội vã ôm ghì nỗi nhớ

Sợ thời gian phủ kín trôi mau...” (*Lá Thu Phai*)

Rồi một tình yêu tượng đài niềm an ủi, chia sẻ nhưng rồi cũng tàn phai theo năm tháng: *Em Đi, Nhớ Lạ Lùng, Người Tình, Giọt Buồn*.

Gần 7 năm anh được tạm tha, về thăm lại cảnh cũ, tìm người xưa:

“Đâu người yêu dấu nay vắng bóng

Nước trớn nên buồn nước nhấp nhô” (*Bến Ninh Kiều*)

Sống xa nhà, mồ côi Cha (năm 10 tuổi), còn gì buồn hơn? Phân đấu và thành công là điều hiếm hoi, sống cam khổ, có ý chí. Nơi quê Mẹ, thì ai cũng biết về anh! Anh đã thành công, về quê cũ, phán đấu trong cô đơn là tấm gương cho những em bé nghèo.

Anh tâm sự: Thời gian học tu nghiệp ở Mỹ, anh rất nhớ Mẹ, Quê hương và đồng bào vô cùng...luôn mong mau trè về quê hương.

Năm 1975 _____ Lệnh đi tù cải tạo, Tạm tha năm 1983, quản chế 3 năm. (Anh sửa xe đạp kiếm sống, tại nơi chào đời...sau 3 năm quản chế. Năm 1989 anh vào Sài Gòn dạy tiếng Anh tại tư gia, sửa đồng hồ kiếm sống, lập gia đình và buông trôi theo giòng đời ...)

Năm 1994 _____ Anh qua Mỹ theo diện Ty nạn, sống đời lưu vong...Nhưng viết sao đủ, tôi nghĩ, đời anh còn thật nhiều ưu tư, trăn trở không đơn giản như mọi người, ý là những đau thương và hoài bão dành vùi chôn theo thời gian...

Phải là người yêu thích Thơ ...mới cảm nhận sâu sắc, đọc thơ anh bằng trái tim hy vọng hiểu thêm về nhà Thơ.

Những bài Thơ tình thật mên mông, nghìn trùng đầy cảm xúc. Như những bài sau: *Xin Đừng Gọi, Thu Buồn, Mặc Niệm, Rừng Hoang Vu, Thu Hiu Hắt, Người Tình, Tình Tạ Từ, Nhìn Mùa Thi Đì*.

“Ta về nhặt nốt đau thương

Cô đơn vây kín buồn vương ngập lòng” (*Về Đâu*)

Viết cho Mẹ, cho quê hương, cho bạn tù, cho tình yêu với ân nghĩa tấm lòng tha thiết, luôn nhớ về Quê hương, Tổ Quốc dân tộc. Đóng góp quan trọng về ngôn ngữ trong Văn Học Hải ngoại.

Người tình rồi cũng ra đi và từ đó Thi sĩ mượn Thơ làm gậy cỏ đứng lên, đi cho trọn cuộc hành trình đầy gian lao thử thách.

Thơ của Thi sĩ Mặc Khách rất đa dạng, nhiều thể loại những bài Thơ Tình đầy thi vị phong phú và đắm say với tấm lòng yêu đời yêu người dù đời có bạc như vôi, ý lời sâu sắc ít có ai sánh kịp với những giọng Thơ tuyệt vời đến thế.

Bài thơ nào tôi cũng yêu thích và lắng lòng để nghe, tựa giòng suối miên man với những cảm giác len lỏi vào từng thớ thịt làn da. Với những ý tưởng sâu sắc, mới lạ, vời vợi vẽ lên nhiều cảnh sắc muôn màu theo thời gian— Đã hơn 20 năm xa quê kể từ ngày ty nạn (1994), nhà thơ Mặc Khách vẫn nhớ Quê hương đầy áp ân tình.

Càng đọc càng bị lôi cuốn theo những cảm xúc chia ly xót xa, đợi chờ, khắc khoải, không khói roi nước mắt, khóc cho đời lẻ loi, cô đơn _ Nhà thơ đã cô đọng, hình thành một bức tranh vân cǎu đủ mọi sắc màu trần thế.

Những giòng thơ viết về Mẹ nói lên một người con rất hiếu thảo đã làm lòng tôi như chùng xuống nước mắt dâng tràn khi nhớ về Mẹ.

Hãy nghe Nhà Thơ viết về Mẹ:

“Nếu con chết xin Mẹ đừng đến
Đừng vì con lặn lội tìm thăm
Con không muốn nắng mưa thân Mẹ
Cho hồn con nhẹ bước thênh thang...” (*Thu Gửi Mẹ*)
“Con chết lặng quy bến thân xác
Xót xa lòng quân lấy khăn tang...” (*Ngàn Thu Vĩnh Biệt*)

Anh còn làm Thơ Đường, Thơ Thiền xin nhường cho độc giả, thơ của thi sĩ Mặc Khách thật đa dạng, súc tích và như đi vào lòng người để lại biết bao xao xuyến thương nhớ...

Tôi biết Thơ Đường và thơ Thiền rất khó sáng tác, anh cũng thật lòng chia sẻ, cũng nhiều lúc “bí” làm nửa chừng, hết ý dở dang.

Mời quý vị thưởng thức tiếp những bài thơ sau:

Thơ Đường: *Sơn Nữ Tắm Tiên, Dáng Thu, Nhớ Hué, Lệ Bút...*

Thơ Thiền: *Bến Giác, Phút Tĩnh Lặng, Thiên Quán, Mai Vè, Thinh Không...*

THIỀN THO'

Đọc qua những bài Thơ Thiền của Nhà Thơ Mặc Khách, tôi như chợt thấy một thế giới khác lạ, bình yên, lòng thanh thản, nói lên một triết lý thâm sâu vời vợi...

Ở thể thơ nào, Thơ anh cũng nhuần nhuyễn. Anh thi triển cả Thơ Đường, thơ Thiền, một nhà Thơ có phong cách riêng nên không thể lẫn lộn với những nhà thơ khác.

Rất vui gặp lại người bạn học năm xưa cùng học :

TRƯỜNG TRUNG HỌC ĐĂNG KHOA – NHA TRANG

là Nhà Thơ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia Mặc Khách _ Bản thân tôi, rất vinh hạnh viết lời giới thiệu Thi Phẩm HỒN THƠ – ĐẤT KHÁCH đến với Quý vị và đọc giả bốn phương Hồn Thơ cũng là tiếng lòng của nhà Thơ Mặc Khách. Ngoài tài làm Thơ, anh còn là một Nhiếp Ảnh Gia với những bức hình Nghệ thuật rất đẹp, và có ý nghĩa đầy nghệ sĩ tính. Ngoài ra anh còn chơi đàn Ghi Ta, chơi Sáo dù chỉ là văn nghệ.

Lúc chúng tôi còn là học sinh, cùng học Võ Tae Kwon Do (do Võ Sư thuộc sư đoàn Bạch Mã Đại Hàn dạy) tại Nha Trang. Dù tài hoa nhưng anh không khoe khoang, bon chen, không thích nôй đồng đúc, sống lặng lẽ, âm thầm... cho đến bây giờ vẫn thế.

Kính bút,

LUU MINH ĐỨC _ NT (London)

LỜI CHIA SẺ CỦA ĐỌC GIA

Dư âm — Chính Hồ 2016-11-10 21:06

Thơ đích thực là tinh hoa của ngôn ngữ, là tiếng nói chân xác xuất phát từ đáy tim, nhứt là thơ tình. Thơ khó mà dối mình, dối người. Người đời yêu thơ là vậy. Cuộc tình dang dở nào cũng gây ít nhiều thương tích cho lòng mà dư âm ngân mãi không ngưng. Có thể coi đây là chùm tứ tuyệt dài 5 đoạn, xúc động lòng người bởi tính chân thật:

“ Đèn lạnh mưa rơi lòng buốt giá,
Tình thôi, xin gửi gió mây ngàn.”

Nói thôi mà chắc gì đã thôi. Xin gửi nhưng chắc gì được nhận đủ đầy. Điều chắc chắn là có chút gì đau đớn, rỉ máu trong Anh, trong Em đến hết cuộc đời...

Trăng Thu Chết. — *Chính Hồ* 2016-11-17 20:17

“Em đi rồi giờ chỉ còn lại mình anh cô đơn” buộc người đọc nhớ đến 2 câu :

“Thuyền ơi! Có nhó bến chặng,
Bến thì một dạ khặng khặng đợi thuyền.”

Bài thơ đi từ đợi chờ, qua dang dở, đền ma quái :

“Đêm dạ vũ oan hồn ma quái.” — Nỗi buồn cô đơn như ngọn triều cường càng phút càng dâng cao...để rồi tan tác. Mặt khác, ở từng đoạn, vẫn được đánh khá nghiêm cẩn trên từ cuối câu 2, câu 3. Một bài thơ nên thường thức...

Tình Hu Áo — *Chính Hồ* 2016-10-17 15:51

Có tư tưởng cho Đời biểu diễn theo một đường cong kín; có người nói ngược lại. Đúng là lưỡi không xương và vần chuong tự cỗ vô bằng chứng, nên nói sao cũng được.

Điều chắc chắn Đời là vô thường, trách chi tình người hư ảo. Nhưng cũng lạ, đôi khi ta muôn nó sớm hư ảo rã tan, nó lại gom ghiếc bám ta như hình với bóng, một phút không rời. Chắc gì “tĩnh tọa trong” Tuyệt tình cốc là đoạn diệt được tình! Tình ơi! Mi là cái chi mà làm cho người, đời này sang đời khác, hết điêu tới đứng? Giá mà đừng vướng bận nợ duyên thì hạnh phúc biết đường nào! Có chắc vậy không? Bởi có người thích đi mưa không áo, ưa đi đầu trước mũi đạn, đọ sức với lao khổ tình trường.

Càng già càng giống trẻ thơ trong sinh hoạt, nhưng lại khác biệt sâu sắc ở dáng vẻ, cơ态 và nhứt là cô độc. Xin nhớ cho: Người hôm nay là ta ngày mai. Chắc như chân lý. Bài thơ đầy tính nhân văn; là bài đánh giá về nhân tình sâu sắc.

Thơ Văn Tự Ký — *Tự Ký* 2016-10-17 15:03

“Nhớ quê hương...trống vắng nỗi niềm chung!...

Khẽ giật mình, ai quần chiếc khăn tang ?...

Một lần nữa, hồn Thơ tôi khóc ngất...” —

Những câu thơ nhẹ như sương khói hồ thu lặng lẽ lại có khả năng thẩm thấu làm quặn thắt lòng người. Nỗi niềm chung riêng là một hơi thở dài bất tận. Cám ơn thơ từ *Mùa Thu* (Mặc Khách).

Lá Thu Phai — *Nhu Lâm* 2016-07-07 13:46

Lời thơ nhẹ nhàng, mang âm hưởng một điệu nhạc Tình Buồn. Một cuộc tình không trọn vẹn mà vẫn hoài nhớ nhau trong nuối tiếc!

“Tình đôi ngả, tim em băng giá

Uống một đời chỉ thương nhớ nhau!”

Tho trữ tình. Thân chào cảm ơn. *Nhu Lâm*

MẶC KHÁCH VỚI HỒN THƠ LAI LÁNG

Trần minh Hiền orlando ngày 25 tháng 11 năm 2015

Gần đến ngày lễ Tạ Ông tôi may mắn nhận được hai thi tập xinh xắn gửi từ Houston, Texas của thi sĩ, nhiếp ảnh gia, cựu không quân quân lực Việt Nam Cộng Hoà, anh Mặc Khách. Tôi bắt đầu đọc từng bài thơ và thưởng thức vẻ đẹp của ngôn ngữ, ý tứ và tâm tình của tác giả. Trước tiên tôi đọc thi tập Tình Thơ - Một Mảnh Đời xuất bản năm 2010, gồm 2 phần: Tình Thơ và Chiến Tranh Ngục Tù. Là một nhiếp ảnh gia, thi sĩ Mặc Khách chụp rất nhiều bức ảnh rất đẹp có hồn và anh đưa làm hình bìa cũng như một vài tấm vào sách rất đẹp. Và dường như thi sĩ Mặc Khách cũng chụp ảnh cuộc sống rồi đem vào trong thơ với hồn thơ lai láng, ảnh trong thơ và thơ trong ảnh.

Tôi (TMH) thích bài tứ tuyệt (4 câu Nhớ) ở trang 2:

“Con gió thoảng dâng lên nỗi nhớ
Mùa thu về nhớ tóc em bay
Lá vàng rơi cột đùa chéo áo
Ta mãi mê nhìn, em có hay ?”

Chỉ bốn câu thôi mà anh đã cho chúng ta xem một bức ảnh rất đẹp, với lá vàng cột đùa chéo áo em và để cho thi nhân mê mẩn ngắm nhìn và thầm hỏi, người đẹp có hay chăng?

Bài Tiếc Thương Cung Nữ trang 3 theo tôi là bài thơ hay nhất của thi sĩ Mặc Khách:

“Anh ước cùng em về quê cũ
Thăm lại lâu đài thành quách xưa
Đêm thỏ thẻ muôn lời câm nín
Chập chờn lay, hoa lá đong đưa

Em nhìn xem sắc màu lộng lẫy
Nơi vàng son vũ điệu đắm say
Nhạc dập dồn buông lời tình tứ
Nét ngọc ngà hương sắc ngắt ngây

Đêm lắc lư bước theo vũ điệu
Đẹp mê hồn bóng sắc giai nhân
Đèn ngắn ngợ thịt da mờ ảo
Vương, Tướng, Hầu chìm đắm dung nhan

Một thoáng về thăm Quê yêu dấu
Xót thương nàng Cung nữ kiêu sa
Kiếp hồng nhan một đời khép kín
Sóng âm thầm khao khát xa

Điện Cung Vua, u buồn hoang vắng
Khách hững hờ, mặc tiếng óan than
Hồn run rẩy mưa rơi tí tách
Đêm lại về Cung Nữ lang thang ...”

Tác giả mơ về một nàng cung nữ của quân vương nhưng cũng là nỗi niềm riêng tư của thi nhân và người con gái vẫn tôn thờ.

Có một bài thơ khác tôi cũng rất thích là bài: Thắp Sáng Tình Anh trang 14 nói về tình yêu của người tình và người yêu tù dày cài tạo.

“Em thắp sáng tình anh trong tuyệt vọng
Em cho anh hơi thở sự hồi sinh
Linh hồn anh rợn lên niềm vui sướng
Như muôn hoa chờ đón ánh bình minh

Anh trở về quê cũ thân tàn tạ
Bước ngập ngừng trong manh áo tả voi
Đôi cánh tay gầy hồn anh trông vắng
Rừng núi vùi chôn tuổi trẻ cuộc đời”

Cả bài thơ làm người đọc xúc động vô cùng. Tất cả những bài tình thơ đều hay và đẹp. Nhưng bây giờ tôi mời quý vị đọc sang phần thơ Chiến Tranh Ngục Tù từ trang 118, với bài đầu là Bia Đời:

“Cám ơn xiềng xích ngục tù
vào tù mới biết bạn thù ra sao
Áo tù lộ mặt anh hào
Đốn hèn hiện rõ kẻ nào trọng khinh
Anh em cùng tuyển ngày nào
Cúi đầu- tôi mỏi nghìn sau Bia Đời”

Bài thơ cho thấy cái kháng khái, dũng cảm của người lính Việt Nam Cộng Hoà dù sa cơ thất thế vẫn giữ vững chí khí. Có một bài thơ tôi úa nước mắt khi đọc: Thư Gửi Mẹ -Tù U Minh (U Minh 1978):

“Hết chinh chiến con về bên Mẹ
Dựng lại căn nhà tường vách xiêu
Đã bao năm mỏi mòn Mẹ đợi
duy mình con Mẹ trọn tin yêu!” (1975)
“Rồi từ đó, rùng sâu khép kín
Chén cõm tù, khổ nhục đớn đau
Con đói quá...con quên tất cả
Bao lần mưa bão Mẹ có sao ?
Con lạy Mẹ, xin Mẹ đừng đến
Đừng vì con lặn lội tìm thăm
Con lo lắng xót xa nhìn Mẹ
Cầu cheo leo nước độc xa xăm...”

Mặc Khách

Tác giả Mặc Khách, thi sĩ Mặc Khách đã dũng cảm và tài tình viết lên bài thơ này nói lên tâm tư thật lòng mình của một người con vô cùng hiếu thảo nhưng bị tù đày khổ ải... Nói chung toàn bộ thi tập Tình Thơ- Một Mảnh Đời bài nào cũng hay, cũng có bông dáng riêng của Mặc Khách.

Năm năm sau thi sĩ Mặc Khách lại ra mắt thi tập thứ hai: Hòn Thơ-Đất Khách xuất bản 2015.

Tập thơ này gồm 4 phần: Phần I là Hòn Thơ Đất Khách từ trang 1 đến trang 82, phần II: Thơ Đường từ trang 83 đến trang 104, phần III Thơ Xướng Hoạ từ trang 105 đến trang 120, và phần IV: Thơ Thiền từ trang 121 đến 135.

Tôi thích cái tâm niệm sau đây của thi sĩ MK:

“MẶC tràn gian hững hờ xa la
KHÁCH đến rồi đi chẳng luyến lưu”

Trong số tất cả những bài thơ thật hay của phần I, tôi thích nhất là bài Nha Trang Biển Nhớ trang 7 :

“Biển xanh cát trắng tự tình
Bàn tay kỳ diệu vẽ hình dung nhan
Biển tình sóng vỗ miên man
Nhấp nhô làn nước dáng nàng nên thơ
Thôi rồi lời chi thở than
Em là hương giữa gió ngàn kiêu sa
Tôi, hàn sinh sống xa nhà
Tình tôi chỉ để làm quà mong manh...”

Có lẽ vì tôi là dân Nha Trang nên đặc biệt thích bài thơ này.

Ở phần II của thi tập là phần Thơ Đường Luật. Cái khó là dùng 8 câu với 56 chữ và vẫn điệu để diễn tả hết tâm ý của mình. Và tác giả Mặc Khách đã rất thành công trong thơ Đường Luật.

Ở phần III gồm những bài thơ xướng hoạ rất hay giữa thi sĩ Mặc Khách và các thi hữu khác rất hay. Nhưng tôi thích nhất là phần IV của thi tập này với những bài thơ rất hay. Ví dụ như bài :

Cửa Thiên :

“Tình như gió thoảng bóng mây bay
Danh lợi phù du chỉ nhất thời
Chạy theo ảo ảnh lòng mê muội
Một kiếp trầm luân khổ suốt đời

Linh hồn nhỏ biết bao sầu não
Cuộc đời khổ lụy, vấn vương tình
Chắp tay nguyện cầu mong thoát khỏi
Trần gian chìm đắm cõi U minh

Sương thấm bờ vai, xin giả biệt
Tình thôi khép lại, mộng hư không
Vọng tưởng mê cuồng đêm áo giác
Xã buông phiền muộn tâm lòng trong

Ngoài kia đá cũng tình si nhớ
Hôn tôi lạc lõng, bước lè loi...
Cửa Thiên tù bi luôn rộng mở
Tìm về cõi Phật lánh xa đời”

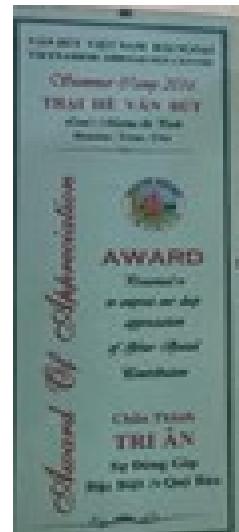
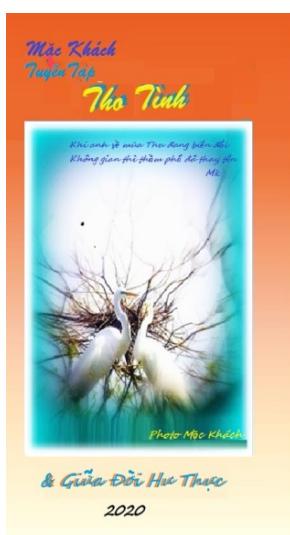
Một bài thơ thật hay đem lại cho độc giả phút an bình thanh tịnh.

Nói tóm lại, tôi đã đọc cả hai thi tập gói gắm trọn tâm tình của thi sĩ, nhiếp ảnh gia Mặc Khách và nhiều bài đọc đi đọc lại, bài nào cũng thấm thía, da diết, thiết tha, càng đọc càng thích thú, thú vị. Cám ơn thi sĩ Mặc Khách đã đem nhiếp ảnh vào thi ca và đem thi ca vào nhiếp ảnh. Kính chúc thi nhân còn mãi thi hứng để viết thêm nhiều bài thơ hay và đẹp cũng như chụp những bức ảnh đẹp và hay.

TRẦN MINH HIỀN

Orlando

ngày 25 tháng 11 năm 2015

Mặc Khách

LỜI CHIA SẺ NHANH CỦA QÚY ĐỌC GIẢ TRÊN CÁC WEBSITES

2014-11-30 21:38 Dang Mai__ Nhom Than Huu@googlegroups

Thơ anh Mặc Khách lúc nào cũng nhẹ nhàng, sâu lắng...

Luôn luôn đượm nỗi buồn cõi hương!

Cám ơn anh

NS Mai Dang

Thư gửi anh Mặc Khách,

Bài thơ *Cánh Chim Đơn* đong đầy cảm xúc và ẩn tình của tác giả. Giai điệu của thơ đượm một chút hào sảng, một chút khái và cũng mang mang một chút buồn...

Cám ơn anh về bài thơ hay! Nhưng hình như khi mình đang ở giữa ngàn trùng khơi, nhìn thấy một cánh chim đơn, chỉ là một cánh chim đơn thôi, cũng đủ làm ấm lòng người và cũng mang đến một niềm hy vọng về một bến bờ phía trước.

NS Cuc2

Cám ơn anh MK !

Bài thơ thật buồn và sâu lắng...

NS-MĐ

Anh Mặc Khách hồi nào giờ ít lên tiếng, chỉ mới một lần tâm sự đã lấy được cảm tình bao nhiêu người, anh khó mà bỏ đi được lầm, nhưng ở lại mà sao post lên bài thơ trùng trùng nỗi niềm khiến người đọc cảm xúc buồn lây.

NS-Cuc2

Xin tiếp lời anh MK nghe :

Thơ anh Mặc Khách lúc nào cũng sâu sắc, lắng mạn !

TT

Với âm hưởng nhẹ nhàng thương...Cám ơn anh đã cho đọc

NS Mai Dang

Cám ơn anh Mặc Khách đã chia sẻ bài thơ rất hay...rất lắng mạn chứng tỏ hồn thơ của anh còn rất phong phú

Tai Phan @Tho Van

Bài thơ hay quá _ Cám ơn.

Tao Nguyen

BẾN GIÁC

Cám ơn bài thơ hay của anh Mặc Khách, đầy chất thiền...đang phân biệt thật và ảo !

Chúc anh và các bạn thật an lạc

NS Mai Dang

NIÊM RIÊNG

TT thích mấy câu này nữa:

“Vội vàng chi, hoàng hôn chưa tắt nắng

Em về rồi hoang vắng lạnh lùng hơn...

Thương con đò tư lụy ánh trăng sao”

Cám ơn anh Mặc Khách cho thưởng thức một bài thơ hay tuyệt

TT

Dec 26, 2014 Quang Dang Thai via Nhóm Thân

Hữu@googlegroups:

Phút đâm mê đồng lõa ánh trăng ngà

Từ sâu thẳm vọng về đêm sâu lăng

Kính anh Mặc Khách,

Với đầu đề của bài thơ “*Lời Tình Buồn*” của nhà thơ Mặc Khách, người đọc đã cảm thấy một rừng nhớ thương và xa cách, lại thêm phần nhạc của Mai Đăng cùng sự diễn tả lời ca của Tâm Thư như quyện vào nhau thành một âm thanh vang xa mà người nghe tưởng chừng lời than nuối tiếc của một cuộc tình tưởng rằng sẽ chết cho nhau nào ngờ đã phải lìa xa..

Thân kinh,

Văn Vũ (Nhiếp Ánh Gia)

Nhà thơ Mặc Khách ơi,

Tôi cũng rất nhớ Bến Ninh Kiều vì tôi đã ở đó nhiều năm. Thương nhớ Cần Thơ lắm lắm.

“Còn đâu nữa hương thơm làn tóc biếc”

Vậy xin được phép chia sẻ với nhà thơ.

Hoa Văn (CumHoaTinhYeu@yahoo groups)

Cam ơn Anh một Thi Sĩ có những bài thơ rat bat khuat ...và rat hay

Dùn nhau trong giấc mộng say

Giật mình ôm vội bóng mây muộn màng

Lời thơ hay ý súc tích nhưng đọc xong nghe buồn làm sao nghe như tiếc nuối một cái gì lỡ làng nhưng không hẩn...

Bước đi buốt giá ngả nghiêng

Chút lòng muôn ngỏ ngại phiền đêm thâu

Mặc Khách

Đúng là MK

Hay lầm nhung cơ hồ như đang nhớ nhung ai

Khỏe nhé MK!!!

MM

Lời thơ hay nhung nghe chừng như khắc khoải và buồn man mác MK ui

“Giữa giấc khuya thao thức giấc xót xa lòng
Em đã hiểu tình hy sinh là thế”

Tôi yêu bài thơ : Xin Đừng Gọi _ dù còn rất nhiều bài thật tuyệt vời...

“Thôi hết rồi một tình yêu tuyệt diệu
Hết cả rồi những náo nức khát khao
Ước vọng thường sao chuốc lầm thương đau
Đau khổ quá hồn rã rời ngơ ngác ...”

Hay : “Cơn gió lạnh xóa mờ tâm thức
Lòng con còn lại bóng Mẹ yêu ...”

Nghe mà xót xa cho nhà Thơ Mặc Khách

Vanhuyen Nguyen

LỜI CHIA SẺ NHANH CỦA MỘT SỐ ĐỌC GIẢ:

Cám ơn anh MK !

Bài thơ thật buồn và sâu lắng.—**MD** (nhomthanhuu@GoogleGroups)

Kính gửi nhà Thơ Mặc Khách

Tôi có xem thơ của anh trên nhiều Diễn Đàn
Chỉ cần xem qua một số bài chúng tôi đã thấy cái tài hoa của anh về
thơ phú cùng với nhân sinh quang trong cõi thơ riêng của anh với
những cảm hứng tuôn tràn như suối nguồn.

Tôi tin chắc anh không thể làm lại lần thứ hai với những giọng
thơ tuyệt vời như thế, vì tôi cũng có làm thơ dù không nhiều nên tôi
có chút hiểu biết về thơ, chắc anh không ngạc nhiên.

Quả là một nhà thơ tài hoa, đa dạng, tôi không thấy nhà thơ nào
như thế, anh sáng tác nhiều thể thơ, thơ có hồn đó là điều hiếm thấy
nếu không thì thơ thì không còn giá trị, như thơ tự do quá lố bịch như
văn xuôi hay những từ vô nghĩa đem đặt cho thơ, là làm khổ thơ thì
phải! Anh viết nên những giọng thơ bằng chính tấm lòng với từng
cảm xúc, thơ Thát ngôn, luc bát, ngũ ngôn, cổ phong... có cả thơ
Đường (niêm luật, đối, luận...rất gò bó khó khăn) và đến cả thơ Thiền
có tính triết học trong Đạo Phật, thể thơ này rất khó, it ai làm, chỉ có
các Thầy tu hiếm hoi.

Phải chăng anh là Nhà Thơ với hồn thơ mang tính Triết học _quả là không quá lời. Lời thơ nhẹ nhàng mà sâu sắc, như tô điểm theo từng cảm xúc bên đời lưu vong thương nhớ.

Có tình đắm say lãng mạn, tượng tư...*Quê Hương Đất Mẹ* ...
Bài Tương Tư Chiều... Dại Ngàn Suối Tiên vàThơ anh có Tổ quốc có tình Mẹ, tình Quê tình tha nhân bạn hữu, và tôi như thấy phản phát đời mình cũng nỗi trôi phiêu bạt, nên rất hâm mộ thơ của Thi sĩ Mặc Khách nếu anh có xuất bản. Cho tôi biết đặt mua.

Xin nghiêng mình thán phục hân hạnh được thưởng thức những giọng thơ trữ tình lãng mạn....

Cám ơn Nhà Thơ Mặc Khách

Trân trọng,

Vu Hoang

Bài thơ trùng trùng nỗi niềm khiến người đọc cảm xúc buồn lây ?

TV xin tiếp lời Thưa anh MK

Cám ơn anh với những bài thơ trữ tình hay tuyệt vời—**Cuc2**

Thơ anh Mặc Khách lúc nào cũng sâu sắc, lãng mạn !

Với âm hưởng nhẹ nhàng thương...

Cám ơn anh đã cho đọc —**NS - Mai Dang**

Kính mượn vận thi-phẩm “NỐI LÒNG” của Mặc-Khách thi-nhân,
xin kính tặng cụ LVT (MS) để cụ an-ủi mấy đứa cháu của cụ vậy
Anonymous

Le Jeudi 14 mai 2015 15h04, **Chuong Ha** a écrit :
Bài thơ rất hay được ngâm thật truyền cảm. Cám ơn anh Mặc Khách
đã cho nghe —**CH**

Via *ThoVan@YahooGroups*

Cám ơn anh Mặc Khách đã làm một bài thơ chia sẻ với anh chỉ em về cảm nghĩ riêng của mình. Anh làm thơ lục bát vẫn điệu, tả tình, tả cảnh dùng chữ rất linh động, và đã mang lại cảm xúc cho người đọc thơ. Riêng có một câu thơ cuối, tôi vẫn chưa giải đoán ra không biết anh chụp ảnh ở nơi nào? Người đẹp nào làm model cho anh...chụp? anh đã làm gì trong lúc spot metering, hoặc tìm chỗ điều chỉnh focus cho đúng tọa độ? anh chụp làm sao mà đến nỗi:

“Chụp sao hết nỗi vấn vương!

Giai nhân bối rối, chiều buông thẹn thùng...”

Anh làm người thường ngoan có cảm tưởng như là: Tay phó nhòm này vừa ngắm kỹ, mà lại chụp cho đã tay à nhe!

Đinh công Đức (Nhiếp Ảnh Gia)

MUC LUC

1.	PHẦN I : THƠ TÌNH	43.	Nàng Thơ (I)
2.	Sơn Nữ Tám Tiên	44.	Đời Lưu Vong
3.	Áo Giác	45.	Hàng Nga
4.	Sầu Khách	46.	Tình Ta Từ
5.	Hồng Đào Mỹ Nữ	47.	Một Ngày Nhu Mội Ngày
6.	Cát Tráng	48.	Em Về Đâu
7.	Hương Chưa Vói	49.	Em Đến thăm Anh
8.	Lối Thực Hư	50.	Gọi Thầm
9.	Sầu Viễn Xứ	51.	Ngày Lễ Cha
10.	Trăn Trở	52.	Nếu Mai Em Về
11.	Hối Hận	53.	Đóa Hồng Thương
12.	Vạt Nắng Chiều	54.	Chút Hương Xưa
13.	Đêm Vô Cùng	55.	Lời Tình Buồn
14.	Giữa Tử Sinh	56.	Bị Đọa Trần Gian
15.	Xin Đừng Hẹn	57.	Phố Xưa
16.	Tình Si	58.	Bốn Mùa Giao Cảm
17.	Gió Đã Lặng	59.	Dấu Xưa
18.	Hoa Dại Bluebonnets	60.	Đời Lặng Tử
19.	Tuổi Thơ	61.	Tôi Vẫn Đì Tìm
20.	Tình Nhớ	62.	Trăng Hoang Dã
21.	Hồ Tình Lặng	63.	Trăng Thu Tân
22.	Làn Hương	64.	Hạnh Ngộ
23.	Xuân Lại Về	65.	Màu Thời Gian
24.	Nỗi Sầu Câm Nín	66.	Lời Mộng My
25.	Đêm Thu Không	67.	Những Mùa Xuân
26.	Bàn Tay Em	68.	Xuân Của Em
27.	Áo Mộng Tình Buồn	69.	Cõi Xa Mờ
28.	Rừng Hoang Vu	70.	Xuân Tình
29.	Tình Nhân	71.	Nha Trang Biển Nhớ
30.	Về Đâu	72.	Ảo Diệu
31.	Nhớ Mãi Tình Em	73.	Tình Em
32.	Trôi Lang Thang	74.	Lá Thu Phai
33.	Gửi Nàng Thơ	75.	Giọt Đọng
34.	Thao Thúc	76.	Mãi Là Tình Nhân
35.	Ngậm Ngùi	77.	Nửa Vàng Trăng Lạnh
36.	Lời Sơn Nữ	78.	Mưa Chiều
37.	Đường Xưa Vắng Bóng	79.	Bài Thơ Sim Tím
38.	Đoản Khúc Vô Đè	80.	Đêm Mơ
39.	Nhin Mùa Thu Đì	81.	Chiều Tây Đô
40.	Về Từ Cõi Chết	82.	Ru Em
41.	Mùa Thu và Cô Nhân	83.	Xuân Về
42.	Phút Nhiệm Màu	84.	Nửa Hòn Còn Lại

85. Mong Manh 86. Trăng Viễn Xứ 87. HINH (Góc Nhó) 88. Vườn Xưa Chung Lối 89. Tiếc Thương Cung Nữ 90. Cố Nhân- 91. Tạ Lỗi Em 92. Mặc Niệm 93. Thu Về 94. Vòng Tay Giai Nhân 95. Tháp Sáng Tình Anh 96. Trở Lại Sông Hò 97. Em Đi 98. Ngày Về 99. Lặng Du 100. Vũ Điệu Rumba 101. Gió Tha Phương 102. Chiếc Áo Nâu Sòng 103. Gửi Gió Trao Em 104. Vành Nón Nghiêng 105. Tình Buồn 106. Dư Âm 107. Bróc Bơ Vơ 108. Góc Nhó Thiên Đường 109. Tình Hư Ảo 110. Dêm Nhớ Hué 111. Mùa Thu Và Thi Nhân 112. Dêm Giao Thừa 113. Em Đi Bỏ Lại 114. Hình 115. Hoài Thu	124. Dâu Tình Sầu 125. Chiều 30 126. Dáng Xưa 127. Đại Ngàn Suối Tiên 128. Nhan Sắc 129. Bóng Cờ Vàng 130. Một Đời Không Được Gọi 131. Thương Sài Gòn 132. Mai Em Đi 133. Vào Thu 134. Nỗi Nhớ Không Tên 135. Se Tình 136. Thăm Tù Bình 137. Bến Ninh Kiều 138. Bóng Ai Xa Lạ 139. Hiền Nhân 140. Muôn Ánh Sao 141. Bài Tình Thơ Dang Dở 142. Xin Đừng Gọi 143. Nghệ Sĩ 144. Thẹn Thùng 145. Nói Hay Đừng 146. Hư Ảo 147. Săn Ánh 148. Người Tình Nhỏ 149. Hoang Lạnh 150. Chói Từ Thiên Đường 151. Bóng Người Xưa 152. Trùng Dương 153. Quên Lối về 154. Thà Nhu	155. HINH 156. Thiền Quyên 157. Ánh Trăng Khuya 158. Nhớ Quên 159. Tình Sầu 160. Tình Trong Hơi Thở 161. Lần Đầu Hạnh Ngộ 162. Nha Trang Nỗi Nhớ

Mặc Khách

- 163. PHÂN II : TÌNH THƠ GIAO LUƯU _ CẨM TÁC**
164. Tình Hư Không (*Thanh Bằng* _ Mặc Khách)
165. Cung Sầu Tình Thơ I & Cung Sầu Tình Thơ II
166. Bikini (Mây Lang Thang) & Bikini (Mặc Khách Cảm Tác)
167. Một Góc Nhớ (Mặc Khách) & Một Góc Quên (Cảm Tác Miên Thụy)
168. Nụ Hồng (Mặc Khách) & Nụ Hồng (Cảm Tác Bình Minh)
169. Tự Tình Trăng (Mặc Khách)
170. Đất Trời Hoan Lạc (Mặc Khách)

171. PHÂN III : THƠ SONG NGỮ

172. Tôi Tim Tình Cha
173. SEEKING FOR FATHER'S LOVE
174. Trăng Thu Chết _ AUTUMN MOON WANES
175. Đường Xa Xáng Bóng _ EMPTY OLD ROAD
176. Cánh Chim Đơn
177. THE SOLITARY BIRD
178. Ước _ WISH
179. Thu Hiu Hát _ BLEAK AUTUMN
180. Biệt Ly
181. SEPARATION
182. Vườn Hồng _ ROSE GARDEN
183. Đất Trời Lang Thang _ EARTH WONDER
184. Cỏi Lặng _ SILENT SPACE
185. Vô Thường _ IMPERMANENCE
186. Đêm Trừ Tịch _ EVE OF THE NEW YEAR

GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

- 187. PHÂN IV : _ THƠ QUÊ HƯƠNG VÀ MẸ**
188. Thé Hè Thương Đau (cuối năm 1975)
189. Nén Hương Cho Người Năm Xuống
190. Huyền Sứ Một Bài Ca
191. Chiều Lạnh
192. Đường Trần Hiu Quạnh
193. Giao Thừa
194. Bóng Dáng Tuyệt Vời
195. Thư Gửi Mẹ Từ U-Minh
196. Lòng Nguõng Mộ
197. Quê Hương và Nỗi Đau
198. Tạ Từ Mẹ
199. Đóa Sen Trăng
200. Dần Thân
201. Ly Rượu 35 năm

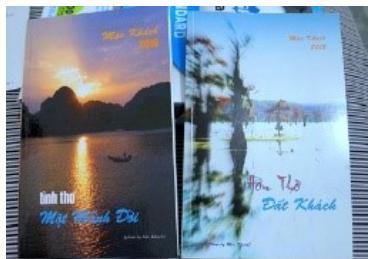
202. Màu Cờ Thân Yêu
203. Chợ Người
204. Gió Đông Sang
205. Vinh Danh Không Quán
206. Vu Lan_Ngày Lễ Mẹ (Nhớ Mẹ)
207. Mùa Xuân Và Mẹ
208. Tháng Tư _ Nhớ Mẹ
209. Thuở Xưa
210. Bước Chân Tù
211. Mồ Chôn Tuần Kiệt
212. Tù Bình
213. Xuân Tha Hương
214. Bia Đời
215. Chí Làm Trai
216. Sinh Lâm Thế Kỷ
217. Cội Nguồn
218. Nhớ Ban Hiền
219. Ngàn Thu Vĩnh Biệt
220. Nỗi Đau Xin Trả Lại Người
221. Người Thương Bình
222. Nắng Mưa Xứ Người
223. Thế Hệ Sau Cùng 1975
224. Sứ Tình Ca Nức Nở !
225. Trở Cờ & Ai Nhớ Ngàn Năm Bọn Trở Cờ
226. Khóc Quê Hương
227. Giao thửa Nhớ Mẹ
228. Sóng
229. **PHẦN V : THƠ ĐƯỜNG THI _ KHAI BÚT**
230. Cát Bụi / Bụi Đường / Đời Phi Công
231. Sài Gòn Hấp Hối / Hanh Ngô
232. Dáng Thu / Thu Sang / Phiêu Bồng
233. Huế Thương / Nhớ Huế / Thu Về
234. Tân Đông / Hồ Gươm / Thời Gian
235. Cõi Trần / Trống Vắng / Tương Tư Chiều
236. Tình Nhớ / Hoài Hương / Nàng Thơ
237. Xao Xuyến / Đất Khách / Lê Bút
238. Thú Tao Nhã / Tình Nghệ Sĩ / Khóc Trời Nam
239. Thơ **XUỐNG_HỌA** / Tình Chiến Hữu _ Bài Xuống
240. Bia Sứ
241. Một Kiếp Chinh Nhân (Bài Họa) / Tình Đồng Đội (Bài Họa)
242. Đón Thu _ Bài Xuống / Thu Mơ (Bài Họa) / Thu Về (Bài Họa)
243. Thu (Bài Họa) / Thu Vắng (Bài Họa) / Thu Đợi (Bài Họa)

Mặc Khách

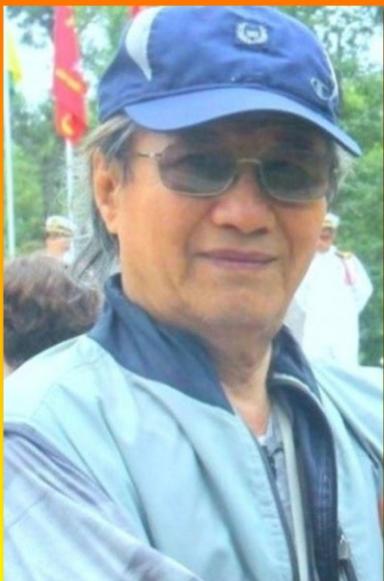
244. Hoài Thu (Bài Họa) / Thu Thâm Kín (Bài Họa) / Sầu Thu (Bài Họa)
245. Hương Thu (Bài Họa) / Lò Luyện Thép_Bài Xướng / Cánh Tay!
(Bài Họa)
246. Nỗi Lòng (Đường Thi) _ Bài Xướng
Xuân Sang ! (Bài Họa)
Lo Chi Ngày Mai! (Bài Họa)
247. Nhớ Huế_ Bài Xướng
Thương Đất Thần Kinh (Bài Họa)
Nơi Cố Tích (Bài Họa)
248. Nhớ Huế*(Bài Họa)
Đừng Quên_ Bài Xướng
Hỡi Quê Oi ! (Bài Họa)
249. Đừng Quên (Bài Họa)
Ngóng Về Cố Quốc (Bài Họa)
Đừng Quên (Bài Họa)
250. Khóc Saigon _ Bài Xướng
Tháng Tư Năm Ấy (Bài Họa)
Khóc Sài Gòn (Bài Họa)
251. Hận Tiếc Thành Dô (Bài Họa)
Khóc Việt Nam!! (Bài Họa)
252. Mông Tưởng (*Phung Họa*)
Khóc Bạn Hạnh Chết Tù (Bài Họa)
Cuộc Chiến Tàn (Bài Họa)
253. Khách Thơ _ Bài Xướng
Người Thơ (Bài Họa)
Khách Thơ (Bài Họa)
254. Chào Thi Huynh Mặc Khách _ Bài Xướng
Chào Thi Huynh Mặc Khách (Bài Họa)
Chào Thi Huynh Mặc Khách (Bài Họa)
255. Bụi Đường _ Bài Xướng
Lệ Sầu Vương (Bài Họa)
256. Hoài Hương (Bài Họa)
Xuân Về Nhớ Huế (Phụng Họa)
257. Anh Hùng – Vận Nước Thơ _ Bài Xướng
Đất Nước Đứng Lên (Bài Họa)
Tô Quốc Trên Hết (Bài Họa)
258. Xuân Đất Khách _ Bài Xướng
Dấn Thân ! (Bài Họa)
259. Duc Vu Tran Letter
260. Duc Vu Tran Letter
261. Hình Tác Giả _ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia

- 262. PHẦN VI PHỐ NHẠC _ DẤU TÌNH**
263. Dấu Tình
264. Nửa Hồn Còn Lại
265. Nửa Hồn Còn Lại
266. Lời Tình Buồn
267. Ngày Về
268. Thơ Tình Diễn Ngâm
269. Thơ Phố Nhạc _ Tình Em
270. Chiều Tây Đô
271. Chiều Tây Đô
272. Mặc Niệm Một Cuộc Tình
- 273. PHẦN VII : THƠ THIỀN**
274. Lời Kinh Đêm / Thinh
Không
275. Ngòi Thiền
276. Tu
277. Chúng Sinh
278. Cửa Thiền
279. Khúc Sầu
280. Cõi Tạm
281. Nhiệm Màu
282. Lê Huyền Vi
283. Mai Vẽ
284. Bên Giác
285. Phút Tĩnh Lặng
286. Tình Thúc
287. Thiền Quán
288. Cõi Vô Thường
289. Vọng Tâm
290. Soi Bóng Tịnh Tâm
291. Nhũng Mùa Xuân
292. Phụ Bản
293. Một Chút Về Tình Thơ
294. Một Chút Về Thiền Tho
295. Lời Tác Gia _ Một Chút
Tản Mạn Về Đời Tôi
296. Lời Tác Gia _ Một Chút
Tản Mạn Về Đời Tôi
(cont)
297. Viết Cho Các Bằng Hữu
298. (Tiếp Theo)
**299. Bài viết _ Tác giả Nhung
Nguyên**
300. (Tiếp Theo)
301. (Tiếp Theo)
302. (Tiếp Theo)
**303. Lời Giới Thi Phần II _
Hòn Thơ _ Đất Khách**
304. (Tiếp Theo)
305. (Tiếp Theo)
**306. Lời Chia Sẻ Của Độc
Giả**
307. (Tiếp Theo)
**308. Mặc Khách Vói Hòn
Thơ Lai Láng _ Thi Văn
sĩ Trần Minh Hiền**
309. (Tiếp Theo)
310. (Tiếp Theo)
311. (Tiếp Theo)
**312. Lời Chia Sẻ Nhanh Của
Nhiều Đọc Giả Online**
313. (Tiếp Theo)
314. (Tiếp Theo)
315. (Tiếp Theo)

Mặc Khách

Tuyển Tập THƠ TÌNH MẶC KHÁCH

Tác giả MẶC KHÁCH, Tổng Thư Ký VBVNHN/Nam Hoa Kỳ.

Giải Thơ - Văn Thơ Lạc Việt 2018 - San Jose, California.

Tên thật: Trương LÂU _ Bút hiệu MẶC KHÁCH .Sinh năm 1951 tại Bình Thuận _ Nam Việt Nam.

Cựu Sinh viên Trường Đại Học Luật Khoa Cần Thơ_Nam VN

Tốt nghiệp Tú tài I và Tú tài II Ban B Toán Học

Tốt nghiệp Comm Major off at Keesler Air Force (Mỹ) năm (1971-1973)

Cựu Sĩ Quan Không Quân_Quân Lực VN Cộng Hòa (1970-1975)

Định cư Mỹ (1993) Diện Ty nạn HO (7 năm Tù binh, 3 năm quản chế)

Sinh hoạt với các Diễn Đàn, Websites, onlines: Phi Dũng (KhôngQuân),

Dân Tộc, NS Le Dinh.ca, ĐH Văn Khoa SG, CH Tình Yêu, Thảo Luân

_ Xuất bản cùng Văn Thi sĩ với Thi Đàn Hoa Tiên, VT Lạc Việt.hàng năm.

Là Nhà Thơ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia _ và NS Tranh Thơ.

Thành viên VĂN BÚT VIỆT NAM HẢI NGOAI/Quốc tế INTERNATIONAL

P.E.N. Đã ra mắt 2 Thi tập và 1CD tại Trại Hè VĂN BÚT /HN/ 2016, Houston

1_TÌNH THƠ_MỘT MẨNH ĐỜI (2010)

2_HÔN THƠ_ĐẤT KHÁCH (2015)

1 CD với 20 bài TìnhThơ với 2 Nghệ sĩ Diễn Ngâm

9 bài Thơ phô nhạc và ca sĩ hát

Đang xuất bản _ Tuyển tập THƠ TÌNH _ & GIỮA ĐỜI HƯ THỰC